

MIC. # 8779 (RAB. 2028)

TESHUVOT BE-HILKHOT
MASIM.

תשובות בהלכות מסים.

ITALY: [17--]
ITALIAN SCRIPT

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הלכות מסים

נשאלת מה האשמה אם היהודים הדתיים בעיר אחת יכולים להמילת חסם על רבאים חזק
להחזיק בוואל לקוקא היינו בזמן הינד הנעשה בברוכי אלוה הארץ ולזה לכל העמים
אקורא כל אדם לזה שהם בימים הנזכרים בהולדו היה חפשי ואסורו עמיר ופמיר חסל
חם חלק לזה ורמא עליון או אם אין ציבורם להמילת חסם עליהם כיון שהם פוער אורץ וארץ
אוינם יכולים לעשותן מעשה אם הורף להם להסגל להאי גויאם להלכא להכבד על אחרי
ואם לא הורף ועברו והסיעו אם קועל השעם ואם קבעו בהם חסות חסם חס לכו ואחרי
שהצונות בזה כד' המורה על ואין זה קראת להדיכא בדרך יסרה לטען לעת כל שחי הארץ
ב' חסמות השעם ה' אחת כלם יסדים כלם בנזרים ונכוחים להדין ואין זהם נכח ועקב
לכבוד ירצוק ולכבוד זה שחו ואר חסות להשמה והיא חסות

[illegible]

הוצתה והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י ה"ר חיים תל"ע

[illegible]

2/21/2004

שִׁיטָה מֵאַחֵר כִּל שְׂחֹא אֵינוֹ הוֹרֵעַ בְּלִבּוֹ וְהוּא
 דֶּהֱלִי הוֹרֵעַ עַל הַנֶּפֶשׁ הִיא לֶךְ אֲחֵר בְּכָל נֶפֶשׁ
 מִנְּשֵׂה בֶן הָרֶבֶת הַבְּקִי
 בְּמוֹהֲרֵי יַעֲקֹב חֹפֶץ וְצֵל

[illegible]

ואם לחסך אדם לומר שהוא צריך להסתלק
לחיים הוהא להלכה להכסיר על אחיהם
חלה שבתו המעשים כי יס בלמודי העשרה
ואחיו ילד נדב ואר

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

MIC. # 8719 (RAB. 1965)

DAYYAN, ABRAHAM,

VA-YIGASH AVRAHAM.

ויגש אברהם.

ALEPPO, SYRIA: [18--]

ORIENTAL SCRIPT

דברך לכל יומו יפה

וְהָיָה זֶה לְפָנֶיךָ בְּכֹפֶר חַטּוֹת וְכִנּוּף בְּנִיתָן שָׁלֵל שֶׁכֵּן לִמְחָל יִשְׂרָאֵל
מִתְקַל לְפָנֶיךָ הַחַטָּה וְהַיָּד עִיר חַלּוּפָה לְעוֹלָם וְעַד לְעוֹלָם
וְעוֹלָם חַמְלָנִי מְלֹא חַסְדִּים גְּדוּלָּה תִּשְׁמֹר וּבִמְחָל לֹא הָיָה
לְעוֹלָם יִשְׂרָאֵל אֵל תַּעֲשִׂיתִי הַנְּדָה הֵם עוֹבְרִים וְכָל אֶחָד יֵשׁ
בְּיָדָם שֶׁכֵּן אֵל וְכֵן כְּתוּב אֵל וְחַסְדֵּי תִּשְׁמֹר מִשְׁמַל
וּבְחִלָּה לֹא תִּשְׁמֹר אֵל וְשִׁמְלָה וְכֵן יִשְׂרָאֵל וְכֵן עֵבֶר

קבלה בידינו/ איש מצא איש שבמקום אשר היה—
העולם שנקרא לו נהיה עמה זמן וזו היה אש—
קבלה יעלה והכחיש המעלהין מן הולכים לשם חלל
ובישינו/ כעתה כעצמם חפץ/ יסודם לנשגח חסוד
ומלאו אש עלמיו בנ אדם ופ מלאו קרב פני
ובכחו כל זכוכה ואל הנחה. שנה כפר המלא
הוא קולם מעצמן הדבה שהה מלכה. כפי למעלה
העין הכהן זל כעל מחכה היה אלה שיש לו היום—
שהיה שנה הכח קרוב למעלה שנים ואמר. שאומרים
העולם שיש אש כפר קבלה לשם והיו וכעצמם לשם—
עצמם ושני שנקרא באש א ופני ופ קבלה בידינו/
שכעת כזכוכה פלא שש כפר המים לשם ומעלה
היו נפחים שני. מלכות חסוד וכעצמם מלכות העולם נכנס
ונכנס מעלה לבנים אלה ישמעו מן הדרך לבאר מים
ונקרא מעולם ההוא כליהן ילן ועלם שנקרא למנו וני.
שם יאמרו ככה לפני יעז עז הנעל לקדש ופ במקום
נקרא מעצמן היה אש כפר המים ואלה שהמקום היום
אל לקדש אש והיה משכילן שם האכל נזנים שנים
כח ועצמיו שחיה. המעלה החסדה שזון שבידיהו
מים מיכר אש נכנס ופכיע כענה מעני חסד ואחר
מעלה הנני ובעל לקדש אש לקדש חסוד ונזנים

[illegible]

0 3' 8 2 4

שמועני עוקנים שחבד פק כי הנפני לטמא הנפני חיי
 וס קבא כטפול הדוא והיה הטפול. ההוא טמא וחטאך טמא יס
 אחי עבדך חטאטחך טי עבול וסני קבא הדוא ונפא דטל קבא
 זה נפנין טמא ו' חכ"כ אל כטא טהה על ופי קבא כי נטמא
 לטמן חוטאך כניס

וְכֵן כָּדֹר מִקֶּדֶשׁ הַקֹּדֶשׁ שֶׁכָּדֹר יִשְׁעוּ הַרְפָּנָם לִפְנֵי עֲהִידָה
 מִקִּיּוֹם כֹּחַ לִבְנֵיהֶם וְהִידָה לִי כֵן עַל נֹכַח הַקֹּדֶשׁ וְכֵן עֲשֵׂה וְכֵן
 הָיָה כִּימְדִלְךָ וְעֲשֵׂה כֹחַ עֲשֵׂה עֲשֵׂה יוֹד וְעֹד יִחִיד וְעֹלָם
 וְעֲשֵׂה עֲהִידָה כִּי הִידָה עֲשֵׂה יִחִיד כִּי כִּי כִּי לִפְנֵי
 וְהַחֲבִיל הַמִּקְדָּשׁ וְכֵן כֵּל וְכֵל

ענין הקדמת הענין משה
עד ע"ה דא

שיר ארבעה עשר
 שיר ארבעה עשר
 שיר ארבעה עשר
 שיר ארבעה עשר

שור הקרנף היה זול בשלל שגבול א חתים בחמש
 שור נדון ובעור הקרנף נדון יורד שגבול א חתים
 בשלל נדון והביא קצת שגבול חתים שגבול א חתים
 בשלל נדון וחזר ופנה ההים היה יורד שגבול א חתים
 שור הקרנף היה זול שגבול א חתים שגבול א חתים
 ובעור הקרנף נדון שגבול א חתים שגבול א חתים
 ובעור הקרנף נדון שגבול א חתים שגבול א חתים

[illegible]

ידיו שלח אכשור לך. ושמעתי כי בימי מלכות
 מלך משהל כעל פ' בין דינא של גלגל ליל מולח.
 בלך היו באים עם ית' לנפלה מלכות יהו' באים הנה
 כפיו' ועקבותיהם ^{שם} זה עד שהיה רגע נספך
 לאכל ואחר עמד רוב הנה והסכס סרן קנל ועדה
 שלה יקלל ערסין חבין נכנסת ואח' עכסן ^{טעם זה}
 ולכמה עד שנת הקנעת שכל ש' גדול מעול והנה
 לנפליים עקבאו נפלאהו ואז נכנסו הכריות וכימיה
 היה נקומע איש אחד עם חבירו בעטל שנה מעול
 לבסוף נתן שהיא אדומה ושלג ילקה ודכו זה לזה
 עד שהנט דלכו למי דשני נחשו דכר עשול ועמל
 לקהל חסר היה סך שמעיה מערל ערם

קד' ודשן קודש חת' פ' ז' סלול נחש
 שמשקל קין סחור ושלל קין ששן ח' ונחש סלול
 ונשן כל ידשן שהיא פלטר ולכא' מלש ושלל לנש
 ונחש ידשן נשן ונשן ידשן לנש לנש זה

[illegible]

כרם הימנעם כפבא מה אישור שהפילת לעצמה ואפי' לא נקמו בשם מציאות זה מעל נפלה רכל זה לוחק הוא אכן נפלה כענין דער כאן לא רשע הנאכד דאס העכחה האשה קרקע שהשכח לעצמה לא הקא נבי למענה והענין מענין רבין לרמחא קמא יתמי מעתה יקע מעל חמיה הכח והכח פתח רבין רשע לה עייכור כנפמים שנוצה לגבור כתרובה הני פאיל יס לה חלק כנפמים ואפי' מערבהס או שהקא נבי למענה לעפתי הני מעמי עייך למענה השכח לעצמה אכל נבי אשה שהיא רחמ כעלה כהיה דנתיב ודאי השכח לפעל וכן נפלה מערבה הנאכד וקמפא דלא נקמו קן זה לא נבי למענה ולא נבי אשה שהיא רחמ כעלה ואס כשם ארמא כזה אפסיה מערה תלונת הוב הרמא מה אהי על מערבה דאמא השמע גדול המכחיס אש וחקל כזה והנה עפ' הרבס האמורס לק ולא משה דנכ לא דיכר הנאכד והנשכח לא הקא נבי למענה למענה יתמי מעל כיון שפולחן לעניהס או מענין רשע לה עייכור כנפמים שנוצה לגבור כתרובה נבי נבי אשה שהיא רחמ כעלה כעלן מערבה אפי' דכאמיר דאין הכעל טעמו יכול לערבה למענה חמיה מעל אס מערבה מערה מעלה אחרת עאין רבס ככך לא מעל נה רבס לעצמה דודאי אין הכעל מעל לה והיא מערבה לר' ועוד דאין לה ענין עייכור כנפמים דלא יתנה לגבור מענין ועוד שהיא רחמא אין כל השכח עליה לא שנועל פלן אכיס עיונד כמורה עידו על העליונה סן פ' הוב הרבס ואפי' לפי אין רשע עין מערבה לההיא רחמא עכר נבי למענה רבבי למענה הקא עירבה לופס כעלה אחר מעלה אז היטבן לה פלן ארס עיונד כמורה כעלה אחר ועם היא פאחר מעלין לה אכל ודאי אשה עירבה

לכפי כעלה כשהוא מי לא היטבן לה פלן אכיס ולא מעלין כענין מענין אשה שעינה אורה כעלה לעל אחרת שאין כתרובין כמענה ערבה נועל אחר רחמ כיון שעינה אורה למענה שאינה מעלכר ואדרבא מעלן להרמס ככך מעל נפלות עכר שמה שזיג נועל אחר ונרבת כתרוב הכיר והיו אונות ושפלות ופאליס על שמה ואמנה עליוס שפלות לי כיוונה מעכר עליה להכח נחיה ואס איה רכל שעינה אורה למענה אחרת יכולה לענין שהשכח עליה אפי' הול לענין שהס עליה מעל שעינה אורה למענה אחר ערבה נועל אחר ונרבת כתרוב הכיר וכל השכח עליה לא ודאי מעל נפלה דאפי' שעינה אורה למענה אחר עאין רבס ככך אפי' כל השכח עליו ואפי' שיכולה לענין שאינה נוכח להרמס כמלכר זו גלא חייבונ חמסם כה טכר הערר מעיה שזכונ להרמס כמלכר זו אין השכח עליה לא פול על כעל לא אס כאנל עליק מערה יקעה נס על הוצר שהו סייס שס הרמס וכן למענה ערבה נועל אחר ונרבת כתרוב הכיר והיו אונות ושפלות ופאליס על שמה ואמנה מערבה טכר לי או מעליה מעכר או מערבה נחל לי עליה להכח נחיה ואס איה רכל לערבה הנאכד רכל שעינה אורה למענה אחר עאין רבס ככך שהיא עליה אפי' הול לענין שהשכח עליה אס על שמה הס מעל שהשכח שהשכחה הופמים כמלכר עאין רבס ככך ואין לוטו רחמא כעל נה רחמ כהיה היא ככך חו לכתור הול להאמנה כמעל דאי כעליא אמנה שאלו הערבה נועל שהשכח אפי' ואפי' לרפ' דלא כרם הנאכד אס השכחה הקרקע שהוא עליה לא הקא אס אפי' יונסם ככירה שהיא השכחה הקרקע ואס לא היקע היא לא היקע הקרקע מערבה אכל אס היקע נועל אחר ונרבת ואין אפי' יונסם אס השכחה הנפמים חס אס לא אפי' אפי' חס שמועל שהשכחה

אחיה עוד נראה להביא סתם לזה מעשה שכתב היטב
 כעצב מה אישור ה' שנמצאו מעשה או מעשה
 כי האשה היא חותנת במענה עתה לי והוא אומרו לה
 מעשה ידך הם שהם על פי זו נאמרה והקשר
 מהלכא מ' חן על מעשה כפא מה נחלת וזה לכה לבן
 אישור משיה באיה נשאת ונרתת בתוך הבית על
 הפי מצינו נבי אשה כל שמוערת שהם שלה אנה -
 מחמשים אורה לא אהם נשאת ונרתת בתוך הבית
 הורע כוחה ופליה להביא נאיה אף בשמלקין בעמ
 לה מקום לומר מעשה קמעה ונס אהם שפיקו
 הדין לכללן כל שמוערת שהם שלה אנה שמש
 אורה כיון לה מי שפכו ונרתת תזונת האמנה
 לעצמה כזה האופן יג' למען עליו דהיאך נוציא -
 מעלה נצ' כמה שפיקו ג' כזה אחד לאיך דע
 הוא מעמון שפלי לה מעבר אפנה ואמה תאמר -
 אנה מאים אפיה מער לא אלא ילעו אהם הניח -
 מעמון תס לחן ככרה הנמה ועוד להפי אנה נאיה
 שהעולה יבאיהם על שמה ומעמון הם שלה ועוד
 דאיך לה לבת כהיה עדכיה הנצ' הי לכך ככל
 ה' שפיקו חן להביא מעלה ועל היופנים להביא
 נאיה ועצב נמצא למען מעלה מהלכא שחם
 לא הירק נשאת ונרתת בתוך הבית ואמנה על -
 יעמוד שפלי שהם שלה שנתן לה במענה שהיא
 נאמרה ואף כנר שהאשה לא הירק נשאת ונרתת
 בתוך הבית ונמצא שפלי מעמון שהיא נאמרה לומר
 הלה הם לא דתן זה נאיה ולוקא ה' שמוערת
 שהם מענה חן אנה מאמנים אורה חכל כנר -
 שהיא יעודה שהם מעשה ילה חן ה' דינא -
 למען ליופנים הם חכך נאיה להביא נאיה -
 לנר מענה מהלכא חן מ' ס' שפיקו בענים
 שהם נבירה ופנסור כחכמה אה המלכס ומיחוס
 והמה כחכמה סומר להביא מיח לביה ומלכא
 חר כעלה נה כמה שנים ומעלה ילהם שפיקו
 נס נבירה מיל שפיקו ופנסור חן נאיה אשה -
 כומר חן לבעלה זכור ככל חן שפיקו מיל כ

מאמר שהוא חן מעלה אדכא היא מעלה אה כעלה
 ואה כנה חן הכעל מופה כמעשה ילה כפיקו ואין כחכה
 לח חן נזונת ואיה מעלה לכל שאין חכעל ננה כמעת
 יזכה כמי נהביא נאיה מעלה חן כפ' אמה נזונת מעמ
 הנמצא נבי אמה ששהרה שש שנים וכל אהם לא נצ
 מעמון לאשר ועמרה ואכלה אף שהורמה חן לבעלה
 עליה כלם לכל היבא דאיהו לא יחוב לה מעמון אינה
 כחכה להרבות ולומר חן נזונת ואיה מעלה אה -
 זכרה כמי אף לך שפיקו יזכה ששנא אהם חן
 נודק לה מעלה כמ' לצופה מעמ שלה נ' ואכנר
 כנר כיון שאין הילעיס נרתנס לה מעמון נצ' -
 ילה לעצמה ואף שלכסוף נמקק מהלכא כנר
 מעמ נאיה שהמטה לומר להל' אה וכן הסכס
 על ידו ה' מעלה למען כה אישור כפא לא שיש
 עליו דאיך השמים שגדול הפוסקים נחלקו כזה
 כנר המור כזה מ' כה שש הנחכה בלמנה -
 שהעברה קרקע על ידועים דאעפ' שהיא נזונת
 מעמ ידועים ומ' שלהם השכח לעצמה שלא נמא
 מ' שלהם לא כמי הקבועים כנר מנה או אונק
 חכל כמלכא חתנה אף ירה ככך לא כיון עליו
 יכולן לעמרה למלכא חתנה אה שפיקו חן ה' -
 לעצמה והנחכא הסכס לעמרה כמ' מעמון חן -
 שש ולכאמה יג' להקשר על רפה הנחכה מעמון
 מההיה דמי שהכחך לשל שמש חן שלה -
 הירק הכחמה וכל והקשר היא מעלה ה' מעמון שפיקו
 חנה קנה כעלה וזה חנה כפ' שפיקו מעמון
 וחכא נכך לה חנה מענה וכל ואהם איהם דאיה
 אשה השכחה קרקע על כעלה שהכח שלה חול
 להם לאוקמי כהפ' ומלכא חקיס כהפ' מעמון
 חן שים עיפוק עיפוק לה מעמון כה כמלכא -
 השם ואף שש לעמון השם קמ' חן וזה חן והחלק
 שהה חן מעלה האשה כחכמה כחכמה חנה -

להקטור כפרם דאמא. וזה למען אס' ידע דאם אין ידוע
נמי בין חלוקין בעיסקא וטור דלעגל למען לאוקמי -
כחפ' שלא היה הכן ממילא על עולמן אכיון ולהקטור כלום
אם אין ידוע נמי עורר לאזהר מעילין לרפא ההיא רפח
מה אסור שכתב לעורר מעורר המענה ליועז' נש
ההיא שכתב בפני מה נחלת דאם היו חלוקין בעיסקא
דאימור מעיסקא קמעה כנראה לעורר מעורר המענה
למענה נהיא כי יש להקטור עוד דאילו הכא נש למען
חמיהן לעורר מעורר ליועז' אכיל רפח ואילו הכא
כמי' זה הביא הטור ומען סבור המאכל לכל דאם אש
השכיחה קרקע על ידועים כמען לקרר הדב' ענין ואיך
המאכל הכל למענה והול' להן שכן זה פתח מעורר
שהוא ליועז' ואמא פתח המאכל שכתב מה למענה
ואין לומר המאכל לעיסקא אכיל לכל לעורר מעורר
למענה ומענה פתח הכא נש שכן קרקע למענה
זה אכל מה נש מעורר לכא מאן רפח כוונתה נהיא
יחיד כסבור זו ואילו נש שכן קרקע מהשכיחה כל
הדב' ופין פסקו בהמאכל ואילו נש מעורר חלף
עליה ונש מען זל נש מעורר פסק דלא בהמאכל ואילו
הכא פסקי מעסקא ליה לכן נראה פסק דאם המענה
יזכר בקרב ביתה והיועז' מיליכיס אכלה מעורר
והיא כמענה עכמה והותירה להמאכל להם שהיא
אימנסיק ואינה רעבתנית והיא מעודה שהותירה
מעורריתה או ודאי כח מולד שהמעורר ליועז' -
דאמיהן רעה לפי שהם מולדים ונתנם לפניה כל
רעה להקטור להם המעורר ליועז' אכל אס' היתה
היא נשאת ונתנת בתוך הכית כל לעורר מעורר ומעורר
כמען על בעלה כה שלא יכולה הקין והותירה שענין
אז אמיהן רעה לכל מה שכתבמה והותירה למענה
הותירה דלמה לנ' לומר שכתב מה מעורר יהיה -
ליועז' כיון שהם אין מולדים ונתנם לפניה אלא -
היא מולדת ונתנת לפניה נש היא אמיהן לא שכתב

עכמה ועכדה לאחיה ומענה כתב המענה כמלי
דאם היא נשאת ונתנת בתוך הכית אס' היא חלוקה
בעיסקא אמיהן מעיסקא קמעה ועל הית' -
להביא נחיה וכו' על לכל המענה שש' דהא -
לכתב לעורר מעורר ליועז' היינו לקי' כנון שהיו
היועז' מולדים ונתנם לה ואז אמיהן אס' -
הותירה מעורר כוונתה ליועז' אלא שעל נשאת
לנ' לכל דלמה נש למענה אס' השכיחה הקרקע
אמיהן לכל עליה ואילו נש אש שהיתה נשאת
ונתנת בתוך הכית לקי' אס' חלוקין בעיסקא לעורר
לעלה להביא נחיה ואס' ואמא שחלק אס' יפדה
לקרקע והשכיחה אז ככה אמיהן לכל עליה
לפי שאין מעניינת להיור' עובדה אלהא חכל
אס' נשאת ונתנת בתוך הכית כפמי' אה' שהוא
על ידועים אס' אין חלוקין בעיסקא מה אינ' דהא
המאכל כתב לכל כפרם שלא אמנו מענה ידוע
ליועז' אלא כנון מורה או מונע אכל מעלמה -
אחרת אין רפה כדך לא לפי שאין יכולין לשנוק
למעלמה אחרת מעמדה כל מעלמה אין רפה
כדך הניא עליה נכח כדכח למעלה מזה יעל
האמא כן תכין למען הילכו כחא מי' כח על אמנו
ראובן שלא השכיחה ומענה והיועז' מועז' דאין
אדם מופי' מעמך שתי' עליו שבושה ויועז' -
אומרים נפמי' נכל מעורר אמה או מעלמה מעלמה
יהעב' זל ומענה כח כיון שאש זו חלוקה בעיסקא
שהיא לא היתה מוכלת עם יועז' הבעל שהיא יועז'
הבעל כעמה והיא היתה כעמה אימנו מעיסקא
קמעה מעורר עיבור שהיה דאין ליה למעורריתה
כמענה עכמה והותירה ועל יועז' הבעל להביא
נחיה ומעל רכולה לעמ' קמעה מעיסקא יכולה
לומר כינויה נכל' ל' שש' והנה רפח כח כפמי'
החרים כחין מעין מעל קאמא דמא' סבי' כוונתה
המענה דא' כח לעורר מעורר ליועז' אלא מעל

שלא ע"י נפמי בעלמא בא לה שבת זק בא מלחיה ועמלה
 גמולה בלבו מאין ממנווי בתרבו ואח שמשון בשנה חביא
 ההיא להגאבד בשם ויש מי שאומר וכלל משור פידיו
 בלבו מען שכל מקום שמשכא בשם ויש מי שאומר -
 הילבא ביש מי שאומר בסוף ובסוף פתח ויש מי שאומר
 שנימלג שבו מלחיה וילה על השלשה התחנה מלח
 נפא רבנדון בזה שלא החליט מען הלך להדיא יכול
 המנוחין לעד קול פלע המאכר ואח שעמן לא חביא
 רבין לא בסוף בא במלכא ועל פא מנינה מלכא
 למחזקין חביב דובא רבין כנינה וריס חמ פלל
 מ' שפיר מען בלן אחד ויא וכו' למנוחיה מי -
 שחולק בלבו ואח המנוחין יכול לעד קול ואח -
 שהם נזר להם רבין ופיר רבנדון זו לא יכול לעד
 קול כי פוגר מען לפסוק הלך בעו ויא והני כמנחם
 מעד חר פיר שם דאס פתח ויא ויא פוגר לעד דלא
 מילכא ומלן לעד כמנו עבד וכו' שיכול מענוחין
 לעד קול ואח חלל רכלל משור פ' ר' ר' ר' -
 בריא שמשכא מען הני גם כמלן פיר ב' ב' -
 פיר שנימלג שבו מלחיה וילה על התחנה נפא
 לעד שבו מלחיה היא נעלג זל לעד יא בריא -
 ואח כנר דלא יש שבת נפמיס בא שבו מלחיה ועד
 כנר יודא להכל גלה ואין ליונעיס בהם כלום ועוד
 וברא לי פאנע לעד לא נחלקו הפוסקים זל לא -
 כנר לידהו שהיתה הקלע שפיר לכול והיא נפס
 מעוול כפי הא חמלמן דאיף לעד להכל על יומ
 חכל כנר שהחמ המכני לא מפח מעוול הכנר
 בא לה לא שבו מלחיה ועמלה ובכ הא כנר מעו
 להכל גלה ער יש להביא נאיה מעמל מען ש
 כמ' כה ואם אינה נמנע משלהם והניח כמל
 נפמיס מעמלים מאין בהם כל בתוכה יש מי
 שאומר שאם חמלה באו מה שהניח לי כמל
 ואשכח לעמל ונחמל מלה נכוח בתוכה אח

אף מאי קאמט מען לכולה לויגז מעשה קעגן
 למען בך הא אף מעשה קעגן לויגז
 ואם נאמט רבנא כד רעורר מעוונות לעצמ
 במעו מעלה מק חוא זה ועוד רב כ הא חוא לוי
 לפעם ולא למקום הרבה ופסג ה כט מיי כנ
 זה הארץ הרתי כנה ועלך מעקטב לרעו
 פל כהנא כד והמנוח יכול לומע קול כהנא כד
 ואפי העבד עפ אמור הקודם דאין הנלוק הע
 לנאיה דל כר כר הרבן שיכול לומע מעסק
 קמבין לא כנלוק הדיה להיא הירק העומד
 והם היו במעבד ואין היוגעים מעלים לה מעוונות
 לא היא הירק מעסקת כפמים ומעוונות ואוכל
 ואז ככה אמרין העוונות הוא לעצמה דודאי כל
 מע שקמבין אין רעורר לעצמם את עצמה כד
 שילוח היוגעים כיון שאין רעורר לה העוונות
 ונראה לקיים חילוק זה מעד שכתב הוא עצמו
 לעין וזל ואר שאל הכא דאונג ושאלות ואכאים
 על שמה ומענה אם חלקה בשמרה על היוגעים
 להכא נאיה אכל כנר שאין אונג ושאלות ואכאים
 על שמה אף חלקה בשמרה עלה להכא נאיה
 במע העובד כד חדא דאשה הושרת ונרע
 בתוך הכיר מעמע יוגע הכעל מעד ולפיכך
 סרפ מעאה ומענה לבוקר תפסה הכיר ומענס
 הא כענין עיהיו אונג ושאלות ואכאים על שמה
 אכל כנר לא היו יוגע הכעל מעד אף באור
 מעבדות ולפיכך סרפ מעאה ומענה לבוקר עצמה
 וכל השאלות ואכאים על שמה קרין להו ורעורר
 הרפמים מעלבים ולפיכך נרעורר ונרעורר כהם אכל
 אכל כנר לא היו הרפמים כל כר כר כר כר כר
 מענס ואף לא שבה נעדה ועבדה לאחור וכו' ש
 מעלבים לו נראה שאל כנלוק הדיה האשה ההיא
 היתה נרעורר ונרעורר בתוך הכיר כפמים ומענס
 עצמה ואף מערמא אמרין לא שבה נעדה

כרוב ומעמקת כפכיל אחרי ובודאי ככנן זה לעת
 העוונות לעצמה ולא לויגז ואף מע שקר כנר כנר
 ופעים לה מערה הרבן דאם הירק מעמקת כפמים
 במעור יכול לומע קול כהנא כד רעורר מעוונות לעצמ
 כר כר הרבן דאמור מעשה קעגן והעוונות לעצמה
 לא כנלוק הדיה שלא היתה היא נמנע מעל יוגעים אלא
 שהיתה היא מעמקת כפמים ועוונות כהם וככנן הא לא
 אמרין עצמם ככפיל הנשר יוגעים דלמה לה אלא
 יוגעים ומה עבד ככפיל כיון שהם במעבדות אמרין
 אכל אם הירק הם שרעורר לה העוונות והם
 מוותרים לענה או אמרין רעורר רעורר עק מעד עצמה
 הוא לה נרעורר הירק ולא כל לאכול היא את העוונות ואף
 לר ככנן לא נראה רבנא כד כר כר יחיד נרעורר
 העומדים ואף דא שאין יכולה העמדה לומע קול כר
 כהנא כד ונמנע לעד ונראה דאם כאן לעצמם כענין עמק
 העוונות שכתב לעל נראה להסמך עלך לנלוק דידיה
 שכל מע שהוויחה הוא לעצמה וכן כר ה החכמים כעל
 אף כ כנר נראה שכל מע שהוויחה האשה הנז מע עוונות
 הנז הנה הוא לויגז אף שאין זמן אותה היוגעים אכן
 נראה רבנא דאיה שהיא מערמא מענס הנן והעומד
 עלה יש לעמוד כנר רעורר מענה שכל מע שהוויחה
 האשה כיון שאינה נמנע מענס הכל אלה ומה שדחה
 מאר הסבא כנלוק דידיה כנלוק דין אינה עתה להא מע
 אלה מאר הסבא כנלוק דידיה הוא כמנע רעורר אף
 רמילת עימענס כמנע כהם זו היה עקן כעל מורה כפמים
 יכא היא מעמקת ונרעורר כענין יפה יאיות הכיר כל
 שלא אמר אינו נמנע ואין מעד וכו' הוי יש לה
 מענה שרעורר הכיר מענה שהוויחה ככר ומעדיה
 אכל ומעדיה קא שר וכל מע שהיתה אופלר ושקפ
 קמא קמא כעיל לנר כעל עכ אף כנלוק דין מענס
 שרעורר היתה מעמקת ורמילת עימענס כשירות
 לא היו היוגעים זמן אותה ואף לא אף לומע נכר
 קמא קמא כעיל ופסג רבנא לא אף אלא אכל

שאלה יעקב עהיה תומק לברכ שער ברכות ועילוף
לנך שחפץ יצא ומע יעקב ועמדו ואובן
שמעון בעו וחלקו החזקה הנו ואובן לקח חזקת שער -
ברכות שמעון לקח שער עילוף ואחר שחלקו ראה שעמון
שלא עלה חלקו בחלק אחיו כי אחיו בברכה היה מעניח -
יורה והיה מלכ עם אחיו בזאת החלוקה ולא עלתה לו
חלוקה ואחר מער ואובן ובא לו בן והחזיק בברכות
במקומו/ ושמעון הנו עם עם לו היה מלכ עמו/ על
החלוקה הנו ויום אחד נקדה לו עם שמעון שיחלוק
עמו/ בברכות למען שלא שעה עילוף ום בחור שלא
שעה עילוף ום וכר לו לו שער בחיוב עמו בקנין
ושכוש שמעון ומעבשיו שכל מה שיהיה מבא
ולבא אלמען או בחור שלא שעה עילוף שיחלוק לו
עם שמעון בכל מה שיהיה/ ומה ברכה הנו חלק
במלך יאכלו והלבו על זה האופן זה כמה שנים -
ואחר מער שמעון ועמד בן יאודה והחזיק בעמון
ונם בחזקה הנו היה חולק עם לו כמו אביו מעב
פיה פה ומעבט ונדה עמו/ בזאת החלוקה קורב
לשנה והן ערה למיכת מה עטן לו כי אינ חולק
עמך בחזקה הנו כמענה/ כי לא נתייבט אלא -
לאכיר ולק איש ליה ואם שלא ברכות בשער שלא
נתייבט לא כל ימי חיון של מור אכיר דקא מעב
הא עם לא ברכות שאחלוק בחזקה הנו עם עם בא
כותו ואם השאלהו ללו אף למה חלקת עם יאודה -
זה קורב לשנה מאחר שאיה יודע שלא נתייבט
לשמעון ולא ליאודה בן לא היה כפיו מענה והן ערה
יאודה ועוד לקרא אם ים מעב ברכ לו או לא יכא
שכמה ::

תשובה איהא כפתי. אחזו דכ עד תניא המיוז
בין שני שותפים ל. מאתים זוז ותקנתה

אין זקוקה ליכס לא נתרנה וזקוקה ליכס נשכח חומה
 נתרנה לאכיו או לאחיו או לא משין הקולותם עב לא פלג
 לא העור סב לי ולא ליורע ונעור סב לי ואח ליורע
 עב כנע וקרק מהדאח כחא פ' סו וזל יג לקרק אעא
 איכערך לעמך נתרנה לאכיו או לאחיו או לא משין הקור
 לא הול לא הול לא נתרנה ליורעם סרס לכך נראה לעמך
 הקלעודא דידן סבו רעב לא פלג תק ונשכח לא חס
 נתרנה לאכיו או לאחיו אכל חס נתרנה לבן כנע תעוד
 דלי ואח לבן מעמנע רכא כנעא דאכודי הוא והיי
 הקט תק נתרנה זקוקה אינה זקוקה ליכס לא נתרנה
 זקוקה ליכס מעמנע דלא כמקום בן מעיף אכל
 איכא בן יהבה לבן אכל אי ליכא נתרנה אין זקוקה
 ליכס לא נתרנה זקוקה ליכס ונשכח פלג אהא ואח
 דלאו הקא בן לא נתרנה לאכיו או לאחיו או לא משין הקור
 דלי ואח ליורע מעמנע כדסביחא ליה תק לגב בן
 אכל לגב שאי יורעם לי ולא ליורע וכו זה נראה לי
 פ' בסובא ודוא פ' נכון אינ תובא בו שום תיסמין
 לא שלא פגשוהו הדוליס ולפ' זה יכא לי הכן לפע
 לי ואח לבן מעמנע ולפ' אינ לעמ בן כסן הכן
 נכ רבן כנס הי' הם כנסים עג וראיה לעמני אעמי
 כמ שאיך יעקב פ' דהעליך שהק על רבי מהדאח
 וזל ואח ונעור רכיו וכלאו תעמנ דחך כרס שור
 ענן נכון אינ תובא בו שום חסמין ולא זכר שרסוב
 פ' התפקיד אהא דאחמנין שח שתייכ שבושה שלא
 פגע חס אמר חס מעלס ואינ נשכח חס נשכח חס
 מעלס העלומי ככל לנפקד ומפ' דהיאך הקא לו
 הכעלס הק ככלא והא חין אדם מענה לשל ופלקין
 נעמה כאומר לו לבערנב פתי ותרצה לשלמנ
 הי' פתי קדויה לק מעבציו ושלח איכעא לן הקס
 חס מער הנפקד ולא אמר הוין מעלס ושלמנ כנס
 מער שיקנ הככל מע אמרין חפ' אל כ' אקנא
 ככלא לכוכין הקסיד ל' ניקל רעבא לרדכו לא

ויגש אברהם סי א

העבדים והנפגעים את זון העבד לעבדה אבל אם נעבד
הנפגעים מהם נעלה פתוחה והשאר לנפגעים ואם אין
אמנה נאם וכן לא אמנה נאם הכל לנפגעים ואם
פתוחה לא תעבד לא שנועלה שג מורה ויה על
התפתוחה על והנה לפי מעין בא כמט החרוס דמא
פוגע במע נאם דאם נחמג לה איה לפי איה לפי
הנאם כזה חינו להא למכור המאכד איה כעונות ולפי
כמט השבח לעבדה לבן נראה פגוע רכוש מעין
כזה איה להנפגעים לפי השבח לנפגעים וכן דאיה לפי
כזה העולה שזין לזה מורה הנפגעים והנפגעים כזה
דאם שאלמו אם אמנה נאם הוא לער הנפגעים מעה
שאלמו בין אמנה נאם נאם הוא דעק הנה והנאם וכזה
הנפגעים כזה מעיה כמנעלמלים נאם להנה והנאם מעיה והנפגעים
עלה על איה נראה מעיה וכזה כזה מעיה נאם יש לנפגעים
דאיה מענה מעין כזה כזה נאם להנה עבדה ושעק
יורה מענה נאם לה מענה לפי והנאם פתח שאין
להנאם שום העלפה ש על יד הנה וכן נראה
העלפה נאם וכן פתח כזה והנאם איה שאלמו
נאם אין נאם איה כזה מעין שכתב שהוא לפי מענה
איה לן לפי הכה לעיה קטן כמנעלמלים כזה מענה
עמנה שאל קטנים ועוד להנפגעים כזה איה מעין נאם
יורה להנה פתח שם מענה על כזה מעין והנאם שאלמו
לה מענה כמט לנפגעים כזה שכתב לעיה כזה
נאם כזה עלה נאם לה מענה כמט מענה מענה
יורה עלה נאם הנה נאם כמנעלמלים מענה יורה
עלה ודאיה נאם איה נאם נאם לה מענה כמט
נאם נאם לנאם לנאם איה כמנעלמלים לנאם איה
נאם מענה כמט יורה מענה עלה דאם קיימא
לן נאם איה לנאם לנאם איה נאם נאם נאם
וכזה נאם נאם לנאם איה נאם מענה כמט
נאם נאם מענה נאם לה נאם נאם נאם
איה נאם מענה כמט נאם נאם מענה מענה

הושל חפצים בתקנות הני כל אחד מהם יכול לעבד
לא ודאיה הך שאל שכתב הני לא תעבד מענה כמט לנאם
נעלה מענה הני הוא לעבדה ואין הכמט יכול לנאם פון
שכתב ויהיה ופתח הימנען נאם להנה לנאם נאם
יה לא ודאיה קמט שאל כמנעלמלים כמט שאל כמט
לכ כ לא אמנה נאם נאם נאם נאם נאם נאם
פ. כ מנא נאם איה שכתב ויה תעבד מענה נאם
מענה כמט מעין המט מענה יורה שם המנה עלה נאם
אמנה מענה מענה יורה ופתח הנה חנא נאם כמנעלמלים
לא אמנה מענה שכתב ויה אמנה כזה איה נאם
נאם נאם מענה כמט נאם איה כמנעלמלים נאם
יהיה לפי המנה כמט והמנה נאם נאם לנאם
לכמט כמנעלמלים ויהיה הכל לפי נאם נאם נאם
יה כזה חנא לא אמנה אמנה מענה איה
לכמט כמט והכל לעבדה נאם נאם נאם
מענה כמט מענה יורה ומענה כמט כמט
המענה נאם נאם נאם מענה נאם נאם
אמנה כזה הוא באופן נאם נאם נאם
לפתח האיה מענה נאם נאם
יכולין הני נאם להנאם נאם
כמנעלמלים פתח
הנאם אברהם

הן
מן

וַיָּגֶשׁ אֲבִירָהָם קִי בִ

וְהָיָה לְעַמּוּלָה לְעַמּוּלָה לְעַמּוּלָה וְלֹא אֵינִי עֹשֶׂה אֶת נַפְשִׁי הַמְּחַבֵּס כִּי עַל
 שֶׁלֹּא דָאֵס הַפֶּסֶק הַמְּחַבֵּס אֵין מַעֲבִיאִין מִשְׁדֵּן הַכֶּסֶם
 וְלֹא רֹעֵה מַהֲמֹנֶה דְּלִשׁוֹן לֵךְ אֵין מִשְׁמַע לְבָנִים וְכֵן
 כִּי עַל דְּאִכּוּהִי מַעַל מַעֲפָקָא לֵיהּ לְהַגִּם דְּלִשְׁמַע מַעַל
 אֵל כִּי אִקְרַע כִּפְלֵל לִמְכּוּפִין לִידְכוּ לֹא אֵל עַבְדֵּימֵעַ
 לֵיהּ לְהַגִּם דְּאִנְעֵי רַבִּי כִּי עַל דְּאִכּוּהִי מַעַל כִּי מַעַל
 לְמַעֲרָלָה וְלִשְׁמַע שִׁמְעָא לִמְכּוּהִין וְעַבְדִּי לֵיהּ נִימְחָלֵי
 חֲקִית לֵיהּ לִידְהֵן לֹא חֲקִית אֲמַלִּין וְלֹא זָכָו וְאִם
 הַפֶּסֶק הַמְּחַבֵּס לֹא מַעֲפָקִין מַעַל מַעַל וְלֹא הִלֵּל זָל
 דְּלֹא חִילָק מַהֲמֹנֶה רַבִּין אֲמַלִּין לִי וְאִם לְבִנֵּי מַעַל
 מַעֲוִים רַבִּי כִּי עַל דְּאִכּוּהִי אֵל כִּי מַעַל דְּנִימִין דְּנִימִין
 לֵיהּ גַּם עַל שֶׁהֵרֵץ לִי זֶו וְאֲמַלִּין דְּעַר הָאֵל לְבִנֵּי
 בְּנֵי אֱדוּם כְּמַעֲרָלָה וְהוּא כְּאֵד מַעֲלִילֵי וְדָא שְׁלֵמָה
 לִיכָּה מַעֲבֹרֵת בֵּין לִי וּבֵין לְבִנֵּי לֵב שְׁמוּרָה עִיזָה
 בְּנֵי כְּמַעֲרָלָה וּבֵין אֲמַלִּין דְּעַר הָאֵל שְׁמוּרָה כִּי
 וְכֵן זֶה אֵין מַעֲלִים כְּעִינָן שֶׁאִם אִדֵּם יוֹמָא אֲחֵרָה
 אֵין לֵךְ שְׁמִיעָה כִּי זָכָא כִּי וְאִם יוֹמָא אֲחֵרָה אֵין
 כִּי כִי זָכָא כִּי וְאִם יֵלֶה הָאִדֵּם אֲחֵרָה כִּי
 מַעֲבֹרֵת כִּי מַעֲבֹרֵת כִּי אֲחֵרָה וְהוּא כִּי הַכֶּסֶם
 לְהַקְטִיר לִי רַבִּין כִּי הוּא כִּי כִי וְכֵן רֹעֵה הָאֵל
 אֵל הִיא הַמְּחַבֵּס הַמְּחַבֵּס כִּי לֵיהּ לְהַקְטִיר לֵיהּ
 הַפֶּסֶק לְבָנִים אֵין אֲמַלִּין כִּי יֵשׁ מַעֲוִים לִי עַל
 הַקְטִיר לֵיהּ הַפֶּסֶק אֵל לִיכָּה שְׁמִיעָה לִי עַל כְּשִׁיעָה
 אֵל לֵבִי הַכֶּסֶם אֵל שְׁמִיעָה הוּא שְׁמִיעָה לְבָנִים
 לֹא מַעֲלִין לִי הַפֶּסֶק אֵין כִּי לֵיהּ לִי מַעֲבֹרֵת
 הַמְּחַבֵּס אֵל לְבָנִים מַעֲלִין כִּפְלֵל כִּי אֲחֵרָה
 שְׁמִיעָה לִי עַל כְּשִׁיעָה אֵל לֵבִי הַכֶּסֶם אֵל שְׁמִיעָה
 הוּא שְׁמִיעָה וְלֹא אֵל וְדָא הִיא הַמְּחַבֵּס הַמְּחַבֵּס
 כִּי הִיא דְּנִימִין שְׁמִיעָה לֵיהּ הִיא זֶה נִימִין עַל שְׁמִיעָה
 לִי זֶו אֲמַלִּין לֵיהּ לְבִי כִי כִי הוּא אֲחֵרָה וְכֵן
 מַעֲבֹרֵת וְכִי אֲחֵרָה כִּי כִי אֲחֵרָה כִּי כִי

נב' ה'לנתי כמ' קה'לך יעקב ככל קומת שבתך וזל ואח -
 תמשה עמנו מעמלנו שהוא חילוק נכון לא שלא פ' הדנו
 וארצה הי'יך מזה מעמלנו מעמלנו למען זל כמ' דן עמו
 י' כרס כשם הי'יך זל דהאומנו שלה זו ערונה לך עמו
 שתקצ' ו' זון ומערבנו על התקבל ערנס לו לאחי מעמל
 שלא הי'ה ההקפדה עיקר הוא לא שיעבדנו ע' ולפי רב
 מעמלנו הרס כבנו מעמל הי'ה הנדון ומע' אי'י'א שלא
 הי'ה ההקפדה ופ'א מעמל ותי'י'ק ליה דאח' אהל' דלשון
 תקצ' הקפדה מעמל כמ' כרעא דאכודי הוא ונס' ק' עליו ע'ה'י'א
 שבתך מען מעמל חזה הקפדה שם מעמל י' ש'אם כרס
 כשע' ש'ה'מל' מעמלן וא'מל' כח'י' מעמל' וע' עלול
 חס' מע' מעמלן לא זכ' כנו' כרעה דלשון מעמלן וא'מל'
 ה'מ'מ'מ' כ'י'ח' אחר'ה'ם ולא זכ' כנו' כרעה ה'י' ד'י'כ'י'ק
 וה' לא זכ' כנו' כרעה קאמע' על' וע' ר'כ' לך לה'י'א
 וה'מ'מ' ש'מ'ר' התקבל מעמל' או' א'מל'י'ן שלא הקנה -
 ה'ע'ק' לבנו אח'י'ן לא לו הקא' המ'מ'מ' לא ע'ק' לו מעמל
 לא לפ' ע'י' לו אי'ה אד'ה' ע'מ' ח'כ' לבנו אח'י'ן לא
 הקנה לה'ם וכן ה'י'א ר' חזה הקפדה ש'ה'א' מען ש'נ'א
 לה'ם אחר' מעמל' או' א'מל'י'ן דל' הקנה ולא ש'ר' ח'כ' לבנו
 אח'י'ן לא ח'כ' וד'י' דא'ם א'כ'י'ה'ם ע'ק' מעמל' לאח'ר' וא'מ'ר
 ל'ה' ע'מ' ש'מ'ק' ו' זון ומער' ה'נו'ק' מעמל' ר'כ' כנו' אח'י'ן
 מעמל' ר'כ'א כ'ע'א דא'כודי' וכת'ק'וס א'כ'י'ה'ם ק'י'י'מ' ולא
 מעמל' מעמל' שלא הי'ה ההקפדה וא'ד'כ'א מעמל' ה'מ'מ'מ'
 א'י'פ' לקד'ק' כ'ה'י'י'ך ר'מ'כ'כ' ומער' התקבל מעמל' -
 ובנו מ'כ'יס' שלא הי'ה ההקפדה ולא נק'מ' ומער' ה'נו'ק'
 מעמל' ובנו מ'כ'יס' מעמל' שלא הי'ה ההקפדה מעמל' -
 דא'ם מע' ה'נו'ק' מעמל' וב'א' כנו' למ'כוד' כ'י' זון ש'ז'כ'יס'
 לפ' ש'ה'ם כ'ע'א וכת'ק'וס א'כ'י'ה'ם ק'י'י'מ' וא'י'פ' ע'וד ל'ע'י'
 ר'כ'ן א'מ'ר' דא'ח' א'י'ן א'כ'י'ה'ם מעמל' לה'ם לא א'י'ש' אחר'
 ש'מ'ק'נה לה'ם א'פ'ה' כ'י'ד' נ'כ' א'מ'ל'י'ן כ'כ'א כ'ע'א דא'כוד'
 ור'מ'ר' ה'נו'ק' לה'ק' ע'ק'ר' א'פ' לבנו אח'י'ן ומע' דא'מ'ל'י'

[illegible]

רבן לוי שאל קלא מיידי אה שעבדא בבל ואמריק הנאה
 הוא רשיר ועבדא הנאה אינה מעמין אה ורשיר לבנו
 אה אה שפא קלא מיידי אה רשיר משה למטה כההיא דכר
 המעבדים ודאי המעמין הוא להווייה לבנו ואמר דלא
 אמר שפא עבדא מנהא אפליס כה זכיה פז כה רשיר
 לקושיית מעמין מלך ולעמין רשיר מיידי במעבד לו אינן מלך
 מעבדוהו ולא הוצרך לו מעבד לו מעבד לו מעבדוהו ולא לווע
 אה כההנה ואמר לו רשיראי לו ולא לווע מעבדוהו
 ול הדל אחרי הפי רשיראי הם הישך רשיר המעבדים
 עבדא כה רשיר מלך והוא שפא משה מעבדא או בורך
 לאחר ומיידי לעבדא במכירה או במעבדא אינה רשיר
 אה מיידי רשיר ילוד ומעבדא כהן עבדא משה ומיידי
 איננה לפי או שיידי בית ככיה גדולה או -
 מעבד בית ואל עמל שלומא העליונה על כהן ו
 יועזו במעבדא מעבדא של פ משה רשיר להדיא כההיא
 רשירא מעבדא שחמא על חפה כהן ככלל ואיך שפא
 המעבד לו הני מעבדא ואין כהן ככלל ואין למעבד
 ולומר המעבד על לחוד ומעבד לו לחוד דהא כהן
 ככלל מעבדא דאין למעבד כהן ועוד ק לו עליו עבדא
 מעבד שדי כהן כהן ומעבדא ולא פ נראה שיועזו
 במעבדא ואח נבי יועזא מעבד נראה נכרס רשיר ולא
 פ ומעבדא רשירא ככלל והתם קחכ עמל שלומא
 העליונה על ואיך כהן הוא מל רשיר לו הני מעבדא
 ובשקד רשיר רשירא יג כהן מעבדא חלוק כהן שפא
 נבי יועזא שחמא מעבד שחמא שלומא העליונה
 כהן זה יועזו במעבדא מעבדא של פ שדי הוא
 כאילו לא רשירא ככלל המעבדא המעבדא אה
 כל אחד חלק לעבדא המעבדא לכד והמעבדא לכד
 על וק לו דאח כהן כהן שלומא דעא קחכ
 והתם לו ככ זכיר שחמא נראה להוציא כה מין עבדא
 הול קחכ רשירא העליונה על ויועזו יועזו
 במעבדא רשירא ומעבדא לפי מעבדא רשיר מעבדא

ויגש אברהם סיב

ראש איתר דל ולא ליועס בין בכין בין בשאר יוועס
אפ אמתא איבערן מעשוא דאשר דאפ לא יס
מעשוא לא מעשון סתם כיון קול לא ולא ליועס
ואפ צב בין מעשוא מעשון להכנס אין יוועס
היה לא ודא מעזה נראה דלפ קול כדא באלא
דאכזה והכנס יוועס היה מעזה הוכר
לוער מעשון ואשר כה למעט הכנס אכל -
בלאו הכי לא היו מעמעעין הכנס ובהיות
כזה דאית להוב פתח פ' ז כרב וזל וזל
דאפ לא היה כתר שיסקמא בו מעשון
ואשר כחזר מעשון מעקה ועל שולש אס לא
הזכיר אשר מעשון היו זוכים הכנס כרשעס
החזר לפי שהקשעס לכר מעסויס הוא וכבר
כתבנא דאס עייב לכר מעסויס יוועס יוועס
אורת עכ ואפ מעלכיון אה נראה דוקא הכא
עיס מעשוא דאשר מעזה לא זכא הכנס ואפ
לפ רבא מעדאנא היו זוכים איל לא ישעעס
עלד רבא כדא כדא דאכזה והס עועלים בעקיע
ואפ נראה מעזה קצתהס סייקתא כלה הולנ
לא שרבי הטמא לא זכית להטנ דאך -
כתב להקשעס הני לכר מעסויס והוואה
יאה כהניכא פ' דנז שכתב להדיא -
להקשעס הני לכר שאינא מעסויס שכתב
וזל אכל אס אינא מעסיי לכר מעסויס לא
כמה מעבד מעסיי איזה קשעס עג הני
להדיא להקשעס הני לכר שאינא מעסויס וכפ
מעדאנא כמ' פח ואפ' דאך כתר הקשעס
הני לכר מעסויס עוד דאית לה קהילת
יעקב שהק עוד על רבא מעדאנא מעה
דאיתא ככת פ' המוכר את הבהמה דפס
דאמרינן הקס כן לוי מעבד שדה ליער

ואל עג שהמעשוי דאסון של מעשוי דאסון של ואס
אמע ל ולכח מער ית לבנו ופ' רשכס אכל אס לא פ
ל ולכח אינא מעוים כלכר זה זכור לבנו לפין דמעס
יהיו לעסון הוא דאמע דעיי מעקוס מעשוי ק' לנא אי אה
הקוס למא רפ' הדינא למעמא עכ והק עלו וזל ומעלא
קאמע שאס לא פ' אינא מעוים לבנו זכור מעס דלעס
מעשוי דאסון של מעמא ל ולא ליועס שח רפל להכ
דכנו מעמא עסקינן כנו עכ ככל רבא כדא -
דאכזה עכ והוואה יאה דכא מעלומי העס ולא -
יחמא מא קאמע כלה שחמא דמ עכ כלכר וכל
ומדקאמע שאס לא פ' אינא מעוים זכור לעסן מעס
דלעסן מעשוי א של מעמא ל ולא ליועס שח רפל
להכ רכנו מעמא עסקינן כנו עכ ככל מעס
רבא כדא דאכזה כמ' שכתב מעדאנא ואס זה כמ'
להקשעס י' ל' ערץ למה עכ מע שאית להדימ
כח' לכתב שכתב וזל והמ צב מעשוי רכ עיידי
למעקוס מעשוי לאו למעמא עיידי דאפ כמה נפיק
הא' לקח י' חובתיה מחובת מעשוי אי כהא מעשוי
ההיכ ליה לעסן כי קא ייב ליה פ' לההוא פסקא
דאמע דעיי לוי לנכסיה הוא להיכ ליה לא על
כאך כיון רכ עיידי למעקוס מעשוי לעינן כיה -
הא' לקח י' חובתיה הוא דעיידי לאו למעמא עיידי
לא שיעבור כעלמא הוא דעיידי כיה ומוכר הנאה
דאית כיה הוא דעיידי לנכסיה ומוכר הנאה אינה
מעשון להדימיה לבנו לא היכ דעיידי לבנו ככ
אכל היכ דעיידי מעל למעמא הול מעשון להדימיה
לבנו ואעכ דלא אמע לבנ אס מער ידית לה כנו
עכ אפ מעמא מעלכיון אה חקא צב מעשוי לפי שהא
מוכר הנאה ואינה מעשון להדימיה לבנו מעזה דוקא
אס פ' אכל כמקומות אחרים ודא' שס יוועס מקוע
אעכ לא פ' ואהכא אפ' ה' סייקתא מעזה לרבי -

כל ועל קאמט ומעט יע לחלק קצת להי"ל אפי' הימנא הענין
לא מילג בין מעב ליועשה וכו' יע לחלק דלא קאמט הרב
לא כג' שמע"ד לעבמא אכל כמע"ד לאח"כ עב ולא
יער היאך עלה על לבו לומע שמע"ד א"כ כדער
מעה"ו רבין מעב ובין ירושה שוין דל' ול' ויע' מעמ"ע
דא"כ חזקה הק' לעקומה מעה"ה רבן לוי שמעב עלה
לישפא העמ"ע מיעה וכיועשה אין זוכים בניו אח"כ
הא מעה"ה הוק' לו זה כחמילה על רב' מעה"ו ופ"כ
דאי' למעה"ו יולה כיועשה וכזה לק' עליו מעה"ה -
רבן לוי אכל אס נמצא שאינא מעודה כיועשה ופולס
שנין בין מעב ובין ירושה א"כ הימנא קוע"א לעברה
לבן נפאה לדא' לא חז' בו מעה"ה מלחלק בלער
מעה"ה מעה"ו בין מעב ליחשה לא רמ"ג לבסוף
שאין זה מעודה כדפי' הרב לא שלש אפ"ה לשמרא
כתב כן אין הפועה שחור בו מעודה שחילק כחמילה
לא שכתמילה כזה להפ"ה חילק שחילק בלער ענין
מעודה שנפאה מערך רבין שמה שפ' באורי שער
שיהיה לקונה ולבט ביתו נשות להלוק הוא לפי
כוחו של הקונה שיהיה אותו זכות לו וליוע' ומעמ"ע
שאפי' שלשון מעב"ה לא הו"ק לפ' לפ' שמין -
הין אפי' בלתי הנא' יבטל למעב' למען יוועה דו"ק
לפ' ועל מ"ס שאין זה הפ"ה מלפי' מעה"ו ע"כ אכל
ודא' שבע"ק חילוקו שחילק בלער מעה"ו לא חז'
בו מעה"ה דא"כ הימנא ק' לעברה על מעה"ו מעה"ה
רבן לוי לא ודא' נפאה כשום דלא חז' בו מלחלק
בין מעב ליחשה ועל מע' מעה"ה כח' כח' דנ'
היה שראובן נה' לשמעון נשות להעמ"ע ולכא"ה
ילבוא דין בפ"ה הערומה למי' ו' להעמ"ע כח'
לכל הצדק לו נ"ל אס יו"ע"ס של שמעון זוכים

זוכים באורי זכות והשיב דלא זכו יו"ע' שמעון כח'
ודא"ה למעה"ה כ' שמעון יוס' עוב רב' א"ה על שהקשה
על רבין מעה"ה שכתב מען מע'ס כ' חז' הקנותה עה"כ
רבין לעל למע"ה יבא דו"קא כפ"ה שהזכיר שמעון
ואשרו כחמ"ה הענות להעמ"ע כח' אחריון שאפי' -
שנתינת החל' היתה מערה נעודה לשמעון ולבט -
נתינת הענות להעמ"ע כח' לא היה לא לשמעון ולא
לא לבניהם אחרים אכל אס לא היה כתוב הא' לישנא
לשמעון ואשרו הי"ל אחרים דזוכים בניו אח"כ א"כ
העמ"ע הח' הני רב' שאינ' מעמ"ס נזה דלא כחמ"ה
עב' ול' הדל אח"כ הפ' רב' המע"ה כ"ה להרס שח'
לפ' שנק' לו ליה כבית והקנה לו נב' העמ"ע הח'
ובין שקנה הבית לעמ"ע לפ' שהוא רב' מעמ"ס -
וקנה עמ' נב' העמ"ע הח' ודא' כפ"ה זוכים -
בניו אח"כ והני כמ"ה מעב אילן לפי' אחריו שודא'
זוכה כחמ"ה דלא אפי' לומע שלא ינא כחמ"ה לפ'
שהוא רב' שאינ' מעמ"ס וא"כ נ' כזה כיון שזכה
כליה היה דא"כ שזכה נ' כחמ"ע הח' נ' -
למ"ע/ אח"כ אילן שכתב שמעון ואשרו מע"ע
אכל בניו אח"כ לא אכל כנדון מעה"ה שלא הקנה
לו לא העמ"ע הח' דו"קא ולא הקנה לו שום דבר -
מעמ"ס עמ' כפ"ה ודא' שלא זכו בניו אח"כ לפ'
שהקנה לו רב' שאינ' מעמ"ס והוא זל' ה' להרס -
שח' לפ' שהיה כתוב שיעמ"ע כח' מעמ"ה -
ועד עולם רבין וכתוב עד עולם מעמ"ע לו וליוע'
אח"כ רב' הא הני לעולם מעמ"ע כדון מעה"ה עב'
ול' חילוק זה יש בו משן הדין דא"כ לעמ"ע מעמ"ה
ועד עולם הני מעמ"ע ד' בניו אח"כ א"כ הו' קל'
דערין כמ"ה לעמ"ע שמעון ואשרו הני מע"ע -
לבניו אח"כ ואילו מעמ"ע מעמ"ה ועד עולם מעמ"ע
ל' כניהם זוכים כזה כיון דכ"כ מעמ"ה יער עולם

ויגש אברהם ס"ב

והטענה יורשו כמנהגו ואין זה הוזהר לכן לא
 שמענו שיהא לישל שנה שהטענה של דאין
 שבו ככלל להרס שאנו לפי שטענה דבר -
 שאינו מעמיס ואיך הוא מעלה דפשיטא היא
 כיון שהטענה דאין חלוקה דלא נכנס המעמיס בכלל
 המעבידה ופאילו לא מעבר אותו מקום ודאי -
 שיופשו כמנהגו ודאיתן לה החכ"כ בפ' דין
 הנהפ' אותו ששאל על יתומה שהיתה -
 מתוכה אצל אחיה והיה לה יתומה ביה"א ואם
 היתומה השפידה הכית הנה לאוכן בעד -
 שתי שנים והתנות עם באוכן שאחר שבד
 כ' שנים אם ירצה באוכן לשבת בבית בסך
 הנה הדעות בידו ומעך באוכן ודאיתן היועמיס
 שלו לזכות באותו זכות ולזה בבית הנה והע"כ
 והע"כ ריבוליס הכת ואמה לשלך להיועמיס קנה
 מעה שכולת והביא דאיה מלכ"י הויכ"כ שכתב
 לכדבר שאינו מעמיס אמרין לו ולא ליועמיס
 ופייס ואשכ"ח שיש לחלק בין עקן דידן לנדון
 הויכ"כ לנדון הויכ"כ הוא בכת"א שגיי' לעצמו
 לכל לגבי דידה בששן יטה הוא מעמיס ונד -
 אם זיכה ליועמיס או לא גם מלכ"י מעמיס וי"ל
 בפ' יור' חולק על הויכ"כ מעמדת דאית' להרא"ח
 בפ' פ"א שהוא כנגד למע מלכ"י הויכ"כ לנדון -
 של דל' ולא ליועמיס ואשכ"ח שלכסוף דכה לחלק
 בין נדון לידה לנדון הויכ"כ המילוק שחלקת -
 הנה מעמיק עם הכ' לכל שיש עם ספק יד דאין
 על הטענה שהמכר במזקתו ועל היועמיס לגבי
 דאיה שש ודנה דכ"י הויכ"כ ונס לכ"י קדו"ח
 באו בפ' החתום וכבר עמד עליהם מנהגו הויכ"כ
 בפ' קדוש אשה ר"ל דן שהק' וז"ל ותימה כיון לנדון
 הויכ"כ מעמיס לעצמו לקול כל לגבי לידה בששן

בששן יטה הוא מעמיס ואיך הוא מעלה דפשיטא היא
 כיון שהטענה דאין חלוקה דלא נכנס המעמיס בכלל
 המעבידה ופאילו לא מעבר אותו מקום ודאי -
 שיופשו כמנהגו ודאיתן לה החכ"כ בפ' דין
 הנהפ' אותו ששאל על יתומה שהיתה -
 מתוכה אצל אחיה והיה לה יתומה ביה"א ואם
 היתומה השפידה הכית הנה לאוכן בעד -
 שתי שנים והתנות עם באוכן שאחר שבד
 כ' שנים אם ירצה באוכן לשבת בבית בסך
 הנה הדעות בידו ומעך באוכן ודאיתן היועמיס
 שלו לזכות באותו זכות ולזה בבית הנה והע"כ
 והע"כ ריבוליס הכת ואמה לשלך להיועמיס קנה
 מעה שכולת והביא דאיה מלכ"י הויכ"כ שכתב
 לכדבר שאינו מעמיס אמרין לו ולא ליועמיס
 ופייס ואשכ"ח שיש לחלק בין עקן דידן לנדון
 הויכ"כ לנדון הויכ"כ הוא בכת"א שגיי' לעצמו
 לכל לגבי דידה בששן יטה הוא מעמיס ונד -
 אם זיכה ליועמיס או לא גם מלכ"י מעמיס וי"ל
 בפ' יור' חולק על הויכ"כ מעמדת דאית' להרא"ח
 בפ' פ"א שהוא כנגד למע מלכ"י הויכ"כ לנדון -
 של דל' ולא ליועמיס ואשכ"ח שלכסוף דכה לחלק
 בין נדון לידה לנדון הויכ"כ המילוק שחלקת -
 הנה מעמיק עם הכ' לכל שיש עם ספק יד דאין
 על הטענה שהמכר במזקתו ועל היועמיס לגבי
 דאיה שש ודנה דכ"י הויכ"כ ונס לכ"י קדו"ח
 באו בפ' החתום וכבר עמד עליהם מנהגו הויכ"כ
 בפ' קדוש אשה ר"ל דן שהק' וז"ל ותימה כיון לנדון
 הויכ"כ מעמיס לעצמו לקול כל לגבי לידה בששן

מגו הדיכא סכא כדעת היתעבן ואם כדעת להקשות
על הדיכא כך הולך רדיון הם היפך רבי רש"ם לא
כדעת רש"ם לא כל ונראה פונתו לומר רש"ם פלג
על האי דנא תמיה שכתב ואז ואז דואה לומר דפך
עיון לענין דינא היפך כתיב אי כדעת אי כדעת
או יתכן לומר פונתו היפך ואז על הדיכא שהביא
הרבי כדעתו כדעתו לראות מאן פלג על האי דינא
ולא חש אף להזכיר ולהכריע כדעתו לכל כי הא
הולך להדיכא לאורע ואי משום הדומה לה רבי -
רש"ם אף הולך למיחש להבין וכלתו שכדו כדעתו
רש"ם שכתב לא ע"מ כדעת הדומה והר"ם נתי -
משום יתיר לענין הוא וכתב עוד ה' היפך נזל וכל
מה שרמזה נדון זה להדיכא דאם אומר ל' ולבן וכל
המשמע הפתח אין כדלל והה' גבי לוקח איכא
לחלק ולומר ההר"ם כיון דכדלל הוא כל ית' ח"ו דין -
הוא להבא תבונה יהיה כדעתו משאכ גבי יונת'ם
דפתח להדיכא ע"י ולא לומר ולענין לחלק זה
איך להקדקו מעבדי הדומה משאכ כפ' כדעת
מבינה משב אילן לאחר ופירושו לאחר לא שייך -
תקום הפירוש ואין לאחר כלום אבל משב אילן ע"י
פירושו לעצמו ה"י ע"י תקום הפירוש אשכ' שלא
כ' דלגדי שכתב כעין יפה הוא מש"י ואם איהא
לדעת הדיכא דאם משב אילן לא ע"י פירוש לעצמו
ומה כדלל ואם דאך לעצמו אחר עזבה כדלל איש
תבונה אף הולך ע"י לא שמשבין כדעת דאף אחר
עזבה כדלל אין יכול לעצמו ומיחלל משמע
לעצמו עזבה כדלל לא שלאחר איש יכול לעצמו
ואיך לחזק דעצמו אף להודיע/ תחילה ק' דלעצמו
וליקן משום דכל לגדי הדיכא כעין יפה הוא
מש"י אכן מעבדי הדומה שכתב/ כתי' לכדלל נראה
כדעת הדיכא רבין לוקח וכן כדלל ע"י שכתב על
הדיכא דדקל לא ופירוש לעצמו אשכ' ע"י כדלל

ומה למעבר אהא לי שטא למעשין ואשרת ולא סמבר
אהא לי שטא למעבר ועד שול שיהא לשון אחיו
ונראה לומר להן אחר דלשון מעבר ועד שול נראה
שגם בניו ככלל וכו' בלמה לא היכא לפרוב וזה
הלשון עם מי שגם כההיא להכא לפרוב כו' שמשון
ואשרת אז מעבר למעבר ועד שול שפרוב כמא
ל' שלמה של המקבל היינו זמן חיו שהוא ח'
אבל ודאי היכא לפרוב מעבר ועד שול בלתי
אוס מעשיו כז' ודאי דאמלין ל' ואף לומר
ומעבר לפי מה שפרוב לעיל על מה שהק'
של מעברת הק' מעה היא למ' ה' כו' ופרוב
דאדכא נראה פיישרת מלכיו מלכר שמשון
ואשרת והני מעשיו משנה אין כן ככלל הא א'
לא הני הא מעשיו הוה אמלין לפרוב כנו אחיו
מעשיו לכא כמא דאכזה כמ' מעברת לפי אינה
כאיה להקס דאמלין אילו לא הוה מעשיו היו -
זוכים כנו אחיו הקס הקא לפי שפרוב מעבר
ועד שול ומשמע גם כנו אחיו אבל אי לא -
הני הא לי שטא לא היו זוכים כנו אחיו דלא כהנהגת
לא שעין ק' ל' מהא לפרוב דהמשכס כ' מה מעבר
היט כהן שמבר עה לי שטא ואף עתה שהמעש -
של לעולם נכ' ואם מער הני כן כמא הכהנים -
עב הני להדיא דאשט אמת לעולם אפה לא -
זכו כנו אחיו ויתכן להקס דאכ כו' לפי שגם
על והני מעשיו משנה לא זכו כנו אחיו ואמלין
דהא לעולם כ' כל ימי חיו לא שיה נראה דוחק
דאכ הול לר' למשקם כבודא ולמה הכי דעש
אמת לעולם למשמע ש כנו אחיו מעה כיון שגם
על הני מעשיו לא זכו כנו ובשלמה לפי דעס
ל' כולל מעשיו לי שטא יד' כ' ל' אי אהני יקרא
למה ית' דהיינו לשלמה שפר דאכ דאמת לעולם

למעשיו גם כנו אחיו מעה כיון כולל מעשיו ית' ל'
ל' ל' אהני ית' למע' שפ' להנין לשלמה לעב -
למעשיו למלין מעבר מעברת לפרוב כמא שול ל' כן
דא' הו' כמא דאכזה אמלין ל' ולומר מעשיו ואף כ'
עיהודה יד' מקום אכ' אמלין ודאי שיוכ כן זכור
אח' שפרוב כמא שהחיוכ למעשיו ל' ולומר מעשיו
ואם אהא כמא כר' כמ' כ' אמלין כיון הוא אלא
שלא כ' דאמלין נכ' שאין למשך על המילק וכ' כ'
המכ' מעה נראה דאדכא ל' להיורסניט כעלמא -
כהקבץ ית' עם אהי הסניטס המעברת ל' לא -
היטא הכי ק' על הכי המכ' שהכיו לכיון מאמר דל
ק' ל' ה' ולא שג' לא שהכיו המילק האמר לה' כן הכ'
ומה ית' מחיו דל' ק' ל' ה' לא שג' ונראה דאדכא ל' ל'
סניט כעלמא ועל מה שפרוב המעבר כנו והכיון לעל
לעל חיו הניק ל' דאדכא כמ' מעה מעברת הני שג'
דכיון ה' היפך לר' דעס שפרוב על ההי' כהי' דכין
ל' שמבר עה שפרוב וזם מער ל' ולבט מער ית' ל' ל'
מעשיו וכל מעשיו להי' ק' ל' מעברת ל' ל' אי אהני ית'
למה שפ' דהיינו לשלמה וכו' שג' ולכאורה לא ילעז מלא
קא מעברת עהי דהמשכס כ' כ' מה מעברת והמשכס
הוא ל' כנו כמא דאדכא והכן כולל כר' כהי' כ'
והמשכס נכ' מעה כהי' מעברת חילן ושי' כהי' ל' ל'
ל' ל' דהי' כפ' ית' הוא מעברת וזם מעשיו ית'
כהמשכס ואם מעברת מעברת דכ' דעס הני ק' ל' כ'
מעברת כמ' כמ' כמ' ונראה דהי' ק' ל' דהמשכס
שפרוב דאין מעשיו מעשיו ית' דלשון לא מעשיו
דמאן למעבר כפ' ית' הוא מעברת שג' והיינו דהי'
להני הקס חילן לא ופ' למעברת למעס נכ' למעברת
דהמשכס כמ' הושכסיה ה' הקס מעברת דהמשכס
ל' מע' מעשיו שפרוב כמ' כהי' דהי' ל' ל'
כ' מע' הושכס חול מעברת מעברת מעברת מעברת

כיון שחבר השדה והדקל ועייר הפירות הול הפירות
כלב שאינו מעמאיים ואינו נופה לא לעצמו והקא ועוד
איך לחלק ולתע והיינא מעמא דבז אב אס מעב מעבול
מעמא דכל מעתה האב כל שלא יעצבא הנפמס -
למשהו כחמו שפדעם ואין לעתו כעמא חופן שיאכל
הפירות הכנים ולא יופה שום והיו כחמי שהקנה שאם
יבזה למעבור הפירות עיהיו מעבול כיון שעשה כל
זה להכריח הנפמס מעשהו השנה ואהב אילו היה
מכאן תקנה אחרת כדון עתה יב עכמה שלא תנכה
מעמא הנפמס היה עושה וכיון עכן הוא לין הוא שאם
יבזה למעבור שיכול למעבור אכל בזי קל לא ידעג -
לעתו דאיך להא דעייר הפירות כל לאוכל הוא דוקא -
ואיך לומע שלא הניח מקום לפירות והוא היה שאם -
מעבן לאחר דלא עייר מקום ולא זכה האחר ולקא אס
מעמא לנכמה חממין כל לבז לדיה כעשן יפה הוא
מעמא וכיון עכן ל לא אס נאמע זה לבז עכמה דוקא
עבודה לאכול הפירות אכל למעבא לאחר לא ועל מע
כעמא דהיה הניח לעין לעת קא דיק וסתר רבליס והוא
דכלהם דכל החכום כפי יד כהניח אחר עז וזל אכל
שם ככלהם הניח בזי ואם אומע ל ולבז כחכום
למעמא יתנו לעון הוא דאמלינן דעייר מקום מעמא ל
ללא אי אהב יתנא למע שפד דעיירא לעכמה ודאי
לה קא כדכ הניח עתמה עליו וזל לבז דלק דלמ -
לעל למעמא יתנו לעון ופא לאו יתנו לעון דעמא
קאמע לא כולא לעמא יתנא שאין אדם מעבא רבין
לכחלה כחמא כחמא לפ שאין אדם מקנה לעכל ואין
הוא דאמלינן דלא ערפין לא למקום פיה וכן כחכום
עמא ערומא ופא מלמא ולעל דאם כונתה החכום
להקשות מעבא מעמא אהלי כחמא עהבן הוא זל
לעל קושיא כזו עממא סתרי לדיה אלהיה מעמא
לעימה לא יכלה מעמא וק או וכלה קושיא עמועה

כזו לא היה מעמא כאכל ועוד תימה על הויכח
עכרב כעשן הן על ה' החכום ולא כחכום כעשן קושיא
לכן רבנא ה' החכום אדכא בא לאפוקי מעמא הסבו
עהבין ה' קא כחכום וכוונתו שלא תמעה לומע דכאן -
בז יתנא מעמא יתנו לעון דעמא סתר רבליס ולעל
הוא עכמה פ' מעמא לישנא יתנא ולזה בא ולמע
אכל ככלהם כזי ופא פ' מעמא לישנא יתנא -
מעמא ששם לא תפול הסתירה ולזה עי עורק
לא הולך לכאפה למע לא תפול הסתירה וכל
עכמה לא בא לא לומע ללא שלא נעמה ולומע
עממא סתרי לדיה אלהיה כחמא לפ כחכום ואין
עיהיה עכמה למעק לעמא כל הני כחכום וכל
המעמא דכז מעמאיים לו וליועין מעמא ואפ כז
עממאיים לני למעק כחמא הני שם מעמא ודאי
עממאיים למעק שם יאודה כל על מעמא
הני דכז מעמאיים והיו כחכום לו חכ' עהה דכז
זכה שם ליועין אחיו לפי להני דכז מעמאיים הני
הני שם להביא דאיה עוד מעמא עמא לנר מעמא
עמאיתן לה כח אכיהם כחמא פ' ששם על
כדון כיוכא כז על מאוכן עהיה לו חמק כחמא
סומא אחר ומעמא לעממא וכעכילה נחמא -
עממא לעת לעמא כח כחמא כחמא ענה ער מעמא
שנה ועמא מעמא וכאיים יועי מאוכן וקחשם
מן עממא מעמא עממאיים לאכיהם ועממא מעמא
כ לאכיהם לקא עממאיים ולא לבני אחיו הני שם
מי וכחמא עמא על לעמא עמא להבא דאיה
מעמא עכרב מעמא חכום מע עכרב וזל דלא
חממא ל' ולא ליועין לא בזי תנא שאין לא חמא
ולא זכיה כחמא הני זה כחמא עמא עמא וזו
דאין חמא לכחמא אינה נחמא לא עהה דכז -
ותכמל מעמא הני חכום כחמא לק יועי תנא

ויגש אברהם ס"ב

קטן נמנור לפרות משהו גוף ודאי דלוקח הוי' וכל
 ופ' צפון שכן הולך ברחמי לי ולא ליורשי מעמנו שג
 הוי' מעמנו גלה. וראה להנח ודאי דלוקח הוא ואח
 ודאי כיון שהגוף לעלמא חייב יכול למכורו לאחרי
 ואח שהוא כבוד זכר בו מעט יאמנו הלוקח לא יג
 לך בו גוף כל הנאי בעלמא וכיון שנתת לך היתר
 הוי' קיימת לך היתר ונראה שזה הלוקח חסד יג
 לחיות קצת רב' ה' היתר הוא כבוד שאינו עמוס
 דאמלכין דלא זכר בו יורשין כולא חומדין דעלמא הוא -
 הוי' חומדין דלגבי עצמא כשן יפה הוא מעשי' ואח
 הול' למעט דורשין יורשים אחר זכות לא דאמלכין
 דעלמא דאח לגבי עצמא כשן יפה הוא מעשי' -
 מעט אין כונתו בעיור לא ללוקח ולא ליורשין ועל
 אין יורשין יורשים אחר ואח גבי מעט נמנור
 דעלמא דלא עיי' לא כל לאכול הפירות הוא בעלמא
 אס' חס' מעבין לאחר שאינו אובל הפירות הוא בעלמא
 אמלכין דעלמא דלא עיי' בזה ואח שהוא נהנה
 שהוא נהנה שהוא לוקח המעט מעט כשעיי' אין
 דעלמא בעיור כל בעל שהוא אובל הפירות הוא אס'
 חס' מעבין שאינו אובל הפירות לא דאלתה לא כל
 שנהנה כמעט דעלמא אס' בזה לעיי' כשן יפה
 אח' גס' חס' מעבין דקל לא ופירות לא הול' כיון
 שנהנה עלוקה המעט דעלמא הפירות דעלמא כשעיי' אח'
 לזה ואחמא אמלכין דאין לאחר כלום לא ודאי נראה
 שהוקא לעצמא סעמא דהיינו הנאת גוף בפירות מעט
 כשן יפה הוא מעשי' אס' לאחר כן לוקח וכיון
 יורשין עיי' דלא זכר ועל מעט עיי' חס' הוי' היתר
 וכן דאית' להושבא חיי הוי' להוב' הגדול שהוא
 סידקין זל' הובא רבין כן קרבן אשה דפ' כן שגשג
 עליו דמח' קעלמא על הוי' מעט מעט מעט -
 (דודאי כגון דא אי' נבא אבא קא דמח' ומה
 גס' הוי' קא' כוונתה לא כונתה להביא סייסין)

והוא כן פלוגתה הביאו תנאים כפ' עין שב וכן דודאי אין
 כונתה היתר להקשות על הוי' מעט מעט מעט מעט
 אמלכין נבא אבא קא דמח' ומה גס' כן הוי' קא' כיון
 לא בעל להביא סייסין מעט מעט מעט מעט מעט מעט
 יורש לעלמא רב' לוקח כיון רב' הוא כל ימי חיי' דין הוא
 להבא מעבדו יהיה פלוגתה ועל וכן כרב הוי' מעט מעט
 מעבדיו דאס' זכר יכול למכור זכותו לאחר עין כרב -
 כפ' אב קמח ואח' דלגבי יורש לא ירעא דעלמא מעט מעט
 כזה מעט גס' לוקח מעבדו דאין רב' למכור זכותו
 לאחר וכדאי העני' כיון רב' הוא הן הוא להבא מעבדו
 יהיה פלוגתה ומעט מעט מעט מעט מעט מעט מעט
 כן מעט מעט מעט מעט מעט מעט מעט מעט מעט מעט
 ימי חיי' מעט מעט מעט מעט מעט מעט מעט מעט מעט
 אב' חיי' יכול להורשה לבנו ופער חיי' פיר' ס' חיי' חיי'
 לגלות דלגבי פלוגתה עור חק חס' היתר מעט מעט מעט
 י' רב' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס' חס'
 מעט מעט מעט מעט מעט מעט מעט מעט מעט מעט מעט
 יכול למכור זכותו לאחר ומעט מעט מעט מעט מעט מעט
 ועיי' פיר' דלא עיי' לא לעצמא מעט מעט מעט מעט מעט
 בתיבת מוקדס דכל ענין על העיי' חומדין דעלמא הוא
 נראה דלא ק' רב' מעט מעט מעט מעט מעט מעט מעט מעט
 כן לאחר מעט מעט מעט מעט מעט מעט מעט מעט מעט
 להיתר מעט מעט מעט מעט מעט מעט מעט מעט מעט מעט
 הפירות מעט מעט מעט מעט מעט מעט מעט מעט מעט מעט
 הנאה שיתר מעט מעט מעט מעט מעט מעט מעט מעט מעט
 הפירות כן לעצמא לוקח אב' גס' הוי' דקל לא -
 ועיי' פירותיו י' סבא לעט מעט מעט מעט מעט מעט מעט
 דאין רב' למכור דקל ולעט מעט מעט מעט מעט מעט מעט
 עס' פירותיו וכיון שזה אינה ומעט מעט מעט מעט מעט
 פירותה לא עינה עינה לגבי עצמא דוקא ועל

אומע לא פערטן שלא יקן בעיטור שנתמייב לי לא לא
אכל לא שום לבס איז דאך לעבנא לא שותקא -
בעיטור הנא שון שנתמייב אביבס דאפ דאמער איז
יכול לעבנא מעיוב שנתמייב אביבס לעבנא -
אם ארץ ידעק מעקומא דקיל בלן להבס יומעס
הטבולת מעב כעט השנ שפאלת דקא לא שום -
פאלת ולא לבס לא שלא מעבא דן זה מעבא כעט
ודאית לו עוד שם שכתב עפ הנחית לפי פיעור
מעבא דן להדיא שכתב הוועבא רכעטור הנכס -
משן המע נפמא דם היועס ופ מן עהיה נעני -
כתב רכעטור המע לו ולא ליורעין וזו המע שכתב -
כתב משי' שפמא אורתי ש' הנאה שקבל מעבא
ומעבא נפמא דם הנכס אכל כפ מן עהיה נעני
משי' שפמא אורתי בחס עפ ולפך שזה לחק הוא
לומר שפמא אורתי בחס בלתי שקבל מעבא שום -
הנאה דכ בשופטט שמקינן שפמא אורתי בחס
ואי מעבא שתיין לו כפ מעבא זה לא מעיקר פיעור
ואי מעבא ש' בא לזה אכל אין לך הנאה גדולה מעבא
לכן לי דלעולם בין ההיא דפ מעבא נעני ובין ההיא
שכתב כתב משי' שפמא קבל מעבא הנאה לא
שחילוק ש' ש' ב' הנאה הוא דאם יגעו אורתי נכס
עבא כין שהאיכור קבל על אורתי נכס הנאה
ודאי ש' יורעין כמעבא והכ' ליק בליענה שכתב
הרץ ש' אורתי פיעור נכס ונעקבלו ש' על
אורתי נכס אכל אם פמא לאדם אחד ש' הנאה
שקבל מעבא ומער והיועס הם ש' מעבא מעבא
ולא מעבא נכס ואורתי נכס איז כמעבא אורתי שלא
נעבא מעבא כלום או שכתב אורתי ש' כמעבא
ועל כיוצא בזה כתב כפ מעבא נעני דלו ולא ליורעין
קאמע כין שלא קבל על אורתי נכס שום הנאה
למע יפמא אורתי והאיכור לא פמא כ' על אורתי

שקבל עליהם הנאה או איז דההיא דפ מעבא נעני משי'
שפמא אורתי מעבא דמלכא שהוא אקדקטב דנכס -
כ' ודאי לא שנתמייב לא לו ולא ליורעין אכל ההיא שכתב
כתב משי' שפמא אורתי על מעבא ובין שנתמייב -
מעבא נפמא דם היועס אורתי עוד דאית להבס
הנ' שכתב לתיבא ההיא דפ מעבא נעני מעבא שכתב
לחלק או בחילוק המעבא דש לחלק בין מעבא רכ' קצוב
כגון א' ח' ש' לך מעבא רכ' ל' וליורעין קאמע ובין
מעבא רכ' כ' ש' א' קצוב כגון מעבא רכ' ל' ל' כ' כ' כ'
ש' להבא כ' מעבא כ' מעבא רכ' קצוב כ' א' א' א'
הדל לא שנתמייב אורתי דאיז איז להדיא דפ מעבא
כ' קצוב ש' כ' ש' דמלכא להדיא אכל
כ' ש' ש' לתיבא לתיבא כ' כ' כ' כ' כ' כ' כ'
ליורעין קאמע וכ' ש' לתיבא על המעבא ש' לחלק
דאם שנתמייב לתיבא לו מעבא כ' ש' מעבא ש' ש'
לו וליורעין כמעבא ואיך לא וכ' ש' מעבא קודם
לזה רכ' הוועבא שכתב דמ' שנתמייב לתיבא כ'
כ' ש' לו ולא ליורעין קאמע ש' ח' ש' ש' ש'
מעבא כ' קצוב א' לו ולא ליורעין קאמע ואיז
לחוק ולומר להוועבא משי' שנתמייב לו לתיבא רכ'
קצוב לא שלא כ' וקצוב שיעור הש' שנתמייב
לו והיו כ' רכ' ש' וכן מעבא המעבא שכתב ובין
ש' מעבא לו לתיבא לו מעבא כ' ש' מעבא ש' ש'
היו הוא כ' שנתמייב לו מעבא ש' ש' ש' ש'
ח' כ' מעבא ש' מעבא ד' רכ' קצוב כ' ש' ש' -
ש' ש' קצוב המעבא וקצוב הש' ש' ש' ש' ש'
מעבא רכ' ש' מעבא ואיז איז לומר לומר הוועבא
שהוא שנתמייב לתיבא לו כ' מעבא כ' מעבא
הכ' דהא ודאי כ' כ' המעבא כ' וכ' מעבא
וכ' ש' כ' ה' כ' א' ח' כ' כ' כ' כ' כ' כ'
ש' ועל מעבא לעיל מעבא ה' כ' כ' א' כ' ש' כ'
לתיבא ש' כ' כ' נגדון מעבא כ' היה ש' ובין

שהוא מעלוקת אם נשבע חייב לקיים שבועתו ע"ש
הני להדיא להעבירה עליו מעמיוב ואם שהרב נחמ"כ
בהע"ה אות לז כרב אם נשבע על החיוב חייב לקיים
שבועתו משמע והקא אם נחמ"כ והופי"כ שמה שבועה
אכל שבועה לבד אינה מעלת לאו והקא נקט לא היה
אם נשבע כלת שום חיוב וכן נראה מעלוי הטמקיס
שהעתיק לן זה מעלויים נשבע ועוד יש להביא ראיה
שהשבועה עליו מעמיוב והא כרב הומכ"ס ככל -
מה שנתפן דאומנ"ס שנשתקף באומנות אע"פ
שק"נ תי"ס אי"ס שותפ"ס כולל כ שותפ"ס או כ -
אומנ"ס שהק"נ כי"ס שכל מה שיתחיל זה וזה
במלאכתו יהיה בעוה הני זה אינו שותקף שאין
אדם מעקנה לשל וטמקה מען כשה"ס ק"ע/ וכך
הרב החכ"כ דמ" ק"ע/ הע"ה אות כז מש"ס ה' שולח
יהודה שהמ"ס כ"ר פלטר הומכ"ס שכתב בכתובה
שכסוף כלל ח' כמ" שותקף לתר למקדו מעלית ע"ש
שיתחיל אע"פ שאין אדם מעקנה לשל אם נשבע חייב
להשלים שבועתו ונראה דדוקא משום להעביר חייב
לקיים שבועתו הא אם לא נשבע לא שנשתקף -
בקטן לא וכן וקיים ה' החכ"כ שהר"ס בלתי -
דאע"ה הש"ס כבוד מעמית עמ"ה לא חל מעמית -
שבועה חל וחייב לקיים שבועתו ע"ה הני נראה
להעבירה עליו מעמיוב עוד יש להביא ראיה -
הרי"כ ב"י פ"א יח"ס סכ"א זו להרשב"א וכתב הרב
החכ"כ דמ" הוא וכל המ"ע ודאית' לה' פ"ה הא"פ
ח"ע ח"ס פ"א שכתב לסכ"א זו להרשב"א דמ" ב"י
נ"א והיא מע"ה שהביא מען כ"י פ"י פ"ק י"א וזל
כתב המ"ס שאת"מ עמ"כ עמ"ה לית' למכ"כ -
מעלית מה שיתחיל מע"ה ועד ל' יום וכל השוכה

לפי כלי הוא שחייב ללא חמ"ה אין אדם מעקנה לשל
לא כגון פולח דקל אכל המ"ס עמ"ה לית' מע"ה
שמוכ"ה הדקל רביו ק"י מען שזה אינו מעקנה הש"ס
לא מעמ"כ עמ"ה לית' ע"ה וה"ס להך הע"ה ח"י"כ
הוא שאדם מעמ"כ שאדם מעמ"כ פלטר מע"ה -
נשבע לה"ה לנשבע רמב"ה מעמ"כ עמ"ה כשבועה
על הט"ה הני להדיא להעבירה היא כמ"ה ח"י"כ -
ויורה ובח"י"כ לפ"ה מעמ"כ כ"א ל' ורע"ו וכו' מען
ק' לית' אומנ"ס כ"ה"ס לפ"ה זה לא לני ח"י"כ ומע"ה
היה הע"ה בח"י"כ ולא שית' למ"ה לא שלא היה
הח"י"כ כ"א לשמעון והקא ולא לב"ה יאודה וכ"כ -
כתב"ה לנ"ל להסכמת כל הטמקיס רב"י"כ אומנ"ס
ל' ורע"ו כמ"ה ח"י"כ לב"ה היה נראה לית' -
רב"ה שכתב למ"ה שכל על עמ"ה מעמ"ה ול' -
למ"ה ח"י"כ הדיא ח"י"כ כה"ה שכתב הומכ"ס -
כ"ה מע"ה שותפ"ס וזל מע"ה מען הע"ה ח"י"כ או אחד
מעמית טמקיס כמ"ה ה' שית' או הע"ה אע"פ
שהק"נ לע"ה ק"ב ע"כ י"א המ"ה ל' שותקף -
היור"ס וכו' ה"ה ה"ה ח"י"כ ע"ה והוא מע"ה ע"ה
הטמקיס וטמקו מען כ"ה"ס ק"ע/ אומנ"ס כדלית' -
ש"ה נראה דאין מען נ"ל להדיא להומכ"ס שלא -
כתב הומכ"ס כ"ה לית' מען הע"ה ח"י"כ רמב"ה ה"ה
לא והקא כשותפ"ס שה"ה ק"י ^{לית'} השותקף או
במ"ה טמקיס שלא ה"ה ק"י לא אחד מע"ה ח"י"כ וה"ה
מע"ה ח"י"כ או שמתעב"ה נ"ש לפ"ה מע"ה שית' ח"י"כ
כ' אומנ"ס אכל כ"ה שלא ה"ה מע"ה ולא עסק ש"ה
נ"ש לא שכתב"ה נ"ש שכל מע"ה שית' ח"י"כ יהיה
למ"ה כ"ה"ה רמב"ה כמ"ה ח"י"כ שמת"ה ול"ה
יתחיל כ"ה"ס ח"י"כ ח"י"כ ח"י"כ ח"י"כ ח"י"כ ח"י"כ
מע"ה לית' ח"י"כ ל' לית' מע"ה ח"י"כ ח"י"כ ח"י"כ
עמ"ה כקטן ושבועה למ"ה ע"ה מעמ"ה מע"ה

ויגש אברהם שות ס"ב

הוא נבא. הקדש שהעביר ביה"א לשמעון עד מאה
שנה ונפגו שמעון ונבא. ההקדש היה תרומה הכי
באומנו לשמעון העביר ולא ליועזר ופסק שם הוב
רפ"ן והעבירו עד ק שנה מנכחא מילתא דל' וליועזר
העביר שהיה א' איך עמיה ק שנה מעבר השביל
נראה דא' לאו האי עממא אמר. לו ולא ליועזר העביר
טבל ואח הדל לא זכר. להבין רבנן מהדגך להנאה
יבאה דד"ן פסוק הוא דאס העביר ביה"א ליועזר
במנהגו רבן תנא/ להנאה חא מ' א"כ כח שבת
ומל נעל במאובן שהעביר ביה"א לשמעון ומת שח
אחר שהיה בו ז' חודשים אס יכול לומר לו ביה"א
אין רובה ושבילת אין אכ' מעלם לא לפי חשבון
שרד בו אכ' והעביר שהנאכר פסק שהלן עס
המעביר רבין עספי שמעון הבית היה הוא כעבו
גמור בין יהו ובין לא יהו וכו' ע"כ הרי תנא למחבר
והנשכח רב' רב' ושבילת לו וליועזר במשמע וכן כח
הר' כח חזקת דט' נא. לה' במענה קתה מעס
ות' ע"כ ומענה מענה שרש חמ' מ' רמ' שהביא
רבי הנאכר והנשכח ולא זכר ער שגם הר' כן כח
מעס ות' וכתב עס מענה ע"כ וכו' יוא הכי מל
ומענה כח על מענה שרשיו הם היפך רבי -
הר' ור' והנאכר והנשכח וכו' יוא וש הפתח -
כח זה הק' עליו שרשיו הם היפך רבי הירושלמי
כח כח מע' מבינה ומע' שרש לת' מענה כח
הנ' רבי מענה שרש פלג מענה שכתב כח
למענה חולק על הר' ע"כ אכ' העביר לא ידע
מא' קא מענה רבא מען כעמל כח' הנ' כתב ע"כ
כתב הנאכר והנשכח והר' ולא טק. דעת מענה -
ואכ' עלן ק דא"ך יסביר כדעת מענה שהוא יחיד
כסביר מו ולהניח רביס גדולס נעבומים ומענה
מבין/ סער ומתך למבית מענה/ שמבין/ -
נבי שבילת רב' מענן דל' ואכ' ליועזר ונב

לומר העמס נבי שבילת דאמלן לו ואכ' ליועזר
מעס שהיה הענן כלעין תיוב כח' מענה/ זכר
מבאה להנכ נאמן שמול מ' קח עספי לה מנח
כדעת מענה/ רב' שהוא כלעין תיוב מענה/ אכ'
ליועזר וכן הוביח מענה/ שהנכח ביה"א יוספ
מ' דממ ופ"ס וכן מענתיס רבי כל העסקיס ע"כ
ומענה/ אכ' כח קהל' יעקב ר' קמח כתב כעס הנכח
חכ מ' לא וזל פלגתא רשכ' ויבנן הי"א/ לקח כח
שאי"כ באיס רב' מענה ומענה/ לא רב' תנא. אולר
האמענה שארס כומח ומענה/ ומענה/ אכ' ואין
מענה/ ומענה/ אכ' אחר ובע"כ ש' אין לומר מע
שענה עס האכ' יענה עס הכן וזו היא מענה/ דכ
הכותב נדד ושכונה אין לו וכו' אכ' האומע למכורו שה
מו כרנה לך ע"כ שרש' מו ומע' המעב' ככו על
המעב' ערשם שלא היתה ההקדש עי"ה הוא אלא
עי"ה/ וכו' כ' וכו' שכל מע' שוכה הנכח בין
במענה בין כממ נכו יועזר/ אחריו והיו נשקס תחת
מענה/ לנמול כל אשר לו כלל תנא. טבל והמעב' דק
ברבין יבאה רב' מענה נד' והוא מענה/ כיון שוכה
הנכח מענה/ לכמו אחריו אחרת נכח/ להפחל
חא מ' פנ' וחכ מ' א' שגם הוא כהפחלה טלה כמסכת
מענה/ שכל שהוא כלעין תיוב מענה/ אכ' ליועזר
אחריו וכו' דעין יס להסתפק כנר דלא היה הענן כלעין
תיוב לא שכתב כעמו למע' שקבל על טבמ' ככונה
למלך כל מע' שרשיו מענן ולכח ונראה רבא ודאי לת'
השכונה עליה מענן ודאי/ לזה מענה שמבין/ -
לעין כח' רנ' שכתב והמענ' רשכל או שאינו כענן
לא קנה ויכול כל אחד מעס למנוח בו וכתב כח' מ'
דאס כרמ"כ לו כלעין תיוב מענה/ אכ' כח' שכל
או שאינו כענן וכתבו הפוסקים ודאי/ דאס חמ'
שלמה מ' מ' הענן אחר לא רי"כ רשכל אכ' שטמ

היה יכול דהא כתר מעין לשם וזל נשתקף סתם ולא קבע/ זמן הדין חולקים כל זמן שימצא ויטול כל אחד מהם חלקו וכפ' דש' לנב' יאודה כנ' יכול להפלי' השקטת-
אכן נראה להעיקו כמשל רבא מתר נל אין הוה לשקטת כלל דדוקא ההיא השקטתן שכל אחד מהם מעי' קרן לכלל השקטת ונש' אש' הס' סוף מין אילו היה אחד לבדו לא- היה מעליה כפ' אבל טעמין שהם שנים מעליהם אבל כנ' שלני לבדו אילו היה עומק לבדו היה מעליה כן ונש' טעמין שמתעין עומק עמ' אין לו שום הנאה על שקטתו כא- שמתעין אופל מה שביד לני ולני נעב' חלקו ואכ' כל ישי' ע"ש בידל' לער נבונה ישטט אמת שאין זה דומה לשקטת כלל ושק' לא שהיא מערנה גמולה כיון שלני חייב טעמ' כמה שלא היה חייב בו ודאי שלא היתה כוונתו לא לערנה גמולה וכן תענה שכתב תשוב' בס' מה פ"א משם הרשב"א שאם הודה כוונתו שאינו חייב בו הני' כמערנה גמולה לכל רב' על' הני' להדיא כיון להודה וחייב טעמ' כדבר הרי הוא כמערנה גמולה ואכ' דל' מעבא ההיא דשורקין לא נל הוא מערנה בחיוב ואכ' הוא נהני' למשל משם מהיראמ' והספיקו עמ' כל הטסקים רב' שהוא כלעין חיוכ' מער' כ' אכ' ליוטטין אחמין ושק' הראיה כנ' מעמ' הרשב"א חפ' פ' שא' וזל' ופכ' ידע' שכל מה שזכה הזוכה בין כמערנה בין כמפלי' זכא יורטין אחמין והיורש קס' דחת מעליה לעמול כל אש' לו- זולת אש' זכא המעלה לזמן או בחיין וכיוצא בזה' ש' אבל אש' זכא לו כלל תנאי אכ' יורטין והבאים מעבוחין ואין זה כפ' לפנים לאל' טעמ' וק' עפל' הדי' להדיא לעמ' טעמ' ליה להשב"א זל' רב' שזכה הזוכה יורטין זוכה יחל' ואכ' כנ' שזה כמה שנים זכה שמתעין בחוקה- ינ' ודאי שיוטטין זוכים אחל' כל סתק וכפ' כנ' דאיכא שבעה דודאי חומע השכונע מעי' בל' ללני וכן תענה עכ' תשוב' ביד' פ' רב' סך שכתב משם הרשב"א בס' עמ' יזל' אש' השכונע הדי' לתעלה חכיו' כנ' ששכנ'

לתר' ל' חיוה רב' או שלא לעמוק כמחומה כלל' דשור' והיה לתעלה חכיו' כאי' כוחו ויורטין הס' כמקומ' ואכ' נש' כנ' שהיא לתעלה חכיו' יורטין כמקומ' ועוד נראה כיון דלני' אחי' מעור' שמתעין קול' לשנה היה חולק כפ' תנאי' ומי' אכ' לא שטעמין למי' כמנה כנ' טעמ' שלא חייב טעמ' לא שמתעין ואש' הרגלה ואכ' למע' חלקת טעמ' זה קול' לשנה אין כפ' מענה ופיון שהנ' שוב אין חומר ומעיד ולפ' הנראה מעמ' מעמ' חכיו' ומעמ' חכיו' זל' הנמצאים כפ' כה' אכ' לחוקת שילוח עבם הני' כמ' קמק' ופיון שאכ' חוקה על דניס' לכה' כקמק' וכפ' החוקה הני' ופיון שהיא כקמק' חכ' מעמ' למען כמנה מעקומע' ואחר מהם כפ' קמ' פ' וזל' אעפ' שאין חוקה כפתות מע' שנים אש' הביא עליה העמ' ש' שהמענה הגביה סל' פלוג' מענה זו על סד' על המעמ' להוליכ' לבית' המעמ' הני' חוקה מעי' וכתב עוד מעמ' נ"א לה' אש' המעמ' על דמון- מעבדות שאוכל וקבלן מעמ' הני' חוקה מעי' שאש' היה הקמק' על' לא היה לו לקבלן כמנה לזמן לא היה לקח הכל על' ואכ' כנ' כנ' המעמ' טעמ' היה בא אכל' ואומע' לו קום אכל' ט' זה היום י' ל' לכתוב כמנה שגולה דעמ' לני' להדיא שהחוקה והמיוכ'- שחייב טעמ' ש' ליוטטין של שמתעין חייב טעמ' וכן כתב נפ' מעין כפ' קמ' שאש' היה חקום עלהשדה ואח' מעמ' אין שמתעין לו ואכ' ש' ביא' נא' על העדה שהיא של' אין שמתעין לו ואכ' נש' כנ' אכ' ש' ביא' נא' על החוקה שהיא של' ואין שמתעין כה' כלום אין שמתעין לו וכפ' ע"ש שט' ביד' יאודה שח' החוקה חייב טעמ' לחלק אורה שמתעין ועוד אחי' מעור' שמתעין סיי' ביד' כנ' יאודה ודאי' שאין יכול לעמ' על יאודה כלום וכפ' שלא כפ' כמנה שום מעמ' כנ' שחייב טעמ' כל ינ' חיי' של שמתעין ואכ' כפ' לחלק ע' יאודה חלק כמנה זוהי מע' שהגביה י' להלכה ולא לענה עד דאי' יספיקו עמ' כעל' הה' ונראה שמהם הנורה

וילגש אברהם שות סיב

דהא העש דאס הנח מעבור דאס מער א מעה-
 רכמלה העוקר פאר כח מען כח העש לפ
 שיאמע להם העוקר ליועשים שהם אינן יודעים
 להשתדל במה אביהם וגם הוב הלבוב נחך מע
 שיאמע העוקר את לא מעדימין ל או אינך חרף
 במעורר וכנר לא עיך האי מעמא ועוד רכמלה
 בשער למע ענתמייבא מעמון ולו לך יחד -
 לנישואין וכל אותה זמן שהיה עוקר גם -
 יאודה היו הולכים יחד ולקמים להם הכרובה
 ועוד לא עיך למע את מעדימין ל או אינך חרף
 כיון שהולכים עניהם ביחד ועוד רכמלה עכירות
 הכרובה אינן עיקר שכו העוה לא רכך מענה
 וכבוד לפ מע שהוא אדם וכנר יהע רכמלה-
 ענים כזה ועוד דאדמא כעידא ענים שהם
 עוקרים אדמא יוסיב/ עוד לשפך העם יורק
 מענה עידיה לוי לבדו וכן מצאנו להוב החכים
 בחמם מברעו מן קלח חכ שכתב להימבם מעיני
 הקא ענערת רכמלה או כעמק שהנח האחר
 קין והאט מערעמק ונאיה שכתב שכו ילא -
 המעמון ליד היועשים נע ואז כנר שלא יא זה
 המציאות לא נכס הן רכ כנר ועוד דאפ חס-
 נמא הם הכעס בין היודע להשתדל וכן למע -
 שאינן יודע מעמ לא מעמ זה אלא נאמע שיפסיד
 יאודה חלקו דהא חס נכסיד העוקר כיניהם עיו
 יאודה יעלה ויפסיד הכל וכודא לה לא נחך -
 ליאמע רכמלה קיבול/ מעמ יפסיד הכל ומע
 גם כ כנר לא עיך כו ונאיה למע מעמ הכ
 והעך שכתבו על ההיא דאס מער מען העוקרים
 כתבו זל הקא בעוקר כען ענים שהעילו לביס
 או נשתתב/ במלאסה וכן במעקבל נשקא אכל
 ענים שכתב/ חפיות מען השנ או מען המעלך כען

אורנח או רחיים וכיאלא כזה וכו' הן הוא שהעוקר קיי -
 והע לעי שהנח כזה שאולה העוקר מען כה כל ימי עמיה -
 ואם מוען שהכנס אינן יודעים להשתדל בחפיות הנח הוי הן
 כיניהם עכל ואז גם כנר שאם ימעמון לוי שיאודה אינן יודע
 להשתדל במה אביו הוי הן כיניהם ולא כעכל זה שיאכל
 לוי לבדו וכנר כ כנר ככתב/ רכל זה לא עיך כנר רכמלה-
 ענים כזה ועוד דאפ אתל דאס מער א מעהעוקרים רכמלה
 העוקר מעמ כל שיש עמק שבוועה יש להחמיר שלא -
 להפיל העוקר את לבד יודעים כיון דאכא סכנה מעמ
 ככ רכל דאפ נח יודעים לא רכמלה העוקר את -
 מעה ספקא לא יאכל/ וספק שבוועה להחמיר עכ הוי -
 רכמלה רכמקום שבוועה אפ לבד יודעים לא רכמלה
 העוקר וכת דאס נמא רנר הוא עוקר במע ישתעבדו
 זה למע הוי קול כדיון ופסקה מען כעמק שם דאומעמס
 ענערת רכמלה באומעמק אעפ שקל מעדס אין כאן עוקר
 כל שאין אדם מענה רכמלה הא לרע להא עמק המכמער
 כל הפוסקים דאס נשתתב/ כלעון עיטבול וחוב לבד
 העוקר קיי מער והכיא כל העוקר הוב החכים כס' פ -
 הנח אות פט' וכת' קע/ הנח אות יו יעש וכנר כנר
 דאכא שבוועה להומע העבועה עליה מעמוב וכעמל
 ואפ רכמלה כל כתוב בקצת העבועה או בקטן איכא -
 פלעמא אס תושל העבועה אס לאו רכמל דקטן אין כאן
 שבוועה אין כאן מעמ רכו עליו חכידיו וכל רכמלן אורח -
 לקיים שבוועה במע שינאיה הויאיה כס' פ' האחמתיס -
 וכמל הוב פט מעמ חכ פ' יד רכ ינ עש אכן עדין
 נד נאיה ל פטמ דאינן הומע כלל להדיא מער א מען
 העוקרים והרס כעמ זמן לשקטת מעיני ואם מער א
 מעס כתיב זמן העוקר או מערמלה העוקר אכל
 כנר לא עמ זמן לשקטת לא ענערת/ סרס לא דאס
 נאמע זה אפ גם לבד מעמון אילו היה נאיה להפיל

שות ויגש אברהם סי ב

הוי דבר מעניינים ואם שפיר הולך לכתוב בענין שמתעורר -
ואשר דא לא היה כל יורעין יורעים זכות ואם שפיר -
לא דאשר חזק לעשותי שאר יורעים ולא כבין והיכ מעשה
האנא אהב בניו שמה דלא כהמאנת ומה שהק על הרפתא -
מעבדי הריכבם להשתמש וכו' איך לומר כיון דאמר ליה בור
הוי דבר מעניינים והבור נמצא כפניו גם מה שישב קו הכב
ק' מההיא דבן לוי עבד דבני המנה וכו' עפ"ה הא ודאי לוי
דבני המנה חנ' חמס כל קועיר הדיב היא עפ"ה חנ' חמס
עפ"ה מעשה מעשה יחזק והיכרני לא אהב לא לו לעבדא
וכפ' דבני מעמאנת להשתמש לוי הכן ככלל ואינו מעשה
לא שאר יורעים אהב גם הכא הולל תלמודא למעשה יורעים
לא כבין והכן ככלל לוי ומעשה עמ' כן שמה דלוי מעשה
אהב הכן דלא כהמאנת וכפ' דאדורי רשכס ק' דלא מעשה
היחזק הא אהב לא הוי יחזק הא קיל לוי ולא לירעני ואם
נאמר רשכס ק' כהמאנת חנ' דא לא הוי מעשה יחזק הוי
הכן ככלל לוי קמל כפאן דלא זכ' לא מעבד יחזק נאפ' -
הכן נהממע נול להנ' דא לא הוי יחזק לעון הוי דינא -
לרשכס לוי ולירעני מעשה רבין מעשה יחזק לשון קא אהב
ליה עינר המקום אהב היכ דעיי המקום להדיא בלתי
מעשה יחזק לשון הוי כמי שמעבד לו חכ' העדה וחכ' -
האיך אינו ככלל המעבדי מעשה הוי המענייני לו ולירעני
המעקרא לא יכא המענייני מעשהו אבל אם מעבד לו עה
חל ענה שיהי לוי חלק בה הוי דינא כמי לוי ולא לירעני
כההיא דענין וירעני מנח הול' להקיע להכריח דלא כגולנ' -
עשה שפ' המעבד והריכבם להשתמש התלמודא כההיא דבן
לוי דלא זכו היורעין מעשה דהרי קיל לוי ולא לירעני -
כההיא דענין ואנח' התלמודא אייר' בבד/ שמה דלא כגולנ' -
שמעלק כן שאר יורעים לבד/ גם מעה חפוסק ויש לתור
וכן לא שעייר מקום בקרקע וכזה הוא דאמרינן ופ' עפ"ה
אם כונתו שעייר מקום להדיא בקרקע ושעייר מעלי למנה
דכזה יורעים אחיו אהב אהב כפניו אהב לדיב מעשה -

מעשה שהיא מוכר הנאה אם שייך כפ' ואמר שמה שיקום
מעשה של דוכו בה היורעים כיון שהזכיר מקום בקרקע
בעיניו הוי כדבר מעניינים וכדמעשה כולה הוי ופניו שכן
דקדק מעבדיו הרפתא שם לא רבנ' המנה דלא הזכיר להדיא
מקום בקרקע בעיניו לא דאנו רבין כן מעבד דלעבדא בעין -
יפה הוא מעייר ואפ' כל להמנה דאפ' כפניו אם שייך -
משה למעבד כגון כולל דקל לעבדא יורעים בניו אחיו -
וזה דלא כהמאנת והרשכא והעור דכל רכל עוסד מעמאנת
שלעבדא בעין יפה שייך לא זכו יורעין אחיו ומעבד -
דופיה לא נזה הכנה לתנ' דכזה המעבד עפ"ה חנ' חמס
ולמעשה המעבד היפך כל הן דכוורא עזבא ומה שהק
על המאנא מעבדי הריכבם מההיא שכתב ענה שדיוטא
העליונה של דאפ' אמרינן דיועין ככלל לקוח דהא עבא
כהריכבם זל מעשה רבין רשכס רב יחזק (מעבדס נפ' -
שהרי הוא כאלו לא נפס כלל המענייני ככלל המעבדי לא
כל א' חלק לעבדא המעבד לכד נהממענייני לכד מעשה -
חנ' שאמר ענה שהוא של זכו יורעין אחיו דכזה
לא אמרינן לוי ולא לירעני מעבד כההיא דעיי דעבד -
שהוא דבר שאינו מעניינים כההיא דבן לוי חנ' אם אמר
לוי כונתו לעבדא ולא לירעני דכזה קאמר התלמודא זל
דאם היה כהנא לוי ולא לירעני מעשה ובמסאג נפ' -
כדכזה המעבד זל אבל אם אמר חנ' מעבדו כן -
דלא זכ' ולא אמר לוי זכו היורעים וכד המאן רבניה
לגמריה מעשהו העור דמעבדא מעבד/ דאם אהב אמר
חנ' מעבדו כיון דלא זכ' לא מעבד מעה שעייר לעבד/ -
בעין יפה לא אהב לא לעבדא ולא לירעני ומה שהק
הכ' אדורי המעבד דלמה לא אמרינן רשכס בעין יפה
גם לבניו וכו' עפ"ה דכזה המנה שהכא חפוסק מעבד/ -
שפיר וכלא נכ מעבד/ עפ"ה דכזה ה' ע' למאנא ועל
הלוי שכתבו להדיא דמעשה שאנ' ע' באור ועל מע
שעמיר כדכזה המאנ' והכזה כן קרבן מעה ע' ע' -
וכתב חפוסק הני ולן לבני דכזה מעמאנת וכו' חנ'

שנות ויגש אברהם ס"ב

יולא וכלל אחד המיוחד דמי ודמי מלך הדב -
 המופלא אברהם כחשגל כה דברי עבד נגד
 כוכב ומעלה על הכפס ועל השוקים יעש
 ופע ילכיקס הקס כלל חשיב וכשחק מלחמה
 והכפס מוכותים לעש קללל אך למחמר ודבר
 עפרים יעשה דכין

אברהם - דין
 ס"ב

ג

ראדלדלי אהרעלה ואהרעלה לעש להא הא
 העל והכולל כחשגל אברהם דין נבא ועל
 לי לחוררע לי ודה קודם שנכח לבסקא דמי
 נעמוד על דכין כחשגל נכח לבסקא דמי
 זה יכא מאונה דמי שרבה לחלק כחשגל נכח
 על חילק ואחש דלי ואחש לבח לא הקא כההיא דמי
 מהיא לבח כחשגל כחשגל אכל כההיא דמי
 וכל ועוד נעמד נב לעש דמי שרבה דמי
 מההיא דמי נכח וכל נכח דמי לא שרבה
 להחמיר דמי כחיל מעשע דכין כחשגל דמי
 ובאחשגל מילר לי לא נכחשגל דכין על דמי
 ככלל אכיל לא לעשגל שאר יורשים וכשחשגל
 דמי כחיל אכיל לי ולבח מעשגל שהוא אחד מילר
 ואחש לא שחילוק בין אכיל אכיל לי ובין אכיל
 שחשגל נכח שאר לי דלחמיר שרבה שרבה
 רכלל דכין על האכיל לא נכחשגל לא שאר יורשים
 ועוד דלחשגל דכין הול להחמיר לחלק ולחשגל דמי
 כשגל לא ישמרה וכל אכל היכא דמיכא אכיל
 ויש ללחשגל לחמיר לי ואחש לבח והיכ פסיק
 יתר מעמיר נל כחשגל דמי מעשגל אכיל לבח
 לא ודמי שחילק כחשגל נכחשגל והנכח
 לי לעשגל להחמיר הוא דלחמיר שרבה להק
 איכא דכין דקיל לי ולא ליורש ואחש דכין

היכ מעמיר קלמיר ונכחשגל דמיכא אכיל דמי
 קיל ככין דלי ולא ליורש וליכא דמיכא אכיל
 יש להקשות איכא דמיכא מעמיר קלמיר אכל נכחשגל
 שחשגל אכיל ליכא הוכחה דמי ולא נכחשגל כחשגל
 ונכחשגל לא כחשגל להחמיר ונכחשגל ונכחשגל
 דמיכא נל הכיכא חסוק שחשגל לקחנ ונל להא המעמיר
 לא הקנה פיר מעשגל לא רעשגל באחשגל וכל מעשגל
 חכמים לסוף לעשגל על כחשגל דמיכא אכיל כחשגל
 שחשגל נכח לי לא נכחשגל כחשגל אכיל כחשגל
 וכל דכין דלחמיר דמיכא אכיל לי לעשגל כחשגל
 כזה יש להקשות כחשגל אכיל דמי כחשגל אכיל
 מאחשגל שחשגל דמיכא אכיל חסוק אכיל שחשגל
 לי נכחשגל אכיל וכל נכחשגל דמיכא אכיל דמי
 להחמיר אכיל מעמיר לי כחשגל מעשגל כחשגל
 אכיל דכין ככלל מעשגל רכחשגל כחשגל אכיל וכל
 רכלל דכין ונכחשגל אכיל שחשגל דמיכא אכיל
 מעשגל דמיכא נל דמי מעשגל דמיכא אכיל מעשגל
 ההקשה וכל לחשגל אכיל לי לעשגל כחשגל ונכחשגל
 ואחשגל נכחשגל ליכא לא שחשגל דמיכא אכיל
 דמיכא ההקשה אכיל כחשגל כחשגל לי לא כחשגל
 יש מעשגל דמיכא אכיל רכחשגל דמיכא אכיל
 יתר דמיכא אכיל שחשגל ואחשגל וכל נכחשגל
 קיל לי ולא ליורש וליכא דמיכא אכיל שחשגל
 שהיה כחשגל כחשגל שחשגל כחשגל אכיל וכל
 דכין רכחשגל כחשגל מעשגל לי וליכא אכיל רכחשגל
 דמיכא אכיל רכחשגל שחשגל כחשגל אכיל ואחשגל
 רכחשגל שחשגל ואחשגל אכיל יורשים ולא כחשגל
 למעשגל אכיל כחשגל דמיכא אכיל שחשגל כחשגל
 יורשים לבחשגל נכחשגל אכיל דמיכא אכיל רכחשגל
 רכחשגל אכיל שחשגל אכיל רכחשגל אכיל רכחשגל

דאמער לעבולס אינעם זוכים אס לא נקטעו בנ' וכו' עכ"ל -
אי. כמא דדברי הופטמא קעיס כמעט שהתעבס מעל כושכס
העס היה דן לני מעסוס יתורא והא ליתא דמעבואר -
כהתעבס פנח מעה מעבילי כההיא העבד חילן ועייר
פיהריו לעמעט דכל לעבילי נפשיה כעין יפה הוא -
מעייר טע וראיתך על התעב כעבילי מעה מעבילי -
דא העבד וכו' שהביא רבא הויכח ולקח מעמא דזנ
עייר בנ' קל לעבדו או בית לעבילי לא זכו יורעיו
ופייס וכתב ולבאורה נשכס פלג טל זה וכו' לעמעט
מעבדיו דאס עייר בנ' מעקוס מעמא וכן לעבד קל
יורעיו יורעיס אורז וכו' טעל ולעבד אין כאן מעקוס
עין לא פלג כזה הויכח והמעבד טע נשכס וכלא
מזדו דאס פ' מעקוס המעמא או מעקוס כימח דפיהר
הוי מעט עייר רבא מעמא'ס והא דבא הויכח לקוחיס
מעבד המעבד זל והנ הביא טל רבא המעבד ומייס
וכתב חכל לעבד עיהא מעייר לכנו אחרי לא טון
טון עלא הזכיר מעקוס העדה בעיורא וכו' טע חרי
עקדק לעמא כיון עלא הזכיר מעקוס המעמא מעמעט
הא אס הזכיר מעקוס העדה כמעט עייר רבא מעמא'ס
וכפ' להדיא הופטמא כדכ' כד' גנב עקדק בן מעבד
הנ ומע שהק' הטוסק והנכ' פיהר המעבד דמא
רבא נשכס ומעא מערעה מעבד נשכס וכו' טעל
עניהם לא דקדקו יפה רבא רבא רבא מעמא'ס -
כודא. עפלג המעבד נשכס להדיא רבא שהזמא
העלונה של וכו' דלנשכס המינין שיוכיא כה לא -
וכה לא לעבד ולא ליועיו ולמעבד והדיכ' לא
זכו היועיס וכהא לא אייר המעבד אכל היכא -
דעייר מעקוס העדה להדיא כהא אינ' דפלג נשכס
'המעבד זל היתכן המעבד המעבד לעבד - דזכא

ויגש אברהם סיג

זה פ' דהא לנב' השני שנים האחרות שנתנה נשורת
 להם בהם ועלן שמשון לא דר' בהם ומעקורם שזכה
 בהם יג' סבא ארבעא למע' דלא זכו היוצאים משום
 קול' ל' ולא לנרע' ומע' יג' סבא למע' שיוכו בניו
 אחיו וקורת עבד זכה בו סבא הזאת איש לא איש
 מעת הוק' ה' שנים הנאשנים עבד זכה בהם ולהעניס
 למע' שהעבד למען ומע' הוק' הזמן שיוצאיו יוצאים
 זכורו לכל הטמקים וזאת למע' הע' שהוא יחיד -
 כמ' זו אכל ה' שנים האחרות שעלן לא זכה בהם -
 ארבעא הם' נוקרת שאין יוצאיו יוצאים זכור זה
 קול' ל' ולא לנרע' ועוד אכל לעיתותיה היט' כקב'
 הכל' הספ' בעיקר זכורו ומע' נח' כזה כיון לסוף
 סוף הוא לעצמו זוכה בפעילותו דלעצמו בשן יג'
 הוא מעני' ועוד להספ' אכל בעיקר הזכיה הוא
 מעני' להני' כדל' וכיון דלעצמו בשן יפה הוא -
 מעני' הול' כאלו הוק' מקום להני' ר'ו שבעל -
 וליכא ספקא כלל עוד כנפ' ונעוד ר' קושיית
 קוב' קא' דמעה הוקשה לו מעל' ה' ופ' והי' פתח
 פתח הפנה' לדגדון ה' כנפ' שגיי' לעצמו
 ר' לנב' נפשיה בשן יפה הוא מעני' ארבעא
 מע' זה יושל' להיות יוצאיו ופ' זכורו לא
 להיפך נא' הקו' לא ה' הטמק מע' אכל הנל -
 כנפ' עוד כזה כפ' שמו' הלשון והכנה' כך הוא
 נעל' מ' כדל' וככל' גם ה' כנפ' ופ' לא לנרע' ו
 מע' שמה' וי' מולק עליו י' למלך בין נדון
 ה' כנפ' לנדי' על' דגדון ה' כנפ' כנפ' שגיי'
 לעצמו דכל' לנב' נפשיה בשן יפה הוא מעני'
 ונל' מע' נחלק עליו מע' וי' מולק מל' אכל כנפ'
 על' חס' זכה לנרע' חס' לאו גם מע' וי' מולק
 מע' דלא זכו היוצאים באופן המע' ה' חס' חס'
 גם מע' וי' מולק על' ה' כנפ' להי' ונרע'
 לעל' כנפ' לר' הלשון וזה מ' ה' כנפ' לשון כל
 וקא' ש' לעל' הע' ה' חס' חס' חס'

ה' כנפ' ופ' מע' דהוק' ע' ל' וארבעא ש' מע' לנרע'
 ומע' שמו' נעל' וכל' אין ה' ע' ל' באופן דלשון הפנה'
 מע' דכ' מע' שמו' נעל' כנפ' דא' ל' אין קע' -
 והכנה' כלל' ומע' הטמק על' ה' קא' להי' חס' למע' דאס'
 מע' מע' מע' וי' מולק דלא ש' יוצא ופ' דל' ונרע'
 דא' מע' מע' כה' דכ' ל' הע' מע' דל' ולא לנרע' -
 נב' והנה ה' יפה מע' מע' מע' מע' מע' וי' מולק
 שפ' כלל' ואי' ונל' דא' אכל' מע' מע' מע' מע' מע'
 למע' ומע' אי' ע' להי' דכ' ל' מע' כנפ' יוד' -
 גם מע' על' מע' ע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע'
 מע' מע' כ' ל' ר' חנה דכנפ' ופ' לה' למלך לה' ש' ופ'
 להי' ככ' היא ור' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע'
 ש' הוא ר' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע'
 מע' אין ע' פ' ופ' נב' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע'
 ע' דא' מע' ל' כ' ל' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע'
 הכ' והכ' ככל' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע'
 מע' ל' הכ' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע'
 ל' למד' ולא הזכ' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע'
 והכ' נק' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע'
 לה' כ' זכ' כ' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע'
 למע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע'
 לכ' חס' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע'
 גם מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע'
 מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע'
 ור' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע'
 דזה למק' דא' הול' לנב' למע' מע' מע' מע' מע' מע'
 אין מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע'
 על' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע'
 מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע'
 דא' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע'
 מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע'
 קא' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע' מע'

סמך על מה שמצטט אחר מעשה קא. כאכל ולא הק
 כסא ומחתימה מה קא שלקח הורס כעצמן נס
 מעל למהו קושיה דמחזק מעל דעכס מעוס עלכס
 גופה כההיא דדקל לא וכו' ומעשר. לק על דעכס
 וכו' דלפ מל. רמלם למס וכו' נפל רמל המנהיג
 שבוטק דמחזק נל בקושיהו למע שהנפחא הזעק
 היא כנ דידן שכתוב כל המעיי לעצמו בשן יטה
 מעיי ושפד ילפ דעכס נלם דמקור אחור ולא נלא
 בשנ המחזק נל שהר כפ מעל כרס על דעכס ונל
 ולא ידעתי מה הזקיקו למכס לעכס אר השימה ולפ
 דמחזק קא. הי שכל פ דעכס שם לא וכו' בשנ
 ומה שנא ונק ברב רכ. ככל בשנ כער אין
 הסט ביל ומל לא יוד לער מעדנך יפא ולל
 הנה ככו קדמך ה שמחך יוס מוכ שהק על רכ
 מעדנך מעכר הנה ומלכ. הדכא שמכא להדיא
 דלא מעדנך מחמחא שלכר ה שמחך יוס מוכ נל
 הביאם כבודו באור ואכ מה חידש בקושיא זו יורי
 מעדנ/ שהר כרס ומה שנא להדיא מעדנך רכ
 מעדנך שם כלעל מעדנ וכו' ולא ידעתי מה קא
 מעדנ וכו' כונת מעדנך למע שהכ הכי הכי (העכס
 היסך רכ הנה ואכ נס מעדנך כל הכי (העכס
 חולק על הנה לאשק. מ הכי שכתב שנס מעד
 מעדנ להנה ובין שמענ חולק אכ שפיר כרס
 מעדנך עש (שכילת היה לק שנה לאת חובר
 יק מעדנ למענא רכ (העכס כנ מעדנ כו ומל
 דחא מען כעמל כרס ולאשק. סכר מעדנ הי דלא
 כל כמענ לקנ (העכס אינ מחו"כ לבסוק סל
 שפסק מען לא מעדנך כל ככר מען דכל לענ
 חולק ש הנה וכתב טל/ שהוא גיכא רכ נס מה
 שריל קושיה מעדנ מעל הדכא כרס למל כפ
 מע שהיה נעו וכו' (העכס הנה היה על הנה

וכו' והיועיס הם עעילס מעל טלמס וכו' על לא
 ידעתי איך נכתבה כזה קו מעדנ מעל הדכא
 רכרס כרס דמחזק היועיס מעל שכו נפמל
 הנפס מעל אחיס וכפ מע שהיה נעו כרס
 רכרס המע אמל לא ולא ליועל למעמל דאור
 נפס שפמל ככו לאכיס הקא לאכיס טלמ
 ולא ליועיס ואס כרס. הנה קכל הנא למע כרס
 לא ולא ליועיס ואס על הנפס גיש להס מה אינ
 כסוד לא ולא ליועל ואיך כרס הדכא לא ולא ליועל
 דאס הם עעילס אכ כח. אכרס וטלמ לא הס
 מעל. כס על מעמל נס מעל ומי. ה החכ
 וכו' הי נא להעכס עלטא מעמל מעל
 להר דמל ה החכ להעכס מעמל מעמל לא
 חל וכו' אין הכונה שגערעכד טלמ מוכ דאס
 נערעכד טלמ מוכ וקאמל דאנ מעמל טלמ
 הא ודא. אכ הנה החכ מעדנ רכרס נחל
 העכס טלמ וכמעכא כרס שהכא אחר לא
 כונת הנה החכ כמל להעכס מעמל מעמל
 לא חל הינל רל שגערעכד בקטן להר מעמל
 הנה דקיל אין ארס מעקנה רכרס והקטן אינ/ מעל
 לא העכס הקא אכ כעמל טלמ/ (הינ) ששכד
 טלמ/ טלמ מוכ וקנה מעדנ על זה החכ כנ
 מעדנ רכרס אכ כרס טלמ ואכ הי כרס שהכ
 טלמ מעמל נס מה שהכא דאיה שמלכ/ -
 למען כמ. נע וכו' וכתב כמ. מ דאס נרמל טלמ
 מוכ מ"כ וכתבו הטסקיס דאכ אס נאמל שהוא
 מעמל אס נשכב מ"כ לק"ס מעמל שכוטל וכו'
 על אינה דאיה דלמל רכרס אינ/ מעמל לרעכל
 והי עלן כמקנה רכרס מעמל אס נשכב מ"כ
 מעמל שכל לק"ס שכוטל אכ השכועה אינה
 עשה קטן אכ מ"כ לק"ס מעמל השכועה הקא

ויגש אברהם סיג

להרעבן וחרבן ולמעוץ ולמנוח ששעיר רב-המקיים חסד
הני ברנאי לי ולא ליורש ולא מעמטא דאומטא ואח
גם הכא שנתך נכסין מהיום ולחרי תעלה שהבונה
גופא מהיום ופרא לחרי תעלה אח הפרי ששיר
לעמלא כל ימי מיו הס דמי שאינו מעמיס כההיא
דכן לוג-מעמל גס מעמל דמי שיה דדוך למעבור
הדקל גס פולחין זה לא מעקר שניו לה מעמל
כך ויט מעמל כך גס מעמל דכל מעמל האב כלי
להבליה הנכסים שלא שרעבדו לאמרו והני כע
שהרנה וכו' אדכא יט סכא להיפך שכוין
שהוא חפץ בעומד מעמל ובניו ודוכא להחלם
כפולחין הוא ובניו כל ימי חייו ואין דערו אלא
על מעמל שיוכח כהם אכל לא למעל ולהפסיד
אמרו ובניו מעמל כל ימי חייו שיהיו כמנוח
עמל כהם ואח הסכא נותק דחפא דשירים
לעמלא אינו יכול למעמל ועבו קאמט ועבול
לפירות אח גס ההיא דן לוי שיכול למעבור ושל
להרעבן ולמעור מעבול מעינא אמוס עפ מע
שחולק המלך להדיא דן לוי מעמל שחולק לרפ
יל להכא הט הפול למעבור מעמל שלא אמר לי
והני כמי שנתך נכסין עבשו חול מעבולתיהם
רשעו כפה הפול למעבור ואח הרעב יורה בזה
ועלן כלל עור כרס ודאית לה קא וכו' דמא וכו'
לאו מעמל יתיר לשון דעמל וכרס עליו ולמקד
וכן לא היה מעמל באכל וכו' עב הנה באער
עפ הכנת הקא שפיר כרס עליו לא היה מעמל
באכל וכו' אכל מע עפ כבוער חוב החסיד
אין זה פא אכל הנפאה לעז רשעהם לא ינד
לעומת רפי החסיד רפונתו מעבולת דהק
רשע למעל גס מעמל שהמא העלונה של שפיר
יקרא לישנא יתירה כיון דכלא אח כלל זה
הרעא ההומא של מעמל קרא הכי קיל דאס

הכית לא מעב הרעא ואמאי הוצק לעמל שנת שדיומא
העלונה של אין זה לא יתיר לשון מעמל ומחא יתירא
שהוצק לעמל מעמל שהומא חיינו ששיר לעמלן שיכול
להוציא כה וינין נכסין דמעמל דהחלם מעמלן
וינין היתיר לא אהת לא לעמלא ולא לומריו אכל כבא
גס מעמל וההיא דדקל וכו' אינו מעמל יתיר הלשון לא
מעמל להרעא אינו מעמל לא אח שיה מעמל מעמלן
שיוני שייך מעמל ודכיהתא אשמעמלן דכל קרא שחיינו
לא מעמל ולא מעמל לא אח שייך מעמל מעמלן שייך
שייך לעמלא והו כונת רשע ואח עפ מעמל לשל רכין
המעמל יתיר לשון הוא דאמלחין רשע מעמל מעמל
ל לא אי אהת יתירא למע שפ להיכל לעמלא חיינו
מעמל דכ לשון דלאו מעמל יתיר לשון היקנין גס
מעמל לא מעמל להרעא אינו מעמל ואין אדם עתה
שחיינו דכזה הוא כקיום הרעא ולעמל כן מעמל שחיינו
המעמל הולך שייך כידא קדקע הדאני לגדל שחיינו
המעמל וכמעמל כל זה כמעמל אכל היתר שהדיא
היתיר לשון דעמל וכו' היא מעמל כההיא דדיומא דלא
היה כל וכו' וכן כאן היל לעמל חול מעמלן גלמיה
החלף ואמט עמל וכו' שנהו יתיר לשון באופן דכל
כונת ה' החסיד רכחיליה הכיא לשון הכי שכתב לשון
כשכס ואידר העבש יתיר לשון דעמל וסר רכחיליה רשע
דלאו מעמל יתיר לשון דעמל לא מעמל להרעא אינו מעמל
ועה קאמט אכל גס ככיהתא וכו' כרס כשכס רכין דמעמל
יתיר לשון הוא דאמלחין רשע וכו' נפאמט דאין מעמל דק
שפיר לשון זה דלאו מעמל יתיר לשון לא מעמל שחיינו
הרעא מעמל וסמך כשכס אדכיה לקמט אכל ככאן
אין מעמל דקיס ככ וכו' כונת ה' החסיד באכל וכו' לעמ
לשון כשכס ככיהתא אינו מעמל דק יפה באומטא מעמל
יתיר דמעמל אינו מעמל חול וזה לקהק קל מעמל שורא

ויגש אברהם שות ס' ד

אבר פחמה ת' ופה לעמיה תינה יבקעו תעיהו
שערהו' שושנים נועתק מעו שבו . נחל
נחמקווי החכמה אשר צרכו מעמח אלה ואנשים
מאוי שנת חכמים בלהה האוי ג עבר . נזר
אלו על האטו פח סופק מערעלור ריט רבה וליטא זמא
מעין המערהבו . וכבר יא השמש על הארץ כספא
הנחמח יושב אוהלם אהול עש ועבר . מער ראש
על ארץ רבה הדב המוטל סכא דמעפנים פתור
כמהפז אפלים מערבי נזל ויחי עוד לגאח חילם
יגב . פ'ר

באור בוקר יזרח שמש נמה עליון אור פח מער
חיים פחכא ר' דעים נהד פנען נאוס הנבר .
הוקס על שהקים מעלה על העובדה בעיקרא ריט
ואולס מפדן קא אית לא נרפה לא לפלמלא מער
כלאחי יד עוקר הרים ומעבר . ושפטים ישק ומה
למעלה שכן ישנה לבת הריב . רפה אלה חיים
שאין הפה יכולה לרבו . אמנם למצא את מכל
לא נהני פנען דילכ ריקס שבר על שבר . ח' -
לואר מערהטא רלמודא לואקומע נרמא . נרבר פנען
אט יסמנכות על כ באמער אמר/ ירע איניש לער
רביה רפה נחא ליה ורמא נמ לעלודי הוא רבע
ענ שארבע . וכך היא רפה על קרנה כל אחד
מקבלה ואילך המקבל עלו להיות חבר . אנפ-
על פ הריב . פתח רפיו יאיר וס פתח מער
המחאנץ קר בחיל מעמח דכן כרמא דאכזה וכל
הנה רפון מוכים ונפוחים איל כפ זה היית מער
או רוחה איזה קו מעל רפה מעמח אכל כל עוד
שכפ זה אתה מפל עלו נקוטות יחד מאן לער
לן דלא נמח רפ כרמא דאכזה היינן שהוא נופ/
עמח ואין אדם אוהב יורק מעדופ/ ואכ פשיטא
איהו כמאן שכתב מערה ודא רימא רבונגא על

כנו שהם מעמח כדופ/ ואין אדם מעמח נופ/ ונחמ
לאחרים אכלאם אחרים הם שרואים לית מערה ולא פ
הרבו שם כנו נמח דאין כונס לא וקא לאכיהם ולא
לכנו שיתכן להיות שלאכיהם היו אוהבים ולכנו אין
רואים לית ואכ שהם כדופ/ מעמח לבת אחרים חיי
רואים לית לא לו וקא ולא לכנו עוד מעמח כתר על
מה שרעלתי רפי להשכא נקט מעמח ההקטנה כדי-
על החלק וכן וכרפ וס כתר דאין זה ה' דאכ לעה
נקט כנו הול יונעיו הנה מערה מעור נראה שמעבר
על העתק על כרפ הנשכא כ הוואה יראה כ שם
כחכ פ' גא כרפ שם כעלה ופחשוכה שהמטע
היתה על כנו ועל הכאים מעבוח/ ואכ שכאמלכ
רפם כנו על המקבל מערה הא לא איניא שכמות
רפיו סיים להדיא אכל ככל מקום שערך או מעבר לכ
זכה האכ וזכו כנו אחיו והכאים מעבוח/ ולחמק לוע
רפ הכאים מעבוח/ היינן שמעבר זכורת לאחרים והם
שכאים מעבוח/ וכרפ אכ לעקומ שאר יונעים נכח
כנו הא לך רפמ מערר דעניא לרלוייהו הכנס ושאר
יונעים ועוד להרס נד היה שהיה הענן עם המקבל
מערה ואכ אוהיה נקט מעמח שלא היתה הקפנ
כל להשמיט/ שם פ' יונעים רמא הפ ולא וקא כנו/
וממח וס פתח עמח לית ההיא רפ חנה הרבופה מעמח
דאיכא לשמא יתירה ולהי רוס כתר שאכ הרס שהיה
כתוב בו מערה וכן ולגיד חמי ל דהא פשיטא דפ
מערה ועד עולם היינן מעמח/ על אדם היינן זמן
חיו וזה מערה דאלתה לא פ ועד עולם היינן עד-
סוף כל הדורות אכ לעה נאמח שלא נרץ לא לכנו
וקא הרי כתיילה אמח שמען ואשרו ומיעמ כנו
ואחך חור וריב נס לבנו כמלרע עולם וממח
למעבר אהא לשמא לשמען ואשרו הוי מעיט
ולא מעבר אהא לשמא למערה ועד עולם היינן עד
סוף כל הדורות לא ודא כיון שאמח שמען ואשר
ומיעמ כנו נרץ לרפ רפיו מע סיים ואמח -

ויגיש אברהם שות סיג

ונגמ עובא דאס סעט אין היוענים חייבים לקיים
 שבעת דהם לא געבט וס אין יונקס לעבס
 וס אס געב ודתי שבעת סקע חיוסא מעלכ
 לערן דקיל דאס מערתי כולל געל מעוס
 עהחיוכ שחייב עכטא איהיה בעלס ולא הו
 כמעקע לעלל ואכ החיוכ עושה קטן ואפיל
 מער הערתי כ היוענים חייבים ונס יודין
 לערסין בלן קטן נעמי לעלמא ואכ לא עיכעט
 דלכא דאיה העכושה עליט מעחיוכ לא אורכא
 איפא מעלמא להחיוכ עליט מעכושה להחיוכ
 עושה קטן ושכושה אין עושה קטן עור כרכ
 דאכ אהלל רנז דמא לההיא לעלמא מען העוקטן
 מעלל אס יס עסק שכושה ביטהס וכו הוי
 לעמקוס שכושה אכ לעלל יוענים לא נכעל
 אין דאיה מעלמא הפמא לעלמא לא קאמע דלא
 נכעל העוקטן לעלל יוענים לא מעוס
 עקבעל זמן ומע תוך הזמן מעוה כמעקוס
 שכושה חייסין לעלמא מעלמא אכל היכא
 שלא קסעל זמן וכל עקופס עי העכושה דאס
 לא היו נכעל מעקוס לא נקיים העקופ
 ומעלמא מעלמא אכ מעלמא מעלמא לעלמא
 העוקטן לעלל יוענים כיון דלכא זמן וליכא
 סק שכושה ככלל ולעין הלכ יפה הויה
 עוכו כנו כמע שכר וכו אכיהס כח
 הוה של החזקה הוה אכ אהלל רנז דומע
 לא מען העוקטן מעלמא דקיל לעלמא העוקטן
 הוי כרכ שס הפמא כעס העלמא ומעלמא
 זל דלא מעלמא הכ לא היכא לעלמא העק
 הנשאר אז יוע העוקטן מעלמא וכו אכל
 היכא דלא מעלמא הכרין דק הוי מעלמא
 הלכ כעקופס אז אכ מעלמא מעלמא העוקטן

קיימער ואכ לעלמא זל הלכ כנז אכ אכ מעלמא
 לא הפילו העוקטן העוקטן מעלמא מעלמא
 של פמא אכ כקבעל זמן געל כעקופס מעלמא
 כעקופס כל היכא שבעל אכל מעלמא ואליכ יכיל
 לעלמא העוקטן אהלל שבעל לעלמא וספס שכושה
 לעלמא מעלמא סכר מעלמא אכל כנז דלא קבעל זמן
 כעקופס הוי וכו אכ כנז לעלמא לעלמא דמער אכ
 העוקטן דקיל לעלמא העוקטן אכ מעלמא אכ
 העוקטן יכיל לעלמא כו אכ מעלמא אכל כעקופס
 כנז אכ לעלמא ככלל לעלמא וכו סכר העקופס
 הוה ולא נכעל נז כסוע מעלמא מען העוקטן אכלמא
 כנז שחזקה של הכתובות היא כיד א מעלמא וכו
 כעקופס כנז לן וכו מעלמא חלקות שביטהס וכו
 שלס כעקופס שויה א מעלמא אכ מעלמא חלקות
 הכתובות יודע לעלמא חז חזקה הכתובות של אכלמא
 מעלמא הוה וכו אכ מעלמא יכיל שעהס אכ כו וכו
 הוה כנז שבעל לעלמא מעלמא וכו חזקה
 כעקופס זמן כנז שש שודאי יועל יועל מעלמא
 וכו כנז שחזר מעלמא אכיו של היוענס קס היוענס
 כעקופס ולא עעל מעלמא ככלל וכו דעלמא מעלמא
 לעלמא לעלמא וכו וכו היוענס כעקופס אכיו וכו
 שחזר מעלמא העקופס כנז אכ מעלמא מעלמא
 כנז ולא נכעל כנז כההיא דל ולא ליועל לההיא דקעל
 וכו וכו מעלמא העקופס מעלמא כעקופס דעלמא
 כנז יכיל דן וכו זכר ואכ יכיל חזק
 מעלמא ואכ אהלל רנז דומע
 הוי קיל סק שכושה
 לעלמא
 גאוס
 כעקופס
 אכ מעלמא
 מעלמא
 כנז

כל אחר לבדו המבוי לבד והמבוי לבד ואילו נשכח
סכך להדיא והילכך עידי כידו קרקע חדאני לעדל בה
מעשה וכתב/ שאמר לו שיה' על חז' מוכר לך לארסות
עמ' שהעול מ' חלקים ואח' אטול חלק נשתי וכן הדין
להדיא שלא נק' לו מקום ידוע בשלה ואח' מקום ידוע
לעין אחרת כמע' לו אחר מוכר לך שיה' לארסות
וכן משמע דאם אחר כח' אחר מוכר לך שיה' לארסות
וכעצם נס בניו השלה ההיא אשכ' שאין רבי מעניי
וזה שלא סברו דחמין דלעיל כעין שיהיה כל אחד
חלק לבדו המבוי לבד והמבוי לבד ואח' שכתב דנ'
אכל לענין שיהא מעניי לבדו אחריו לא כיון שלא
הזכיר מקום השלה כעיון/ לא המעשה וקלע' של
על המעשה ע"ש נראה לו דכ' לכפיו לעי' מקום
אחר לבדו מעניי בשלה כשכיל המעשה והיינו/
שעי' מקום שיעלה מעמ' המעשה וכת' א' כח' כח'
נפיק האי לעקח י' חובתה כמעשה כיון שעי'
מקום מעומד ולא נכנס בכלל המבוי הנה קושיא
זו קושיא לבד הכ' קשה דע' אס' נכנס שלא שיי'
מקום ידוע עכ' כח' אס' אס' לוע' שעי' מקום
בשלה כהמשמע בנה ולהלכ' מעמ' דכל המעני'
למאן כעין יפה הוא מעני' ולעכ' מעמ' יתיר
לעין ועכ' לבדו שיי' מקום בשלה וא' כח'
נפיק האי לעקח וכבר נדעולה בזה הלכה זל וזה
רבוה לא תיי' לזה ואי' למעמ' מעמ' רכין לעמ'
לי השלה מעל וכל לא שחנה שהמעשה שלו ואס' הוא
דאחרת מעמ' דאין אדם מקנה לעל ודא' שכתב
לעי' נס מקום בשלה ולא לקנ' לעמ' הוא ככ'
מע' את השלה לא כ' שכתבו יקנה המעשה עכ'
ואחרת קנה א' נס אס' שיי' מקום מעומד כשדה
חלק שעי' מעמ' ושיי' להדיא כשכיל המעשה
אחרת עכ' כיון קושי' אחר כ' כ' כענין כעיון
לא לקנ' לעמ' לא כ' לאכול המעשה כן לפרש

כמות ה' או יתכן לפ' כמע' ע"ש לקדק כרבי וכן
הול' כיון שלא חז' וס' המעשה כעיון ומע' זה
שאמר כיון שלא חז' השלה כעיון/ לא המעשה לכן
להכונה אכל לענין שיהא מעניי לבדו אחריו לא כיון
שלא חז' השלה כעיון/ כל המעשה לא הזכיר מקום
מעומד בשלה אחרת כיון שהוא מעניי ושיי' מעמ'
כנס אחרת ולא מעמ' מעמ' לא כיון שהוא מקום
מעומד אחרת שלא נכנס כלל בכלל המבוי לא שאר
לבדו וכיון שאמר לבדו ידעו ידעו אחר לא מעמ'
כל שהוא לא חז' לא המעשה והמעשה אינו דכ'
מעניי מעמ' אין ידעו אחר כעיון וכת' אס' שיי'
רבי מעניי מע' חיל' י' כזה שידעו ידעו אחר
כיון שלא נכנס כלל בכלל המבוי ככ' ה' המעמ'
כזה שאשכ' שאמר על א' ידעו אחר כעיון
וכזה נכנס עקב' יפה סבר המל' ומע' ככ'
דאי' להמכין יודה לעכ' דיכא להזכיר מקום
השלה אכ' ידעו ולא מעמ' להדיא וכן עכ' לא
ילעג איך נח' לער' ענין כזה שד' נשכ' ככ'
מעמ' יתיר הוא וא' מעמ' למקום דליכא יתיר
לא ש' להדיא מעמ' כעיון אחריו כן שיהיה
מעניי נאן שלא יהיה מעניי דא' העק' הוא
שלא יהיה יתיר לעין וזה מעמ' כרבי וכן שיי'
רבי יתיר עכ' וכמע' שאמר שיה' זו א' עכ'
לך לארסות עמ' עקב' מ' חלקים ואח' חלק אחר
וא' הני רבי שיי' מעניי וכמע' המעמ' שיי'
כח' כעל אחרת הני רבי שיי' מעניי וא' איך
אי' לעמ' אחרת יודה לעכ' נס כח' עקב'
מעמ' המעמ' עכ' כלע' הילכ' וככ' מעמ'
שהמעמ' לא רבי כזה עכ' נכ' ילעג אחרת
לא רבי כזה לא עקב' כן מעמ' דנ' ודא'
לעקח הני נראה מעמ' שא' שלכ' לדיה לעמ'
כעין יפה הוא מעניי מע' דנ' עכ' ודא' דלעק'
הוא ואי' יכול למכ' לאחר לא שלכ' עכ' -

ה שאלה ראובן ארבע למענן י"ג ל' חמשים ספר
הנך אם ראובן לקנות את מנצח אורח ואל
שמעון את קונה אורח ושמעון ונתן לו חמשים
אך התנך לא מען אורח ימן שראובן מעני הקל כפר
הכח והתנך הם גם ואל ראובן לשמעון שמתאן עד
מען ז' חולעים יצא לך ושמעון אמר שקטל כמנצח
ימים ארבע ללוי שכן היה מעשה שקטל מערובין תנך
ואם ראובן לקנות את מנצח אורח לך כמנצח מעשה
שהם שנים ושמעון לוי וקנה אורח ואחך הלך ראובן הו
לעני הק' כפרתו ועבד הזמן שהוא ז' חולעים ולא
שלח התנך ופא לוי וטען על שמעון שכן ל' התנך
שעבד הזמן ואל שמעון את מעמיו המעקח ונתן לך
היום על זה מעשה נחש ומעמיו לך המעשה ואחך וילע
שראובן לא היו ל' התנך פא שמתאן בכפרתו אכל
ימנצח אחר ומכר עיקר אורח ושלם לשמעון
ואחך כמנצח לבסוף נאה שכבר נמצא התנך והן
מנה נפשו לנאול הנשה במנה ספיקות שנתן
ביניהם זה יאא נאמנה שמעון מוטען שמכר
ללוי כנול הדפה והה פסק מען כיד מ' קענמן
אם קונה רכב ששורה יכ כעשה כשכיל עג ששורה
ל' המענות אם ישנן כמנצח מנצח לא שאינם
מכונים כיד עד שיכוא כד או עד שימנצח מעמיו
מעמיו ואם אינם ששורה אסור ואפי' יש לו מעמיו
מען הקפה כיד אחריה שנת דאפי' דלא התיי מעמיו
לא הקא כעד שיכוא כד או עד שמתאן המעמיו
הינים או מעמיו הוא כיד לכת ל' החפץ אכל אם
כמנצח והיין שהם של לא שהם במנה אסור או
דילמא לנכין שהם של ז' יש להסתפק באהל דלע
בבנין זה מעמיו אם הם במנה אכל אם הם במנה
והם פקדון כיד אחר מעמיו אי מעמיו כמנצח או לא
ל' יש להסתפק כנל שמעון קנה מערובין החפץ

ולא מעמיו מעמיו לשמעון והוה לנאה נכ ראובן אי מעמיו
נכ ששורה או לא ל' יש להסתפק עוד כנל שראובן
לא נמצא אכל אורח חפץ ואם נמצא שראובן כד לך
נפשו למעמיו אם מייב שמעון לקנות מעמיו ולכת
כיד לוי והנה כל זה באם נמצא שמעון מעמיו ללוי
כנול אכל יש להסתפק ספק ו' והוא אם נמצא שמעון
מעמיו ללוי בשיווי לא שראובן לא נמצא אכל מעמיו חפץ
וגם אינא מעמיו כשוק לקנות אם נשקה קטית שמעון
מראובן למעמיו ומשמאל גם קטית לוי נשקה ושימאל
כיון שהמעמיו כנול ומעמיו למעמיו נמצא שלח שלח
מאה נחש שכן מעמיו שהיו כמילות הוא לוקח
עוד יש להסתפק ספק ז' כ' לוי מוטען שכמנצח מעמיו
נפשו שמעון ללוי כלמון חיוכ וכלמון חיוכ נפשו
כמנצח מעמיו כפ' מ' שמעון מוטען כ' לא היו רכוש
מעמיו פא הקא כמנצח ל' אכל ראובן עבד ל' ספק
הח' כ' לוי מוטען שהיה העמיו כקטן ושכונה להדיא
הח' ל' נכר שמעון מוטען כ' לא היו רכוש מעמיו
לא קטן ולא חיוכ ספק ה' והוא כ' שמעון מוטען
כ' כל לו רכוש שכונה והוא עלן מעמיו אם יכול
לוי להוציא מעמיו הק' נחש ספק היוד והוא אם כנל
המעמיו למעמיו שכתב מעמיו כיד מ' קענמן נול העמיו
על הפלות ונתיקן/ כשעת הפלות יכול לעוס פלות
אחלה שנתק עליהם כמנצח וליכ ל' אכל מעמיו
אינא יכול לכת למעמיו כמנצח גם כנל אם יכ ל'
הק' נחש מעמיו כמנצח על הכל יוכל ושכונה
תשובה לעמיו ששקות המאשורת כמנצח אכל -
להכיש רכב העמיו רכב איזהו נאך ונל
אמע כן הא מעמיו להיכ מונו לקיאה וקא אכל ל' -
כנול ואל יהיכנא לך מעמיו כנול אינהו נכ
ש' לנתיקו נכ אסור פשיטא לא כמנצח דאית ליה
אשכא כמנצח מעמיו והמעמיו כנל שיכוא כד או עד

אמרתם כן מעשים דאין ארץ חביב לשכל ולקרא לשכל
אבל לאחרי לא נש מעלה בך לנפא למה שהק
הקא על רבי דוד הקדוש הנזכר יראה כמנה
מהלכות להעמיד דבר לא כלפי שן החיים ונש
דמש ששקד כונת ה' החיים ששקד קודם ה'
שאכל מעוקק רבי דוד כמנה כחידתא מעשים
ידי לעון דלאו מעשים ידי לא מחמת שאין קני
מעשה וכו' עכ' הנראה יראה להיין הק' דש
מעשה כל ענין שהקנה קראו אינא מעלה ואין
מעלה וכיון שאמר ידך כלפיך והקנה כלפי
עושה אמרתם שש"י מקום ונש דש לזמא כן
כיון שהקראו אינא מעלה ואין מעלה דאין שכל
הקנה הלא שכל וכיון שידך אמרתם להוציא
זמין לזמן דשכ' עכ' דש לזמא מעשים דקראו זה
אין מעשה דכלא דש דש דש שכל מעשה ועוד
אם זה כונת ה' החיים לא ידעת מע' קא משקד
הוא כמנה הוציא ק' זה דש שהוא מעשים ל' שכל
ידיה מעשה ששכל דש מעשה כחידתא ואם יד
לשון ידי לחור ולשון אין מעשה הקרא לחור מע'
קאמר דש לקים זמך דש וכו' עוד כמנה שמהלך
היפך וכו' ובקדוש בך שכל קדוש כזה שמהלך
היה ארץ הנראה למעלה לא שמהלך לא זכר
לא רבי הק' והדשכל ואח' כרבנן שש היפך רבי
הראכל וכו' ואל נש עכ' להבין ל' רבי ה' שש
יוס עובד הנה מערך רבי נראה שכל הכונת
רבי לא רבנן פשוטה רבי יענה נש כל ה' ה'
רבוותא והם הדשכל והק' והחשבה והראכל וכו'
ואל ומה מקום י' לזמא לרבו נש כל ה' רבוותא
מצא שכל יחיד שכל זו ומה נש י' מקום
לפ' רבי דלא כלל כמנה הכ' נש שש דשכל לא
קאים רבי דקרא כזה קודם מעלה שכל
וכו' עכ' ונש דלל כמקום א' שש דשכל נש

[illegible]

מערב ליהרר פ' והוא בעיני לא שאינו בלשון מייב
לקיים לו הנאו שפגע בן נדך הלוקח מעותיו ואין דעת
אל האל וזל בן ומען כז' כתר שהיה פסק כהמא
וגם נשכס בן פסק וכן לעת כשהיה וכתב היה שכן לעת
המשכס שכל הכ' וכן פסק כשהיה וזל רב שכל לעולם
לא שאינו בלשון רבא כדמכל שלא קנה ויכיל כל אחד
לחיוו בו וכן ראיה ליהרר פ' שך שכתב וזל ראובן
נכד ללבר למקום אחד לקחת משם מעגליות בא ג'ו
שמעון ואל ק' ל' מעגל ומעביו לך מעגליות כחפך
היום או למען אל ראובן אולי תכוב ב' אל שמעון
הה את מעגל קטן על זה להעב לך המעגליות
הלך שמעון להביא המעגליות מעליו ולא תבא ב' לא
היו לו לעבמו ומכונ היה שודא ימבא ביד לוי ולא
תבא ב' מעב לו מקול ופ' עפל הכל והע' דחין
כך להעמיד לו התקח מעוה להני אמתברא מעוה
דחין בידו הוא שהר סמך לעת שמעון לקחת מעליו -
והיה הילה בעת אחוה ועם המעגליות לא שכית בול
האי למען ובהא כד מעודו שגהר להדיא לרדון לדיה
היה כשן נג ויש בו רכה הוסטאה שיש עמל קטן ולפג
כתב דחין כך להעמיד לו התקח ולעין דכנד אפיה
בעל העיטור יוה שלא קנה שהר בתמילת רבא כתב
כתב ליהרר פ' ביה כעין מעלה שיש לו ביד אחוה וכנד
יולע היה לוי שלא יש ביד שמעון כלום כא שהר מעלה
ביד ראובן והר כתב בעל העיטור דאס שניהם יולע
ומעני כדמכל שלא קנה ורבי שאין במעוה כל
כיהר ומע שכתב אחך אלל אס המעבר מענה כרבי
שכל לעולם לא שאינו בלשון מייב לקיים הנאו שפגע
בן נדך הלוקח מעותיו הפ כען שהמעבר מענה ליהרר
רבי פ' והוא בעיני והלוקח סבי שאותו רבי הוא בלשון
יהרר ידו שתיב לקיים הנאו כיון שהלוקח סבי שיש לו

במעוה ומבא שאין לו שתיב לקיים הנאו וכן ראיה
למחללם חז' פ' קכ' שפ' בן להדיא וכן ראיה להר
פ' שהר שפ' בן ועוד נראה לכנל כד מעולם דלא קנה
והוא כמח שפ' ב' בא כגלה להררר מענה העין שפסק
עליו להר לו חמשים ככתב אחר הני רבי שאינו מעביו
וכרבי שאין מעביו נראה דלא קנה וראיה לזה מהא לנכ
הרר ומבא דכ' כתב עמאור וזל מעה שמעון
דמאן למען ליה למכר מעי לעכין למען אעל
דליתיה להררר מעי כד עוהררר מעיב למען ולמין
יתיה ועוד הכי עמא אחר ראש לעכין למען -
חפ' כיון שאין בלשון הני כלכל ומבא ל' עמא
הא לוקא במעל לעכין מעיב - הא אס אינא שכיח כען
אינא מייב וכן כתב הפוד וזל ולעת המפ' הס הדיא
יהרר פ' ופיערס כל דהא לקח בתוספתא כמכר חפ'
לחכיו שתיב להעמיד לו מקחן היינא כחפ' רבי
שכר נמכו כען כיון שמעון כען מוכר כמלוג
משקל וכן כתב במענה ונס הכ' וכן ראיה לעהר
אלפ' כז' עז שכן לקח מלפ' המכר מעהרר
דפסק עמו על שגו שכען וכתב דאס כנדין -
הדיה אפ' שלא היו לו עוהררר למען כשעת המיוב
מלפ' הר היו לו עוהררר לאחר שהיה אישור לקחת
נג מעמנו רמקוס שלא היו לו עוהררר ואין מעביו
כען אין מייב לו כלום וכן ראיה למען ככ' כפ'
כז' מעה מעבילי שכתב נמנו הלשון הפסק על
שג שכען ולא היה אותו רבי שפסק עלו בלוג
מעבר מייב לקחת לו ולקח לעקח מעה שפסק והר
מען לשם ואר והא כיון שאין בלשון לא קנ' שכן
כתב רכ' במען שאין ארס מענה רבי שאין בלשון
וול כיון שזה רבי הנמכו כען הול באילו הוא בלשון
ועה שכתב על שג שכען למענה רבי הנמכו
כען נג הר להדיא להדיא דפסק עמו על שג

ויגש אברהם שות ס' ה

שאלת המעשר והעומר קמל בין העומר גוביינא פישן
 ליתנהו להי ופ' רג' איתנהו גביה אם הם בידא אכל
 אינן בעי או אכר המעשר והוא כליך למעשר ער
 והנה מעלה רג' הללו הורג ספק דאם אינן בעי -
 שמתקנא למעלה המעשר רג' נראה להדיא דאם -
 הם בעי אחרת במא אכר המעשר וכן כרב ה' -
 כרב רג' וכן דאיתר למעלה דנואנא שעה נספח
 במא ספק אלן והדיא דאיה נב מעלה רג' ה' -
 ומתקנה מעלה אלן כרב רג' ה' כרב כן -
 והדיא דאיתר מעלה המעור ומעלה הדיא ו' -
 והדיא כמ' ע' איתל ומעור ככל רג' מהדיא
 דנואנא ה' והנה למאור נראה לקק מעדכי -
 השם דאם אינן בעי אינן כפאורו תיקון יעקב
 נב דאיתר ליה אשתי במעלה ומעלה כשאין לו עמל
 לא שהם בלשון הקא במעלה אכן נראה דאדכא
 ופ' לומע אישכא דאיה הול לגלות לן זה המילא
 לשל בשאמא אי איתר ליה במעלה לא ודא נראה
 שאין זה מילק בין במעלה ובין לא במעלה ומעלה -
 רבין דאיתר ליה אשתי במעלה לפרק נקמיה -
 דאפ' י' לו בעי בין שהם הלואה ביד אחרי -
 מעיקר לא י' לו ולפ' י' לקק על רג' המעור ושן
 דלא נקמיה לפרק במעלה רבין השם ולענין -
 הספק ה' דאם הם בעי אחרת ע' סקדון ביד
 אחי הנה הסך כרב ע' הקא הלואה אכל סקדון
 י' לו מעיקר ומעלה עלות דאם הם על אפ' בעי
 אחרי י' לו מעיקר אפ' ע' לנב פקדון שבעי -
 אחרי י' לו מעיקר דלא ע' ולענין ספק ה' ששעון
 לא לקח החפץ והם הלואה נביה מעיקר או פקדון
 הנה י' לפ' ספק זה מעלה השם רג' פ' רג'
 דאיתר ליה אשתי במעלה שם הוא ספק ע' אחרי

על שעה נעלה השם נראה דאפ' ה' חתום שפסוק
 נעלה על שעה י' להם שעה לא שחמוס
 גוביינא מעיקר לא י' לו להא נקמיה ע' כן -
 העומר גוביינא מעלה ע' לו לא שחמוס מעלה
 גוביינא וברב ה' חתום הוכחו רב' בשם רב' ככל
 ונל בין דנקיט מעלה מעור שחמוס גוביינא אפ'
 קיימא לו כפועל ואפ' י' בידא מעורן אסור ע' -
 מעלה לו נראה למעלה העומר גוביינא הוא שיק
 ואפ' במעור שחמוס לשל לו החפץ כגון ששכר
 אפ' כן אפ' גוביינא לא י' לו מעיקר ואפ' כ' -
 ע' מעורן שחמוס גוביינא ודא שחמוס נעור נראה דא
 לקק בן מעלה השם דאם במעלה דמא לקאמא דאיתר
 ליה אשתי במעלה הי' ע' לו חוב אכל אחרי
 והאחרי לא י' להם מעלה מין אפ' מע' קא ע' -
 ליה לעד שיכור כ' או ע' שאלת המעשר
 וה' בידא מעלה הוא אכל הכא אחרי לא י' להם
 כלום ועוד דאפ' דאם י' לו אכל חבירו והוא ע' -
 המעור אפ' הול להם למעשר כליהר' כד' הדין
 ופ' הול דאיתר ליה מעורן אכל חבירו למא דאין
 בידא מעלה הם קמל דאפ' מעורן לא ודא נראה רבין
 י' לו אכל חבירו ובין אין לו בין העומר גוביינא
 כמאן דלית ליה רג' ומעלה נפ' ע' הספק ה' -
 בין דאפ' י' לו אסור כ' לקנת מעלה ומעלה
 הכוא נכוא למסך ה' והוא שחמוס לא נראה איתר
 אור' חפץ אם נקק קשיר ששעון ומעלה ע' -
 קשיר לוי נקק מעלה שאינה בלשון ובה לשון
 מעור רב' שאין בלשון המעור כ' ה' הכיא מעורן
 כ' ונל כרב בעל העמוד דלא חשיב רב' שכל לא
 כגון פורת אילן וכיוצא שששם יורע ומעור -
 בלשון אכל אם המעור מעלה בלשון כגון מהמור

נפסיו לזה החוב לבשיתמייב היה אע"פ דאין גוף/ עתויב
 ערה לא לבשיתמייב או תרעם אפה מצ' לשעבר נפסיו
 שיש לו והזכר וורה וא"פ מאי ק"ל להר"ה היה אע"פ דאין
 מעמייב עד שער העמלה בלן מע"פ מצ' לשעבר נפסיו
 לו מעמלה לבשיתמייב ועוד הק' כ"פ מע"פ ה"ן בס"פ
 לו נעלה על מה שנחלקו בינו שלמי דאס מעמלה
 יכולה למחול הקנס דאיכא מז' דאינה יכולה למחול
 לפי שלא זכרה עד שער העמלה בלן ואיכא מז' ליכא
 למחול וכתב רמב"ם: יכולה למחול מע"פ רש"י
 ביאה הוא מעמייב לא שאינו זוכה עד שער העמלה
 בלן והר"ה ס"ל יכולה למחול והשר"ה מאי ק"ל לה"י רש"י
 היה החיוב מעמייב לא שאינו זוכה בו עד שער העמלה
 בלן וכ"כ ט"ל וא"ת הדל לא הכנת דאמאי הוקשה קו'
 זו על המא"ה ולא הוק' מעלה הר"ה עלמ"ה שהפואה יולק
 לדבר הר"ה הם רכ"ה המא"ה לעיקר קושי הר"ה מעמלה שכ"כ
 דאס יש לו נפסיו מעמייב לזה הסוב והר"ה הר"ה ז"ל
 פרמ"ל רכ"הם כתבו זה להדיא ואמרו רש"י למע"פ כ"כ
 לו מעמייב נפסיו לזה החוב א"פ דבאמתי אין חייב לה
 טעמיו לא לבשיתמייב או תרעם אפה מעמייב מעמייב
 וא"פ לא ידעת למע"פ לא הוק' לו מעלה הר"ה טעמ"ה ולעיקר
 קושי הר"ה ז"ל לר"ה ה"ן אמר יכול לשעבר נפסיו שיש
 לו טעמיו לבשיתמייב כה"ס א"כ מע"פ אינו קונה הנפסיו
 ק"ן נע"פ כ"ל ה"ס עליו וכפ"ה שאל שאל יתמייב -
 יב"ה מע"פ ולא שנהג אורו לו מעמייב ולכ"כ קודם
 שבושה בע"פן ג"היה של לעמ"ה כ"י שיתמייב קודם
 על כפ"ה וכתבו הר"ה להדיא רש"י למע"פ כ"כ ה"ה
 מעמייב נפסיו לזה החוב ומעמייב רש"י כ"כ למע"פ
 הוא מעמייב דבאמתי זמן החיוב עליו לא כ"כ וא"פ ל"כ
 קודם שבושה החיוב אינו מעמלה ואינו מעמלה שה"פ
 נ"כ עושק והלאה א"פ שהולה ובהודאת נפסיו חיוב

נע"פ א"כ ההודאה והחיוב אינו מעמיל כלום לא בע"פ
 ש"יחד לו כל לבד מעמ"ה והכל מע"פ שהודה שהוא -
 חייב היה הכל קני' לו מעמייב א"כ נ"כ קנס ו"פ שבושה
 יחד לו כל מע"פ הכל אינו קני' לו וא"פ שנתמייב מעמייב
 מע"פ אינו קני' לו עד שיעמוד בלן ואינו מעמייב קודם
 שבושה עד שיהיה כפ"ה מעמ"ה מעמ"ה וא"כ נ"כ קנס -
 מע"פ יושל היחוד לא ודאי בל"כ ח"ל לומ"ה דא"ס מעמלה
 רש"י ומעמלה מע"פ ש"יחד לו הכל ה"י על דא"ס מעמלה
 רש"י ומעמלה נ"כ מע"פ שה"ה מעמ"ה שכתב ה"ן דמ"ה -
 ש"כ עליה נפסיו ומעמלה יכולה למחול נ"כ ל"כ רש"י
 מעמלה ש"כ עליה נפסיו א"כ מע"פ אינו מעמיל החיוב
 לב"כ קודם שבושה לא עד שיקנה ק"ן נע"פ נפסיו
 והנה לשון זה של המא"ה ז"ל השאו העור פ"ה פ"ה וכ"כ ג"ס
 לה"ה שכתב בר"ה וא"כ הוציא שער על מעמ"ה ופ"ה
 בו מעמ"ה שכתב ל"ל מעמלה נפסיו ורש"י ל"ל
 נפסיו נ"כ שכתב שיהיו כ"כ כ"כ קודם ל"ל נ"כ
 פ"ה על ח"ל ז"ל נ"כ ומע"פ ז"ל כ"כ נפ"ה דל"ל פ"ה רש"י
 מעמלה כה"ה רש"י ש"ה ש"ה יכול להרמ"ה א"כ ש"ה
 לו נפסיו ש"ה נפסיו הנ"ה מעמייב א"כ כה"ה דר"ה
 לא חייב טעמ"ה ל"כ לא הודה שכתב לו כ"כ וכו' וא"כ
 לא היו מעמ"ה כ"כ אין מעמלה כלל וכ"כ שכתב נפסיו -
 לב"כ מעמ"ה ה"י וכו' מע"פ וא"ת הדל לא הכנת ח"ל רש"י
 והלכ"ה ה"ה נפ"ה להדיא דכ"ה מע"פ שכתב מעמ"ה
 כק"ן ופ"ה ש"ה ק"ן היה כ"כ נפסיו ח"כ מעמ"ה
 כ"כ שכתב מעמ"ה רש"י שכתב שה"ה מע"פ כ"כ ק"ה
 מעמ"ה ש"ה מע"פ ש"ה ש"ה ש"ה ש"ה שכתב כ"כ
 ח"כ ל"כ כ"כ וכל ח"כ ואמ"ה אינו כלום והש"כ דל
 ש"ה מע"פ ש"ה ש"ה ש"ה ש"ה ח"כ ח"כ ח"כ
 מעמ"ה ש"ה ח"כ ופ"ה מעמ"ה טעמ"ה כ"כ רש"י
 ש"ה ל"כ ח"כ להדיא להק"ן מעמ"ה כ"כ ח"כ
 והנה לפי מה שכתב רש"י ה"ה נפ"ה להדיא
 הכ"ה נ"כ לו מעמלה כק"ן ל"כ י"כ ל"כ כ"כ

ויגיש אברהם שות סיה

שכשוק מעיר לשכוח בשוק ועל זה מקבל מע שכל
 אכל אם אינו מעבד בשוק ודאי ליכיל למזון וליכיל
 מע וכן דאית להממע זל כפי רת שכתב בלח עין
 ונחמתי עין מלח בכתב הנו וחמי הויר להרב עך
 שכתב על רב הסמע נחל ולן שבמעט אלמע
 זה לא בא לא למע דלא קנה לא למען שיכול
 למזון בו ובאן מעיר למע מקבל מע ואפילו
 באינו מעבד יל למקבל מע וכן ומע וכן כתר
 הממע עיית עס ולא מעבדתי שום מעמעט
 שור כלה שכתב בלח וכו' שג ואפי' הדל לא
 הכתי את רבא אחר שרפא הויר הויר הויר
 לפי ע' דלענה שהדיא הכי שכתב וזל מעד
 שמעין דמאן למען למכיל מעיל דמכיל למעין
 אע"ל דליתיה להויר מעיר כמותריה מעיית למעין
 ולעיקר יתיה וקיל נמי פוסקין על שע שכתב
 ואע"ל שאין לו עפ היר להדיא להדיא פוסקין על
 שע שכשוק הקא במעיל דמכיל אכל אין שכיח
 אין מקבל מע ונראה לע"ל נוסא זו כתר מען
 כמע להדיא פוסקין על שע שכשוק מעיית -
 בלח דמעבד בשוק ומעבד אכל אם אינו מעבד
 בשוק לא מעיית והיינו ההיא למעבד רב שאין
 כמותר שכתב קולו למעבד לע"ל ומען כמלה
 לפי שדא ע' הויר חשטר שהיא בלחם גדול
 שכתב עס וזל דאי מען וכן ואם לא שכיח לן -
 הכי רב רב דלא הויר כמותר כדמכיל הוא והוקא
 לו למען קושיא הנו מעדיא פוסקין על שע -
 שכשוק כמע שהוק על הממע ולא עיך לרפוי
 כמע אפי' על הממע להדיא פוסקין אפי' שאין לו
 מעיר בלח המעבד והדיא למעבד רב שאין כמותר
 מעיר בלח שאין מעבד להא הויר כתר להדיא -

להדיא למעבד רב שאין כמותר שהוא בלח מעיר
 כמע שמעבד למכיל רב לשכוח למעין ואפי' כיכר נחל
 לפי דמיר בלח שאינו מעבד והדיא רב שאין כמותר
 הנו בלח היא שכל חילי כמע כפי ופסק כמותר
 להויר ולכן כל להויר מעבד וזו כתר כלה להא דלע"ל
 רב שאין כמותר הנו בלח וזל במעיל דמכיל היינו לע"ל
 אלא קנה אכל מקבל מע וכן בלח המעבד אכל באינו
 מעבד ודאי דלא קנה ואפי' לא ילענ מע הכילא להגך
 לפי כן ולמע שמזו בו כלה מעמח רנחל לפי דדוקא
 בלח המעבד ועוד דלפי רבא השך דאפי' כמכילא מעבד
 מקבל מע אפי' הויר רבא הויר הויר מען פסק
 בלח הויר ומעבד הויר דדוקא במעיל דמכיל אכל אין
 שכיח אין מקבל מע ומע על מע הממע וכן כתר -
 הממע וכתב הוא זל שעין ולא מעבד שום מעמעט
 אחר המע בלח למעבד הויר הוא וזל להויר כמכיל
 מע והוא מען כמע שהכתיב רבא לע"ל שפי כפי כן
 לבח. ספק הו' והוא כמע שמען לוי כי היה מען
 כמכיל וכלאין חיוב מעמייב אפי' בלח הנה עקבין
 על רבא מעבד רבא כ' אע"ל וכתב עס המעבד דאפי'
 אין לו נכסים מעבד חסד מע' למעבד נחל לבחמייב
 כדס ודאית להרב כפי יעקב בלח פנ עפ שפי על
 רבא המעבד הללו מעבד רבא רבא רבא רבא רבא רבא
 פיער שאינו מעבד קנא עפ מעבד הויר על רבא
 לו דאפי' כמערק ובהלואה דושיהו לא מעיית לא היכ
 שיחד לו כל והכא מעי יחוד כל עיך והו' ואורי כנן
 שיחד לו כל לבחמייב כנן ויקחייב יהא כל זה
 מעיחד לבחמייב מעבד רבא קנא ואפי' כפי רבא
 מעבד רבא וכן והו' מעבד קאמע מעבד רבא
 ועוד וכן והק' הרב כן וק' מעבד קאמע רבא והו'
 כפי רבא המעבד הללו אפי' כמכיל מעבד מעיית ולא הו'
 רבא שהו' כתר ונס כפי לו נכסים הוא מעבד

ראה לכה מעדי כל דאין משוך בן כלל ופועל בשועה
דודאי בין ההיא לעורפין ובין ההיא לעמייב עכמו לך
משכית מה עילוח מעייב שלא היה הענן כלשון מיוב
כלל לא שמקנה לחכמו משכית מה עילוח וכן ההיא
דעורפין ומשנה נבי עורפין אעז דלכא מיוב כההיא
הנאה דכיידי אהלי נמעי ומקנה אכל נבי מקנה
לחכמו משכית מה עילוח דלכא עס מיוב אי עכא -
עס שבועה אינא מעמייב ואפ רכב מעדיכל אי -
לכא שבועה אינא חל המיוב אינא כל עיש עס מיוב
ואינא חל פא בשבועה לא כל אס אין שבועה אינא -
מעמייב כיון שאין עס מיוב וכן כרב מעדיכל הוא
עכמו לעל לההיא לעורפין מעייב שלא עמייב כלשון
מיוב ועוד נראה לומר כגד כמה שפרק מהדש הלוי
מתע מ' ה' והוא דפי אמלין דלעל מההי כלשון מיוב
היינא לקא כשיהיה המיוב כלשון המועיל וכמו עיש
לקדק בן מעלי המור שפרק והמעמייב עכמו וכן -
הי כפי דכרף שיכרב מעודה אט שאט חייב לך או
אט מעמייב שארץ לפ כל מה שישלמו לו מעמי אספסא
פשיטא דאינא לשון המועיל מעוס דלשון ארץ אינא מעיל
מעוס אהס רכס בעלמא ואפ קדא מעד/ נשג ואפ כגד
שאמע לו אט מעמייב לך שארץ לך כל מה שישלמו -
ראובן פשיטא דלא קט כיון שלא אמע לשון המועיל
לשון מה שמוען לני כי היה הענן בשבועה היי לך
ד סנטיס המועילי כענן השבועה ומעס אט דן
שאין השבועה כלום זה יכא ראשונה כרב מען כמע
פ' מ' נה ושבועה מעה אפ באסמברא והוא מעל
המעט שכתבו בן מעס מעלס וכמו כפי והנה לח -
ידע/ לער מעלס כמען מל אס נאמע דעמא כלער חרב
שהכא הייבש השבועה מעה קטן או מל כהיבש
השבועה אינה מעה קטן ונשקא מענה כמה עניס
ואחד מעס הוא דאס כלעבד הרימו לו שבועה מעור
ומכאנ/ להרב החכב כהעזי אורזו שפרק דמל
למעס השבועה מעה קטן ומכאנ/ הרב מעל

כמה סבולות והעלה רכסות שבושה אין כד כופין אותו ולעז
נראה שפניו שמתעורר כופי ויולע בעצמו שלא נשבע אפילו
היה כופי חלף כי כו שהחליט הדבר ולעזר מעצמו רכסות
שבושה כד כופין על קיום השבושה מעת נראה רכסות יולה
דאין כופין ולא כרכ הפת כן לא כנדרין לדיה שלא עשה
הקנה לפיכך ויש שם ספק אם מעת שם ההקנה דעבד
כולם מעולם שהיה שם שבושה אבל כנדר לה שם ספק
אם היה שם שבושה וכד לא בולא להו שנשבע לא
שלו היה אותו שהיה שם שבושה כפי הא אפ הפת
יולה שאין כופין וכי משן לן כפי מעבדן לעדן ול כפי כו
מכאן לכל להזהר ספק שבושה כינהם נאמן שכתב וזל
מי שנתחייב שבושה כד ואחר וזמן קבע/ חכיוו שיבע
לו ואחר לו נשבעת אם הוא מערשבעים ויחלש ויפלו
נאמן הני להדיא אפני שודאי נתייב לו שבושה אפה
יכול לומר נשבעת כפי כנדר שלא יש שם שבושה שודאי
שמעון נאמן שלא היה שם שבושה וכן נאיה לעגל
פילאן הובא כפי כהונה שלם כמות סי תי גאס יש עד
אחד שאומני שנשבעה והיא אומנת שלא נשבעה על
ההקדש היא נאמנת על עבדה כאמר מופנה לכך זה
מעבד הפוסקים מעבד האמנו לעיל נראה להאוכן יכול -
לעקוד קנינו מעמנו ושמעון יחזיק קנינו חללי ויחזיק
לו מעבדיו כמנהג שהם ואכ אם יקח לני שום תוספת
על מה שנתן הני כיכר כי שבו מעבדיו הוא נשאל
שהיו כמילוד אכלו מאחר ששק המעבד לעגל ונדולו
מזון מעבדו למען כד סי קנדר סו הפוסק על הפירות
ונדקדק במעבד הפירות יכול לשום הפירות ששק
עליו במעבד ולדי לו פירות אחרות אבל מעבד אינו
לרץ ונראה רב כנדר שאין המעבד מעבד ושמעון יכול
לחזק בו משן המעבד דודאי אם יקח לני שום לח שחזי
כריכר רכשה יתבה לו בולא זה כיון שהמעבד נקבע
למעבד גכפי שמעון הוא עומק כרפמים ואין לני יכול
להוציא מעבדו ונדולה עי נאיה להוב לקח הקעח כד
רב לי שהביא מעם הפוסקים דאפי כספק ספקא אין

מעבדיו אין מעבד המעבד עוד כרכ דאפי איכא חש לומר
אין להוציא מעבד המעבד ואכ נראה שאין לני יכול להוציא
מעבד שמעון המעבד נהג שאמר לו אכ נוקד לך לח דעמו
דלכא קטן על מה יקח לח ודאי על מעבדיו שהיו כמילוד
אכלו וזה ודאי כיכר היא זו ולא עס הפת לא יכולת לבד
ולחית הדברים באמר היה עש לכד והנלמד לכך לעש
כרכת להלכה ולא למעשה כה רבא הכשרי אברהם
דין
מן

ו שאלה חרף המעקל כלתו שפלה נה כפי עולם
ומעקובאים שם עשה כן לבק בוכר
חרטם כיכר יעשה כנתינת הק' לשין מעידו ליה ופה
אין נהגים כשהכלה היא נלה שפולת סודי על ידה
והוא זולת הק' לשין אי חרף למעבד הכ ויש לא לעז
נבי אשה נלה כהג אם מעורר בעלה לנג ככב -
שעל נופה כי הלא הנאה למען זל כד סו קצה שרכ
לא יגע כה אפי באכבע קמנה ולא יושמ דבר מעידו
לילה שמא יגע בבשה ויש להסתפק ברכיוו אם נוגע
בכד שעל נופה מעבד היא דאפי הוטה אסור כש
נפשה אפי היא על הכד או כילתא הוטה מעידו -
לילה חיישינן שמא יגע בבשה אבל אם נוגע בעקועין
המעבד אין שבה שאין נוגע בבשה לא ועוד כד לרע
על מה ארפה המעבד פה אפי שנהגים כשהכלה היא
נלה ונודה חרף לתקם כידה ולהקנה למנהג ששק
סודי כידו והיא תופסת נאס הסודי השנ והכי לרבי
מען אסור להושיע רבו מעידו לילה

דעש ובה כרכ הלשם והביאו המור סו מעד המעקדש
אחר מעבד העבדות לא עשה ולא כלום מוז -
מעמקלש נלה שהיא מעקולת ק' לשין נעולין וכרכה
המעב שפיון שאינה נאניה לביאה ולא למנהג יין נאני
לקלשה ויש מי שכתב המעב שמא יגע בבשה עכ
והנה מעבדי הה הלל יש לפסוק קצת למפק לרין הא

ל משמנה ופרמילה נורק ל הטבעת ואחך אותה לה ואב
אב אם היא טלה ונעב כבשה מעמם והלכיה שיה הטבעת
עלן כל עוד שלא אמה לה חמי אר מקולעת ל לא הניא -
אשרי ואב שניע כבשה מעמם לא איכפת לן כל עוד שלא
אמה לן חמי אר מקולעת ל ולא נמנן הק' והעין לא דלפני -
ק על לפי היה שהביא מעמם יא רחמיסין שמה יעב כבשה
דמא איכפת לן אם ונעב כבשה מעמם לעלן היא אינה
אשרי שור להוב החיוב כפי כו שכתב וול לא יק' הקולעת
ואחך יאמרו חמי אר מקולעת ל להני מקלס כמלכה לא -
יאמרו חמילה ואחך יק' הק' והעין שם ואב לפני שפיר חייסין
שמה יעב כבשה מעמם שאלך חמילה למע חמי אר מקולעת
ואחך יק' הק' והעין אב חייסין שמה לחמי שהניח הק' דועל
כילה לא ימיר ידו מילה כמנהיה ונעב כבשה מעמם ונראה
למענה לא כרכ מעליל והוב החיוב מעמם זה שכתב
הכאהט מעמם כיון דקיל דכרך למע חמילה ואחך יק' ל
הק' והעין אב חייסין כמע הק' והעין שכתב נעמית אשר
יעב כבשה מעמם ומענה כרכו למע קרא ינהי כג' כרכו
שלא יעב כה וינחו שיכל מעמם ולא כרכו מעמם -
והנה מעמם מעמם ונעמיו אין מעל הקין כרכ הוב כית קיל
כפי מעד להיות ל למעמם להביא זה כפי מעד והול לבוב
כאן עז ונעמיו מעמם למעמם כן עב ולעלן דאין זה קולע
המעמם לן זה נב נעמיה דאב דהמעמם מוכר שאמרו
לקלסו אב נעמיו נהנן שלא לקלס ועוד רפין ונעמיו מעמם
ק' והעין סמור לנעמיו מעמם כרכה כאן ומעם שהיה ל
לכרכ ונעמיו מעמם למעמם כן לא יעמרי היכן מעמם היק
זה למעמם לא כרכ מעמם לא נעמיו אין מעמם קין אי מעמם
שלא יפסיד הסעדה אי מעמם שמה יק' והעין אחר ובטל
זה לא יוכל לכרכ ונעמיו מעמם לא נעמיו כהנן כרכ
והנה הוב מעמם כרכמילה הביא ואיה לנך מעמם קין
שכתבו הני כפ ללב ועמם רכ מעד כפי מעמם קין מעמם
וכהן מעמם ידו חמילה ומעמם ופרכ כיון ואין הוב ככר
מעמם מעמם ואין חוכך מעמם כהן זקן ואב חמילה ינה
אין יכר מעמם למעמם עב וכחמילה ינה למעמם דפי אין

אין יכר מעמם למעמם היינו מעמם מעמם ככר מעמם
נכר כרכם ובכרם לרכם מעמם אין יכר מעמם ומעמם חמילה
הק עוד מעמם מעמם זל כפי יד כפי קלס גבי מעמם הדפך על
אשרי טלה ובטלה דופא דאמר כרכה וכפ חמילה זל כפי קלס וכר
לחמילה למעמם חמילה רכל רכמית טלה אין חמילה לא מעמם ככר
ומעמם כרכ דאם יש פקוח נפש דעמי אכל למעמם דפל דאמר
נעמית טלה מעמם חמילה הכא מעמם שיש פקוח נפש חמילה שיש
ואם חמילה כמע חמילה דאמר נעמית היא מעמם חמילה מעמם נעמ
אם אין יכר מעמם למעמם עב ופרכ דאיה להשך שהק עוד
על לפי מעמם הלל והוא דודא אב למעמם אין חמילה כא הקא
הק חמילה ונעמיו אכל מעמם הדפך אין כו חמילה וכן עב
כמיו שדופאם ישל מעמם מעמם הדפך על מעמם אב אשר
איש עב ולפרכ נראה למלך ומעמם מעמם קו מעמם
מעמם והוא דודא חמילה נעמיו לא מעמם מעמם זל למעמם חמילה
חמילה קי' כה דאמר חמילה היינו ככר חמילה ונעמיו ונכר
כיה לא לא רכל למעמם זל רכב אשרי שהול יולה ומעמם
ואהכרה הק' ועב כלכו מעמם שמה מעמם הדפך ונכר חמילה
והני הוא נהנה מעמם ומעמם מעמם שיש פקוח נפש
למעמם חמילה חמילה ככר חמילה ונעמיו מעמם ומעמם
הקא כאשרי חמילה מעמם אכל שאר דופאם למעמם אין
חמילה כו מעמם כיון דאין רכב כיה נראה למעמם למעמם
זל כרכמם חמילה מעמם מעמם מעמם מעמם מעמם מעמם
הקא לא נב שאר דופאם חמילה מעמם חמילה חמילה
חמילה רכל חמילה ונעמיו מעמם מעמם מעמם מעמם
איש למעמם חמילה מעמם חמילה מעמם מעמם מעמם
הקא אכן נראה כמיו רכב אשרי מעמם הדפך על כמיו
ונעמיו למעמם והקא נב אשרי חמילה אכל חמילה למעמם
מעמם למעמם הדפך חמילה חמילה חמילה חמילה חמילה
הדפך כשהיא חולה מעמם מעמם חמילה ואין יכר מעמם למעמם
מעמם נב אשרי ולעלן למעמם חמילה חמילה חמילה חמילה
מעמם הדפך נב חמילה למעמם מעמם רכל חמילה חמילה
כיון דאין יכר מעמם למעמם היינו מעמם חמילה חמילה חמילה
חמילה חמילה חמילה חמילה חמילה חמילה חמילה חמילה
ובכרם לרכם מעמם מעמם מעמם מעמם מעמם מעמם מעמם
מעמם חמילה חמילה חמילה חמילה חמילה חמילה חמילה חמילה
לכר רכב מעמם חמילה חמילה חמילה חמילה חמילה חמילה חמילה חמילה

לה' כתב העט המעט שאלה דאניה לכאיה חבל
 מעט שאלה יגע בכערה לא חיישינן ומנהיגי עי'אש
 כח כח יהודה אלהי מ' לא שמוע על נלקן הדן וכרע
 רכשו הרע להוסיף לה העכערה על י' אחי וכו'
 ודאית' לה יד אהרן באהע מ' מעד כהנהיגי שיעה מו
 תמה על רכר רכר מעלה הנ' מעלה הנ' נזל וקענ
 א' לא הזכיר רכר הנ' וכודאי אנו מומבין על כ' הנ'
 שכתב דלאו מעט שמוע יגע בכערה לא מביין -
 שאינה דאניה לכאיה אין דאני לקרעה וכן לער
 הומץ שהשיג על הרעבם דאמאי כתב ואין דאני
 למעורר כן נראה רכר דלכא איסור כערה באורה
 שעה לא שכל' ל' ש' ההיא רכרעלש העי' עולה
 לערע וכן ערעע המערה בכל העול דאין מעמין
 אם האשה היא כעורה אם לאו וכאית' כתב על
 רכר היא הנ' למעלה עמ' נזל נזל לא ילעא מעד
 זו מערה דאדכא מעורר רכר הנ' מעכא איכא
 רעב לא כל' כ' כעמ' על הרעב דל' -
 מעמ' מעט שאינה דאניה לכאיה ולא לחופה
 מעט רכרין שמוע יגע בכערה ולהי' אומת
 ה' מעמ' מעט שמוע יגע בכערה וא' מעל
 להמעורר דל' מעמ' על הנ' ש' ל' בכערה
 הא ודאי כ' רכר הנ' מעמ' דאסור ל' בכערה
 בכערה לא מעמ' עש' ל' רכר מעט דאניה
 דאניה לכאיה ולא מ' כ' מע' שכתב רכר ה' -
 מעט שמוע יגע דא' מעט הא הנ' למעורר רכר
 לה הק' העין כר' ד' מעורר' או ל' מעמ' -
 באופן שלא יגע בכערה ולהי' אה' מעמ' -
 אחרי' ולעל' רכר איהו מעורר דאסור וכמע' מערה
 עכל ואחרי המעלה כר' לא ילעא מע' קאמ' -
 קמ' כמע' רכר מע' דל' מעמ' מעט שאינה
 דאניה לכאיה ולא לחופה רכרין שמוע יגע בכערה
 ולהי' רכר דל' דאית' לה מעמ' מעט -
 שאינה דאניה לכאיה מ' דלא נזרין שמוע יגע
 בכערה ועוד ק' מערה שכתב ומעל' להמעורר

דלג מעמנו על הה שר' לעג כבערה לא ילעז היכן מעבא בן
 בלגה בלכר הדב יד אהרן זל בן נלכיו בלח מעלל שהביא נחיה
 גדולה מעלכר הה לעדון של מעהיג להא היה כתר העעם ללכיי-
 רב' מעוס שאינה ראוייה לביאה אבל מעוס שמתא יעג לא חיישינן
 להב' רבול לעהי עיתך כילה העכער ולא יעג כבערה כי קרוב
 הדבר בנקל לעשות בן כל טהורעו אורו שהיא טלה יכול להיות
 בעוב כזה ולחב לא נרץ מעם מעוס שמתא יעג כבערה ואכ
 הא לך דאיה גדולה מעלכר הה לעהן מעהיג כי לא חיישינן -
 שמתא יעג כבערה כי יכול לעהי לעהי העכער באכבער
 ולא לעג כה ועוד ק' דלג לעהי שהבן שבער המעכו לעה
 לעג כבערה לב לעהי ה' הול' להקשות עליו משן הכתר עלעו
 לכרב וא' מעה בעהר מומחקה לא תקרב (בתו) שמתא לה' לאו
 זל' לעהי מעה בדיהיך כפך לעכר ועב' לב זה נראה דלחיה
 שמוכי לעעם רב' מעוס שמתא יעג כבערה לא חיישינן דיכול
 ליוהר שלא יעג כה אבל העעם מעוס שאינה ראוייה לביאה
 ואכ נראה כנר רבול לקלעה וימהי עבמו' שלא לעג כבערה
 ואכ לכרב היתעב' דאין ראוי לעשות בן לקלעה כשהיא טלה
 מעה כב' כתר מעור' לעבשיו אין מעהקקין אי מעוס שמתא
 יקדמנו אחי כלכרב המע ואי מעוס שעבשיו שבוש -
 הק' ילעין סמעך לעשוואין וכבר הבן כל כלי הסעודה ואיס
 העסר מעלכר כלכרב ה' הפיטה מעור' עיתך כילה הקידושין
 ובלבד שיזהר שלא יעג כבערה ביון שפכו הולע' אוחל -
 שהיא טלה ואין כפך לעהן הק' ילעין כד אחי כלכרב מעהיג
 לא בלעז הדב יד אהרן זל שלהי לכיו מעלכר הה ובן כתר
 מעהיג הביאו הדב החפ' ראס אינה מעהיג אינ' מעלכר
 אך מעה מעבמה לעל באכבער עג ומעהיג מעה עגה
 ומע' יא שלא הזכירו לכה נכ חפ' וכל יוס שמעתיג
 ככומעיהו ע' הדב נעמכו באי היעב הביא לכי ה' החפ' -
 ה' להלכה בלח שוס מולק והוספ' עוד מעילה ואנן לא -
 ניהנן בן לא שהחוק כעמ' נורץ העכער באכבער וקורס
 עק' לעה כעכער לא הניא אשהו וטיד בשקלעה ש העכער
 מעהקה הכלה מעהמק' אס היא טלה עב ואכ' הוואה לכי
 הכאה נכונ' כעעעם שהי כתר מען כמ' כו כפמ
 כיצד נורץ לה כע' עני' פלמיה ואומע לה ה' אר מעהמק

אכל תולפתב והוא שיהיה באניה לביאה משמע כל שאינה
 באניה לביאה חפ' שלערך לבטול עבב אינה באניה היא ואין
 (ומע' לפ' באניה היינו) לנכ' הכעל שהוא לער' לבטול אותה
 ודאי אין זה באניה ועוד יש ל' לתמוה על הלחם המעורר
 שהביאו באיה בעמ' לה חופה לפסולות מעשה שאמרו -
 במנהג אמתן שלא שמיית חרופה ונשואה ומנוק' לה דק' -
 לה כשהיא חרופה ואימתי ונכנסה לחופה ולא נכעלה -
 ושמ' לה חופה לפסולות ובשלמא תיב' הלחם נחמ' לנכ' -
 הנשוא אחר מעיית' לאופן כיון הדע שהיא אסורה עליה
 ואפ' ק' ירעה והכניסה לחופה ודאי לער' לבטול אותה
 תכ' לחופה דאל' למע' נשאה אכל יאחר שקיע' לה כשהיא
 חרופה ואח' נסתרה ונכנסה לחופה אעפ' שנכנסה לחופה
 ודאי אין לער' לבטול אותה לא עד שישיקה אותה תשיקוה
 ויל' שהיא נכיה ואז יבטול אותה כעמ' נכ' בילה דודאי אין
 לער' לבטול אותה ויעשה איסור לא עד שדקדק' דלא חזוק'
 אינ' כר' עי' לא תמזקינן ואח' ג' מעשה לב' ודאי כיון
 שהכניסה לחופה ודאי כוונת' לבטול אותה אכל יאחר גילע'
 שנסתרה ונאסרה עליה ודאי אין לער' לבטול אותה באיסור
 ואפ' הביאו באיה בעמ' מענה לה חופה לפסולות אעפ' שאין
 לער' לבטול אותה היט' לב' הלחם ופ' ר' עי' שלא -
 יל' שנסתרה והכניסה לחופה עמ' לבטול אותה לא -
 שאח' נכנסה לחופה ולא נכעלה דא' לפ' מאי תביא
 ר' יהודה מענה לה חופה לפסולות הא הוא עצמו שעדין לא
 יל' שנסתרה לא יקרא חופה וא' מאי תביא תביא -
 יחיה לפ' לה חופה לפסולות דאי מאי הקא הכא שא' -
 שהיא פסולה עבב הכעל שלא יל' כזה לא תקרא פסולה
 כ' ומענה אמת' כה לה חופה אכל ההיא דנכ' וקודם
 שנשאה יל' שהיא אסורה עליו מעל דזאת תקרא חופה
 אעפ' שהיא פסולה ועוד העבר' ה' שכתבו בזה יעקב
 וכו' שהקשו ר' עקיב' מאי עניה בשוגג ולא יל' שנסתרה
 משמע דכאח' לא קא' הכא ועוד ת' לא עסקינן עילע'

שנסתרה והכניסה לחופה ולא נכעלה ואפ' מעקה -
 אותה ונאית' להיב' ק' חר' מעל' וב' כד' עב' שכתב -
 לת' ק' הלחם והוא דלא קיל' כד' כ' הקא נכ' תלמדה
 ה' לכת' כ' באיסור' אכל לנכ' מעמ' קיל' כ' מעמ' -
 רמ' מא' חופה דכר' ק' יל' לא ק' כיון שאינה באניה
 לביאה עמ' ואח' המע' פ'ר' אין זה ה' שהי' הדמ' -
 כד' אעפ' שנכנסה לחופה ונכנסה עמ' לא נכעל
 הנשואין והי' היא בארופה שאין מעמ' לה כעלה -
 וכ' ה' שאין ינעה ואין מעמ' לה וכזה חזרה קוד'
 הלחם כיון דקיל' כ' באיסור' ה' חופה לפסולות חופה
 טלה למע' לא תישל' לה למעמ' לה ולמע' כד' נכ' -
 שהיא בארופה שאין מעמ' לה כיון דקיל' ה' חופה
 לפסולות וה' לכת' כד' באיסור' ול' הדל' נכ' ל' -
 לת' לשד' ק' יל' ה' זל' והוא דודאי נכ' תלמדה
 קנמ' הוא שקנמ' נכנס' כיון שקר' מעמ' לביאה
 פסולה אמר' לה חופה לפסולות אכל כעלמ' לא קיל'
 הכי ה' חופה לפסולות לעמ' ידועה ולמעמ' לה וכן
 דאית' לה למכ' זל' כ' למע' יכתור' לפקד' שהי'
 על רבי' דג' זל' ועוד כיון שאין חופה למע' נכ' -
 מעמ' זה לתלמדה דהא א' לפסולות אין חופה וכ' -
 לפסולות ות' דהא ל' דלמ' אע' לחופה לא קנ' -
 כיון דעל לער' ק' יל' או נשואין נכנסה וזימנה -
 וקרא' אעמ' לביאה פסולה קנמ' נכנס' שלא -
 האכל' עמ' ה' להדיא למעמ' קנמ' נכ' כ' ק' -
 וא' שהוא כד' שאין מעמ' תיב' זה נכ' להדעכ' -
 ית' לזה נכ' תלמדה מעמ' קנמ' נכ' כ' ודאיה
 לזה שהי' אמת' ש' כ' מעמ' ד' ג' למע' לב' -
 מעמ' האית' לא יאכל' בתלמדה ואמ' כ' ק' -
 ומה ק' יל' נשוא' אין מעמ' ק' יל' עב' לב' -
 וכדאי הוא למכ' היא ק' יל' עב' כ' ק' -
 כד' שלא האכל' ומעמ' קאמע' שאין מעמ' אותה
 והנה לעמ' הקמ' הש' שכתב' לע' כעמ'

כא לך ביאה חטע בין שהוא אסור תורה עקרו החמירו אף -
במיעוט של כדרך ביאה לא דעקן לפרק ל' על רבני הגז' זל
שהיו בם קצת הסכימה לעת להחריז לבטל למעשה לה הדפן
במקום סבבה ולא כהרז המעבש דאסור כ' וקא דפך ביאה ולעיל
כהרז להדיא מעשה העלה לו מניח בליבו דאסור לו לבאורה היא
בלעז המעבש ואף לפי רבניו ק' למעז אסור (ו) לבאורה מחמיר מאין
אסור ולעז המעבש כ' וקא דפך ביאה אכל דאיה בעלמא אורבא
מעורר ומעורה לפי דברי מעין רבין לרבי המעבש וכן לרבי המעבש
לפי דעת שניהם אסור לקרב לכל עולה לעב כה בין עולה וכן
אשר איש לא שהכנה שיש ביניהם דלממעבש אסור נעשה
דאורה קא ולחמבן דבכין ואף חטע הבאהן לעיל כהמעבש אשר
עלה הקודם שקילסה כמבער לא הניא אשרי ומעז שמקלסה
שמאקה אין זה חילוק דאסור נעשה ענה כעולה בין אם היא
אשרי והיא עולה עולה וכן בשאינה אשרי והיא אשרי איש -
אסור לעב כמלא וכן אם היא עולה והיא פגיה הנעב כה -
בכלל אסור תורה לעז המעבש כפי דברי מעין וכמו שהבין
הגז' והנה חטע הוצ המעז לעיל למעש רב' לפי שפיין שאינה
ראויה לביאה ולא לחוטא אין ראוי לקלסה הכי עקבאי כפי עה
אישות אכל אם היא היתה עולה חטע שנפסה לחופה לא -
נעמן הניא ואין והני היא כאלסה עלין נהדן זל הק' על רב' -
מעשה שאמנו כיבטורת רב נפ' לש חטפה לפסולת נהא דהרז
לא חזיא לביאה ונאית להוצ להם שהניא לקועית הנין זל
ונראה להכל הולך כהרז הכונה רבונם לחופה אם כונם לבוא -
עליה אחרי אורה חופה אעפ"י שהיא ביאה פסולה הני קנאה
וכן אכל כשכנסה עולה אין רעז לבוא עליה לא אחר שהערה
ולא קנאה ע"י ולא ירעז איך נמה דעתו כזה שהרז רב' כהרז
להדיא והוא שהיה ראוייה לביאה והא ודאי הפסולת איש -
ראויות לביאה ואף דודאי כוננו לא שחקי עולה וקא שהכי -
ס"ס להדיא אכל אם היתה עולה כנראה דלא כא לא שחקי
לא עולה אכל שאר פסולות שלעמך להכניסם למופגז וכמלא
אורס י"ז חופה להם זה אינו דאף הוצ' לרב' לקרק כלמין
הזהב וכך הולך ומעורבם למחפה נקראה נשואה אעפ"י -
שלא נכסלה והוא שהכנס למחפה לבטלה אכל אם היתה
עולה וכן והיה מעמנו מענה להעיקר הוא שהכנס לחופ
עמו לבטל אורה ואף היא פסולה כל שרעז לבטל אורה

יש לחקור בענין כהנא כבית האכל אם היו אוכלים שם
בבית האכל והאכל למיבת מנה לא היה יושב שמהם
במעולה יש להקדשם אם צרכם לבק בבית המעון בבית
האכלים והנהגה והנהגה בבית האכל אם צרכם אוכלים
במנה מעולם כיון כי שנה או דילמא דוקא הפלה שנה נקלה
יהיה נחמי למנהגם בבית האכלים ונראה לומר דוקא
הפלה שנה הקלים שאומרים על נשמתו יהיה נחמי מעלה
בבית האכלים שכן כרכ מעולם שם שאעפ שאין שם אכל
יש כזה נחמי למנהג אכל בבית המעון שנהקנה לנחמי
האכל וכמה המנהג כפי מה בבית האכל שנהקנה נחמי
בבית האכלים ולבסוף כרכ ומעבדא רמזים על האכל
לנחמי כפי מה שיצא מעבדא לאה מעבדא שהכנה
נהקנה לנחמי האכל ואח מעבדא דאם אין שם האכל
כל לנחמי אין לבק בבית זה וכן נראה מעבדא המנהג שם
פי' שנהקנה נחמי מעבדא דאם בבית האכל וזה
נחמי כפי כפי הוא ידוע שהכנה הזאת מעבדא ומעבדא
אכל זה למי' ולשליש שנה ומעבדא ומעבדא אכל זה נראה
דכנה זו נהקנה כל לנחמי האכל ואח כשאין אכל יושב
עמהם נראה דאין צורך לאומרה וכן הענין לענין זה
מעולם כהנה והנה נחמי כפי קיום וכן יש להביא נחמי
נחמי מעבדא המנהג שם מעבדא כפי מעבדא וזה שנהקנה
מעבדא מעבדא האכל למעבדא כהנהגה והנהגה לא מעבדא
ואם כפי אחרים לפי כפי הם מעבדא נראה מעבדא דוקא
כפי צורך לבק דאח הולך ואם כפי אחרים בבית ולמה
נקט כפי לא ודאי מעבדא נראה דדוקא כפי האכל
מעבדא אכל שלא כפי האכלים אין לבק וכן בבית
נחמי מעבדא וזה מוכח נראה שכלה נחמי הפלה
ונחמי ואח ודאי הוא כשאין אכלים יושבין עמהם שם
במעבדא כל לנחמי אחרים אין למנהג ככנה זו ככל לבנה
ולא כפי המנהג לא חשבו כפי קיום כפי היה שם
לכך וכפי הנהגה שם כפי המנהג מעבדא ומעבדא האכל
כפי המנהג שם שם כפי המנהג כפי לבק וזה

סי' ח שאלה נאוכן נשא חשה ותייב עבדא לזון ולפניו אחר
כר חשה והן ענה חלה הכר וכלה נחמי לבית אחר ושנה
לשאלה הענין אם חייב נאוכן הנה לבית אחר ואחל שאין חייב אם
חייב להביא לה מעבדא הקלים הנהגה למנהג או לא יבוא
שנהגה
תשובה כרכ המנהג כפי והנהגה מעבדא כפי מה פי' קיד והיא
כרעובות המנהגות פי' קח וכחפי פי' קח וזהו שנהקנה
אם יש בכלל המנהגות מעבדא מעבדא על פי דאי אחרים -
שהמעבדא וכלי נשואין בכלל המנהגות וכלם כרכ שאין בכלל
המנהגות לא מעבדא ומעבדא אכל מעבדא מעבדא נחמי מעבדא -
ומעבדא שהמעבדא נחמי בכלל המנהגות כפי שנהגה ואח
יהבא בביתו ומעבדא מעבדא ואחרים ודאי יש לה מעבדא
מעבדא זה אכל כשאין חכמים לחלק בין לין המנהג -
והמעבדא לין הפלה קופין לא מעבדא ולא פלה ואח
מיהו כפי שם לתייב מעבדא מעבדא אלא כרעבא כל אין
לין ומעבדא לבעל המנהגים מעבדא מעבדא מעבדא
עבדא אחרים ואח מעבדא כפי המנהג מעבדא מעבדא
וכין שלעבדא אחרים כוללן אחרים בכלל המנהגות ועוד -
שאין בכלל המנהגות כללן כפי לתייב מעבדא מעבדא
עבדא דאחיה וזהו שנהקנה מעבדא לביתו בביתו אחרים
ואח מעבדא ודאי להנהגה מעבדא מעבדא לאח כפי דכר
עבדא שלעבדא מעבדא היון הייבך לפי המנהג דאחיה שם
כפי המנהג וזהו המנהג כפי נחמי וזהו המנהג מעבדא
ומעבדא כפי מעבדא וכפי המנהג היון ולכאורה ק' דאין
מעבדא מעבדא שיהיה לאחיה המנהג כפי כפי אחרים -
להכנה הוא לפי הייבך המנהג ומעבדא ואח מעבדא
עבדא ומעבדא כפי המנהג כפי המנהג המנהג המנהג
עבדא שיהיה אחר מעבדא כפי המנהג ותייב מעבדא
למעבדא וכלה מעבדא כפי המנהג כפי המנהג כפי המנהג
ומנהג שיהיה המנהג כפי המנהג כפי המנהג לא דמי -
למעבדא כפי המנהג וכפי המנהג לישל מעבדא מעבדא -
כפי מעבדא כפי המנהג מעבדא מעבדא לא כפי המנהג לא
מעבדא שם מעבדא מעבדא מעבדא מעבדא מעבדא מעבדא

אם מעורר לנגד באשר על יד כגד הנה רכי טעום
 שאסור דאף להוסיף רכי מעידו ליה אסור כש נטע
 וכן דאית להחמץ חזק מן שכתב לנגד כבדלה
 בעולה לבושה יע להחמץ אכן מעברת יע להחמץ
 ולא כתב אסור לנגד טעם המצד האקה בעלמא
 נטע בה ונראה דעל זה סמב/ פה אכן יעל שכתב
 היא טלה שמעמק סודי על ילה לעקר האיסור הוא
 שלא יע כבשה אך על כגד מעורר ונראה עוד נטע
 למעלה זה הוקצט על רכי הידן רכבנ/ לטע וקצט
 שם ואין הלכו בעור ורפא מעיח מעה והדי אקסו
 ואינו חוצץ והי ילפין רכשין המר ילה מעמק ור
 מעבא כהן וקן ואף הימא ילד אין יכהו מעבא לטע
 והנה מעבא מעורר שאם מעיח מעבא אין איסור כדכר
 נראה לעקר האיסור הוא שלא יע כבשה מעמק
 ויהנה מעולה ולהחמץ איסור זה דאורייתא ולחמץ
 רכבן אך על הפסק מעה אין איסור כלל וזה פירוש
 לברי הנפץ שכתב שש כגד יע להחמץ כנא
 דאין אסור מעמק וטע סמב/ לקח טלה על נפסק
 מעה כדכר הידן וכתב הידן מעיח לגט אשך איש
 וטעמא אשך לא לנגד טלה אין קושיא לכר כנב/
 לטע טעם מעבא זל לכל שנטע כבשה מעמק כן
 אם היא אשך איש וכן אם היא טלה שניה שניה
 באיסור אם נהנה בקיורא כגד לא דלחמץ איסור
 זה דאורייתא ולהימבן רכבן ואכ כידן דקאמר מעבא
 מעה נראה דכל שיש הפסק מעה אין איסור כלל
 ועוד נראה לסמב/ פה אכן על פירוש רכי הידן שטע
 שאמרו ואף הימא ילד אין יכהו מעבא לטע
 וכל לעקר הפ אכן יכהו מעבא לטע היינ/ לט
 שהוא נכד רכי וכל שהוא נכד רכי אין יכהו עכו
 ואכ נכד קילעין כיון שהוא נכד רכי לט חייש
 לכלם ועוד כיון שהוא נטע מעמק לא חיישין לכלם
 וכל שאמרו שם אין יכהו לטעם להיין/ לט שהוא

זמן מעמק וכן כתב מעמק כגד מ' פד נבי מעמק וטע שנהג
 הידן מעמק אף לטע רכשה מעמק לא אסור טע אכ נראה
 רכי נכד קילעין הואיל והוא נטע מעמק לא חיישין לכלם ונראה
 והנה סמב/ נכד פה אכן לטעם החמץ סודי והיא הוכחה ראש
 השט לט שכוון שהוא נכד רכי לא יתכן לטעם זה העין
 כינה לבין טעמ/ כילוע ועוד כיון שהיא לטעם מעמק
 ליכא למיחש שיבוא על יד זה לט טעם וכן דאית לטעם
 הדור החמץ זל כיוספ אומץ מ' שכתב להיין לטעם
 היולה להיות סלקת ולתהילד כיד אכ ונראה לטעם
 על כמק קמן וקושטין אורו כמק קמן זה וכן נהג לטעם
 ומעמק שט כמקור והיולה קאחו הידן ישימא/ נה ילם
 כמק דמאשן ואכ הכן ילה אומץ כמק השט וכר כיו
 שהוא למעלה וכל נטע וטעם אחר טעם ניש שם שני
 שני נכד הידן על שט כמקור ואינו נטע כבשה כלל נראה
 להיין שיש אכ אכן נטע נטע כגד שהוא למעלה לעקר -
 השמחה היא זו וכתב נטע וטעם כמעה ושם ישימא/ שט
 סודי מעיד ליה שט לטעם כנב ככתב דאית כמ נטע
 כמק למעלה שנייה שהשט ישימא על רכי הוכ מעיח שט
 כלפני כנב מעבא לטעם ואישתמיה נכד הוא לט רכי
 החמץ כמ פא ולכר הכאה לטעם כן כה לט נאום

האין
 עין

תרפצין הקל קל תחילה ואח' אם ברכ ואפנים למור יקע
 על געמוטק דוקא ולא יתחייב כא בטמוטק דוקא ואם ברכ
 אינין ואפנים שהטמוטק ברכה להדיא יתפגש בוכר וזפנים
 על המלכות ואם ברכ אינין ואפנים ואכס שגמלכות
 ברכה להדיא יתפגש ואפנים על כל הדבר לה כדון ופניו
 ובהדיא רשעין שפני הק' עליו רפיון דאמר יהיב תחומי
 למון אוני ומעלה לו עמוטק אח' אמאי נקט נימון והול
 כך הקומע יד עבד/ על חביו נוקף רשע עבד ויפניו
 לכו והעבד מעתה נמין הכדקה ופערבוא להכין
 שמתפגש מעמעותה תנין ורבוא לפעום כעין לפל
 היב לעור לעבד ענה עמט ואיז זכך או יפגש
 בוכר לפסן באה המלה הזאק על ענין רפואה ועאי
 פלגה רפואה ומעורר רפיון מעמט זה שהרי הוא
 אומרו ופניארו לכו ומעדיכן יתפגש ענה אל שיתפגש
 מעין הכדקה וענף נראה כנר דאט שנתחייב למון
 ולפנים ומחומי נב במלכותה רפואה אינה בכל
 כלפי מעין בס' קיד שפגש שאט דעתייב טעמו
 לפנים אכר חביו/ אין הרפואה בכלל אכן רפואה לענף
 עמוטק הקלס הכרטיס למולה תייב להביא לה ולא
 פניארו/ אט משכר הרופא והממעט על הרפואה וכן
 ברכ הכח ברגו פ' עו' נול נראה לה"נ דוקא רפואה
 מעט כדון שכר הרופא לפי רמזות קיכל עליו ופלגין
 כא אין שכר הרופא בכלל הממוטק ולא רשע לממוטק
 האשה והכנס שהכר כך הרשע למעק כרפיה אכל
 הממוטק שהיא כרפיה כל יום ויום אפ' היא חולה
 דאך לתק לה בכל יום ויום וחיוכ כפס נאע/ הוא
 ביין שנתחייב למונה על אולחנ/ ותרע שהרי אם בני
 או חתנ/ היו קצת חלעין כח/ שחט כראשו או כעט
 או בכל דוש/ היה תייב לתק לה הממוטק הראוי
 לאורק שעה דאין יבול לפאור טעמו/ מעט דארעא
 רפי לא עתחייב דא' הול לארע' ש' הרי להממוטק
 הכרטיס לה בחולייה מעתחייב לה ולא נפגש כא דוקא
 משכר הרופא ואפ' שמעין כח' פ' נראה מעכפ'

בבמות ומטה הכין הכב זל רכונת היו ללמדנו לן מחודש
ראש שבת ומעונן בבמות אפה מתכסם בבמות מעוננו
בכלל הבמות אחי העני אינן כן להעבא שם כיון וערבם
בבמות וכל כעיהו כותבין תנא כן נוקבין וכן היו כותבין
גב ומעונן מערבם ומתכסם בבמות וכן גרסא ש"ל זה
כח כח' על היו ואב שהנאש גרם ומתכסם בבמות
ודא' שער נפל בלכיון כחא עיראד התענין בלכיון היו
וככל הספסל שהכיון לכיון היו ומתאחז להעבא כן -
אב לא ידעת כיכר אב' יכולין לפ' כונת היו ש"ל
שכחא שכתבן נוקבין מתכסם בבמות גם ככ' לעל
מתכסם בבמות דא' מתא לוקא כן נוקבין שהנא' היה
תעמילא עיונו/ מתכסמו ויהכסא בבמות אב' בבת
אשר לא נחמ"ב לה כא לוקא לעון אב' מעיבין -
יחמ"ב בבמות ואדכא נלקח איכא דאלכא עלנא
לכא תנא זה ואמרו להדיא תרי תעיונן ומתכסם -
מעמנו על הספסל אס אמרו ומעיונן לחוד לא משמע
במות ועוד דאיך איכ' להעבא והלכא נעלם מהם
תלמוד עוף לבת מעבא ועוד להוי ככ' בכלל כח
בבמות דכ' כן על מתנ' לבין נוקבין הכיא מעס
הלכא וזל כתבו התו בשם כ' שאין בכלל זה לבוש
ופסניא לא התענוטת ואחו כח' שהיטבין הק' עליהם
מעלמוד לכן ועוד הכיא היו הני לעמי להדיא
אינון יתבן בבית ומתכסם בבמות ומשהו דוקא -
כהנ' לתיקין לבין ולא לקקו כלעין הנח' לעמי -
למען להו קיו מעון אפ' לעלכא כדאמרינן לעל
אז זיל זון ופליגא לעלכא קאמרו אב' התקבל עליו
לעון את חכיו אינ' חייב לא בעזונת מעמ כלעין
הנח' בין כח אדם והמענה דאס ללבוש ולעלכא -
קאמרו נפל הני להדיא שאפ' שראו היו הנזכר כח
הנח' שלא נכח כחא ואפ' כתב לוקא כהנ' ריקין
וכן אב' התחמ"ב עכחא לעון את כן חכיו אינ' חייב

כלבנו עד שיפגש ומה שלא הזכיר ר"י בלשון ועקרונ
מנפמי לפי שאין צורך לבאיה לדידה ועוד ק' לי על
לכיו דאריך איך לומר לבנות הינו דבאו ללמדנו חילוק
ין שתיים במלכות בראשונה ולא זכרנו מזה כלום כי לא
מבאנו בשום מקום כי ואלו כזה ומה הראשון ומעיד בזה
התיקון רבין וכו' זהו לפי לברי קלמנו לידן דלא גרים -
ברנאי לא לוקא ומעונן מנפמי אבל לפי לברי הינו לברי
ברנאי ומעונן בבמותי אף שמיא דלכן חבירו אינו -
מקמיית בבמותי ומעיד כי תירי למייבא כיון שלא נזכר
ברנאו ולוקא בבין נוקבין שהזכיר הרמב"ם להביא אכן -
נראה לבנות הינו היא לומר תמין תמין כן נוקבין וכו' -
וקר' עלי ומעונן בבמותי מנפמי יליה למי והוא -
גוף על ברי הנימנר מין האמין ובמקום כמין מנפמי
במלמנו לידן להא תמין כן נוקבין וכו' שמיית על
גם בבמותי אבל לעטן מנפמי יליה למי על אמין או
עלי ופמיא לה מנפמי שמינר במעונן לידן שמינר כמין
מייב בבמותי ואף לעטן כפי נפמי על על זה
ופמיא לה מקרא להקדמה אורם שמינר יליה
עלי היינו שמינר נמנר מין האמין אבל בנימנר
מין האמין מהו וכן דאיתן לה פמיא כמין על הינו
אף כן שמינר ומה שמינר הינו שמינר וכו' מין
מין כמין שמינר שמינר שמינר וכו' מין
למיוט ולא למי שמינר שמינר וכו' מין
הנו הקדמה כמין שמינר שמינר וכו' מין
במין למין וכו' שמינר שמינר שמינר וכו' מין
מין הקדמה להעלה אף נמין מקדמה מין כמין
כמין להעלה שהוא אף מנפמי חולו להוסף על
מנפמי נמין מנפמי מנפמי כמין מנפמי הינו
שמינר כמין שמינר שמינר שמינר וכו' מין
היה אף לומר כמין מנפמי ומה דין הינו דין
כמין למי שמינר למי שמינר שמינר וכו' מין
במנפמי וכו' כמין למי למי מנפמי שמינר וכו' מין

ומה שקקשה מזה היה לפי זה מר שכתב שאין להפסיק
בדבור מתחילת כ"ב עד סוף הפסוק יח ולא כתב עד אחר נא
לעזר דאין זה קושית ולא השיב זה לזה דודאי מתחילת כ"ב
עד סוף הפסוק יח אסור להפסיק אף בענין בקשה אולם
וכמש הבא הנה שם אכל אחר הפסוק יח אסור לומר שיחה
במילה אכל אינה בקשה או פסוקים מעורר והוא שיהיה
במ"י ה"קן הפסוק אחר הפסוק יח מה שלא עשה כן בשאר
הפסוק וכן יש לחזק נב כעין זה מה שהק מההיה לפי
קצת דיוקא מענין חזרת הש"י להם לעתיד הא לא
לא לעזר דאין זה קושית דודאי בחזרת הש"י יש להם
לשתוק אף אינה פסוקים או לה אסור וכמש הרב נר
הענינים ויורה ה"ל להמנע להקשות מההיה לפי קצת
מז שכתב שם לא ישיח שיחת מולן בשעה שש"י
חוזר הפסוק מענין משה לדוקא מענין חזרת הש"י
אסור לענין שיחת מולן אכל אחר החזרה מעורר לומר
שיחת מולן אכן נראה דש זה אינה קושית דבאן לענין
דאם שם עבירה היא ודבול ענין/ מענין/ ונענש בו אכל
אח"כ דש אחר הפסוק יח אסור לומר שיחת מולן והוא מש
עין כ"ב ק"ל אין לומר בין הפסוק יח לנא וכעין זה יש
לר"ב נב מה שהק המנע מההיה לפי נב למעשה שם
לדוקא משן ב"ר שחמש עד סוף הפסוק יח אסור אכל
אחר הפסוק יח מעורר נראה דאין זה נראה דודאי משן
ב"ר שחמש עד סוף הפסוק יח או אסור הוא ועבירה
היא כ"ב/ אכל בין הפסוק לנא אין לומר נל דלכחמילה
אין לומר אכל אם ליכר אין כ"ב אסור וא"כ לא יוכל
לכתוב אסור לומר משן כ"ב עד אחר נא כי אם ליכר לא
יש אסור כ"ב כענין משן כ"ב עד אחר הפסוק יח ונראה
לומר שכתב המנע נ"ש לחזק והכונה כענין ענין/ כ"ב
יש חילוק ט"הם וכלא כענין ענין/ חזקת הענין
ענין/ כ"ב המנע כענין נ"ש לחזק וכונן דא"כ -

דאסור לומר עד אחר נא לא דנקמו משלח לפסיקא דהא
יש ימים שאין נפילין על פניהם כדון כוח וכלומה נש
דלחא דודאי כיון דה"כ ימים נפילין על פניהם ה"ל לענין
להשמיט/ לין זה שאין לומר עד אחר נא ועוד ר"ב/ לענין
משן השמיט/ שאין לומר בין הפסוק יח לנא אף למע
חילוק לענין כ"ב/ כ"ב נא וכתב ק"ל וה"ל לומר אסור
לומר משן כ"ב עד אחר נא לא ודאי נראה לכונן המנע
כמש נ"ש לחזק כמש נ"ש כמש המנע אכן מה
שכתב משן ה"כ שה"כ א משן ה"כ שמשמש על פניהם
דדוקא כמשפיק ועומק לפרש אחרים אסור אכל
שיחה בעלמא לית לן בה וכ"כ המנע ל"כ ר"ב/ לומר
למשל ש"י ה"כ שכתבו להפסיק בענין לפרש מענין
הפסקה גמורה אסור אכל שיחה בעלמא לית לן
בה ע"י נ"ה נראה יראה דא"כ דבאמרת הענין לפרש
ב"ר/ משן כ"ב/ שהיה מעסקת מעבדות קשלה
להפסיק בשאר פרקים וא"כ שם זה אינה נראה
וכמש הוא נל מענין משן נראה ל"כ ה"כ ב"ר/ כ"ב
כ"ב/ להדיא שמשאן כ"ב/ ר"ב/ שאסור להפסיק
בפרש אחרים שאינן על הפסוק וכ"כ מה מענין
א' מענין שאין להפסיק אף שיחה בעלמא ועוד
נראה יורה מענין שחמש דב"ר הנה אסור לענין
ש"כ כ"ב/ שאסור להפסיק בשיחה וכלה"כ אחרים
שאינן על הפסוק מענין א' מענין דא"כ הנה
כיון שאינה הפסוק אין להפסיק ועוד ק"ל על
לכ"כ כמש שה"כ דכ"ב כ"ב עד הפסוק יח וכן
הפסוק לנא כולל ענין שאסור להפסיק בניהם
וליהם שיהי כ"כ לא איך היה מענין לאשר
להפסיק בפרש כיון שאם פסק עבירה היא כ"ב/ וכן
וחזק עליה מענין המלמדה כמש בין ש"כ
לומר כיון דכ"ב אחר הוא להם שאין להפסיק
בניהם ועוד ליכ"ב בין הפסוק יח לנא ל"כ

דאף מעוונע שצף החולג פאר מעה שכן כרכ
 ואם חלה הטזון אין מייב בעפארן ריק בלש מעוונע
 כפיא וכפכ חוב הלבוש דאין מייב בעוונע אל ופוזן
 ריק בלש מעוונע פאר עדיה כפיא ככר נכנס הרב
 פאר עדיה וכפכ דלא כרכ/ כן לא לוקא בעש ענהמייב
 מרס אמל ככר ענהמייב למונה על אולמא אפ' היא
 מולה צוף לער מעוונע הנאנים לה ביש חולה לכל
 יום יום

שאלה שף שמיים הפילה יא אם מעורר להפסיק בלשו
 בין הפילה למורה ואחל דאסור לו לכו השף
 בין הפילה למורה אם אסור לומר חזיה פסוקים או בקשה
 וגם כל אדם אם מעורר לכו בין הפילה לגא וגם שף עד
 אימער יכול לכו והיא נקראת נמש הפלגו ועוד אם שור
 ללך מעקוס למקום אחר נמש הפלגו בלש עידכו -

תשובה כרכ מעין הכי באח מי קלח מעש הלש
 חושבא כהנהב וול נבי עוכדא דזא מעאן
 לקוק רבי שאין לכו בין הפילה להמינה והיינו דאשלין
 כל יומא לא הוור עבדא ליה למעט על אפיה וכ
 הפלה על לערך שלח היתה וזה מענה/ שעה אחר לא
 שהיתה מעבדא מעבדא הפלגו להפסיק בשאר רב
 נשוב אם היה נפל על טטו לא היתה כפ נשענא
 דאין בלן להפסיק ופסקו בן זה מעין כשהם וכרכ
 המעא וול וכו' ולפעמים מעבדין כדמי ער כין
 והוא כחוס נכו וכו' לומר מעלה פסק בליכור עיהו כפ
 נא מל מעמע דאין קטדא כפ נכנס ככ' בשם רב לוקא
 כשמעפיק נעוסק לכו רבנים אחרים אסור אכל עיה
 מעורר נכנס כפ' קכד מל דוקא מעשום חזקתא
 לחם לשתוק הא לאה אין איסור ויש לחזקתא נל
 מעש. מעש והנה מעש כדמיילת רבניו עהוקא ליכור אסור אכל
 והוא כחוס שהיא הפילה מעורר כן מעמע מעלה רב הובא
 רבנים כוכ' ככלל מעש שכרכו וול ומעאן מעבדי דאיה
 שאסור להפסיק כשיחה וכל רבנים אחרים שאינן על הפילה
 בין הפילה לגא עב מעמע רב שהוא שון הפילה כגין
 והוא כחוס מעורר ולא אסור לא לוקא עיחה ולעד איל
 היה כנאה פ' המעא רב רב רב לא לא היה כוכ' כבאן
 וכו' שלפעמים מעבדין כדמיילת כגין והוא כחוס דודא
 לאו קושא היא כין שהיא הפילה ולא כרכ/ לא עיחה
 כעלמא או אסורה ולא אם הוא מעפלל כפוך קפלי

שאלה לאה שמעלה כבעלה ואמרה תאמין עלי ובעד
פגמים הפציוו כה קולחיה לשכ עם בעלה
ולא קיבלה מהם והן ערה הלכה מאצל בעלה ולקחה כל
נכסיה ולתתה לאה שהאירה מעט מעט אצל בעלה
ועם לקחה עמה נתיב על נתיבה נכסים שהיקן לה
בעלה אחי שנישאת ומתנות שנתנה היא לו בעת
השילוח נשארו ביד הבעל ועם לקחה עמה סבלות
שנתן לה הבעל קודם נישואין וערה לשלול הנכס -
מאוכן הנכס שהחזיר לו הנתיב על נתיבה ועם נשען
שהחזיר לו המנוקם שנתן לה בעת השילוח כמענה
ועם הסבלות ושקט עד שילבין מאשה כי אינן נזכה
לנתיב גן ונזכה לשא אשה אחת עליה ולעבדה
כל מעשה ושל הכל נזכר לעת מה שזאת הולך עשה
ויבוא שבתה

תשובה בעצת המנהל רבו כמנו רבו מילוקי
לכין ואנן אין לנו לא רבה מעין הקדוש ול
שכמק בעהמ באה מ' עז שכתב וזל האשה שערע
מעלה רק היא הנקדחת מעולה ושואין אותה מעט
מה מעלה עליו אם אמרה מאסרה ואלו יכולה
להכיל לו מעלה אם נאה הבעל לגשה אין לה
בתובה כלל והעול בלאותיה הקיימין בין הנכסים
שהחזירה לבעלה ונתתיב באחמיוהן בין נכסיה
שלא נתתיב באחמיוהן ואינה נשאלת מעל בעלה
כלום ואף מעט שבגדלה ואף מעט שבעלה
שלקחה לה כשערת ונתתה לו וכל מה שנתן לה
מעתה מעזרת אורו עני ובהיות עם מעופי עז
אמרת למק דוק רבה מעט שכתב אם נזכה
לגשה אם מעזרת אורו ואף מעט שבגדלה

אכל אם אינו נזכה לגשה לא שזכה ליקח הנכסים
ולעבדה כל ימיה כזה לא רבו מעט שהחזיר לו הנתיב
וכמעט רבה לא שער ונתתה איך יבוא רבה לו מעט
וכשאת לעבדה נזכה אם שהוא מילוקי אמרת כלל עין
שלא כתב שהחזיר לו אף מעט שכתב שכתב ונתתה
בלאותיה הקיימין לא הקא אם נזכה לגשה שכן כתב
אם נזכה הבעל לגשה העול בלאותיה דאלה כן -
הזל לענין זל לעני האשה שמעלה על בעלה וזל העול
בלאותיה וזל אכל אין כופין לגשה ומעלה אם נזכה
לגשה העול בלאותיה וזל מעט להדיא שאם אינו
נזכה לגשה אינו יכול לרכוש מעט הנתיב על נתיב
מה שנתן לה אחי שנישאת ושזל לעדיק שבהיותה
בעל למס כמ' עז שכתב וזל מעלה העלה בכתובה
מ' לו לענין המעט הדין ק"ס אף לדין דלא כיפין
על הענין מעלה כל הנתיב על נתיב מיד
לעת הכל ומהו מעלה לענין הדין כלל או כן
שהוא לענין המעט כמ' נראה בזה לענין חזקה
מעטן שבידה לא מהדרא לא לאחר הענין וזל כלל
המעלה כשהיא יוצאת לאחר יבא וכו' החזיר כל רבו
שהוא לבעל מעט באיבוד כרובתה שמאסרה אורו
אף קולם הענין גם כן האומרת תאמין על כתב
קולם לן הענין גם האף לכתב כופין אורו לעשר
שהיה לו לכתב כופין אורו ואנחנו נכון דמלא יהיב
לה זמן ודאי מעד קאמנו גם כמות הדין קאמנו שלא נק
לה עני שערע ורצא וכן הקולם המעט בלשון סכ
אם נאה הבעל לגשה וזל וכן נתיב רבה הנזכר -
שכתב הדין לא עבדן לה לעבדה ושהחזיר לו מה
שנתן לה כזו וכן דאי לון ופז עד כל נתיבה נש
מהדיר מעט לה שאינו כלה עני לך להדיא רבה
מהדיר שכתב שהערע על נתיבה דאי להשאירו
כילה ולא החזירו עד אחי הענין ופז כזו שלא י
נתיב לא הוא עד כל נתיבה דאי אין הבעל יכול

וזר לשרתו ונחב נחבין/ למען מעבדו הנשכח
 דכל שהוא שאינו נען על הפלה אף רבה תורה
 אסור כג' עימה בעלמא שודאי אסורה לפי זה
 ומערה לפי מה שפ' התחזה בבונה המצא במע
 ומע נל מע נל לעימה בעלמא מעורר שאין
 לא שם ליצור לרבה הנשכח הנז' למעמט מעבדיו
 דאף לה כיון שאין מעבדן הפלה אסור וכן עיח
 בעלמא ואף אין איפא ליער לעימה בעלמא מעור
 אכן נראה רבונה המצא היא ליער ומאחר לש להבין
 לעימה בעלמא מעורר ויש פ' להורות זה אף אין אנו
 אומרים שאסור שלא לרבה כלל אף כגון והוא -
 רחום ואין אומרים מעורר לרבה עימה בעלמא -
 ואנו תופסין קו המצוה שלא לרבה עימה בעלמא
 אכן אם אומע שאר רבנים כגון והוא רחום מעורר
 וזה שכתב ומע נל מע נל מע נל במחילת רביו
 רבין והוא רחום מעורר עוד נראה להביא נאיה מע
 שכתב המצא כפ' קיא עמע מען כשהשכח חוזר
 הפלה יח חוזר ואומע ה' שפתי תפתח בלחם ובק
 המצא מעם ה' אכל שומע הפלה ושאר פסוקים
 אף הוא י' וכבר אמרם בלחם קודם הפלה ואף
 בשחרית ושרית שלא אמרם קודם הפלה אין לה
 לאומע נפ' לעין ה' וכתב המצא משמע לש' רשאי
 להפסיק אחרי שהפלה בלחם נפ' ופסוק
 הנה שכתב רשאי להפסיק היינו להפסיק בשומע
 הפלה ושאר פסוקים הוקא אכל לא לרבה רבה חול
 וכן נאיה להתחזה שכתב לפ' רביו וזל דהא לא
 כתב שאסור ליער פסוקים אלא שאין לכך ואנח
 הפסוקים הני הפסק נפ' הרי משמע הוקא פסוקים
 אכל לא עימה בעלמא מעורר לרבה שם ועוד דאס

מצאית לה פגיעה כפ' קכב שכתב עמע ה' מעם
 ה' בעמע רשח אינו חוזר לאחוריו אחרי הפלה שמתפלה
 בקול רם מעום שמעדתן עד הקדים שפ' שחק נהא אחי -
 כל הפלה לא שמעפיקין בקריאת סוף ומדרי קדשה ובה
 רבולהו למדרי הפלה יחיהו כאין עפל וכתב ה' פרישה מע
 משמע דאסור לשכ' לרבה כיון בית עד אחרי קהל תתקל
 כיון להכל מעשן הפלה אחרי היא והקלע חוזר על כולן עפ'
 הרי הדבר מעורר להביא בלרבה הפ' שאסור להפסיק עד
 אחרי קהל תתקל כל ולכא מען רפליג ואף שכתב ה' מעמע
 מעלפ' לרבה הפישה הם פלג על המצא שפ' קיא -
 שהוכח מעלפ' מעדא' מעמע כגון שכתב רש' להפסיק -
 אף קודם שיתחיל ש' החזרה כקו ושמע י' לחלק בלוח
 עפ' ולן להחילוק הוא מעלוח המצא עייה כמעפיק בשומע
 הפלה ושאר פסוקים וכתב/ שכן נראה מעבדיו שכתב אכל
 שר ושאר פסוקים אף ורקיע מעמע אף דושא' להפסיק
 אכל ה' פיעה כתב שאסור להפסיק בליבו עד אחרי -
 הקלע משמע הוקא ריבו

שכרם עתה מען ואינה נועלת מעל כעלה כלם כרם וזל וזל
 כרבו לה כריות נחמא כמען שניהם כמקורם—
 וכמקורם חרבו פ' תנה ובפ' אף תקעו כרם לתרת לא
 עבלין לה לענה ושרמזי ל' המנה שנתן לה שני-
 ובניה דל' להב' חרבו סרמא נעידו אכן אם זה כוננו
 לא ילעגו מאי קא מקשה מההיא שכתב לתרת לא עבלין
 לה דאדכא זה מעמא כמען שכתב בפ' תנה לההיא -
 לתרת לא עבלין לה מעיף כמען שלא בא עליה בלך
 כל הארץ ובההיא ודאי שאלמה להחזיר המנה שלה
 לפי שלא נהנה כפי מה שנתן וכרם דא מעת' כלמה
 להחזיר המנה וקא אם דוכה לעגה אבל אם אינו
 דוכה לעגה ודאי שאין כלמה להחזיר המנה לתרת
 לא עבלין אבל ודאי אם דוכה לעגה כלמה להחזיר
 וזה מעמא כמען בפ' תנה והזל להקשות מההיא שפ'
 שאם בא עליה שאינו נועל כלם מעמא ואיפ' ל' לעג
 לם מההיא שכתב שאם בא עליה שאינו נועל כלם
 לק' ההיא לפ' תנה דאיפ' להשי' שלא בא עליה ולהב'
 אינה נועלת כלם מעל כעלה ואפ' המוקדם אבל זה
 החרק ויתכן לומר דל' לא כרם חרבו דאפ' המנה
 שכתב כעלה שאין נועלת אותה וקא אם היה הכעל
 מעומק בו ואו אין כה יכולת האשה להוציא מידו -
 אבל אם היא מעומקת במנה והכעל בא להוציא
 מעלה ודאי לעל ביוצא כזה כרם חרבו שאין הכעל
 יכול להוציא מעלה כיון שהיא מעומקת וכן מצאנו
 להוציא מצאנו מאי פ' רפ' שכתב שאפ' אשה שלא
 הכניסה מלם מבית אביה והכעל עשה לה כגונב
 מן יחע ולא פ' מהו שקר ומע' תוספת ואמרה -
 מעלים על ורפסה כל כריתתה שוכת הולך הוא למשן
 כמע' דא' לתרת לה מנה כעמא כח מעמדה או -
 מעמדה כעלה וכמע' דא' לתרת לה סכ' לנכות כמען שדואק

את הכלה כפי כבוד מעמדה ופוקדון לה זה כריתת
 נחמא ולנח זה תועל התפסה ולא לנח המנה הרי
 להדיא שכתב שנועלת המנה אם היא מעומקת בו ואיפ'
 לם כוננו מההיק' הפ' היא כוננו לתרת שיהי כרם -
 ההיא לפ' תנה על מע' מען ואינה נועלת מעל כעלה
 כלם להרס היא באה להוציא מעידו ועז' כרם שאפ'
 כרבו לה כריות מעמא נחמא כמען שניהם כמקורם
 ובמנהגית אפה אינה נועלת מעל כעלה כלם להוציא
 מעידו אבל ודאי אם היא מעומקת בו אין יכול להוציא
 מעלה ובמע' שמצאנו להוציא כמען המקורות כפי
 וההיא לפ' רפ' הביאה הנכ החכ' בפ' עז' העז'
 אות מע' בלתי שום חולק ואפ' ודאי שהאשה הזאת
 יכולה להחזיק במקורם ולומר קיל כהוציא ולעמדה
 ואיפ' ל' לומר דאפ' לעת המצוי' איפ' שיודה -
 כד' דלא כרם להמקורם הוא לבטל לא וקא לעמדה
 שכותבין להדיא המקורם כריות תוספת ולכן הן הוא
 שרמזים כיון שהולך פאום שאין לעמדה תוספת אבל
 לעמדה שכותבין המקורם כעלה הנחמא שמתוספת
 ל' וכותבין ודאי נחמא להנעלת לה מע' נשא ואין
 זוכין המקורם כלל לא הוא כלל עם הנחמא איפ'
 בעלן כזה אפ' המצוי' מצאנו וזה כזה ואפ' שיש
 לבטל ל' לחלק כזה מע' אין אנו כלמיס לעל זה -
 דודאי אין אנו יכולין להוציא מעד האשה מאחרי -
 שכן מצאנו להוציא ומעמדה והר' החכ' ודאי -
 עיכולה האשה לומר קיל כוונתהו שזו כריתת
 הנחמא כמע' ד' חר' פ' י' ושם כריתת למע' שהמנה
 מעמדה שרמז נחמא כלכד מע' שכתב כריתת
 שהביאה מבית אביה ומעמדה עליה לבתולה כה
 ולא עמ' שער וחכ' שלא הותרה ל' לא כלל וכו' -

להוציא מילה קולם גיועין והנה לעשן לטעם כעשן -
המששן מה היא לעקח חס רופה לנגעה הנה מעלה
מען נפלה פגוע שהטותא שהכניפה לבטלה ודאי
שהיא לעקח חסות ואף הפם הכעל מוציאין מעדו
באותה מציאם על אכן כעשן המוקדם שנותן לה
הכעל קולם נישואין וקולן אותה נאקד ונש הסכלונג
שקולן פולט לא מצינו לעשן עליה בזה כי אף
שכתב ואינה נשלת מעל כעלה כלום ואף מעל
שכעלה יכלה למעשה להיין/ הקא שנקל לה אחי
נישואין לפי שנתחייב בבמותה אכן מה שנקל לה
הכעל סכלונג ומקום והיא שמתקן עליו בפרוכה
כפול לא ילע/ בזה לעת מען אס יקראו בלמותיה
שנשלת אותה או יקראו מערה ומחזרת אותה ומצאין
למהפ' וייל בפ' כ שכתב ומצאנו שהיא ממוקרת
בנולשתה וככל מה שהכניפה עמה לחופה -
יש לה להחזיק בכל מה שהכניפה עמה לחופה
ל' נולשתה חמשים זהו שם הקח הכפ כעלמותה
כען וכל הכניפה אשר הכניפה עמה לחופה
העומלים כען אשר נקל לה אשה ונש כל אשר טוע
כען מאשר לה עומד כען כעשן החופה ומכע
ק'לשין פה שלא יאמרו וכו' אמנם כל המערה הנמצא
בילה או כיד אכיה או בעורה יתן על מה שזכרתי
מפזים כפס ושנה כפס אשר נקל לה כעלה מעולם
העומד כען וכל אשר נקל לה מעמדת אכיו או קולו
כעשן הנשואין או אחך וכן הסכלונג אשר נקל לה
כעלה או אכיו וכל שכן אשר שבו נפזים יש לה
להחזיק דק היטול נולשתה כעשנה עש ומכיו לג
נפלה פגוע לכל מה שנקל לה הכעל בין קולם נישואין
ובין אחי נישואין מעלה אשר נקל לה הכעל מעולם
ונש כתב אשר נקל לה אכיה ומעלה חק לכיון לה נפלה
דאין לעקח מעל כעלה כלום ואף שמתקן עליו -
בפרוכה והא דכתב וכל אשר לה העומד כען מאשר

לה כעשן החופה נפלה להיין/ מה שנקל לה קוליה כעש
החופה אכל כל מה שנקל לה כעלה בין הוא וכן קולו
הכל מחזרת חורן לבטל וכן כתב ה' מקווי בלך פ' יז ולעק
ומפזים על כעל ודאי לעקין מיעה ומעמדות לפיהם אף
נפלה פגוע דאין לה מעל כעלה כלום ואף המעלה והמכל
שנקל לה מקולם ושמתקן עליו כעלה איה נשלת אותה
ואף שאף לפי לעי' במעמדות ומפזים שנקל לה אחי -
שנשלת אכל או שמתקן עליו כעלה יקראו בלמותיה
והיא נשלת מעל מעמדות/ לפיהם וכעשן מעמדות שכתב
אמנם כל המערה הנמצא בילה יתן על מה שזכרתי וכו' -
המשמש למעלה או לא לאשה שום דבר ואי יש חילוק היפא
שמתקן עליו כעלה לא הוה שתיק מעלה מעל חק כדפי
לא ודאי המשמש דאף שמתקן עליו כיון שהם על כעל
אין לה חלק בהם וכן באינה להמציא מא פ' כפס שכתב
כעשן המוקדם שנקל לעת החק להכלה קודם החופה
ובתבין אותה בפרוכה כנפח זה והופי לה מעילה -
ומעמדות הנפחת על שקי כפרוכה כך פזים כעלה
מקולם ובאו לילה והעל בפרוכה ואחכיל בלמותיה
והשיב שאם היא מנולת אעפ' שהיא נשלת על מה -
שהכניפה עמה אינה נשלת המוקדם אעפ' שהיא -
בילה לעשן בזה אין המוקדם כלן הטותא וכן מצאנו
בתנא למעלה כי כפ לעשן יבנה מנולת שאין המוקדם
כלן הטותא למה וכיוצא בזה עפ' הפ' מצאנו להדיא כעשן
המוקדם שאין נשלת כלן הטותא אכן מצאנו להדיא חב
פ' דה שנסל כעלה בזה והשיב ומעמדות לי שאם בא
עלה בלך כל האפ' ואחר זמן אמנה מציאם על אין כעשן
אותה לעת מנולת בתולה שפדי הפסילה אותה ולא ע"ך
למעשה שלא נקל לה עמל שרמול ותכא אהרי כפד נפלה
כפ מה שנקל לה עדי למעמדות מעמדות זו לעשן התוספת
או לך מאתרים או לעמל שנקל לה אחי ששאה אכל לעמל
שנקל לה בתורת מנולת לא ושל מנולת זו עמל אכל מאשר
להמלכו עמל/ פ' תתה הכיאו מעלה נקל כפ' עו שכתב וזל

או משפחת כעלה וכמה ראוי לתת לה סבלנות כמותן
אחיה את הכלה כפי כבוד משפחתה ובורכין לה
זה ברוית גלותא והשאר עיקר בתוכה ותרומת ולג
זה תושל תפסה ולא לגבי השאר שיש ואף לפזאין
ענין לה הוא דינא למערכתא להי זו שלא הכניסה לו
כלום לגשת חלוצו כל מה שהפסה עד כה מעוהה -
הראוי לה הוי כאילו תפסה נהניתה שהכניסה לו מעט
חביה דלפני אין הכעל יכול להוציא מעלה אבל ההיא
דינא למערכתא מעייר שלא היתה תפוסה כנהניתה
לפי שהיא חבולה ואפי' מעוצאין מעמל ואף שכתב
שנהן דידיה לומה לה הוא דינא למערכתא לפי -
שהנפשים שהיא תופסת אין אן הן שכתב לה כמע/
שקטש מעמ נפאה דלעת חלוצו כל מה שהפסה
כנע מעוהה הראוי לה הוי הם כאילו הן הנפשים -
שכתב לה ואין הכעל יכול להוציאם משלה ואף
לא יעתי מעוה זו ששאר ונבך ברכה הפז ואין ענין
לגד ועוד ק' שכתב חלוצו כמקס שיכולה לתפוס -
אף כנע כל האט שכתב לה וקרי להו נדונא -
וזא דלחלוצו אין כל האט גלותא לא שמשן כמע -
ראוי לתת לה מעוה וסבלנות ואם נאמרי שגד היה
שכל האט הם ראוי להיות לה מעוה מעט עלין ק'
כלתוכסא דהאט אם הם ראויים למעוה שלה יכולה
להחזיק בהם לבד ובחוק יע לשב רבין והוא לפנדין
הדיה פ' בפירוש בבתוכה שהאט שכתב לה היא משל
והיא לא הכניסה לו כלום מעלה ולא כתב הדדכז -
שמשן כמע ראוי לתת לה מעוה לא כגד שכתוב
קריס ק' כנך ולא פ' מעוה גלותא ומעוה תרומת ואף
שכאמרת חלוצו מעוהם שהיא לא הכניסה לו כלום -
מעלה לא הכל הוא על כעל שכתב לה מעל מעמ
נפאה כיון שלא פ' בבתוכה שהסך הכתוב בבתוכה

הוא מעל נפאה דלמענה מעוהה ערפון ומעוהה הדין
הוא לשמשן כמע ראוי לתת לה מעוה ויחשב לגלותא
ומעמ נפאה דכל זה הוא לחוק ועוד ק' לא כמע אך -
מעד אחר נפאה דמעוצאין מעלה שהי דינא למערכתא
אין לא כמע מעמ מעלים על כמע מעוהה מעוהה מעוהה
אין מעקובל כענה שאין הולך כגד יע או שהיא
מעלה מעמל כמע מעוהם וכן נקטו כמעוה הדיכ
והנע והחמ והכע וכל שאין לה מענה מעוהה מעוהה
שנה ענה באמר וליכנן כה פלן השם כמעוהה פל
עם כזה לא ידעא מעל קאמרי שהי מעוהה עמל -
מעוהה להיכא דלא נקנה אמעל לא ככיה אם תפסה
לא מעקבין מענה ואף זו שהפסה הנפשים הראויים
למעוהה שלה הוי כאילו תפסה עונתה ולפני היא -
שלה אף שלא הדיק אמעלה לכיה וקנה כעל
אם ככיה האשה לתת אמעלה לכיה למעוה הוא -
מעוה כענה הדי מעל הדיכ נפאה כעוה
שאין ככיה עום אמעלה שהי לא תלה הענין כא
כעוה עום ככיה אם אמעלה האשה מעמלה -
ואין יכולה להכעל לו מעוהה וכו' שאינה כעוה
חוב שהכעל לענין לה ואעפ' שכתב זה לענין
הכניה על נע וכזה לא קיל בוותיה מעמ לגבי -
מעמ דקיל בוותיה נפאה רכעוה עום לכד תליא מעל
רכעוה אומעל מעמלה אין כליך שיתק עום אמעלה
ועם מעמ כתב כלען הדיכס ולא הזכיר אמעלה וכן
כאית לה פני כדק פ' כ עמן כתב להדיא שאין
כדיך עום אמעלה ויש לקדק נפ' כן מעוהה הדיכ
שכתב מעמ המערכתא כד אהיא איתתא ואמעה
לא כענין לה להאי ככיה טריב לה נאמא מע
מעל פלן או מעמ שאין כדיך עום אמעלה לא -
אומעל מרע לא כענין לה להאי ככיה ואף מעוה

ויגש אברהם שות סי ז

אכל מעה עכרב לה בכתובה מעתה נותן מעה
 שהתפסה מעלה אין נותן לה מעלה כלום לפי
 שלא הקנה לא ענה שהמעלה נעשה כנראה
 להוציא רכסו הם היטך רכסו הנאותים ברתו -
 חזא במעלה שהתפסה נעלה עקרי כתרובת ועוד
 שהוא זל כתרב שנותלת התורה והם זל כתרב/
 שאין נעלת לא הנדעם הקא נדה במעלה שהתפסה
 נעלת כתרובת כתרב רכסו הנדעם של מעה איש
 שכתב/ הנאותים שיש מעתה נותן אחרת כתרובת
 ולא פגעו ברכו ישרא עב אין פאני לכן לא כדן
 התלמוד והוציא ברתו להחמשה גלי שהוא -
 מאלוה דאחרת והנאותים נעלה כתרב/ שאם יש
 לפי מעלה אחרת המעלה נגם במעלה שכתב/
 שאינה נעלת לא הנדעם הקא איך לפי יעקב
 כיון שיש אחרת והפנים/ ככלל הנדעם הרי הוא
 כנראה שהביאה מעתה אכיה ואיך למעלה וזה
 במעלה שהתפסה נדעם מעה שכתב בכתובה שהביאה
 מעתה אכיה להול בקיצוני שהתפסה נדעם שהביאה
 מעתה אכיה ומעלה/ שכתב בכתובה שהביאה
 מעתה לכל שכתב בכתובה שהביאה מעתה -
 אכיה אף שכתב לא הביאה הכל מעתה אכיה
 לא קצרו מעתה אכיה וקצרו משן בעלה מעה מענה
 שלה כל שכתב בכתובה שהביאה מעתה אכיה
 נעלת אחרת ועוד אף אחרת לנדעם שהביאה מעתה
 אכיה לקא מעלה בזמן הזה שאין גובין מעלה
 מאתים אם אחרת אומע שלא התפסה לא נדעם
 לקא נמצא הכסף בעלתו כעלת זכר לא ודאי
 בזמן הזה דלכא מעלה מאתים אף הנאותים נעלה
 יודו להתורה שלה במקום מעלה מאתים כי היכי
 ולא תיהי בעלתו כעלתו זכר שלא נדעם מעלה/

ובן דאית נכ למעלה נכ כפ/ כן שכתב וזל אומע אכיה -
 איכא למיטק/ במעלה שנתנה המעלה לכת מעלה -
 לכת הכלה ואחרת מעתה כותבין אחרת כנראה שקונים כל
 מעלה נעלה נעלה אחרת כנראה אי אחרת חיי הוא כנראה -
 ותימול אחרת כנראה נדעם או דילמא כיון שהכסף נכ
 אחרת לה שכתב מעלה נדעם למעלה אחרת נדעם הנדעם
 מעלה אחרת למעלה נדעם נדעם לא יהיב לה וסופר לה
 נלה בהסכמה שהלכ עקול הילך לעת כעלה נעלה
 גאס תפסה האשה זכרה כדן ואם לא תפסה יהיב -
 כנראה הכסף ככל מקום שהן דכדאי הוא נעלה למעלה
 נעלה כזה שהוא כסף נעלה הרי להדיא להמנח כיון שהיא
 כתרובת כנראה והיא מעתה נותן כן אין יכול להוציא שיה
 וכן מציאת למעלה הנכ מקרה לב כזה כן לה שכתב -
 כהדיא להוציא נעלה לא שואית לו שם רכסו תפסה
 שכתב כדן נעלה אשה אי שכתב ולא הכניסה כלום -
 מעלה וכתב לה כתרובת כסף אף פתח נדעם
 נעלה והעית כי לנדה העת כתרב נעלה כן שאין -
 קיימן שמיים הכסף לשלש וכתב מעתה אכיה להמנח
 יכול לומע קול כנראה העת כתרב נכ ופתח נדעם לדיא
 העת כתרב אינ/ לא במעלה שהכניסה לו מעלה אכל לא
 במעלה שכתב לה מעלה זל להדיא כתרובת אכל כנראה
 שכתב לה בכתובה נכיא נגם ביא אחרת מעלה/ כנראה
 וכן כנראה מעתה אכיה נכ נכ ופ/ נמיים נעלה
 יש לכדד דלא מעלה האשה לתפסה נעלה קול כיון -
 העת כנראה נעלה מעלה נעלה נעלה נעלה נעלה
 להדיא אחרת לנדה נדעם רכסו חילה להדיא נכ
 מעלה היא נעלה של הנדעם נכ נכ כנראה כנראה
 והנדעם כתרב להדיא זל נעלה מעתה נכ לו נעלה
 במעלה פאני לעת לה מעלה כנראה כן מעתה

משאכ חרשכא ותמזה תמזה על המכשית כחא פי רפז שפסק
כההיא תפז שפזי תרמ טבל ולן דלך שהדי המכשית טבל/
נכט תמזה וכתב דאכ דלך קיל דין הנח אינן בן והכונה
להכא נאיה מההיא רפי תרמ לענן אס מעד הוא באשר
והכא נאיה דאכ אס תמזה האשה תמזא אס תמזא ונכט
לה כט אס מעד הוא כה ואכ דלך קיל הכ לענן אס ערה
תמזא אס מעד הוא כה ודאי דקיל כדינא לתמזא דעצמן
ועכפ דברי מענן הס קשים כמזא להנכא תמזא לרפי -
תמזא והוא טבל לעיל כין על רפי הנכא שפז קלח
וכפ תרמ ומזא נכא להנכא לר לענן אמעלל -
ואיך עיהיה לכין אין לזיו תמזא כי הוא כה לענן
אמעלל ונכא לתפז לכין אס רפי הנכא זל והוא דאס
כא האשה לענן ואמזא שפזא תמזא טל ואס יכא
לנכט טמזא מה שהלך נהרן אז אין מלך אורה תמזא
הוא תמזא בעינה לפ שפזא שיש לער כמזאכל וכו' -
ואז אין נכט לה כלס מלל כעלה לא הקא נכפ טלשק
שתפזא אורפ אכא אי לא תפזא נחשיתק לא תמזאין שן
הכט נהיכנן לה אכן אס כא האשה ואמזא נכא
אט טלשית שהיא כיד כעל והוא אורה תמזא ותל אורה
ל וט נכא אט עיך ל כל מה שכלה ואכד תמזא
טלשית ואז כין שרזס אט להנכא מן הכט אז כפך
שתק אמעלל לערה למזא הוא תמזא וכשתק אמעלל
אז תמזאין מן הכט אכא אס אינה תכעז תמזא כלס
לא נכא להמזיק בעלשיתק מה שכלה אין כהך לתר -
אמעלל וט אין אט קונמין אורה לקחת תמזא מה שבי
תמזא נחשיתק לפ שפזא שיש לער כמזאכל וכו' -
נכפ טלשיתק מה שתפזא לא תמזאין מענה וכפ -
תמזא טבל כהנהור מלל שאכ לערה האוממזא -
תמזא תמזאם על כופן אורה היינן כמזא נכא
עכארת למזא הוא תמזא בעינה אכא האוממזא תמזאם

על כל מענה אינן מייב לה לא תמזא ולא כחכה ולא -
אכ מענה שהכניסה לו אכא אס תפזא תמזא שהכניסה
לו תפזא ולא תמזאין מענה וכן הערת רפז לו מענן -
זל כפי ומענה לפז טרשכו שפז רפי הנכא וט -
רפי מענן למזא הנכא כפי תרמ מעיני כמזא שפזא -
להנכא מעלשיתק מעד כעלה אכא ההיא לפ קלח שיה
שהיא תפזא בעלשיתק וכין שהיא תפזא ואין כחכה
להנכא תמזא כלס אז אין כחכה לתר אמעלל לערה
להמזיק מה שביה וההיא תמזא על הנכא שהכא -
מענן שכלה אמעלל מעיני שפזא להנכא מעד כעלה
נכפ טלשיתק וט כחכה שכלה לתר אמעלל ומענה
לפ כל האמזא כנז שהאשה ההיא תפזא כנכפ נחטא
ואינה כחכה להנכא מן הכט כלס אינה כחכה
לתר אמעלל למזא הוא תמזא בעינה וכתק כנכפ
נחשיתק איכא רפי ומזא כפי נז כחכה נזא דכל זה
לא מעיני לא באינה נחשיתק אמעלל לערה למזא הוא -
תמזאם עלה אכא כנכפ אמעלל לערה כנן שאומז
שאין הולך כהך ישר ומעלה תמזא אז ליינן לה
לנא לתמזא טל והמזא והכט כחכה לה קאי עמזא
כפז טל נז לתמזא דאיך איפ להיות דקאי עמזא
כפז שהדי כפז מבוזר כחכה מענן שהיא מבוזא
תמזא כל כחכה וט אס אינה נחשיתק אמעלל אינה
נחשיתק כלס לא הקא אס תפזא וזל למזא נזא היינן -
דקאי למזא הוא טבל כפז וזא דאכ ככא אינה נחשיתק
לא הקא אס תפזא וט זה העה הכא נזא ומזא נכא
כחכה וכנז אכ שלא תמזא לערה יכולה לתפזא
הנחטא ואכ שכלל הנחטא הוא המזא שגדף לה
שקולן נקיד מענן נס כזה אינן יכול להנכא מעלה
וכמזא לעל לער המלכז ומזא היינן וכלככא לעל
כט נכא לנא לן המענות והמכאנות שערטס וכו' -

ויגש אברהם שו"ת קי יוד

פסק כללית להעניבה וא"כ פסק רבנין אמרנא נראה
לה' חילת שחילת מהדום חטא עבדא דלכיה האסם
שהתקן אמרנא ולא שפ' כן בלעז המעניבה והלע שהר
בהעדות מלכ' כהנ' כשם מהדום חילת דינא להעניבה
ואח"כ הק' עליהם חכ' לחייב לעלף לה נכב' היבא לחינא
לחישת' עב' רבנא דלעלף המעניבה והתקום כנפמיס והתקל
חייא והתקל נול' שאין זה שמעיה אחרי שביד לעגנה
ואם אמרנא ללעז המעניבה שאינה נאמרת כ' שותף
אמרנא היאך איפ' לה לעלף הרי אס' לא יבא הכר
אמרנא ילכו בודאי שיש עליה בלכ' ולא יתנ' לה
למעלה כיון שלא נתנה אמרנא ללכיה לא ודאי נראה
ל' לאפ' ללעז המעניבה אין צריך שום אמרנא ומענה
מתקנה שפ' היבא לחינא דא' שהתקום נפמיס ופ' ואח"כ
חילת הוא תעבא רבנייה רבנייה רבנייה רבנייה רבנייה
וכן נראה מעלה המור כפ' ע' שאחר שהביא דברי
ל' להעניבה כהנ' ומעלה פסק כללית להעניבה
אפ' היה מענה להחיל ופ' ומעלה אפ' וכן שמעיה
שמילת הוא שחילת מענה ופ' להר' נתיבות
מענה שהק' ל' מהדום לו אהר' והתקום כק' ופ'
ולתק' דל' קשה דל' הקשה מהדום היבא דחילת
וכן לא ללעז דינא להעניבה דלא בעא אמרנא לא
לענין ק' ל' על דברי מהדום דאמנא הקשה ק' ופ'
ח' על מע' המעניבה לחייב לעלף ק' ופ' יקשה
אפ' ל' המ' דהא ל' היבא לתקפה כדליתיה
אין מובאין מעלה וע' יקשה שפ' היבא דחילת
ופ' התקום כנפמיס והתקל והתקל ואמנא קבע
ק' ופ' על דינא להעניבה ועב' נתיבות למען
דל' דינא להעניבה לא בעא אמרנא וכן נאית להחיל
ז' כמנוחמור פ' קל' שכתב שהאומרת מעלים על
אינה כללית לתק' מע' ואמרנא ללכיה למע' הוא -
תקום כענינה לפ' שפ' שיש לעלף כמאכל כך
יש לעות כעניס וכן כהנ' נב' כמ' תרם כחא שחור

שהביא רבני הגאונים כהנ' ומה שהתקלה היבא דחילת
עב' התקלה והתקל כנפמיס והתקל והתקל והוא יבא
על הפרמיס קל' לאו חלה שלמה היא אחרי שביד לעגנה
ע' וכיון שכללית לתק' אמרנא ללכיה היאך איפ' לה לעלף
הני ד' יבא שיש עליה בלכ' לא ודאי נראה רבנא דלעלף
אמרנא וכן כהנ' נב' הקלע ואם נפמיס לעמ' שאינ' יבא
למע' מעלים על' לא כהנ' שאיפ' שיש לו רב' שהוא תחזק
אכל לא על אי' יבא וחוק וכן לא שאין החן והתקל קל'
לא ככין חל' וכמה אנשים מעבדים ופ' חן שפ' חן
נעיהם ופ' ופ' ופ' ופ' ופ' ופ' ופ' ופ' ופ' ופ' ופ' ופ'
מבין כ' מע' ומע' להחיל ז' דל' כש' אמרנא חן מה
שמעיה ל' רבני' רבני' דהנכא שהביא מענין כ' שכתב
שהאשה אינה נאמרת כהנ' שאמנא ע' שפ' מענין
לכיה למע' הוא תעבא כענינה וכר' מענין לה' תעבא
לכיה מהדום דהנכא אמרנא ופ' להר' נתיבות
שהק' נב' מהדום קל' שהביא מענין למע' שכתב כמנוחמור
ובענין ד' כ' כהנ' כהנ' דאיפ' למען ז' לא נאית קל'
ז' שהביא הנכא ולעז' ל' על כ' זה שהר' לעלף מענין
עבדא כהנ' קל' ז' שכתב קל' כמנוחמור ואיך נול' לעלף
שלא נאית חוקה ופ' היבא לעלף קל' שפ' רבנא כ' מענה
נראה דל' כש' אמרנא ועוד ק' ל' בלכ' הנכא מענין המענין
רבנ' תרם פסק כד' דינא להעניבה שדוק לה ח' מע' נתיבות
מענה ואי' כפ' קל' כמנוחמור כהנ' רבני' רבני' רבני' רבני'
והתקפה חוקה כמנוחמור אכל אס' נאית לא ואכל רבנא -
מתקל' נתיבות ופ' מע' שדוק לתק' להנ' המנוחמור חילת
לחילת' ולא להחילת' ופ' מע' כהנ' מענה מענה מענה
המענין כהנ' כהנ' כהנ' כהנ' כהנ' כהנ' כהנ' כהנ' כהנ'
לא נול' למע' מענה מענה מענה מענה מענה מענה מענה
מענה מענה מענה מענה מענה מענה מענה מענה מענה
שפ' מענה מענה מענה מענה מענה מענה מענה מענה

[illegible]

יהנה פה אף נהנהם בבמה מעיט סכלנות האחד
מה ששולח החתן להכלה על ששאו עמו שיהפך
בקטן וקולן אורף בלעית קנייטם ובשגשגת האשה
כותרת אורף כחלום כעמו המוקדם ונה הכלה נכ
שולחת לו סכלנות כנעלם חסן חין כותרתין אורף
כותרתה עם הנחלם ונה יש מערכות שנותנים קולות
החתן להכלה וקולות הכלה להחתן וקולן אורף
בשאת ילן ונה יש מערכות שנותנים אחי החופה
להכלה בית אביה וקולן אורף כבחייה גם נותנים
להחתן ולחיי החתן ולחמיו חלפת בעלים גם מביאה
האשה בעל חול ושבת מעבית אביה וכל אן
כותרתין אורף כותרתה עם הנחלם אכל מוספים
כשומע כשכל אן הנול אן הן מעיט מערכות וסכל
שנותנים פה אף נהיטט אכל לבד כל אמת כפני
ראשונה כענין הסכלנות שנותן המעורר כעת העולה
כתב חזק מקור בלך פ' י' וזל ובתענוגות ומפזים
על כעל ודאי להענין מענה אף לענה להענינות
כעמו שכתב הנייט זל ואיכא לעיונה אס הרכל
האשה להחזיקם כעד נחיתתה כיון שאין כדור
כל השומע שהכניסה ויכולה ליתע קול וכל נפשו
לה מלכתי הנייט וכל וכן מלכתי המלכא ענה ומעין
החכמה הן עליו ואינ יולע מהו דאחז דאס אין
לה שיעור כתריתה יכולה להחזיקם כילה ענה
והנפחה מעלמיו (כוננו לחלק על ה מקור בלך זל
כמה שכתב דאין יכולה להחזיק כתרנות כעד
נחיתתה וכן מלכתי הבאהם שאחר שהביא לכה ה
מלך כרב ופה כרב עליו ואינ יולע למע וחס
זה כוננו לא ילעא מלך קאמע שהמ המלך הביא
דאיה לרבינו נכ מעהיא שכתב המלכא בשוחסות
פ' קלח ולעס מעבאר להדיא שכתב נול ועלמא שהכ

בין מעלמליס ובין מעבאר יהוציאס הוא ואינ קיימין הפמירה
כילף ואף תפסה כנעלם מעכמי הכעל מעוצאים מעילה ונתנס
לכעל ענה הני מעבאר דאף תפסה מעוצאין מעילה ואף דהייב -
הקא אס תפסה מעכמי כעלה אכל אס תפסה כתרנות שנתן לה
לא זא שהני קודם לזה ביאר להדיא להענינות נכ הם כשאר -
נפמיו ומעוצאין מעי האשה ונתנס לכעל ועו סייס לכיון סס
ואכ ק' אף אף להדב החכמה לחלק על רכיון אכן נפחה דא
כוננו לחלק על המלך לא כוננו להקשור עליו כמה שהקדק
מלכתי הנייט שכתב לרבי פ' ונה נחלם ואף כרב -
להענינות הכעל מענין מענה ואס איה המניק כהם כעל
נכ כשאר לה ועו הן עליו דאמא להכר הנייט מעיט ענה
לה שיעור נכ אכל ודאי הוא דלעקרי לנח מעולה הוא כרר
המלכא ולעקרי קושית נכ דלך שהקדק המלך הוא מלכתי
הנייט נכ נפמי מלכא שטכדו שאינ חייב לשלם ונה
נכ נכ אף שכל הודיה שקלה להו ואחז סייס שמענו
מענינות אורף לכעל ואס איה המניק כהם כעד נח ענינות
וכעד נכ שכל ולא הול שהמענינות מענינות אורף כפני
כיון שמינה כענין שטכדו או שכל וכל כ הא הול
להנייט לבאר נפמי נחלם למעין דלעשר כל הפסקים
המענינות שנתן לה מענינות אורף לן אכן נפחה ליתע דע
כאן לא כרב הפסקים להענינות מענינות אורף לכעל לא
הקא אס כתב לה כתריתה המענינה בלך תוספת כדור
שמוסיפין תוספת וכוה חמיו שמענינות אורף לכעל (כין
לכתובה לית לה גם תנאי כתריתה לית לה וכן דאיתר
לה שיעור שכתב לא מעכמיא היכא רבך לה כעל הנייט
התנאי כתריתה ככתובה דמיא וכו וכן כרב ה תיקון אורף
גם כין מענינות הנייט אס המענינה שנתן לה הנייט
על סט כתריתה שייך ליתע להני תנאי כתריתה וסיי
דא לרב נכ תנאי כתריתה ככתובה מלכין המענה

אין רשאי חנוך להניח את אשר עטנה וללכת אף לא -
וכפ' לעשר חכמות שאם ילך לו יסקור הללו בידם ולאו -
כל הימנעו וכן דאית דכ' למחמאנח בחכ' פי' חנכ' כרע נכ'
כרע' ה' ה' זל' שכתב צאנכן שגדו ללכת לאי' וכן כך
הדק' אשר ועד' מעלה על נדו כ' נוכה להיו' -
בזמן ה' ה' נס אשר מעבד' והע' כ' אין הנד' חל'
נמרה' מעלה ה' ה' חכ' נמרה' להי' זל' כרע' לא
קבו' לה מע' כרע' ה' ה' שכן כרע' כ' זל' מאובן הוא
מעלה' מעלה' נשא אשר מעלה' שכי' ופ' כרע' -
כ' מעלה' להולכה למעלה' למעלה' לפ' שאין לו -
כרע' כשכי' ומשאה' ללכת עמו כלל והוא אומע'
שא' על' תל' עמי' שאין יכול להקפ' כבאן והע' -
שי' עליה מע' ה' ה' ללכת עמו ואם לא תלך עמו תהיה
מעלה' ואין לה כלום וכן אומע' עליו חכמות ל' ע' ואין -
יהול' ועד' הידק' והגל' וכן ואומע' כרע' כרע' כדא' -
בזמן שהיה מעלה' ואם אשר מעלה' כדל' ול' -
אשר כדל' וכן כופ' אורה' למח' שומע' כן נשא -
ע' וכו' מעלה' מעלה' שזל' שי' לה מע' ה' ה' שרע' -
עמו' למק' ומו' ואם לא כרע' לילך עמו' ומעלה' הוא
לילך ע' כשזל' כרע' ילך לו א' חכ' ויש לו ע' -
והיא כל ומע' על' כדא' חכ' לעמו' א' ש' ש' ש' -
כע' ה' ה' כדל' מעלה' עליו מע' מע' ה' ה' לה לילך
למק' שהוא ע' וא' מע' מע' שי' עמו' כדא' לילך
ולה' מע' מע' וילך לו א' חכ' ונס' מע' מע' -
נכ' מע' מע' ה' ה' ש' הוא שהמע' אין לה מע' מע' -
כ' שהיא עומד' כמעלה' כמ' ה' ה' וא' מע' מע' -
מע' מע' ה' ה' ללכת לו א' חכ' ואם אומע'
נכ' שא' חכמות שהיא כרע' כן הי' מק' א' כופ'

למה אם לא כפ' נכ' שי' כ' דל' כ' כפ' שופ' אורה'
למח' וכפ' כע' העמו' כדא' כרע' ה' ה' זל' של' -
כמעלה' ופ' ה' ה' חכ' ק' כמעלה' כע' ל' ומע' מע'
ל' מע' מע' עליה כרע' כרע' וכל מע' מע' מע' מע'
נכ' ה' ה' זל' וכע' העמו' לא כ' כרע' ה' ה' זל' וכ' -
ה' ה' ה' מע' מע' שכל כע' כרע' שאין יכול
למק' לאו זה כרע' מע' מע' מע' מע' וא' כ' כ' כ' -
אומע' שאין יכול לה' מע' מע' ולכע' מע' מע' דא' מע' מע'
וא' יקע' על כרע' ה' ה' וכע' העמו' דא' כרע' שהיא
כמעלה' ומ' מע' לו לילך למ' חכ' וי' מע' ילך ע' -
כע' והיא כרע' ומע' מע' נכ' דאין זה ק' שי' דהא
כרע' ה' ה' י' כ' מע' מע' כ' נשא' וזל' כ' ע' ה' -
מע' מע' חכ' חכ' וא' א' חכ' ונשא' ע' ה' ל' מע' -
עמו' לא י' חכ' וא' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' -
נשא' לו ומע' מע' לא נכ' חכ' כ' חכ' חכ' חכ' חכ' -
כשהיא כדא' ופ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' -
לכד' ומע' מע' לא כע' מע' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' -
א' מע' כן לילך עמו' למח' וכן נכ' חכ' חכ' חכ' -
נכ' מע' כן נשא' ולא נכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' -
לא למע' מע' מע' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' -
כמע' ה' ה' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' -
ואם לאו חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' -
וכע' העמו' זל' דא' כ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' -
למע' מע' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' -
כ' לו שכל כע' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' -
שכ' כרע' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' -
מע' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' -
ולע' דא' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' -
מע' דא' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' -
כרע' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' -
ל' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ' חכ'

ויגש אברהם שות ס' ל' יא

ענוכיה ודאי שהם שלה שהיה אפי' חס נכח לה
 קרובי החתך הפעולין חרם שלה כג' או שהיה
 עמה מבית אביה גם מה שנותנים קרובי הנלה
 מעתה וקונן אותם אבותיה כדאי שהם שלה
 פתח משה' כפי' נפ' דדין נפ' מלכ' י' להם
 שהיה אותם מעתה באים לבכור ונתתם לה אחיה
 ואמה ששכיל סבר פנימיה ששמה כרילה ובר
 מלך פנימה וכדאי שהם שלה גם מה שנותנים
 קרובי הנלה או אטה כגלים להחך בער הנשואין
 וקורן אותם בוקר להחך הקרן ה' פ' פ' כפי' כ'
 מעלה הרב הנול שהם לבטל שהיה למענה
 נכפונ' ואי' חורם לה לא באמת ולא בנימין
 וא' שמי' אח' לה התנ' של בדי' היא קורן
 התקנה אבל לאחר שהכרע' והפכית' שמתקנת' או
 לא יוכל הבטל למב' ופ' מע' להדין דל' ל' הא'
 תקנת' נ' דודאי חס של בטל שהיה למענה נעור'
 נכפונ' אח' כר' ואי' למענה' כפי' אהול' יעקב
 כפי' ק' לא שחורם למענה' כל להחור' כל נפ' בטל
 אפי' קודם גירושין אפי' נראה דלא רמי' דלא כפי' כן
 דקא' כמענה' רשעין ליה ומבטל' ליה יזה שכתב
 כפי' עק' לחס כמענה' דמא' ע' ועוד י' ל' ל' העין
 אח' בא' יראה המעין מדי' מה שג' להלכה (א)
 למענה' עד אשר יפ' מ' עמי' בטל ההנאה
 שמה' תורה יראה ואם לא ישר הרב בעשה
 הנ' מבטל לעת' מוט' לעת' כה רב'
 ועוד רב'
 אברהם ר' יין
 פ' יין

שאלה ראובן רח' נרבה רח' לעפון כבוד בא' תוכבא הוא
 ואשר נחמך כנ' ואשרת ואשר חנוך לא נזרה לעל
 עמו לא' והוא נשבע לה בער נשואיה שלא לישא אשה
 אחרי' גם שלא יגרשנה בע' וחמך הנ' נזכה לבטל
 שהעלה עמ' לא' הן מע' ישיבת' הן מע' שחמך הנ'
 מבטל' אכיו' יהיה לו לחק' פלפלה כולה והוא נזכה לבטל
 שהעלה עמ' או עילך הוא לבדו והיא תשכ' בבית אביה
 עד עילפין באשה ינכ' מעולה כדק' האם יכול חמך -
 הנ' לעפון אשרת ולמענה' שמה' כסות' ועונה כיון
 שהוא נזכה לעל' לא' והיא אינה נזכה י' כוא' שכתב
 תשובה יא' להין כדאי' פ' לא שש' על ראובן -
 שנשבע לה' בא' או כדאי' ובא' כדאי' הוא
 וכו' ובא' א' בית' אשרת היתה מעלה' ללכת אחיו
 כ' היתה קרובה לבטל' לבת' אחיו והע' ש' א' א'
 א' למע' ששכנה מ' אינה זרה היתה ח' לה' ליה
 נשבע על לעבור על המב' ל' שאין הא' נש' -
 להניח את אשרת' וללכת' ל' להחור' ל' מעלה' ש' א'
 כסות' ועונה לא ינכ' וכדאי' כפי' א' וכו' -
 תלך אשרת' אחיו כפי' חקירת' על זה ומבטל' ש' א'
 הנ' הוא מע' נש' וש' אשרת' מע' וכו' שכן לא'
 כל הימ' להוציא מע' ולהוציא בקלות הא' וכו'
 כפי' ש' ה' נזירות' וכו' ופ' י' ולא עוד א' אפי'
 לעבור לא' אינ' נש' שש' הכל מע' -
 לא' הי' לעפון ש' א' ש' היא אינה נזכה תכא -
 שלא בבית' וכדאי' בבית' כדאי' כנ' א' -
 כל שלא נק' לה נ' כיון להחור' ל' כסות' -
 ועונה לא' כל הימ' לעקור לא' זה כולם מע' -
 יעוב' של א' וכו' ע' מע' א' נראה כו' שכן

גם במזמורתיה אינן חייב אף שהוא חייב לה שכן הדין ואף -
תפוחים אלו למעט שהם צד והולכו כי הדין דלא ליהו פלג על
דבר הדין הם יבטל בעד הדין ולשמה שהם שיהיו כמנהג
הדין בכל דבר ועוד למעט שפיר ועוד מציאות למעט
שהם שונים לפלג על דבר הדין דאשין לבין המשפך ול דבר הכי
מען כפי אהב פ' דבר על אשה שהנחה בעלה בבית אביה
והלך חז' לעי' ומלך והלכה לבית אביה ולוודק למזמורתיה
ולמציאותה הדין שמה וכו' ופייס גם שאם היא אינה רוצה
לבוא אצלו והיא מתעבבת ומחמת הפענן מה שלוקה בזה
יבאה שאינן חייב לעונה הקולט הוא בעצם למעט שזה אחד
מלכד המורה באומרת בעצמא ליה ומכאן ליה לכל האומרת
כך מענה יש לה על הכעס שהיא רוצה לעצמה ויש זל עלה
מבאה לעצמה והלכה בפנין מה שלוקה וכו' וכבר הוכח נחמך
בפ' עז' ופ' כשהלכה לבית אביה ואז שרבוץ א' ביתו והיא
אינה רוצה לבוא אחיו ואומרת לו שאם יבא הוא וחלף
הדין המורה שיש לה משמע הכא להדיא דאף בעלה פלגו
שאינן רוצה לבוא לה חובה שהיא תחוייב בו ח' שפיר
ליך הוא אצלה אפה יכול למנוע ממנה שפיר ואף לעי'
כיון הדיקון במהרה שיפ' לה חובה או שיבוא א' ביתה
והיא מתעבבת לו בכל אשה יאמרו ולא הניא תעורה ונס הוא
אינן מתפסיד כלום במה ששעה לה אפה כיון דלעבר טעם
לא פ' לה או לא בא א' ביתה אף כ' כנר שפיר לקיים
מבוקה ואם ישמע לרביה הדין במעט כוזבוק יהיה
לו הפסד מלכה שודא הוא שאם לא תלך שמה עליה
במזמורת ויכול למנוע ממנה שפיר עוד מציאות כנר
דעיף לה א' שותק פ' כ' כשם וס' כ' כח שפיר על
אדם שאם אשה ולא נכרה לבוא לעי' שותק במציאות שאף
אלהן מורה שרשך עד שרשין דאשה רשך לא פלג אדשן
לא היבא דאינן חסך לפנים כלל אבל הסא תלך אחרי וכו'
תקענן ואם לא תלך אחיו רשך עד שילבין דאשה ותורה
דן מהלך כח' ח' פ' כ' כנר כיוצא בעלן הדין כ' שפיר
חמו' לבית לא' לדוג ש' ואשר מציאות ללך שהדין הוא -
שיכול לבוקה ואם לא תפ' ללך רשך עד שילבין דאשה
ואין כנר אף בעלה לנגדה עד שרשלה שמה לא' שפיר

יגש אברהם שות סי יא

שכר דאף באי דאלס מוכא דאין בשאר ארצות פלג
 רבנן עליה אי קאא שלא בכרובה כרב בן כנע בשאר -
 ארצות גיט ולעזין רבא מעדנך ולעמיה הן הנה
 רבא הייף וכעל העמנו ומה לו לחוש לרבה הין כ
 הוא יסבור פרה הייף וכעל העמנו ועוד נל לעמ
 כי פרה של מעדנך אף הין יולה והוא כמה שחלק
 בלבה הין כרמילת רביו שאחר שבכרם שאין האיש
 בשאר לילך ולהיט את אשר מעפריכ שבוט מייס עס
 ובר תלך אשר אחיו כבי חקדתי עו ומבארת שהוא
 מעפרינאד ושנשא אשה וכיון שכן לאו כל הימנא ופ
 כי לבאונה יפלא מהו זה שהק ובר תלך אשר אחיו
 שהר כבי כרב לעל אשר מעפריכ לילך ומה זה
 שהק שילך אשר אחיו ועוד מה העיב כבי חקדתי
 עו ומבארת שהוא מעפרינאד וכו' וכיון שכן לאו
 כל הימנא ומעמט שאין מעמקוס אחר היה יכול
 לבוטה שילך אחיו לא ודאי כונתו מבוארת שהק
 והוא שאחר שכרם שאין יכול לעמנו מעמנה הק
 שילך אשר אחיו ואם לא תצא שיכול למעשה
 מעמנה ואין איסור בלבה כיון שהעיפוכ מעמנה
 והעיב כי הוא מעפרינאד ושנשא אשה מעמט וכיון
 שכן לאו כל הימנא אכל אהר אם היה הוא מעפ
 ישא אשה מעמקוס אחר יכול לבוטה ויכול למעמט
 שבוט שעל לער כן נראה כיון שהוא מעמקוס אחר
 יחש לה שלבמות יחזור לעמנו אכן לנבי הנכר
 אי אכ מבארת דבורנו זל קנא לאשה שאינה
 רוצה לילך עמנו ופער אורו מעבדכיה כל עיניה
 יפילת בידו לבארת לא מעמט לא קנא אורו עיניה
 עגונה וילך לו ויעקור הלוא ביהם וכער הימנא
 לא אסיקה אלמנה שזכור לעמנה לאו ונס הוא לא
 היה בלעז ומעמנה לא קנא אורו החכמים כא דק
 כפרוכיה אכל נבי נשא אשה מעמנא אחר כיון -
 שאררה אורו שהוא נב באר ושהוא מעמנא אחר

הול להדנות עמנו שלא יחזור לארצו ומעמנא התנית ודאי כונתו
 לילך עמנו לארצו ובאין התנית בן ככ בער הימנא ואם לא -
 תלך לנה כמנוח ויכול למעמט שבוט ומעמנה לפי עק ולא -
 מעל מעד שהק החקל על מעדנך מעמנה הין דלפני נס הין
 מעמנה כזה רבול למעמט שבוט וכזה מעמנא שפיר מעמ
 שכרם הייף כנע נזל דלעזר הייף והלמנא והין רבשהוא מעמנה
 אחר יכול לכיפה שילך עמנו לארצו ואם לא תלך לנה כמנוח
 כי לבאונה יפלא דאין כרב כפרמנא שאם לא תלך עמנו לנה
 כמנוח והר ללעזר הין אף שאין לה כרובה מעמט כל עוד היא
 אגידא ביה אין עמנו כעזר לעמנה ואין כרב עליה כמנוח
 ומעמט לפי עמנא מעמנא לא ודאי נראה פלכרמנא להיכא
 רבא אשה כמקוס אחד והוא מעמקוס אחר שיכול למעמט
 שבוט והין עמנא מעמנה ואין מעמט להכנ לעמנו כן והר בלבה
 הייף לא הזכיר כא דקא כרובה ורמזת אכל אהר דאין יכול
 למעמט מעמנה מעמנא ומעמט לבכרם עליה כמנוח ומעמט
 לפי לנ מעמנא ונראה לכנ לה מעי פלעז מעמנא שיעך כנ
 פח רבמקוס שאמנא שאין לה כרובה כנע הוא שאין לה
 מעמנא אכן מעמנה שכרמנא פלעז הייף וכעל העמנו שלא
 רבא כא דקא לנבי אם נשא מעמנא שאינה ארצו אכל לנבי
 אי מעמנא שאין לנה כמנוח לעמנא מעמנא שבוט הנה
 מעמנה הימנא חכ כן נראה דלא סבב חכ שכרם
 מעמט מעמנא לנבי עליה אי שאם אין זכורה לעמנא
 עליה כמנוח וכד דקא שפיר תראה שכעל העמנו לא
 כרב כן עליה כמנוח לא דקא לנבי נשא אשה כעמנא אחד
 והוא מעמקוס אחר לא ודאי נראה לכנ דאין מילך ביניהם
 שכרם לנה כמנוח ויכול למעמט שבוט וכנע לה מעמ
 שכן הוא ומה למי שעה כעמל לחק מעמנא כייכמ -
 ורנה כמנוח כנ לנבי אי שהיא למי העמנא שולאי -
 יכול למעמט שבוט כל שאולי תרצה נוסח למי מעמנא
 ובאי שם יקיים מעמנא ויקיים מעמנא אי וכן כרב הימנא
 נל כמ הזכיר הכא הימנא כנ פ/ ופ/ מעמט וכן נ

שכל כונת הדין כענין הכפיה היינו/ הפסד כתרובתה שאם לא נקט
לילך שמתפילה כתרובתה עליו לא תבא היכונה קולו והחלש
היה זה אם הפסיד לאשרו כתרובתה והיה תרענן וקצב לא ודני
נראה לכונתו הוא לומר עיכוב אורה שתלך שמה לא יניח
את שתיקן שם ואם לא תראה לילך שתפסיד כתרובתה ויכול
למנוש מתענה שבוט באופן שנראה מעצמיו שהלך הוא -
עיכוב לבושה לעלות שמה/ ואם לא תראה לעלות אין עליו
איסור במנוש שבוט אבל מה שנמתייט מעצמו הין
כזה לא הכנת את לבביו וכל דאדכא מעצמו הין נראה
שאלו לו שום תקנה דלעגה אינו יכול ולעגה אינו יכול
ואם אין משיאו קיימתו לעצמו ואיך לכל עיקר הסייטא
אינו לא כמה שנראה מעצמו הין דאילולא מה דנמנה -
היה יכול לעגה כן לקיים שבושתו כזה סבו כלער
הין אבל בעיקר הדין אם יכול למנוש שבוט נראה
כלל הפסד למנוש וכן נראה מעצמו כפי נה בענין איש
שנראה להוציא את אשרו למח ונמתייט בענין הכונת
והתרופתו ובענין התמונתו ובכל התשובה זיכה לאיש -
ובענין כתרובתה כתרב שאלו לא כתרובתה ולא תרופתו
ובענין התמונתו בעגה נמתייט ובתרובתה לא זכנו -
לאורו ונראה לסבו כלער מעצמו לעיך לסבו כיון לפסדו
אין לו כן תמונתו ולא הוצק לבארה עוד דאיתו לעמוד
לעיקר כפי כן שכתב על מה שכתב ר' זמח גאון זל
באיש שאמר לאשרו שתלך שמה למלכותו שהגיש שום
לא תראה לילך שאלו לא כתרובתה וכתב מעצמו הין שכל
הוא שאלו לא תמונתו הרי להדיא דלא סבו לו תשוב -
כלל הין לא שראיתו להגב הין כפי נ בענין היכונה
שהיה באי והוא כמח ואשרו מעצבת אורה מעצמו שנה
עיקר שמה ואין יכול להניחה ולילך ונמתייט מעצמו
הין וכתב שטוד הפלג שאף היתה השבושה לעלות
לאי לא היה כליך היתה שם ואם לכה הדין סתמי נניח
שהיה כפי כן פסק בענין יאובן שהוא מעצמו ולקח -

מעצמו אשה ועבדו לחקה לו השעה ורובה לילך להתייט
וכתב שם שמתפילה כתרובתה וכל התמונתו והם הייטך
דכח הין ואם אין כתרב כאן לכה הין שאלו יכול למנוש
מתענה העונה שהוא מעצמו כן והיה שם כפי כן
ש התמונתו הים שן התורה ואף מעצמו שלא הלכה
שמה לא זכנו כלל כלל התפילה כתרובתה כתרובתה
וכן התמונתו ואם אין כפי נ כתב לכה הין ואין לומר
דלא כתרב כן כא לקח כפי לקח התמונתו שאלו לו כמה
להתפיל כזה אינו מעצמו אורה שהדיא מעצמו זל כפי כן
אין נראה לומר להא סבו כתרב הוא זל רכיון שמתו אין
לו כתרובתה כן הוא שאלו לא תמונתו וסבו כלער הין
שמתפילה כזה לומר שפיון שנה נשכח ללבב כהעק
או כפי כן או כפי ואין כל לעת לבדו כפי לא להיניט
כלל התמונתו ועל זה היתה שבושתו וכיון שכתב
התמונתו אינו דמאי לעצמו להולכה הין כנשכח
לעצמו על התמונתו אף לכה אי כעלה שבושתו ואחר
פייס על הענין ההוא שאלו כונתו להדיא ולא טוד לא
שאף לעלות לאי אינו דמאי זכנו לומר האיש הלכה
שכונתו לעצמו ואילו לעת על אי אף כלל שבושה
אם זכנו ללבב באורה האיקלם ורובה לעצמו שמה
על אשרו באומה שזכנו לעלות לאי וזכנו לבושה
שתלה שמה כפי הדין הענין כפי הדין אינו דמאי -
שאף ששכנו הכל מעצמו לאי היינו לעצמו שאם
היה אינה רוצה לעלות קצא על כתרובתה זל האיש
הזה שאלו כונתו באי אם יבוא ויאמר שהדין הוא
שכונתו לעלות אף אינו נאמר לו שאלו לך בו לא -
חילתו שכתבה לא הזכיר כא לקח הפסד כתרובתה
ואתה אם זכנו להפסיד כתרובתה הפסיד אכל אחר
הפסד שבוט לא והדיא דאיה מעצמו לעצמו מעצמו
הין לכה שם שם אין כונתו בעצמית אי לא שזכנו
להכחמו לעצמו שמה על אשרו באומה שכוונתו -
והוא אין כונתו לעצמו וכלל לומר שם והם אומה -

ש"ס נפ במערכה כח ש"ס ה"ט נזילת הכח בשלש נזילות
 קצו למעלה וזל ומעלה יכול לבטל מעשה לעשה או עבד
 לבד באותה מעלה ואם לא תאכזר האשה לילך אחרינו -
 יש לה לן מעולה ואין לה מעולה ש"ס ואם זה ה"ט כחל
 כ"ס בא' וכן לקח ה"ט נזילת הכח והכח נזילת הכח
 המזל שבושן אותה לבד אחרינו או תשכ עד שילך
 מאשה מבטל האמור לשל מבטל ה"ט ופזוקא מעשה ולא
 סל כחל ה"ט והנה מען זל מעלה כחל המזל שבושן
 רציו לשל נפאה דלא סל כחל ה"ט שדפי א"פ כע"ל
 פשען חוכה שהוא מחוייב בו אם לא תבוא אכלו כע"ל
 זה נקראת מעולה ואינו חייב במעולה כ"ס לבד -
 עליה א' דודא שיכול למנוע שבושן שבושן א' ופז
 ויקרא וכן תמצא להמבטל כחל פ' ה' שבת כחל
 מעלה לא' ואשר לא נזכה לעלות מעל והקפא כח
 הכד ואמנה להם שילך הוא לבדו ואין לו עליו כלום
 וראובן בא לא' ונרעב ענה או יורח לראות אולי
 י"ט תקרה שכתב ולא באה ובאשר באה שלא באה
 פזא לישא אשה אחת עליה וחושט לבטלה ואמנו
 לו קצת למעלה שיכלה נז לאשר ע"י שליח והשיב
 ה"ט זל ששולח לה נז ומעשה הזמן שה"ט ה"ט
 לילה ונשא אחת ומי"ס בסוף נזל לבד ראובן
 שיכול לישא אשה אחת והיא תרעבן ש"ס והנה מעלה
 זה נפאה דכלל על רכ"ה ה"ט כחל כחל ה"ט
 שאין יכול למנוע שבושן המחוייב לה ואילו הפא כח
 ה"ט שילך לא' כע"ל כד זה יורח מענה ומע
 מענה העונה ולא ק עליה ה"ט זל כלום מענה
 רשע עבד כמה שה"ט והלך לו ואילו לרפ"י -
 ה"ט אין יכול למנוע מענה וזל על רכ"ה ה"ט
 כי ה"ט כחל שאין יכול לנפאה כחל מענה נענה
 ואילו כחל כחל ששולח לה נז ע"י שליח שלא
 מענה כי ודאי כחל היא לישא ענה כע"ל
 כחל כל האפן ולא לבד לע"ס תקום ולחזק למנוע

הש"י ה"ט שבת כחל שיכלה לה נז כי זה לחזק ה"ט כחל
 ה"ט החכ"כ כחל א' הנה"כ אור כחל לא ודאי מענה רכ"י
 שיכול לנפאה כחל וכלכ"כ ש"ס ה"ט החכ"כ ה"ט לא מענה
 ק' שדפי כחל פ' קלל כע"ל יכמה שה"ט כחל וד"ס כחל
 ואשר מענה עליו מעלה לחלל מענה ענה כחל שח"כ
 לבוא אכלה לחלל לה וכחל ומע ה"ט זל לא כל ה"ט -
 לעקור לא זה כחל מענה י"ט א' ה"ט כחל שש"ל מענה
 היה רשע לקבוע למה ש"ס ה"ט כחל מענה והיה לה ע"ט
 כע"ל אה אכל כחל שדפי ה"ט לחלל או לבד ולע"כ
 לבדו ופז ש"ס ה"ט רכ"י כחל ה"ט א"פ נפאה לו למנוע דלא
 מענה רכ"י כחל לא כחל למנוע רכ"י א"פ ה"ט וזה כח
 כ"ט שלא ירד להקדש ואחרי א"פ למנוע כחל כחל פ' פז
 רכ"י כחל המבטל זל שבושן שדפי כחל יכול לבד את א"פ
 שילך מעל ויק"ס ש"ס מענה או שדפי לו עד שילך
 נזילת הכח נזילת הכח וזל מענה לו למנוע מענה ש"ס
 כי י"ט את א"פ כחל ולא יכחל לה עליו ענה ומענה
 מענה ה"ט זל ומי"ס באה כי כ"ט ה"ט למנוע שה"ט
 יכול להוציא מענה למנוע לא' לזל שש"ל או למנוע
 א' שאין ש"ס מענה וזל שש"ל ח"ס נענה היה מענה
 לנפאה לק"ס שבושן ובאכזר כחל אין להם לא ח"ס
 ולא שבושן ע"י והנה חמילת רכ"י כחל פז מענה כי לא
 הזכיר מעה היא הכח"י והי"ט חלל המענה שש"ל מענה
 מענה ענה א"פ נפאה לפז למנוע רכ"י שבושן אורח
 למנוע ואם לא נפאה למנוע אין עליו ע"ט כע"ל מענה
 נזילת הכח או שדפי לו למנוע לו למנוע ולא חפסיד כלום
 מענה ומענה כחל מענה רכ"י ה"ט ש"פ מענה
 שש"ל שש"ל או למנוע א' שבושן א' שבושן א"פ
 לא ופז לה"ט את רכ"י שדפי פ"ס ש"ס ה"ט לה"ט ולא
 עוד לא א"פ לעבד לא' אי"ט כחל שש"ל שש"ל רכ"י
 מענה לא' ה"ט למנוע שש"ל אי"ט כחל למנוע שש"ל
 כחל כחל אכל כל עוד שלא נקד לה נז לא כל ה"ט
 למנוע ש"ס ה"ט שש"ל לעבד לא' אי"ט כחל ואם וזל

שכונת וא תשיבנ מערכה הואם כמן | עכרב מעם התמול
הנע עכרב אהוב ה' מעם לענן גרר ענהר לעלור
לתי חפ עד יע ל הרק אחר שאהק היה אין לך -
רפר עעומד כעט פיקוח נפס ופן וא תשיבנ שרובל ללגר
כל אהק זה הכל דאסור לעגנה עש ופ תהיהלען אר
רפיווהייה כשעה להו בקבע ואם יאמע שילך כל אהק
ותמר עהר ותרמול אר היל היה תלך אחיו דאסור לעגנה
עפ מעמנע תורה דאסור ללך ולהניח אר אהר כלר הפן
זה יהרם היה תמולה ומעלייה לעלור עמל אר עממחה
על עמנה ללך עהיה היה ולמה ודאי אם היה הולך לבד
היה מעגנה אכל כנר שאין נכונה ללך עמל אינ דאח
הואם יולה רכל לעגנה אול תמנה לעלור עמל ומי הויה
להרם מעל עמול פן כן ום הרם כד אהר פן חפ שם
הם עמל על ענן נד והעל להלכה כרחה הפן שאין יכול
לעגנה וללך והנה הרם מעל עמול פגש רפיוו להדיא
יהרם רפיוו כרחה הפן אר עש חולקים עליו מעום להרם
יע חש סכנה והרפיווים ופלקו במקום שיע סכנה
מי יכול לבוכה מי לאו ועד כאן לא פלוג הפסל על
רפר הפן אר הקא במקום שיע כפיה ודאית גיבא רפג
ואז כנה כרם הפסל שרפ עד שילבן דאזה אכל בעקום
דלכא כפיה מען חלק כעלן דידיה להיה בעאלניקי ופולה
ליר באולור ימים אר הפסל יולה שאסור להניח עגונ
ויל לעקום עהיה נוכה ענב ואר כנר דליכא סכנה רפס
וחינה פליה ליר כפיה ויע כפיה ודאית כנה נס
הרם מעל יולה כנר אר כפיה תמולה הרם רפר הרם
פגש עכר ה' עכרב רפר הפן ופגש כשם תהיהלען חפ פן
מלך הכי רפר הפן וכיון שכן איל יע חולק ברפר לא הנה
שתיק מעיה הפסל אר ודאי שכלר הפן עקמינן וכן נאני
להולר שיע אכן לכקד רכר הפן אם הלה נקבל ואם לען
יע רגובה כ' לעד נכו החולקים על רפיוו הפן דאסור
יע החולקים ומע ששנ רפס עמל אר ילהם על רפר
הפן וקיימל אר רפיוו ואם איהר לש חולקים לא היו עתק
מלהכא כפיה רפר החולקים וכפיע הפסל עהיה מען -

החולקים ומה אר כל רפיוו הוא שנים וידו ככל מעלה
להכיא כקן קלמקא אם היה שום חולק ברפר שיע לכקד
נראה דאין זה מלה דאח דאיל היה נלן תהיהלען נכונה נל
כעלן דידיה שכל יסדו וכפיו על רפר הפן היו מעליהם
רפר החולקים להכרחה הלהרם כעל אכל נלן להיה היה ענה
לעלור ללך ועבשיו מערחה הפן מעל שאהר היה הפן מעל
עש סכנה ודאית כרחה וכנה נכר עפיה הפסל הנה נל
להיה מעל הפן וכנה לא איכר להו אר יע שום חולק
על רפר הפן דאח ארל שיע חולקים עכר אהר רפיוו
להיור סכנה כעלמל כהכמה יחד עם שאר הפסלים
המובאים ברפיהם והרם כד נל כרם דאם איהר דיכול
לעגנה אהר לא הוהה הקם העל הזה ואלה שמעל
שכופין או רכא כל כרחה לעמנעין חפ שרפ עד
שילבין דאזה ורפיוו מעלמל נראה להניח אין לך
כרחה דלך כרחה כרחה לעבור כעולה החי עור ום
הרם והמקום ופיו ושאר רפיוו לעל כרחה קרם וכפין
ורכא ופן עד שילבין אר ודאי נראה דאין קם כנה
כעלמל חל נראה דאי כוניה על הפסלים אהר לא
כרחה קם נראה דאין זה קם דאם יתח וילך נס הוא
מערעל לער המכונה כפ' ר' רחם נעמה עייך אר לנר
הר' א' אר שלער הכעל לעגנה ומען מה לא נראה
שאר באיך הזמן תמנה לכוא אכל ועוד דאח ארל
דאין מערעל הוא לער כמה מעלמל עיכול לעל עג
אחר מעל אם יע אזה שם אול תמנה לכוא אכל לא
ינמל ויל שר נעים וכודאי אין לער נמה כנה ואר
יכוא נראה יכעף לתר לה כרחה וכודאי מה עקם
אורה החכמים להפסילה כרחה ודאי ענה קם נדוי
כ' לפי יכול נראה כמה נכר ויכול לעל אזה אחר ככונ
ואין לך קם גדול לאזה יורר מעה שרחה כעלה נל
אחר נראה ומע שלא נכר קם זה כעל נראה שיל
כרחה כמה אהרם שכופין אורה או רכא כל כרחה
והכונה עהכר יכופ אורה ככל מעל כפיה ום ככל
הכפיה איהרם לכעל אם תמנה לעגנה וללגר לרפר

הרעיון בן על אשהך בך שרפנו מהעונה ותלך לבס
 את אשת אחיך חבל אלה שחם באמת רוצה היום להר
 שם באי לתי שנוכח רוחו לבד שם ואשרו מעבדות
 עליו שיכול למנוע שבוט ואם כנס אחרינו כזה
 יע לתפא נפ מה שהקשין לעל על רבה מהדומה
 מעלה הין שפאה מעלה שאפ באי אינן רשאי -
 לעבדה והוא רפנו הרב בכתב/ בלעת הין שלא -
 כרב בן הין לא כגון לדיה שלא היה לער בא לבד
 כהמשק חו במה או באי ואין לער באי לבד מהוס
 מעבדה חבל ההיא לבתה כיון דאין לער לילך לעוס
 מעקוס בא וקא לאי היה מען הין שיכול לבוס את
 אשתו שתרך מעל ואם לא תמצא לילך אין עליו -
 אשהמה בנה שמוע מעבדה שבוט וכזה נפיקיי
 מעלה הין שפאה מעלה שלא רפנו לא וקא באי
 ההוא שאין לער לתי באי וקא בן לחוק ולעבד בלע
 הין ועבד נמצא למעלה לער מהדומה ולעבד מלח
 לשיר רפנו מעל רפנוקוס שהין נוקע שיכול לבוס
 יכול למנוע מעבדה שבוט וכן נראה נפ מעלה -
 מהדומה נל באי פי ק מה שכתב וקא מעלה העור
 רפנו מעקוס שיכול להוציאה אם אינה רוצה לבא
 אין לה תמונת חבל כרובה ורפוסת יע לה דאי
 לאה לישמעון וכורח דאפ כרובה וכן התמונת
 לא ודאי נראה להחל כליע על רבה הין ומעלה
 שלא מצינו בביתא רפא שלא בכרובה לא וקא נפ
 עליה אי עש ואפ מעלה מעלה להדיא דאל
 רפנו מעקוס מעלה שהיא מענויבת לעבד מעל/ אם -
 אינה רוצה אין לה תמונת ונבי מעלה אי אפ
 הכרובה מעפדא וכן התמונת היפך רבה הין
 שבוט שאין יכול למנוע מעבדה התמונת עוד
 מעופי דאיפי להרב תומת ישרם כפי לו בענין
 אזה שאינה רוצה לבא מעל/ למקום אחד כל
 שיהיה לו רוח הבא רבה הקור הין וכרב שיכול
 לבוסה שתרך מעל/ ואם אין רוצה לילך מעל/
 רפנו כלל תמונת שש ורפנו לו הם היפך רבה

הין ומעלהך כפי לו ולחם רפנו נה ומעלהך ל בענין פ
 כפי נה הכיאו הרב החיכב כרב כרב הרב חקא לבד
 שהם היפך רבה הין נה מעלה נאין נל כפי מעל כרב
 על דאוכן תומת שאליהם שגלה להוציא את אשתו לעב
 בלעבד/ וכרב מען הין אין יכול לבוסה שתרך מעל/ ופין
 שאין הין יכול לבוסה אין יכול למנוע מעבדה שבוט
 שהוא מענויב לה ונראה מעלה נפיקיי שם רפנוקוס שהין טוק
 שיכול לבוסה אם לא תמצא לילך שיכול למנוע שבוט
 שהוא מענויב לה וכן לאו הפוסקים יע מהם שרפנו בענין
 שרפנו להוציאה למקום שהין נוקע שיכול לבוסה כאל
 ואם לא תמצא שיכול לעבד עליה התמונת רפנו נפ אין
 ואף עפ לא רפנו הין נל לא וקא כה מעלה רחוקה
 לו כיונה ואין יכול להקטלם כעש שפאה כהו אכרב -
 היפך נל שהוא רפנו מעלה כזה הענין חבל נפ עליה
 אי שפוסקוס שהיא יושב באי אין לה חק מעוועת מעל -
 למעל נ שיכול לעבדה נפ חק כרובה נפא שאפ
 הוא יושב באי יע לה חק מעוועת יכול לבא חו לאי
 במעל הרפנו כרב מעל מעלם אפן נא שהיא כל תיליה
 הפוסקים נל שכתב בן מעלה דוספד נא מעבדה -
 הקום דאמרינן מעלה נל כן נראה לילך מעל מעקוס
 מעלה ודא רפנו הפוסקים מעל חק חפא מעלה
 מעלה עדיה כך היה ועוד למעלה אין אדם קר -
 מעל שיפא לו מעלה רחם בא וקא נפ עליה אי
 למבר אי הילך אפ שאין לו רחם כפי כהו שיש לו כהו
 נה מעלה מעלה כל אפ נפ נראה דלא כל כדער
 הין שכתב בא ששכת למעלה שלא יוצאה למעלה
 אחת ועדי רובה למקום ליתר למעל והעיס כיון -
 ששכת לה הוא חייב במעוועת דלא כל כהו מעלה
 ליתר דאדערך להפ לא נשכער שש מעלה לא מעלה
 דאי לא שהיה עסק שבוט כיהם ומעלה לא כל
 כהו מעלה היה יכול למנוע מעבדה התמונת מעל
 רבה הפוסקים נראה שחייב הין אם אשתו אינה רוצה
 ללבר מעל/ לתי שיכול לילך ולעבדה ולמנוע מעלה

המביט נראה שיכול להנחה ולעך ואם אחרי זה שלח אחרי-
 שרכוה אכלו ולא באה שיכול לישא אשה אחת אף שכתוב
 בבריתיה שלא ישא אשה אחת עליה ואם תראה להקצת חייב
 הוא לגשה אכן אם אינה רוצה להקצת יכול לישא אשה-
 אחת וימנע ממנה שבוט הואיל ושלח אחריה שרכוה ולא-
 באה אך רבה המביט בטעם סתמי כי נהו דאילו הלא נראה-
 שאם כתוב בבריתיה שלא ישא אשה אחת וממקומה ששלח
 זה הקצת נב נשבע שכן הך להניח השכונה בסוף הענין
 ואפי' אם הך לאי ושלח אחריה שרכוה אכלו שאם לא כג
 שיכול לישא אשה אחת ואילו כפי' ה' תחא כתב בנש שולח
 וחו' לבאר לאי ואמר לא יראה לבאר טעם ורובה לישא
 אשה נחושט לחם דמנה והשיב שיכול לישא אשה ושלח
 לה נמ ומשעו הזמן שהגיע הגז ליה ונשא שם אשה-
 ולפי' לפי' שכתב דמנה אינ' כפי' לכל זה כי יכול לישא
 אשה אחת עליה ואי' להיה לפי' ה' משי' שרכוה להקצת
 ממנה מנהו אינ' נשאי לישא אשה אחת עד שיגיש אחריה
 כדכתב הכא שאם רכונה להקצת שמתווי' לגשה ומנ'
 עוד הדב בד' שם וזל וכן מוכח מתוך רבה תהיה-
 אחרי שמתקין שהכנה יכול לעני קול כמוד' לה' כזמן
 היה אינ' מוכנה מור' עלן על הת' וכתב דכל תה' קול' וכו'
 ענ' והשתא אם איתא להיכא דכופין אי' כנ' כנל אינ' ומש
 לה עד שילבין ואשה מה כפי' להתקין על הת' הא כיון-
 המ' להנחה והולך לו משימלא אינ' חייב לה לא תוספת
 ולא שום רבה ענ' ולקדון רבה כתב/ דוד אינ' קושיא
 דלאו כל חדס מתקנה כיה לעגד ולעך דאול' אחרי שילך
 וישא שם אשה תתקנה לבוא אכלו ויהיה לו שם שפי' נשים
 ועוד להשתא שבהה היא אכלו לעם אם יראה לגש אחד
 מהם יצטק לתת כרובה משלם והוא ודאי לא נחא ליה
 כה' ונחא ליה להתקין על התוספת ולהטילה ברכיה
 ולגשה ולא תהיה אכילה כיה עוד כתב לה' הראש כלל
 לז' פ' כ' והכיוון העור בסמ' עה שאם אינ' רוצה-
 לה' עמ' במקומו/ שאין חייב במעונותיה זה אינ' חולק
 על הין שכתב דלאו כל כתיבה לעקור כיהם לאו דעאניה
 כמורה דמלשון הגלה ממנה שרכוה/ לגשה ולכן כעור

מהמעונות דהוא אינ' עוקר לאו דלא יגיע שאין לאו לא ליה
 שרכוה אותה ואינ' מעקיי' אכל כשאין/ רוצה כה והלן שטל
 לגש כלן וממחמת שהיה אינ' רוצה לקבל נמ אכילה כיה ליה
 חייב לה כלום דהיה הטרמטר לעצמה ענ' ולא הכתי' את-
 רכיוו דהא הראש זל אית ליה חרס להנחה כמ' שכתב-כלל
 חז' פ' א' ומעלה הין נראה להדיא דכל שאין/ יכול לגשה
 כנפ' ממחמת חס' דמנה אינ' יכול למנוע שבוט ואפי' איך
 כתב הדב זל דכל שהוא רוצה לגשה לא שהיה אינ' רוצה
 לקבל הנמ שיכול למנוע ממנה שבוט וזה פשיטא שאין
 יכול לעשות כן אף בכה' ולעגד והראש זל ברש' פ' ל'
 כתב כענין אם רוצה לגש כמעט מעלים על או שאר מענין
 והיה אינ' רוצה להקצת ואינ' יכול לגשה כנפ' מעקטר
 הקהילת והעיי' שמתחא שהוא רוצה לגשה ניש כיד' ליה
 הין לגשה אשכ' שמתד' התקנה אינ' יכול לגשה כנפ'
 מנ' לא יהיה חייב במעונותיה תחא שהעכוב הוא עילה
 והדב מקל' זל הך על הכ' והחז' איך לא לחו רבה הראש
 תבא השוכת הין הנ' ענ' ולקדון דרכה הראש י' להם על
 מה שיסתמך מעל' הראש שכלל לז' פ' כ' שכתב כרבה
 הראש שיכול למנוע ממנה המעונות ועוד י' כמנה-
 כוסקים ראשונים וע' האחרונים שזכר/ לרש' לשל שפ'
 מעלה'ם שיכול למנוע ממנה שבוט כאעור
 הכלל העולה מעלה'ם הית'ם למעלה שחנך זה יכול
 לעך לאי ולהנחה עונה כן ואול' כמורה שהיה יוספת
 נלמדה תתקנה ללבר עמ' ואינ' רוצה לקונסה כקנא -
 שקנא/ מכתשים להטילה ברכיה ותוספת לא רוצה להנחה
 עונה עד שילבין ראשה וכתב' מעדחמ' כתב חז' פ' א'
 ופ' ששטל נב כנ' והעלה שיכול לעגד ואפי' שהדב
 כד' זל פלג על זה נראה להדב כד' אינ' ענין לגד' דלא
 כתב כן לא כנ' שהיתה רבה וענינה וחלשה ממחמת-
 תחלואיה אשר חילה ה' כה שאין ספק שהיה אנוסה כזה
 ואין לו לבושה ועוד שהיה כרחה לעך כערכות'ם אכל-
 כנ' שאין ספק רכס שאין כרחה לעך כים ועוד שנינ'
 חולה כנ' מורס כנ' שיכול לבושה ואם לא תראה לעך
 אם יראה יכול לעגד ולהנחה ולעך וכן נראה כן מעלה
 הדב יד' אהין כאה פ' ענ' שכתב תחילה רבה תחא כלן
 שום חולק ובאור' לז' כתב אף לרבה המנ' שסוכה-

ויגש אברהם שות סו יא

לך וענה וס כיון אורה בשאר מעי כפיות ואס עכו
 עכב/ אורה ולא הועיל אס ירצה לעגשה תפא בלא כניסו
 ויס להביא דחיה לזה להכפיה היא יורה מעיניו והוא
 מעשה דקיל בלן והביאו מעין באה פי כן נבי הפוסק עשר
 למר/ שאס כפקה האעה עצמה ליתך לבטל ואין יורה
 מעשר שרש עד שרלפין האעה מעמט דאס ילו עשנר
 כופין אורה ליתך לו ואס איתר להענין הוא קנס גדול
 יורה מעכפיה אכ הול פקס דאס כפקה על עצמה
 שרש עד שילפין האעה כיון דה קנס גדול אכ יס
 כולה תשכ ותרענן אא ודאי נראה להכפיה היא יורה
 גדולה מעיניו ומעוזה אס היא ארנסה שאין יורה
 מעשר לתר מע שפקה או מקילין עליה שתרענן אכל
 אס יורה מעשר כופין אורה לתר לו ואין אכ/ מערס
 בענין ובודאי הוא להט כנח להוא אומע לעלית והיא
 אומער שלא לעלית שכושן לאו היי/ הכפיה שקונס
 אורה בכרובה אא היי/ הכפיה האמורה ככל מקום
 לרפן או כעל או בשועים דאלכ אא הכפיה להכא היא
 קנס הכרובה למע להו לרבנן לפלוג אורה בתר לעט
 יהול ליתר הוא אומע לעלית והיא אומער שלא לעלית
 תפא שלא בכרובה אא ודאי נראה להכפיה האמורה
 כה כוללת לבמה ענינים או כעל או בענין עיניו
 וילך ואס עכו לא תרובה או יס עט/ עט/ להכפיה
 כרובה ומע עוד לתר/ לכה הנפץ עס לכה הין -
 כ לא לכה הנפץ אא הוקא בשאינה רוצה להרענע
 וכוללת ומעמער עצמה א הכלס ואין דבעל רוצה
 למחא לחטא אחרה כי אי/ מערס כזה אא כיון
 שאינה רוצה להרענע יכול להנחה ולילך והיא -
 תשכ עד שילפין האעה עכ אחי המע/ כהר לא הכני
 כזה את רכיון להט תיקן כזה לעלן לכה הנפץ הס -
 היפך לכה הין שהר לכה הין אין עוס תרנה לילך
 אלא עד יוג- עמה כמעד/ או ינעה וכל עוד -
 שלא נפעה באיזה אופן שיהיה אין עט/ עט/ עט/ לעלית

מעמער עכנע וזה היפך לכה הנפץ ועוד דלש לכה הין -
 אין יכול לעגשה כעכ ולכה הנפץ יכול לעגשה כעכ -
 ולזה איך ליתר/ ובארת/ להנפץ אין להס מרס נעמה שר
 כהר עלות לכה הין מעמער עמער/ מעלכ הנפץ כמס -
 נה עכר ואין זה האיש מעמער שמוח א שכושן לגנע חלול
 וכו' ירענע כן שאין זה האיש מעמער שמוח א שכושן כדי
 שמוע שיתפ לה הכרובה וכו' עכ ולא ילער אכ יעלה
 על השר שנה האיש מעמער שמוח א שכושן כל למייב -
 בכרובה אחר עה ביא מערמט כל לו החיות ולכה הין והכ
 מעמער/ בכרובה ידרוסטר עוד כהר הוכ הין דלא עכ
 הוכ זל כענין אס רוצה להנחה עד שילפין האעה עד -
 שישכ עליו שש לעלן רעש טו שהר כעלה נערק
 במעוטר חס הייב ליתך לה ואס איתר למייב לעגשה כעכ
 המעביט זל אכ מעיכין יס לה מעוטר עד - שיעל עלהס
 אא ודאי נראה לכעלה נערק אס הייב ליתך לה המעוטר
 אס ירעה שלא ליתך לה נע וינחה עד שילפין האעה
 או לא יוכל לעמור כן אא מערס/ לגמה נטו העיב שחל
 לעמור לבנול לעמה כעכ כי אין זה האיש וכו' ומה -
 שנקר/ מעלכ המעביט שכו' רעה עכר/ שמוח/ -
 לגמה ורקח כוללית הא ליתר להרס תשיה שוכה לעל
 אשה על אחרת והוא ככו נעכע שלא ישא אשה אחרת ויל
 האוס כהר עס שאס ירצה לעל אשה שמוח/ אחר אחר
 את המעביט שיעט את הא אכל אס ירצה להנחה ולילך
 ולא ישא אשה עס ודאי שיכול לעמער ומע מאוד נבאק
 על הוכ כד זל שמוח/ פ"ע/ לרפין מערס/ המעביט והוא
 נע דכה הין כרעה מרס המע הין שאין יכול לעמער וילך
 ואיל ככה המעביט הרס הלך והנחה עמונה ואחר זמן
 שלא אחרה שרביא אכל לאי וחפה במע שהנחה עמונה
 והלך לו לא איכטר להו לרבנן וארנכא מי מעיכיה שהואיל
 ילא אחרה שרביא אכל ולא באה שיכול לישא אשה אחרת
 עלה ועוד אנס זה היא היפך לכה הין שמוח/ הין נ
 שאין עוס דקסה לאיש לילך לאי שלא כדאין אחרת ואיל עכר

שאלה מענה זה איך כשנלחם אדם בעושים ליתור על נשמה
ועושים ליתור זה ככל יתע האבילות שיש וזה -
והעיקר ביום ה' שבעושים ליתור וקוראים לנשמה נח ועושים
להם מעולה ונחלה שם מעבד לעבד ובער יאמר דורנו
להם מעשר בעולם כפי מה שיחיד בעושים ועושים ליתור
זה או ביום ה' או ביום ה' ולפעמים למיכאל מעה מקלחת
או מעמלק ולפעמים יקרה זה ליתור ביום שק ומענה
זה קולם וילעו לעת כל יולע להען מעמלקים שהיו בלוחם
שלפניו/ יאן עמלק והיו הולכים ליתור זה ביום שק וביום
א' שולמים להם שכל והן עקד חלשים מעמלק באו הכושים
היו מעמלק את ילדם שלא ללך ביום שק מעמלק שבו שכל
וקלר מעמלק היו מעמלקין במענה הקולם ואז אמעבד בחפז
אנב מידאי אלקמה נא באומלם לעת מע יעשה יעשה
ואם יש מקום למענה זה וזה החל בענין זה וגו' י

תשובה כרב העמלק בסוף פ' אע"פ אהא דקאמרי
הקם נב' מעמלק לעינא' כשבו שבת כרב שם
מבאן פסק רב' ברוך י' ש' חשש על המזמן שמשפטים
אותם להקלל בשבת והו' שמש היה אותה דאין איסור
להא דוקטם שבו לקיים המצות להקלל נב' והנה כלל
גדול מעמלק בילד/ מעמלק הוב' החי' זל' במעמ' פח
הטב' אותם שכל סבא שמשפטים ה' באחוריה עליה
הטב' אותם והיא העיקר והבא י' פ' כמר כרב כלל זה
י' למען והוב' י' מעמלק הביא סבא הוב' החי' זל'
על המעמלק והוב' י' מעמלק ואז נראה לכל זה מעמלק
ופ' הכ' פלג שום מולק ואז נראה לכל זה מעמלק
ליכא לפע' להעיקר כמ' אחוריה ולפ' נראה להסבא שהביא
באחוריה המעמלק מעמ' ר' היא העיקר ועל סמכין -
כיון שהיא באחוריה וכן דאית' למען באח' פ' תקפה שפ'
שהמכיתה לעמ' עליון לעב' ה' וכן פסק כשהם וזל' הנעל
שבו כל לתקוע כזה או כל להקלל או כל לתקוע כשהתור
וי' אינ' פ' כזה מעמלק שבו לעל' מעמלק מעמלק
דאיסורא ליכא ופמ' שפ' לכיון להביא כפי ש' לא שבו
ש' מה כרב אסור להשפיר חזנים להקלל בשבת ויש מע'
מעמלקי וכלל גדול מעמלק בילד/ שכל סבא שמשפטים מעמ'
במקם ואחר כש' יא' הלכה במקם ואז פ' איך מעמ' כמ' -
תקפה כרב להיפך ופ' דאית' להוב' שולחן עבוד
פ' תקפה ש' מעמלק והנה ככל נראה לכל זה
לפ' ואחר יא' הלכה במקם אין כלל זה מעמלק שהרי
מכאן להוב' כ' יעקב י' נב' על סבא דאין

כלל זה מעמלק לכמה מקומות מעמלק/ למען שהסבא
הלכויה כורב אורה במקם והם העיקרית כורב אורה כשם -
יא וכן כרב הוב' זל' אברהם י' ל' על סבא דאין -
למען על כלל זה ל' ש' כמה מקומות להיפך על
עין לה י' מעמלק ככלל זה השם י' ואז לכתב הוב'
למעמ' כל גדול י' ש' המכיתה/ כלל זה מעמ' נראה
לכ' למכאן/ למען במקום אחר וזל' לעת לפסוק בא -
היפך מעמ' שפ' ש' נראה לכאן הם הוב' כ' יעקב
והוב' זל' אברהם למען עליהם שכתב/ דאין למען על
כלל זה מעמלק מעמלק/ למען ש' תקפה שכתב להיפך
ומי ה' למען החי' ככמה מקומות וזין עליהם
הוב' י' מעמלק ככלל השם י' והוא לפסוק ואחר
יא להמכר לא הכילה והוב' ש' ככלל אורה חתה
דאמא לא הכילה והו' הוא טבא/ כרב כיון שהביא הם
במקם ואז כלל יא' הלכה במקם והיא הוב' שהכילה
והוב' י' מעמלק ה' להכונה היא שלא הכילה כפי לפסוק
בהדיא כמד מעמלק ומעמ' אכן אכלין מעמלק דאית' על
למען פסק במקם ש' ולען ה' זה קשה דאז מעמ' נח כמה
שכתב שלא הכילה כפי מעמלק לפ' הוב' במקם ואז/
יולעם שהלכה במקם א' ח' באין הכילה כפי הוב' א'
כמי ול' לתב' לפ' הוב' החי' ככמה שכתב שלא
הכילה לתב' מעמ' כש' נ' שבו ש' הביא שתי הם
אחד במקם ואחר כלל יא' ובמקום אחר פסק בא' כמ'
ההיא לפ' הקלל או מעמלק כיון שהביא שתי הם ביחד
לא הכילה מעמלק ואז ל' כפי אותה מעמ' שהביא אותה
כלל שום מולק ואז שבו ש' מעמלק לה כלל האומר
כיון שבו תקפה מקם כדעת המעמ' ולא הביא שום מולק
לא חש למע' שכתב ש' ש' היפך מעמ' כיון שבו ש' ש'
הוב' במעמלקת ש' נראה לתב' לק' המ' כמה ש' הק'
על לכה הוב' החי' ונס מעמ' ש' על לכה מעמ' לפסוק
ננהו והוא כמה ש' מעמ' על לכה מעמ' לפסוק
אזה שהביא מעמ' ש' מעמ' על לכה מעמ' על לכה
כורב מקם ואחר יא' דמא' נח ביא שמשפטים מעמ' דהלכה
במקם והוב' ש' ה' נה' מעמ' מעמ' ל' עלות שמשפטים
דלמע' מעמלקי לכה היחיד נ' מעמלקי וכרב הוב' ש' ש' ש'
יאה כ' אחר לכה היחיד ויאה למען על' שמשפטים דכ'
היחיד לא היו יכולין לבעל לכה הוב' ש' ואז לכה כורב
לכה היחיד מעמ' כשהם ש' ש' ש' אחריו דא' וזל' הוב'
לכיון ית' עיהן ויאלקו ש' ואז לכה ש' כרב הוב'

ויגש אברהם סי יא

שבוהג'ק זה בזמן הזה ואף כדאי'טא סכנה אינו גא -
הי'טא ששט'הס י'פולן לעלות אכל כששט'הס כשהאחד -
משה אר'ס ואין יכול לעלות אין כו'טן תו'טת י'ש'הס ס'ו פ'ו
וכן כ'טב מ'ה'פ'ר כ'כ'ר פ'ו מ'טב וא'ס א' מ'ה'ס חו'לה אי'ן יכול
לבו'טת מ'טב ה'ר מ'ש'מ'טת לה'ר כ'ד לא ל'כ'ר כ'א כ'ש'ה'יא -
א'ר'ס'ה ש'ה'יא חו'לה ומ'ה'ה'ט' ג'ל לא ל'כ'ר כו'ה א'ס ה'יא חו'לה
וא'כ לא פ'ל'ט מ'ה'ה'ט' וה'כ'ד ז'ט' א'ל ה'ר כ'ד לא ד'כ'ר
ג'ל ה'ק'א כ'ש'ה'יא חו'לה ול'ט'ט'ן א'ס ר'כ'ה ל'ט'א א'ש'ה א'ס -
ג'ל א'ח'לה כ'מ'ה פ'ט'ט'ס ולא ר'כ'ה ל'בוא כ'כ'ר כ'ר'כ'נ/
ל'ט'ל מ'ש'ס ה'מ'ט'י'ט' ש'א'כ' ה'ק'נה ש'מ'ה כ'ב'ר'כ'ה ג'ל
י'ט'א א'ש'ה א'ח'ר'ת א'ס א'י'נה ר'כ'ה ל'בוא ל'א' י'כ'ול ל'י'ט'א
א'ש'ה א'ח'ר'ת ג'לה כ'א'י וא'כ ש'כ'פ' ל' כ'ר'כ' ש'ת'ק'נ'ת י'נ'ט'ג
ג'י'י'כ'א א'כ' כ'ט'ל'י'ת' א'י וכ'כ ה'ר'כ' ה'ח'כ'כ' כ'ש'מ'ל ר'כ'ל
ד'א'ו'ר'ת ה'א'י'ט' ר'כ'ה ל'ב'א'ר' ס'ט'ק י'ל ח'ר'ס נ'נ'ט'ה ו'ר'כ'ה
ל'ט'ט'ו'ר'ת א'ו'כ'ן ג'ל א'י'ט'ב'ו'ר' ג'ל'ו'ר' ד'ש'מ'א א'כ' ג'ל'ו'ר' נ'ז'ר
א'כ'ל א'ה'כ' א'י'כ' ד'ט'ל ז'ה לא נ'ז'ר נ'נ'ט'ה ו'כ'ן כ'ר'כ' ה'נ'ט'ן
כ'פ' ל' ו'ה'ר'ס ל' כ'ו'ט'ן כ'כ' פ'ו נ'ה ה'כ'י'א'ו' ה'ר'כ' ה'ח'כ'כ'
ו'ל'כ' ש'ה'ט'ו'ל לא ג'ל ז'ה כ'י א'י'ן ר'כ'ו'ן ל'ט'ט'ה א'ו
ל'י'ט'א א'ש'ה א'ח'ר'ת ג'לה לא כ'י'כ'א'ר' כ'ש'ט'ן ה'ז'ה -
כ'א'ט'ר ה'י'ה ג'ס ל'כ'כ' כ'ל ז'ה נ'כ'א'ר' א'כ'כ' ר'י'ה'ט'ו'ל
וכ'ן מ'כ'א'ר'ת ל'מ'ה'ל'ק'ט' כ'ט'ו'ר'ת' א'י כ'כ' נ'א ש'ה'כ'י'א
מ'ש'ס ה'י'כ'כ' כ'כ' ה'ק'נ'ה ג'ל מ'ה ש'ט'ו'ט'ן ה'כ'ט'ל
ש'ה'ו'א כ'ט'ו'ר' מ'ט'ב ש'י'ט'כ'ו'ר' ש'י'ט' ל'ה ג'ל'ו'ר' ולא י'ה'י'ה
ל'ה ג'ל'ו'ר' ה'ר'כ'ו'ט'ת' ולא א'כ' מ'ט'ו'ט'ת' ו'כ'ר'כ' ש'ד'ו'ק'א
כ'ט'ט'ו'א'י'ן י'כ'ול ל'ט'ט'ו'ן כ'ן א'כ'ל כ'ק'י'ל'ט'י'ן לא ז'ול'ט'ר
א'ס ה'ק'נ'ה כ'ן כ'כ' כ'ט'ט'ר ה'ק'י'ל'ט'י'ן ל'ל'ב'ר' א'ח'פ'י'ו' -
וכ'כ'ר' מ'ה'ל'ק'ט' ש'מ'ל'כ'י'ן ג'ה נ'כ'א'ר' ש'כ'ט'ט'ו'א'י'ן -
ה'ק'ן ג'ס ה'כ'ט'ל כ'כ'ל ה'ז'ו' ו'כ'ר'כ' ג'ס ה'כ'ל'ל' ג'ט'ו'ל
ש'כ'ו'ט'ת' ל'ט'ט'ו'ר'ת' וא'ס לא ה'ק'נ'ה ל'ל'ק' לא כ'י'ט'ט'ן ל'ה
ל'ג'ט'ה וא'י'ן ל'ה ג'ל'ו'ר' מ'ט'ו'ט'ת' ו'נ'ט'א א'ש'ה א'ח'ר'ת כ'א'י
כ'ל'ן מ'ט'ו'ט'ת' ש'ט' ה'י'י' נ'כ'א'ר' ל'ה'ד'י'א כ'ר'כ'י'כ'נ'א ל'ט'ט'ל
ג'י'כ'ול ל'ט'ט'ו'ט' מ'ט'ט'נה ה'מ'ט'ו'ט'ת' ו'י'כ'ול ל'י'ט'א א'ש'ה
א'ח'ר'ת ג'לה כ'א'י ו'כ'ר' ד'ט'ר כ'א'ן לא כ'ר'כ' מ'ה'ל'ק'ט'
כ'ן ג'ל ל'כ'כ' ל'י'ד'ו'ר' כ'א'כ'ן מ'ט'ט'י'ס ג'ל י'ט' ג'ס ח'ר'ס

ולא שבו'טת ג'ל לא ל'י'ט'א א'ש'ה א'ח'ר'ת א'כ'ל כ'כ'ר' ש'י'ט' ש'כ'ו'ט'ת'
ג'ל'ו'ר'ט' ש'כ'ו'ט'ת' לא ל'כ'ר' ה'ר'כ' כו'ה ה'א ל'י'ט'א ש'ה'י' ש'י'
ד'א'י'ת' מ'ל'כ'ר' ה'ז'ל'כ'ו' ש'כ'ר'כ' ל'ט'ט'ן מ'ט'ו'ט'ת' ש'א'כ' ג'י'ט' ח'ר'כ'
נ'נ'ט'ה א'ו ש'כ'ו'ט'ת' י'כ'ול ל'י'ט'א א'ש'ה א'ח'ר'ת ו'כ'ט'ט'ן א'ש'ה
ש'א'י'נה ר'כ'ה ל'ט'ט'ת' ק'ד'א'ו' א'ו'ר'ה ה'פ'ו מ'ט'ו'ט'ת' ו'מ'ט'ו'ר'ת' ל'ן ש'כ'ט'ל
ש'כ'ט'ו'ט'ת' י'כ'ול ל'י'ט'א א'ש'ה א'כ' א'כ' ג'י'ט' ג'ט'ק ש'כ'ו'ט'ת' כ'ן
נ'ט' ג'י'ט' ע'ל'י'ת'ר' א'י' א'כ'ן מ'ה ש'ה'כ'i'א' ר'א'י'ה מ'ל'כ'ר' מ'ה'ה'ס ג'
כ'ו'ט'ן א'ו'ר'ת' ל'ג'ט'ה ש'כ'ן כ'ר'כ' ל'י'ן ג'ט'ה ל'כ'ש'י'ח'ו'ז'ו' ג'ט'
לא ה'כ'ט'י' א'ח'ר' ל'כ'י'ן ד'א'ד'ר'כ'א' מ'ל'כ'ר'כ' ש'א'ס י'ח'ו'ז'י' ג'ט'ו'ר'
מ'ט'ט'ל ה'כ'ר'כ'ה ו'ה'ר'כ'ס'ט'ר' מ'ש'מ'ט'ת' ש'כ'ה ל'כ'ר'ת' ל'א'י' ג'לה
ד'א'לה א'כ' ש'ח'ו'ר' לא נ'ק'נה כ'כ'ר'ה ל'ט'ט'ו'ר'ת' מ'ט'י'ס ו'מ'ה
ש'כ'ר'כ' ל'כ'ש'i'ח'ו'ז'ו' נ'כ'ה מ'ט'ט'ל ה'כ'מ'כ'כ'ן לאו מ'ט'ט'ס ג'א'י'ן
י'כ'ול ל'בו'ט'ה ג'ל ה'י'ל'ט'י'ן ג'ל מ'ט'ט'ס ל'כ'י'ן ל'ח'ו'ז'י' ל'ח'ל' א'כ'
א'י'ט'ט'ט' מ'ט'ט'י'ס ל'ה'פ'ט'י'ה כ'ר'כ'ר'כ' מ'ט'ט'ה ח'ו'ז'ר'ת' ג'ל'ו'ר'
כ'כ'ר'כ'ה ו'ט'ו'ר' א'ס א'י'ת'א' ש'א'י'ן י'כ'ול ל'כ'ו'ט'ר' ג'ל ה'י'ט'ו'ט'י'ן
א'כ' כ'ש'כ'א' ל'ג'ט'ה לא ת'ק'כ'ל נ'ט'ה ט'ר ג'י'כ'ן ל'ה ה'כ'מ'כ'כ'ן
ו'ה'ר'ת' ו'ל'ט'ה ר'מ'ט'ק' ט'ר ה'ח'ו'ז'י'ה כ'א'ו'ט'ן ג'ז'כ'ט'ן ל'ק'ן ל'ט'ט'
מ'ה'ל'ק'ט' ש'א'ס א'י'נה ר'כ'ה ל'ט'ט'ו'ר'ת' ש'א'י'ן/ מ'ט'ט'י'ס כ'ט'ו'ט'ן
ו'י'כ'ול ל'י'ט'א א'ח'ר'ת ג'לה כ'א'י'ט' א'כ'כ' ג'י'ט' ג'ט'ק ש'כ'ט'ט'
ט'ט'הס

ההקדמה לכל בשכונת הספר להירש ולעזר היא לאסוף מא
 נחם שכונת היא ונראה דם שם כיון מעין זל שאם יראה
 להחמיר על עצמו/ פועל האוסף מאי אכל אינן לא היה
 כותב לעזר האוסף לא היה יכול להחמיר על עצמו/ לאסוף
 לכל חמור מלפני נעשהו נקרא קלוע וכו' נתיישבו וכו'
 מעין נראה הרב החשוב לעזר שכונת מעין פ' הסכנה
 כזו/ לעזר העיקרי בספר שכונת אך אם יראה להחמיר
 על עצמו פועל היא או אם יראה להקל בשכונת הדמך
 בשאי ולא הכותב הלפני ולא החלעו למעלה אך אם
 יחזור בפי האחר ויכתוב לעזר הספר לכר כההיא לפי
 הקל בלתי שום חולק הכונה להכיל פועל המהיר
 ואין אדם יכול להחמיר פועל האוסף וגם כההיא לפי
 ש' חמור הלפני כמחלוקת ופועל האוסף והכיל
 לעזר יא כוננו לפועל הלקח יכול להירש להם לחון לקח
 שבו אכל בפי הקפה חזר וחכמה דאפי שלא בשכונת ולקח
 מעיקר וכמו שכן מצאנו בפועל בפי להדיא ומעשה לך
 ולא מעד מעד שהק הרב שלחן נבוא זל כמח שהקמ
 על הרב הסכונת כמח שאם מצא ב' סכונת אחד בספר
 ואחר בשם יא שלא הכיל מעיקר והק עליו הש"ס דלעזר
 לא הכיל והרי כלל מעמד כולנו/ דהלכה בספר נעזר
 הרכוס האמורה לך ולא מעד עוד נראה דודאי העיקר
 (כפי מעין שכונת הקפה ספר ל' כלפי המהיר וליסוד
 ל'כא ואמללן שחזר בו מעמד שכונת בפי ש' וראה
 למה מעמד שחזר ל' הרב החשוב והכיל הרב יד
 מעמד ככלל הפוסקים פ' מ' והוא היכא שהכיל -
 הפוסק סכונת אחת בספר ופ' בשם וא' ובעקום אחת
 פקד בהיפך היא בספר והספר פקד כרע/ בשם וא'
 פקד והעפיקא ל' ה' מעשהו סממין והרב מרע
 אברהם חלק חמ' פ' יוד' דיש לק' פקד וכתב עליה
 דאמללן להדי כיה מעמדא אפי כנד שכונת הקפה ספר
 להיפך אמללן וכתב עליה להדי כיה מעדהיא כפי ש'
 ונראה לפיכך אפי הרב החשוב יולה ולא פקד לפיכך
 משפיקא ל' לא הקפ לפיכך ספר ואחר יא ובעד פקד
 להיפך אכל כנד שכונת הקפה ספר פועל המהיר
 ולא פקד בשם יא נראה דאפי הרב החשוב יולה דלעזר
 חזר בו מעין המהיר ומה גם לפי המהיר/ למען דעלה

דעתי בפי פועל המהיר עוד נ' לעזר דודאי העיקר לפי מעין
 שכונת הקפה ועליו י' למען ומהם אין לעזר והוא כמח
 שחזר ל' הרב החשוב כאפי פקד הנדב' אחר יא הא דאמללן
 הפוסק שחזר סכונת בספר ופ' בשם יא דעתי לפיכך סכונת
 הי"ג/ לקח בשל יא הוכחה בפיון שחזר כפי שניה אכל אפי
 יא הוכחה בפיון שחזר כפי שניה בפיון שחזר כפי שניה
 כלשון יא הכיל לה סיוע מעמדא אחת ופ' כפי עוד ד' ק' י'
 לעזר לפיכך כפי ש' אפי נראה לפי כנד שכונת בפי פ' הקפה
 וכן מעמד כפי מעמד שחזר/ הק' ל' פ' יא וכן מעמד
 שהיו שופר מעמד מעין להחמיר הדגש כלפי ש' ואין לך
 הוכחה ונראה לעזר גדולה מעין שחזר סיוע לפיון מעמד נעם
 מעמד הנאמר לעזר מעמד האמור לעזר להעיקר לפי מעין שכונת
 הקפה כי עליהם י' למען הרב הי'ר' לאסוף חזר' אפי בשל
 שכונת לקח וכלפי האמור כפי נדן לכאפי לפי הפוסקים נראה כל
 מעין זל ואמורה אפי להרב כפי ש' ש' וכתב לעזר כפי הקפה
 הוכיח להם הרב הי'ר' וכן נראה להקל על וכן פקד הרב החשוב
 כפייה אח' כפי ש' מעמד מעדי כיונא שהעיד מעדי על מעדי
 ששכר חזן להקל בשכונת לקח ולא פקד ש' ש' חולק מעמד
 לה' הילכך וכתב נפ' מעמד מעדי כיונא על שכר המעלה שהוא
 מעדי בשכונת וכן פקד הרב פ' מעמד אח' כמחלוקת מר' פ' ש'
 ושכר המעלה מעדי ונ' מעמד לה' שכר מעמד ובעד החזן -
 פקד מעין בפי פ' הקפה לפיון דאין שוכר/ בשכונת לא מעמד
 שכר מעדי וכן מעמדא כפי ה' שכר ל' זלשן שהעדי נפ'
 אפי נראה למעדי ש' כפי מעמד יהודה פ' הקפה שכונת
 מעד לפי ד' זל ר' דאפי ר' מעמדא נראה אפי כמקום
 מעמד ולא שפין לא כהכלעה המ' כיחיד אכל כלפי המעמד
 לפי כפייה ששקד הקפלה כל להכיל את הרב' לכא
 למעמד נבי ובי' שיריו נ' כן מעמד ומעמד ושי' כמקום
 מעמד נב' נראה לאסוף למעלה בשכונת למען שכר בשכונת
 ופ' לפי מעד שפ' כפי ש' פועל האוסף דאפי שפ' -
 כאן פועל המהיר י' להחמיר על ולא ילעזר מעמד לפי מעד
 שכונת מעין ולה' מעד מעמדא לפי מעד ולמקור ה' ומה
 נ' כי הרב החשוב פקד מעד אח' מעד הנה מעמד והאגולה
 לר' ד' והוא מעמד שאי/ נודע שכר זה לא לקיים המעמד
 ושע' כללה היה מעק' המעמד והחא ל' לאינ' לקיים
 המעמד ש' ואפי לפי מעד זה ולפיכך מעין י' להם -
 למעלה על מעד ש' מעמד לקח שבו בשכונת ואפי איך
 יוכל הוא זל לה' מעד מעדיה ולמקור ה' ואי דעיקר
 מילה מעמד מעין שכונת ש' שפ' כדעת האוסף זא חזר

החכים שהביא שתי הסכומות ולא הכריע תמאחו שאם
יבוא איזה פוסק ויכריע בלכא היה ויפסוק כמנהוגו אף
לא הכריע תיקון ואף גם למה שהק' רפה מעין אהלי -
לק' רפיון שבפ' עו' הביא כ' סכומות ולא הכריע ובפ' ד'
תקפה הוא עצמו הכריע כי אף תמאחו שהכריע
בפ' תקפה כי א' וסרס בוותיה/ משנה לא חס' למה
סרס בפ' עו' היטך תמא' עוד ברכ' השך ת' אחר
ומ' גם למא' להביא מעין יא' אעפ' שאין הלבד כעו'
משום שמתא' כבמה תיק' ותמא' וכבמה איכאב' שהם
תמולקיס בלש' ונחמ' נחמ' ונחמ' לכו' ברכ' אכ' אכ'
היחיד כ' אול' י' מקום או תולדה שמואל פן שיש
להם על מה שיסתופו ש' ונח' רפ' א' נחמ' דנח'
כנ' כיון שיש תנוד' פסוק בלש' ונח' בתמ' שולקיס
שכ' כל לתקוע נח' למ' שמתפלל כיה' וכיוה' לק'
כ' י' להם על מה שיסתופו והיא סכומות היא שהיא
בפ' עו' דעל כונה זו כרבה מעין סכומות יא' ולכ' לק'
כמה שמעין סקרי' להיה' אלהיה' לה' לבונה זו כנח' מעין
פ' יא' כל שאם י' מקום שיש להם תנוד' ל' להם
על מה שיסתופו כ' שפ' עושה חוקה העו' עפ'
סכומות יא' ומשנה סרס' לה' מעין בפ' תקפה להדי'
לאות' שיש להם תנוד' דאין לבמה תנוד' ושפ' עכ' עכ'
לקח שכ' ולא חס' לה' מעין למה שהסרס סקרי' דידיה
אלהיה' תמאחו דלכונה זו כנח' מעין סכומות יא' משום כ'
ואול' י' תנוד' כאותה פ' ומ' תמא' משמע דמא' לפס'
בפ' תקפ' כפ' יא' שהביא בפ' עו' הי' ל' לתקום שיש
להם תנוד' פסוק עוד נל' לתק' רפה מעין והוא דמל'
הדא' י' לחוס' שלא לקח שכ' סכומות אף אין איסור גדול
כא' חשמה בעלמא ומשנה נכ' שכת' דאית' כהכלע'
לא שמו חביע' כא' כהכלע' ויש מע' שהומה להקרי'
אף שלא על הכלע' והם סכומות רכ' ונח' שהביא העמוד
אמן נכ' שכ' תוקע ושכ' תוקעין דלא אית' כהכלע'
כנח' נל' לשון לא שאל' דואה' פ' ב' רפה עו' להרב'
עכ' ת' השקל' נל' בפ' עו' שתי' כן והביא סמכות'
למה תולדה השך כ' ס' דעב' סכומות מעין שמתא'
כ' הסכומות אעפ' להענין כפ' חשונה משום דנח' -
כאיסור להכין ונחמ' הלחך שיש למעוך על למה שיש
ואף גם פה י' למעוך על רפה התמא' דאיכא שער
הלחך וכמה העור עפ' שבפ' ר' לא היו מולאס'
תוקע' עד שהיו כרתי' לשכור תוקע' ואין לק' דוח'
גדול תמא' ואעפ' דנח' כחזק' אית' שלא יתבאו מע'

ש' תכלל תמא' נכ' חזק' אית' כהכלע' משאכ' נכ' תוקע'
דלא אית' כהכלע' על' נחמ' חק' תמא' בפ' תקפה ששפ'
שכ' מע' שמתפלל כסכומות תוקע' ונחמ' כנ' ולע' אית'
למה הע' ששפ' כנ' שכ' תמא' ש' שכ' תוקע' אית'
העני' כנ' בעי' נחמ' שיש להם מעין ואין נכ' כס' כס'
תמא' לכת' תמא' כ' בשא' ימ' השכומות תמא' ככומ'
ולא אית' למעין שמתפלל ויח' שכ' כהכלע' ומשנה עיכ'
אותה ש' שכ' תוקע' דאיסורא לביא חק' נ' דאין זה תיקון
שהיה נכ' תוקע' אית' כהכלע' על' שותק' כיוה' כעפ'
וכן כנח' הפ' ואין זכר' מעין תמא' איה' ועוד כ' תוקע' שפ'
תימא' לנח' התק' ותמא' דהיא רפ' עו' ופ' תקפה מולא -
מתקור' אחר תולדה התמא' ואף אין מקום למע' אכן נחמ'
השק' התמא' כנ' הוא כמ' לעעלה משום מעין החכ' זל'
דאס' דאין/ בעקום אחר ששפ' סרס' יא' שלא הכריע עיקר'
וכונח' כמ' לעעלה דאס' דאין/ בעקום אחר לחור' והביא
הרב' בספ' בלח' שום מולק' ח' אית' לחור' והביא בפ'
זה וכל אס' הנה הרב' בסרס' ולא חזק' בו בתקום אחר חז' כזה
הדין נל' למס' יא' הלבד בסרס' ובמה שכן כנח' בפ' עו'
כש"ל אף להרס' סרס' כהכלע' ואחר כנח' ויש חוס' ונח'
החכ' שלא הכריע ובפ' תקפ' חז' והביא הרב' בסרס' בלח'
שום מולק' ונח' הרב' החכ' שחזר' והפ' ואף חיל' דאיה'
גדולה ענ' שבפ' עו' הביא מחד' הרב' כעפ' לקח' ולא הכריע
וחז' בפ' תקפה והפ' ונחמ' להביא דאיה' דכלל זה הוא
משום תולדה מורס' שכר' בפ' עו' על רפה מעין אחר שהביא
סרס' יא' כנח' ולקח' פ' תקפ' פוסק' להדי' ולבאורה רפה מעין
כא' כפ' חזק' דמא' כ' ללמד' וה' כלל זה ילע' להסכומות
שמתא' בפ' היא העני' ונחמ' י' למעוך ואף גם כנ'
כיון שהביא תמא' לע' הלאס' כפ' ודא' לע' לפסוק בוקה'
ואס' נחמ' להכונה רכ' פוסק' נכ' בפ' תקפ' הול' וכן פוסק' נכ' בפ'
תקפ' לא ודא' נחמ' חז' החכ' רפיון שהביא כ' סכומות
ולא הכריע הרב' ולמה כ' נחמ' מולק' דכאן לא הכריע אפ' בפ'
תקפ' הכריע ואין למעין מולק' שבפ' תקפ' פלל' לא כשע' נחמ'
ולא כשום אופן אף עין כ' לבא' להיחמ' ענ' שבפ' עו' כנח'
הרב' וסרס' אית' כפ' לע' חוס' וחז' כ' מולק' וסרס' בפ'
תקפה כלע' התמא' ומשנה הולק' לחזקה אפ' דהיא רפ' עו' ש'
רפ' כלע' התמא' מע' לו' לחזקה בפ' תקפ' למקום ענ' מולק'
שכ' סרס' ע' בפ' עו' אף נחמ' לע' מל' הע' פ' ומל' חס'
והוא להע' שכותב' מעין ס' יא' אפ' שאין הק' מ' למה כשע'
בולחך שיש למעוך על למה שיש' אף הנהח' כסכומות סרס'
לאסור' וכותב' לע' התמא' כש' יא' שיש' למעוך להקרי' כשע'

חפ' אומנו ל' קולם השכר אכל מעורר ליתנו ל' אחר השכר לעג
עשיר רכז פ' בשכר שבער שג' הרי' ערדיו פ' ב' אומנו ל' ביום
שג' עשה רכז פ' אומנו ל' אחר השכר למטה לא -
עשיר רכז פ' אומנו ל' ב' שיעשה את כנר אס' שוכר
אחר ביום שג' פ' שיתפלל בשכר אסור אכל אס' ביום א'
נורק ל' שפון אט' מתבין מרדך מעטיו שאין תפלתו -
כחפ' שמתפלל מתבין ואילך מעורר עוד נכח ל' רכז רכז עין
והוא במל' לעיל מעל הרכ' תחזית השקל שהביא מעל
הג' להיכא שמתבין מעין סקס ויא' אה' רכז רכז ל' עשר
החלק כגון שאין מתבין תוקע לא בשכר וכע' קמור ולזה
כר' מעין ורמזו ברכיו הנעל שכו' כול לתקוע מעטע דאין
לא היה נעל שכו' לא היה תוקע וכה' הוי' שער הדחק
וכגון דא מעורר ל' קח שכו' לא שאין וואה ס' אס' נראה
ר' ה' תירוצ' לחיק' נגדו מאחר העין כש' התקוותה
א' תקונם הערה מעה' רכז רכז המור' מעל נ' מעל
ה' וא' לפ' אין מקום למטה שכתב/ אס' נראה להעקר פ' /
שכתב' לעולה רכז מעין שכת' תקפה חס' עקרי להלכה
עליהם י' למעורר מאחר ר' ניל' לעיל כ' ונס' כע' וא' /
ר' ש' ש' להיפך אין זה תופ' דאמור' חזר פאן והכר' /
וכל' ה' החכ' או הד' כיה' וכל' ה' זיע' אכל' ומערה
מ' שנה' פ' אפ' יע' ש' נעל' שכו' ביום א' בשכר
ל' מעורר שלעל' בשכר אין זה איסור כיון שהוא שכו' מעלה
שה' ל' מעל' ועוד נ' רכז אין זה שכו' שכו' ש' נעל' /
הע' ש' ביום שכו' ע' ש' על זה דהא כל' /
הק' חס' ל' מעל' כיו' ובכית' מעד' לא ש' עוכה
ע' כע' שלעל' בכית' אמו נפ' ש' ה' מע' לענו' /
נפ' וא' מע' ש' נעל' לאו שכו' שכו' נעל' לא
דו' מערה חס' ש' נעל' לה' והוא' ש' ש' לא יכ' /
שה' אמו שלע' לענו' מע' יכ' לב' שכו' א' /
ית' ל' מע' או ה' לא יק' עוד נ' להכ' דא' ל' /
מע' ה' החכ' כ' א' א' ח' ע' כע' מע' מע' /
כ' על ח' הע' נל' שכו' ע' וה' ע' ועוד א' /
א' ד' א' א' ש' שכו' א' הק' כ' מע' מע' /
שה' ע' א' מע' לא ביום שכו' וא' ע' ק' /
ה' או א' מע' אין מע' כל' ה' ה' ה' /
א' ה' מע' שכו' ש' א' נ' לע' ביום -
ח' וא' אין שכו' שכו' א' וא' נ' אין נכ'

ע' היה ה' מעורר ביום שכו' דלע' מע' מע' /
וכ' כ' מע' ח' או ה' ש' י' מע' מע' /
כו' ה' מעורר וא' נראה למע' על יע' ע' ה' הוא -
וה' מע' רכז מע' שכו' תק' שאין וואה ס' /
מע' נראה לע' רכז מע' החכ' שכו' ע' א' /
כ' י' כ'

חלל דהרואה יראה מעמנו של מעלה לפתך הלא מעמנו מעמ
שכר כולל רש ואי מעמנו מעמ לפתך לך מעמ כמ' ע' כולל
האומר הלא לא אידיא העיקר כולל כמ' הקפה וכלתו כמ' לשל
כפס שנים וחיות קשה הונד ל' כולל הפיר שכתב כמ' כן
עמנו המעמ כמ' זה אין רואה כמ' אבל איסורא לכא כמ' -
הפיר דלדא דלשל כמ' ע' סרס לאסור ע' ונראה כעמ -
לכונתו לומר רבין לפתך לשל דאסור אכ כמ' אסור אכ, לא
מכיר להבין את רבין דאך יתכן להיות זה והרי כמ' כמ' כמ'
להדיא לכל כמ' מעמ והכלל כמ' כמ' כמ' יחל
ואי רב' העין כמ' חזר בו מעמ כמ' זה דאכ לא הול
לכרוב אינ' כמ' דאכ למעמ רב' אינ' רואה כמ' אבל
איסורא לכא כולל כמ' לא הול לרש רבין כמ' שפיר
כמ' ע' ויחמא אסור למחל שפיר כמ' לרשוע או כמ' לרשע
מאחר שכהן חזר בו מעמ כמ' כמ' ועוד ק' דאך איסור
ההיא לרשע קודמת לרשע כמ' מעמ דאסורא דאינ' רואה כמ'
דאיסורא איכא והרי הפיר עמנו כמ' דאסור אכ
מ' כמ' מעמ דפשיטא להיכא דלא עייך איסורא לכא לעכע
מיה ופגון להיא רב' מעמ שנהג המעמ לעכא אכ
והייס ואיך העיית דהס לכלהו העיית דהס קתנ אינ' כמ'
דלא עייך דהס שום איסורא ע' והלכך ק' דלפ' רבין סכר
כמה דאך כמ' כמ' הקפה דאסורא איכא והרי הלא
עמנו כמ' לכלהו לקתנ דהס כמ' מעמ דאסורא איכא ואי
כונתו מעמד שכי מעמנו להיא שכי שכתב אכ לפ' כמ'
קידוש מעמ שכי שחלל כמ' לא כמ' מעמ שחלל מעמ
וכ' ע' הוכחך כל אחת ואכ למעמ לא כמ' הוכחך שכי קודם
שהוא אסור לפ' לעמ ועוד אכ עיכא אורה ע' שכי -
שאין כהס כמ' ואיסורא לכא ואי לפ' לה מעמ לכל מעמ כמ'
הוא איכא להס ולהסכי' לו כמ' ולתק מעמ לכלהו וכמ'
זה מעמ דהיא מל כמ' כמ' זה חס זה כונתו לא ידע
מאי אידין כמ' דאך איך לומר לכל מעמ מעמ הוא איכא לרש
וליה לא מל שדי סייס מעמ כמ' רבין ושלל כולל רב
והרב יחל מל כ' רבין ע' כמ' עמ דאמ' לא ידע
הרב והרי פליג על רבין ע' ומאי אשמענן כזה לא -
ודאי רב' כמ' רבין רבין דעמ שלל כולל רבין והרי ולעמ
זה מעמ כמ' הוכח מעמנו הפסוק ועוד לפ' רבין
מה זה שכתב כמ' דאסור הלא מעמנו לו כמ' רבין ע'
הקא אין כמ' לכתוב כמ' כמ' הוכח מעמ והוכח כמ'
כמ' עין ואינ' כמ' נל ועוד הרי מעמ מעמ כמ' ה' -
מעמ כ' ה' כמ' מעמ לעמ כמ' ונראה מעמ

לכפיו אע"פ דכתיב הכי בותך אכל פ' חולק אי' לאו דמסתמי
 ליה בוותיה לא היה נותן מעט לעבדיו ואכ"נ כג' אי' לאו
 רמזו לה תעורר פלטר הגש לא היה נותן מעט לעבדיו ואי' -
 מעט דבאן קושיא היה לו על פני הגש ולא מעט דוקא -
 תעט לא היה לו להאריך כפ' להקושיא כדו נקראה כדכתיב
 האשונים ועוד לפי דבר החידא ז"ל להגן מעט פ"ש לעבד
 הגש וליה לא כל אכ' הול' לעגן למעו ומעטע ליה להגש רבין
 דאין רואה פ"ש איסורא לבא ב' כן הוא דהק' העגן למעו מעט
 כדכתיב הפוסקים ועוד דכתיב למעטע שהיה רמז לעבדיו כדכתיב
 כעבדות ואם איהא העגן לא כל כהגש לא כג' אכ' יכול כדכתיב
 איך היו מוכלים הונעין ואדוכא היה לו לתת מעט לזב רמז
 בוותיה ואיך יפגש ועבד מעט דלא כל בוותיה ויניח לעבד
 בוותיה פתחמה ותוקשת אך באמת יש להבין לעבד רמז
 דאסור איך היו נוהגים לעבדיו הונעין כיון שאסור מעין הדין ועוד
 ק' לעבד רמז איך ע"פ שכו הונעין שהוא אסור מעין הדין ע"פ
 ג' פתחמה שמתקיים ואין כהם ענין לאיסור ועוד כיון שהוא אסור
 מעין הדין למעו השמע/ בשם חילול זה שאין רואה פ"ש ולא -
 השמע/ חילול שאסור מעין הדין והניח העיקר ותרם העטל ולהא
 איך למעו רבין רמז נבי תמורה כפ' אע"פ השמע/ רמז שכל
 אסור אכ' כל כן כפ' חמ' והשמע/ חילול שחלבו שאסור לא
 גם חילול זה שאין רואה פ"ש אך נראה ליה להק' ונראה (תק'
 רמז רמז ולכתיב מעין כתיב רמז ליה חלילה מעט שז' ע"פ
 הקפ' והוא דודאי אם שכו החזן ופסן עתה כתיב שכו ית' לו
 כתיב כל שכו אז ודאי כתיב לו אחר שכו שכו שכו הוא
 נעיל ולזה כתיב כפ' שז' אסור להשכו חזק להקפ' השמע
 דלכתילה אסור לשכו אחר כפ' שיתקל כעבד רבין שכו
 אחר ופוסק עתה שכו שכו שכו הוא נעיל אכל הה"ה רמז
 הקפ' לא שכו אחר מתחילה כפ' כפ' שיתקע לא אחר
 שחזק אז הקפ' נקל לו כתיב מתקע כפ' מעט ואע"פ הדין
 רמז שיתקע אז רמז שחזק שחזק מעט כיון שלא שכו אחר
 ופסקו ע"פ כתיב שכו ואיך רמז אכ' רמז יורה כתיב
 וכו' לק' על רמז רמז מעט רמז רמז לההיא חזק שכו שכו
 לו כתיב מתקע ולא מתחילה הקל לו על שכו מעט הדין
 פרושים אחר דכתיב לקח שכו כעבד וזהו שיתקע מעין כלעז
 רמז שז' כתיב אסור להשכו חזק השמע שכו אחר
 כל להקפ' וכפ' הקפ' כתיב הניח שכו לכנוע השמע
 לא שכו אחר מתחילה על כך לא הם רמזים לעיל שכו
 כלתי שהקל עתה ולא כתיב מעט לשכו חזק לא שאין
 רואה פ"ש וקל' רמז יש להבין מעט שכו מעין פ"ש
 נבי חזק לעבד שאסור למעו לו לעבד מלאכה כעבד

שאלה ראובן נשא אשה ופרס לה כתרובת והיושה לחזאין
 במענה קק למשק יטא והן ענה ילה האשה בן זכו
 ואחר שמענה ימש ללוקה מערה האשה ההיא ואחר שנת ימש
 מערב הכן הנה ולא זכה למעלה והן ענה אבי האשה הרב
 מערה/ שיחליק עמו הנדונה שכל שמערה הנה שלשים יום
 הרי זה נפל נמור והכעל מושן שבין שנולד לנ מולדים הרי
 הוא זרע של קיימא ומקדו ולדו אם יש מענה פגום כנדרין
 כיוצא בזה ואחריו הזקנים שכלו ששום מעשה אינם נכבד
 כעטן זה אבל הם יולדים שאומרים שאם קרה מערה כיוצא בזה
 אז חולקים הכעל עם יוגי האשה כאילו לא הייתה זרע כלל
 עוד העיד/ ז' עלים שפגע אחר בשער הקפח לזילי אידיע
 מעשה כיוצא בזה ובאו הכד שהיו באורו ער והחזירו חזי -
 הנדונה לאבי האשה עוד העידו ז' עלים שבשער הקפח
 אידיע מעשה נכ כיוצא בזה וכד של אחיהם נכ החזירו חזי
 הנדונה ליוגעי האשה בלתי פוצה כה ומכפכב והן ענה
 בלי לעגאם יש למתק על עהות לו להוציא העמיון מער נכעל
 שהוא יוגע דאוליתא ויבוא שכתה

תשובה רבי זה פבו נפח בראשונים איתר עולם הה
 הדבא גל בשוחסור פ: ינד והכחו מעין כז' אה
 פ: קיח ששלא על כיוצא כנד והעלה להכרי ספק אם יקרא זה
 זשק ואין להוציא מער הכעל שהוא תעומק ומשכבו אחר דק -
 מעדיכל חז' פ: קיד ומעדי בי רב פ: מעו והמעביט חז' פ: נה
 ומעדישך חז' פ: נא אכן עליו נראה לכנד יש להפך בזכור יוגע
 האשה והוא מעמם העור כפ: קיח בתקנה מולדולה וזל בשעור
 האשה תמר כעלה והייתה מעמם זשק בן עידיה בן או בתוכנין
 כזשק עידיה אורו מלי בחי האם ואחר פנייה ל' או יורק
 יחלקו וכו' נכתב הפגישה אינן זל עידיה אחר פנייה ל' דודא
 אם תי פנ יום קולל מעתה אמו ויום אחד אחר אמו יבא מעלה
 על ויש לו קן זה לקח אלא זל שמי משום הנולד לו ונס היה במי
 אחר מעתה האם עב נראה לתקנה מולד עידיה היז' בן ל' ואז
 קדוין קיימא והנה מעין בלינ גבית כתרובת כרש' פ: נכתב
 להדיא ומענה למשך כענה מולד שכתב להקשות על רבי -
 התכח שזכה להענות הספרים עם העומקעליס בלן א
 מענה שכתוב בכתובותיהם והיושה כענה למשך וכתב
 ל' מען להכרי ק' דהיאך נלעוד מהחלק על הכל שמעט
 שאנן ניהי' לבית כינושה כענה ננהג כעמנו לנ
 כתרובת כענוקם וכדי הוכתרי שאין להכרי בן ופג שגם -
 כינושה אין אנו כותבין בן להיוקני/ נמשכס אחר מענה לא
 לפ מענה למשך הוא כענה מולד ואין כינושה הפג כא

כשעור וכיון שהכל הוא מענה אחר תלי הלכו כולשך כיון
 דלא נפקא מעיה לעבן מעמם לא נכו להכריב כשעור על
 הרי שלק לפיך למען גל שכתב להדיא שמענה למשך הוא
 מענה מולד ואין כינושה הפג כא כשעור לוקא וכדי ככתב/
 מעמם ניהי' כי תקנה מולד אם יהיה לוקא הכן בן ל' ובפחור
 מעדי חולקים לא דלף זה ק' להכרי למשך הוא עצמו מעמם
 קשן הנשכא ששלא על כיוצא כנד והעלה לפחור מעל הוד
 ספק נפל ואין להוציא מער הכעל שהוא תעומק אף נראה
 דאין זו קושא לא נשכא הנשכא על תקנה מולד לא על עקום
 שנהג/ לבית כתרובת למחלק הנדונה ולא ילעל עקרי עענב
 כז' נהג/ בו ועו טרד כיון דלא ילעל התקנה כז' נעמיר
 והיא כספק אז אחולין יד כעל התקנה על הרחיקה ואין ב/
 כה להוציא מער הכעל שהוא תעומק אבל ודאי בתקנה מולד
 שעקרי התקנה נקנה על אופן זה אם לא יתיה ל' ואין
 ספק בתקנה ואז אם יפל ענין כעו כנד שלא תיה ל' אז
 חולקים ומעמם בתקנה מולד למשך נכ אם יפל ספק כעל כנד
 חולקים כיון שהוא כעו מולד ומענה לבו ודאי לא פלג -
 עדיכ' ולעמיה על דבר מעין כי הם לא רבו בתקנה למשך
 לא ככתב' שמעמם זעו או שיהג/ לבית בן אבל אה
 בתקנה למשך שהיא בתקנה מולד מעדו כעל כענן ל' וכז'
 מעדי חולקים ומען האמור בזה מעמם/ למען לתקנה מולד
 ולמשך אחר היא וכן מעמם/ לר' כזל' בשוק פ: יא שכתב
 מעמם ככותב לתקנה מולד ולמשך אחר הן ואין כינושה לא קיעמ
 ולחק ליער להקממם שיש כינושה הוא זה דלמולד כענין ל'
 ואילו למענה למשך לא כענין ל' נדולה עמו מעמם/ למשך
 ששון מל פ: יג שכתב שאף ככתב תקנה יד כעל התקנה
 על העלונה שכתב נולד ולן לחלק בזה חילוק נכון והוא -
 לפה היא להנשכא מעי' ככתב' שמענה הכעל עם אמר
 ולא היתה שם תקנה ואף לפיך הכעל הוא תעומק לפ
 שהכעל יוגע דאוליתא וכו' אבל כתי התקנה כיון שבתקנה
 תקנה לזכור יוגע האשה ולעולה כה הכעל אף מזו הדין
 להיפך ונאמרי שאם יש שום ספק בלעין התקנה כיון
 שהתקנה תקנה מעמם נכעל נכס אף הכעל שכל לעו
 שאין זה נכעל נכס עליו להכרי ואיה ענן הרי להדיא
 לקבו לה מע שאף ככתב תקנה כיון שעקרי התקנה
 תקנה מעמם נכעל נכס ילעל כה יוגע האשה על
 הכעל להכרי ואיה והנשכא ולעמיה מעי' ככתב' שמענה

וכתב אל כל אדם מת ביום ל ממש ולא כתב אל כל אדם מת ביום
ל' לפיכך דודאי רבותא הוה שמשנין דאין מיה עד ל'
הני ספק טעם ופס אס מת בתוך ל' לא ודאי נראה שפוקא
טקא הכי אס מת ביום ל' ספק הוי אכל אס מת בתוך ל'
זה לא יקרא נשך לעת מול' לא טעם ולמה תמכא להוציא וכתב
שכתב מת ביום ל' ממש ספקא הוי וקלוי כלמון הכותב טעם
מכתב ממש כנראה להדיא להשגם לא תייר' לא וקרא אס מת
ביום ל' ממש ועפ' לפר' מהמא' האמורא לעל' וכתבנה יד
בעל התקנה על העלונה אף בתקנת המשק כע' מול' -
זה בעל התקנה על העלונה בכל ספק שיספק בהו נשכא
מה' בי רב יחיד בסמכתו נע' לפר' הטסקים אכן נראה -
זה אינ' שהי' מצינ' לענן טאה פ' קיח וכנב' פ' כמדי מעט
ולכדי התקנה הכאה להפניע יושתי הכעל שהוא דאורייתא
יד הכעל על העלונה והכא להוציא מיד' טעם התקנה יד'
על חסד' התקנה ועוד נראה לומר דאין חיל' ודבר' מין
שכתב' ספקא הוי כפ' אס טאש' לפוט' וקנת' המשק כקנת'
מול' לכל ענן או וקרא לענן חזרת מ' הדנוטא ומיל' ספקא
לא נפקא מת' מאחר' שמשנין' למעשה' מעונסן שהשי' משם
הנלכ' שמשנין' יושלים שהוא כמעשה' למשק' לכשנין ל' ואז
יזכה הכעל בכל הא לאו הכי מולקים אף אדריכא כל לגמור
הסכנות ולא להוציא כמעלת' אין לנ' לומר לענן פלג על
כדי מהולכ' ונס' מהיום גל' ינ' כפ' קד' שכתב' נפ' שמשנין
למשק' לכשנין ל' הא לאה' מולקים יהיה פלג על לפר' רבא עין
לא י' לנ' להשוות הסכנות בכל מה דאית' דלא לא פלג
בפוט' ובעל' אכן מלאכה' להוציא טעם יוסט' כמא' פ' יוד
כל קד' על' אכן כפ' כש' פוסק' שפוט' לפר' פ' פ' ופ' ופ'
ויש' פוסק' שפאו' לפי' אכן שאל' יכול להוציא מין הספק
יחיד' להחזיק ביד' אינ' יכול לומר קיל כל להחזיק מין הספק
בין א' מין דפלג' עליה כהדיא ואדריכא מ' אית' ל' ונע'
דא' פוסק' נמי הכי פל' כאי' פוסק' דלא לא חסד' בפוט' ונע'
ואפ' גי' ולי' ל' לפ' לכפ' על כד' הוחק י' ל' לפוט'
ולחוק טעם' ל' לפ' לכפ' בלי' לחק' כל להשוות' עם אחר'
פוסק' ולא להוציא כמעלת' נע' הי' שאפ' בלי' לחק'
חנ' מולקים הסכנות שלא יהיו פלג' ואפ' כפ' שכתב' אין ל' ל' ל'
לחוק אס נאמ' כי מין פל' טעם' שכתב' מהולכ' נע' ונע'

ואפ' שכתב' הדמכא והנמשכ' עמ' פלג' כלפי' נראה
משני' להדמכא לא פלג' על תקנת' מול' שמשק' הכי
עקנת' שלוקא אס יחיד ל' ואפ' כיון שמשנין' להוציא מעונסן
שהדיא ממש מהולכ' לכשנין ל' ואז יזכה הכעל ונס' נע'
כפ' פ' ודאי דאית' ל' למעשה' לענן אפ' שכתב' שכתב' מול'
וכקנת' למשק' חדא היא ודאי דאמורא' לפנים נפ' כענן הוה
לכחיות' על' מולקים כעל' מהולכ' ומהולכ' ולא כדעל'
מה' בי רב' לפיכך' מסיפקא ליה ואפ' מהולכ' טעם'
אין הוה שמשנין ליה שכן הוא המעשה' וכתב' על' מולקים
הוה אין' ומהולכ' כנ' שחולקים לכל שאנ' מעניס' הסכנות
ינ' מול' דמלכ' איכא' שאל' למעשה' אפ' פ'
ע' לפיכך' מסיפקא ליה בלע' רבו עין ל' א' תקנת' לענן
בעל' כקנת' מול' וזה ממש מין כפ' באשה שמשנין' לכעל'
ולק' הדיא' מלכ' התקנה שאינה יכולה לעמוד וכפ' עין
דאין' לעמוד מעשה' לתקנה אחר' שאינה כפ' באחר'
סכנין וכפ' מהיום הני' לעל' סכנין מעשה' למשק' באופן -
אחר' עין' כנראה מלכ' וקנת' למשק' אינה כקנת' מול'
ואי' ל' דלא כפ' עין' ומהיום ספק' מסיפקא ליה -
לא כפ' מלכ' וקנת' לעין' התקנה ועפ' אין' לקל' כן -
לתקנה אחר' לא אף כנראה באחר' סכנין אכל' כפ' -
טכא מעשה' כפ' התקנה כשן נ' שכתב' בתוך
התקנה זשך' וכונס' כונס' ע' מיה אחר' ונע' ל' אי -
ודאי י' לעמוד מעשה' לתקנה אחר' אעפ' שאינה
כפ' באחר' סכנין מעשה' לא ל' זה ל' אף דין
הלכ' שמשנין' באחר' תקנה להדיא בתקנה האחר' איכא
שעפ' לא יעלה ל' מלכ' מין הני' עזוי' להוציא ש' -
נעל' שהוא ינ' ודאי נע' ונחוק אף נראה עזי' ל' להחזק'
כזכור' ינ' האשה והוא מעשה' שכתב' מהולכ' שס' כפ'
ק' דאס י' מעשה' אעפ' שלא התק' עליו לא שנהג' כפ'
הוה ס' וכל' לו הוציא מעשה' המעלה עקד' ועל' -
אין' ל' נ' מהולכ' ח' פ' לא כפ' דאס י' מעשה' ונלכ' -
אחר' אס כפ' עפ' חכ' התקנה וכנ' נראה למעשה'
למשק' נע' כד' לא מלכ' שנהג' כ' וכן כפ' מעשה'
ח' פ' נ' אס היה מעשה' נכוע' הולכ' אחר' מעשה'

גדולה כסך גדול התקין/ שיהיה הזמן גדול או פ' יוס או פ' יוס-
והנה השמע מעלה העקומות אשר שמענו/ שומעם נהנ/
לכונן ל' ואין פומים מעזה הזמן למען י' שמעו פנים וכן על
ואז כזהו שאת הכלה טקעוהא גדולה למקד ועוד כה שמע
ל' בדמיה קונמא. היה דאז. להקטין על הימנים ולהקטין
שיתיה ל' הולד ל' חולמים ויוק כל אלא יהיה ל' שמע נהנ
אז כשאתה לוקח הכל כסך שיתיה יוק. ימנים ולא זכה לעלה
ודא. שאין לך שמע נהנ גדולה על/ ושנא/ מכוח לעבד/
ומה נס כ' לפי הדמיה כלל להכנים שמע/ כסך קולל (ודא)
כדמיה החמורה וכן לא יעשה לזוף ימעון הקל וכן שמע
נפ להרב כסך יחזקל פ' סא שגמל על כולל כנר ועלה
כדמיה להלן כד יונג. האשה הן שמע שוכרין זמק
ושמע פ' קיימא כל סמך ועוד כה להא קכל קטן סודר
על כסד וכל יפוי כח נדנא השער על ואז שדכ שבוך
הנשוא נשא נפ כנר כס' פ' סא ומעיק נפ שדכ על אינ/
תוחזק מעבד סמך כדמיה הנשוא כחם אהמם תפסיק שס
מחזק ש' ישע קלכל דלא אהמלן סמך חרס כא דאיקור אכל
לא כדמיה על פ' י' לבנא כדמיה על כסד הרב כסכר
יחזקל כנר אלא כנר כן לא כדמיה לדיה אלא היה שס קטן
סודר נשאר מלאך מנהל/ לקכל קס על ופ' נפ הרב לב
שאתה זל שס דאז לא יכרה המנהל כל ש' שבוך סמך
שבוך להחמיר ואז שדכ נמל שבוך כס' פ' נפ נשא כנר
והעלה להכל הוא תוחזק ואין להוציא מידו כסד הוא שמע/
כנר שהוא לא חיל שנס רב לא שדכין רב מנהל
ומנהלך והמחזק נכס כנר/ לעל כ' מנהלך ולעמיה
אינ/ עכין לנר ש הרב שבוך יעקבא פ' קנ אהיל ועל
לכר ומעל וכנר שכן כנר מעמ מנהל הלכה למעשה
ושכן כנר הרב כס' פ' כן סך יח ושלמה הסמך ל'
שבתאים שמענא מעל וכן לעון התקנה ודא. הולכים אחר
מעבד ולעון סא וכל אלא ח' ל' קודאים אורו נפל על חך
והו סק עד כלכמיו דהא ודא. אף ל' מעל עד סעל -
פלוגקא לא נפקא ואיך גוליא מעי הדמיה שהוא תוחזק
כפלוגקא לכונקא ואס נאעו להרב שכן הנה עייר כעל אלא
היה הכלל תוחזק בנכסים ומנהל זיכה הרב כדמיה זא -
אחר כמלה כנר להדיא שהיה הכלל תוחזק ככל אהיל ל'

וינש. האשה באים להוציא תחת ידי/ ועל נדון זה -
מיכה הרב שס ליוג. האשה כלע מעמ מנהל מנהל שיהיה
מעמיה כדמיה והלכה כמנהל ככל מקום אך לפרק
לעל רבוע הרב זל לעל דאס לעון כא נפל כנר אה/
הולכין אחיו וזה פשוט כנר וכנר נבאין אה/ וואס -
כל אלא ח' ל' יקרא כלמנס נפל ואין מעמ כן אור
למק כלל לכן על כולל כזה כנר הרב שס כין לעמל
כדמיה/ דא. ינא. אלא להחמיר זה לעל כלא אה/ אוממל
לעון כא שיקר והולכים אחיו לודא. על זה היה כנאס מעמיה
כנר הנשואין שיתיה ל' אכל אס לא תיה ל' לא יקרא זמק
אכל הדיא להחמיר ולעמיה מעייר כנרלס שמענא כא
נעל חך אהמיר לעמנס כסך פחיו על עהו נקרא אכל
לא נכרה ל' וממלך כסך דאין להוציא מעייר המנהל
ואז שמעל ונעמל כנר/ שדמיה שדכר אהמל
שכלמס לא יקרא זמק אס לא תיה ל' נפאה להכס דמיה
מעמל שפאן כלמנס דכל אלא תיה ל' לא יקרא זמק
ולא מעמל כדמיה/ דא. ינא. לעל דאס יפול עכין -
כולל כנר אלא יקרא זמק כדמיה/ אכל כדמיה
להרב שכן שהיה העמל כנר כעל אדא כמלה שיומס
כא שס יפול עכין כולל כנר אלא תיה ל' שזה לא
יכנס כסד אדס ופעל שאין מעמלס עליו וקובלס אור
אכל כנרלס כעל כן לעמל חלקי חל' הנדונים מולקס
הכלל והאשה חלק כחלק באילן לא הנחה זל כלל ועל
כולל כזה כנר נפ שכן לעמל כא כן הוא לזד פסק
מעמל לחלקין כן לעל רב הרב שכן כנר כנר שמוע
וכן דאז נפ להרב לב שמעל כס' כן שנס הוא
שס כולל כנר נזיכה ליוג. האשה מעמלס לעמל כא
כל אלא תיה ל' לא יקרא זמק והדיא סמכוכר לזה
מעמל הנכס פ' כן שכן שכל טיט האמלך וולכין
זחל לעון כא והדיא ואיה מעמל נעמל ונכסל לכל
דכל אלא ח' ל' לא יקרא זמק כלמנס כא וכנר עוד
והנה מעמל ליכא לפע דאס כלמנס כא אין נקרא זמק
לא אף שיתיה ל' לעל שאן דמלע שדק שס יונג.
האשה רכשעלך חך אחר לעון כא וזה לא יוכל
שס אדס לחלק שכן כנר/ דא. ינא. דמלך כדמיה נכסוכר
ולא מעמל ש שחלק עליו אף מעמל שדכרס הנכס
דאז כלמנס הדיוט כין שולד כמלך וכלכרין קיו ליה

שייך למי יור אשו שלחתי להורב התוכהק כמנהגי עתה
גור דמי ודמי לקח למשק ימא וזו תשובתי לי

נמנע נמנע מרע קולו חז השלף הלין המצנין כמנהגי חכמים
לין יזו גם עד מקנה נשיכה יגדיל תורתו ויהי ה אחר כיוון
אנ שו הלפניו ברכות יענה בלפניו שמים בלתי המנה
מעתיב בנ מ" ומענות במענה וב כיו מה זמן הנענע
כילק עם הפסק לן והן אמת כי ענין זה סובל אריכות
מענה כילע ולא זילא לעתא מעכא מעמי והאי שמעתי
וז/ ואפה להקדח את עצמי לכי הונע לנן הקא וגם זה
בקלז אמיא וכבר רבים נבבלים המכית/ בעניינים אלו
לפני הקא מעב ריבוי הלוות ופאמי נעשה גם כנלן הזה
כמי דומה נמארת אמיא למעלה הנה בלן זה יולע רבו הלוות
וואת כרב הנאון מעהשם מאה דיש תשן קלה וזל שלן זה
תחכמו כו א' ואחוריים וז/ עד שכתעמי אא לשום אדם
בלוהר הללו לנמי מאה זה רבו בלוי הוא והיה אפ ראו
להשקד כל האימיא לפי כיניהם וזה רב ימי נמנע
אמנע להיוות עונות הדנו גרמ/ וז/ וגם ואם תהיהשם
זל שהיה שקול בדורו כהיתכס כומנ/ כמיא כמ עס
הנדולס כמיא ע' אית זל מעהשם אפיה עכר כמאוכה
המיה יחל ומעיהשם נמיהשך לגבי רצן כהית והיתכס
והואש כומנע עפל ופא כמיה בלוי זה ואפ אס עמנשם
כרב כן דאין לנמי מאה רבו זה בלוי הוא בלוי הללו נמיהאוי
לפמי נמיה רב ימי נמנע כמ אכן ירמי התי ופא אט הדל
מה קמא לי למוות רע להנא ואפ' כי הוב כרב עס אמנע
עונות הדנו גרמ/ כאוסן שאא לפמי כיניהם וטת הכנוק
כומנע שקינב הלין את ההי וז/ ופא לוי זה וההכיה לא יננה
אי למארת אמיה למוות רע עס אט ואם תך הוא הן קדס
ואת אולית דאפ' כי אכן אקא לען השם סמכין אשו ינמו
עכר רבו כמנע כל הפוסקים דלוי שיכולו הלוי כינוי
דמיו לבד דמאים עלה אטפ שאין כליך אמעלל נמיה
דאין מנע כדון לענע היתכס והוא פסק השם ענע כענין
שיקבלי לן דמאים הוא עלה עד שאתמו כליך שקאמנו לא
הוא כענין ולא כמאכר כענין ושלע עלה תמית שלמולה
אחור שרמנו כן כל עלה הלין כמאכר כי אס נמיה לכד
לע קמארת ומעיהשם מוענע כן אכתי כמנע כמאכר
כהדיא לכנין כו כורא היא מענה נמיה ותידין כמאכר

לחנע ענין וכמנע זה כמנע מעהשם הנל ופאמי פרי כלן
תשן ב ענע ומענה היא כמנע תשן המ פוסק יזו נאלי הכד
להתייכס כיה מאור אול למעלה כמ ואם יכוי לבד כמאכר
וכתעמי שהיה מעאוס עלה והיה אומרת כפ' לא הוא ולא
כמאכר כענא דמאים עלה תמנע אענ דלענע ענין והיה דער
המנעם לא כענין יכא ולא שיהי לנן זה אפה מאוי להענין
משן ימנע ולהחשך הדני ולהשקד אול ימנע/ שלם כמניהם
וכפ' כלה זה והפרי כלק השד שם אפ' לאתקא רפסקי כמנע
נהנ/ להשקד יכא והותי וכן מעלה כל הפוסקים ושין
כמנע להוב פאר נכא אה תשן מו לכמ כפ' מה השלה עוב
וז/ בין שרמנו לא הוא ולא כמאכר אחר שיתמו כה הדל מענין
לה יכא וז/ אא שאם תוכנע כמאכר או נדנע יל לא לן תמנע
וכן ואם אינה תוכנע כמנע לא כענין הכמניה לא התנא כד ושין
יכא ופאמי כרב וזל ואפ' אס עבר זמן רב כל שלא התו כה הדל
אין מעתיב ופא לא אחר שיתמו כה כד יעכא/ יכא וז/ לכד לא
מעתיב לפי תמנע הוב פא והוב מענה יוספ' להיכא נמנע
מענע התנא כד עפל והא ודאי אפ' דלענע ענין לא כליך זמן יכא
ימני לנן כן כמיא הפרי כלן ונלן והנה כמנע זמן המיהוי אס
היא תפסה כמנע כעלה עד כל נדנעיה אפ' כענ מענה
שאכר כיון דלפסק השם עוליאין מענ/ נכ מעיהכא תית -
להוליא מעיה מעה שרמנה והא אפ' כענע ענין הדנאיש
דנל הניל פסק מעהשם סופ תשן הנז וזל ויענע הדנ
כן עד שקינב נמיה ה' וז/ אול ימני כליכה לשוב א כענ
נמניה כמנע קלס גם כמנה שרמנה העמנע כיה וז/
ענע ופא כמנע לנע רב פ' כן ונל תמנע על אומנו אט דנלן
וז/ להשקד איתקא יכא ולא יתנא לה תמנע ומענה ילה
שלג ופא ואם תמנע כה תוך יכא לא הפסיה כמאכר כל
ופא אפ' אס תפסה מענהשם ואפ' תפסה מענע כענ
כל לבד נדנעיה לא מענעין מענה לא אחר יכא וליקא
כמנע נמניה לנע אז אחר מענעין מענה וכרב כמנע ומנע
אין לן לנע עד יכא וכן מענע מענה ששן שהעם על
כנין הנז עכא/ עכא/ קכא וכן הוב עכירות מענע
כלל דא כרב וזל וכמיא המנעם וכן ואימיא שבוהר -
לנמי שאטפ מענהשם כמאכר לענע ענע כו שלא נמיה
כמנע אחר יכא אינה תיכר להפסיט מענה נפסי כעלה

וזה/ שהוציאה בנח קחיוז חז מה שעלה לבטלה עבד
 וזהו אף בעומה וכן במעשר מעשים על לדא הסכמא
 נוקמת ולא מעקין מעשה אף אם היא קרובה ביותר
 מעדושיה מעבד. בטלה לא מעקין מעשה אף הנזק
 עד שיהיה נזק וכמה מעדושיה והביאו לה הפוסק ולא לן
 בזה בושא וכן אי קרובה כל שיעור ערשקה לבדא אף
 מינה קרובה אכן מעקין מעשה ויהיבין לה כל מעבד
 שהוא מאוס טלה ואף לית מעשים על מעשהש לא
 אף אומתה לא יהיה עור בעל ובלתה הוי במעשים
 על כלעובד מעשה להם רב ותהא ששן הנזל שש
 ענק וכלבד שיהיה באמת ובזלוק הובד לבד וכלבד כנא
 לשל זהנה לרין שאף מה שנוהג הכעל בעוקרם
 וכלל כלשון הכרובה כלשון ודא נדוניה להנעלה לה
 וזה וכלי ואוסית לה מעדושה וכן כי בן ניהים נז
 פה למשק ינא בזהו הא ודא הכל מעבדין מעמנ/
 והם שלה כנלשיקה והול מענה נמונה לה דהא
 כוקרין ודא נדוניה להנעלה לה כלתא דא וכן נזה פאום
 וכלל לדידה ניהו ומעבדין מעד/ והם נכב לדידה וכלל
 הא הפוסק יכן וזה פאום אכל ופול להני נדושיה מעש
 ככרוב ככרובה ונס לרין רוקרין וכלי ואוסית לה על
 עיקר ככרובה וזה נעבא סך הכל בין נדוניה וקוסמר
 סך כוך מעבד וזני מאתך לחזו לה אף הפא ודא -
 הרן שהוסית הוא על עיקר נדושיה ולא על מאתך
 לחזו לה עין כגור מפל חכ לז מיש נז וכלל כפף ד
 למז נז להביא לשע מעדושיה ולעשה לפל קוס מלש
 הרן שהוא קרוב הול כנלשיקה דלא הפסילה ואכל לחז
 כי מל מ' ק כוכ על מעדושיה ואין רכין כל וכלל
 נש כלן אם הוא מעבד מעש מה הין נוקר שש מעש
 הין/ שלא לען הרן לרין כנלשא דלא כמעדושיה ולעשה
 אכל מה שהוא נזק לה מעוקרם והעלה עליו ככרובה
 כלשון ודא נדוניה להנעלה ליה ודא ק נדוניה דידה
 נוכקה בו ומעבדין אוקר או כנע/ מעדו ונוקרם לה
 לכתה בו מעש והול לדידה מעש וזה פאום לעד וכמה
 הפוסק יכן ויפה ק לעד ולעטן המעטות גנותים
 קרובי החק. והכלה כנן כלל קרובים וכבא תייה

ובוסאת איר להחק והכלה ילבו כהם כמענה הפס
 וכלל כלן נקדשה או נקדשה חס בול המענה היין
 לכן כהם נס ידו/ כך כלן זה דודא הנזק נוקרם
 על לשע המענה ואם אין המענה בול המענה יכול לעש
 קול רכל פנא איר ביה. פלעק והמבוא תמכיו עליו -
 הראיה וכמה דרכ פה כלק כנען כ הנזל שש זהו -
 הנלמד וכדי מעלת מעמא לשל דיונים לו נכו כהם
 המעלה וקד והסכמא בפוסקים ואין רב בול נועם לן זה
 בול הוא והמוב נהישי לפטי ביטתם והו מעש מעדושים
 כנענ/ כנ ענה בזהו כי וכו מאור הספיל נהפוסקים
 ומילש לרנס והנלמד ככרוב וכו יעד יכלל/ מעבדין
 ויראנ/ מעדושיה נלמדות ויופן ויאתה לן הרן אמת לעקב
 כד מעש אם החוקר פה למשק ינא כמ וימי יעקב
 הכעני יעקב

ענני
 פן

הלוא בעובדיך עד הזכר שצוהה התורה שיהו לוקא אם יוצא
להפילה כתובתה אבל פשיטא שמתפיה לו לגמשה אב כ כ לה
התורה כה וסבא נכונה היא כי מה לו כהתורה אם לבו טקן/
עליו שזנקה והיא אסורה לו מיתלוא אם באמת זינקה אב חר-
לא תעבדו עוד עפ והנה תלפיו אלה נראה דלא לוקא שבו
עלם והעיד/ שעבדה עלה לא אפ כה עד א והעד אי שטנג
מקלא דלא כפיק ולבו טקט/ שיה גביעא מעד ח שכן כקב
בתילת רבין כמל שיעג וכן הדין הרב תח חכמ כ כ כ רפה
מהלם מתרונה דנ תעיר כער המעיד ומהיתם לה ידרכ
הנ כענן עד המעיד פלג על רבין ופסק לוקא כער
כער יכול לומר לתהימן על אכל בעובדיך עד יהיא-
רפא ורז למנה מה יוצא בעיה כער אינ יכול לומר
דער א תהימן לו אכן נראה כי רבו עליו חביון על התח
שהי תלכד שמהלם הנ פלג עלו עוד כה כי תלכא-
דתי להמבוא כח פ קכ שכתב שובכין עד מצוה
לגמשה חכ שדין לו עלם ושאין כזה חרז וכמל כהנע
פכר מה אי אית נעה שפיה עובדיך עד התורה ועלם
היינ להפילה כתובתה אבל לגמשה כין שילת הוא שעבדי
עד מצוה לגמשה והביא שם רפי המעבד לפד מי מראה
אשר שזנקה ומפיק שם ודומא להכ בעובדיך עד על
היי להביא שהשנה שם הרב רכר זנוק לעובדיך עד וכן
היכ רבנור אי תהימן ליה אחר מעמשה כער הנ נכ
שובין עד אי תהימן ליה מצוה לגמשה וחפ שחן שם
עלם יכן כוכ הרב מלם מהלם טוינקי כרתא פ והנה
התח הוק לו על רכר מהלם הנ וזל ניש לתק פק עלו
רפסלמא כער כער ים מקום לומר שבו טקט/ שזנקה
מה שאין לתחם בעובדיך עד שמה זינקה עפ ולעין לומר
דלא קויא היא שהי כקב שם המל שפ התעיד כערם
שיכר עד מלם חכיתוקא ותלם חשם זנוק ואפ נש-
כיה ים מקום לומר שבו טקט/ שמה זינקה או איכ לומר
כשכין נה כדן שגמילה עם כ אנשים שהוא אסור מן
הל להיחר שמהם לכן הכעל לז טקט/ שמה ביחודה
שמה זינקה שכן מלכא להרבה פ מלכ שלקי כן-
מלכא דנ ככ חרסה שם נתיחלה עם אנשים מקריא
שובין עד ואם התורה כה מתפלל ככתובה ומינה דן שם
התורה לנ העבדיך עם הנשים למינן ויתיה הם להיכיה-

ונלה בכך וכן מבאר למעלה פ' יג דהא לפניה
התראה זה לקח אם יוצא להפסידה כדכתיב דעל זה
קצת קלמודא אבל פשיטא שמעודה לגמלא אפ"כ לא
התירה כה ויך לה כדכתיב אכן לא יתכן פ' זה שהי'
המשכא עבד/ שם בפ' תקעא כדכתיב לן זה דעלה לענן
להפסידה כדכתיב ולא לענן לגמלא מבדיל לקח ופאי'ת
להרע משפט כלל חז' פ' ז שכתב שפאה מעלה קמלא
הנ' שכתב המלך ורעיו' שנעלה בכך ואפ"כ לעשר
ההיא עבדא דלע שוקבא שאמרו לו לעלם דכא ל'
פילבא ופכילא מורה בשוק אמר כה ורסן מעבד
עם כל אדם ארע' כה להנ' שפאה אורח' בשוק מעל
י'ע שהיך דעלה בכך כל שיקמנה מורה בשוק או
לרסן מעבד' עם כל אדם ע'ל ולקדן לערע דודא' הא'
עבדא לא הירק הלה למעשה עדנ' כן שהי' ההיא
א'תקח עבדיא ישמעל' הירק כול' דע' כדכתיב
קמא הובאו לבין כופ' כלל' בשל' לא שהיה הולך
מע שוקבא עם רבה כח ואי'ע מעשה זה לפרס
ואל' רב שוקבא חס בבנין זה אשה ישל' עמק
פ' מעה תקרא ופכילא אם מעבד' ע'ל אדם שהי' זו
א'ת שאינה מעבדה אורח' רעה עמדה ולא בשנין
שרשוק עם הדבור' כלל' רב יהודה או מעבד' עם
כל אדם הי'נ' שמעמק' עמדה וזו שלא שחקת
עמדה לאו מעבד' ע'ל אדם לא מורה בשוק אמר כה
שאל' עולם דכא ל' פילבא ופילבא כזה רכיל ורסן
חד אמר שפך אמר רב שוקבא וחד אמר שפך אמר
א'ת ודאי כזה רכיל ורסן שרמז' ונעלה בכך אבל
בפעם אחר' לא תקרא עבד' ע'ל כזה לא תי' רב
שוקבא וזה נשמענה חשן מער' שאמרו יפאה ופאה
ופאה פיוע ועוד בשוק ולא אמרו יפאה ופאה
פיוע ופיוע בשוק והיה משמע כלל' פ' אבל
עבד' שאמרו יפאה משמע רכיל ורסן שרמז' בכך
כלל' המשכא וכן פאי'ת לע' כדכתיב קמא שפך
פ' כה היא מעשה רב שוקבא ונל' מעבד' ופ' שפך
זה אמרו ח' מורה בשוק שופאה כלל' כדכתיב ע'ל
בש'ת וחד' הני'ת להחמ' שם בפ' קמ' פ'א שכתב
שהמשכא כדכתיב שפך להיא רעלה לוחא רעלה

נקמא דא'ת לקמאה בשם עבד' ע'ל אין מאן בשל' טעם א'
ע'ל והואה יפאה להמשכא זל' שם כדכתיב שפך רכיל ורסן
להפסידה כדכתיב ולא לענן לקמאה בשם עבד' ע'ל ולעשר
קושית החמ' על המשכא א'ת א'תל שולקא נקמ' המשכא הפ' לך
ולא מע'ל שהי' מעבד' להק' שם פ' רמז' והביאו מע'ל כפ' דכ'
אשה הנעלה להר'י'ת עם הנזיר' עבד' ע'ל היא וא' טעם דל'
כע' התראה הי' מעבד' דאם היא נעלה לא כע' התראה וא'ת
הק' עבד' כדכתיב רמז' שאנ' מעל'ת' לא נעשה מעשה וא'ת -
מע'ל זל' כדכתיב כלל' איש' מע'ל מעבד' למעשה חז' פ' זן והרס
מ'ל' כח' פ' זן והרס פס' שלשה כזה פ' זל' שכתב פ'א'מור
ההיא דנעלה כח'ט' ופכילא דא'ת התראה לא כע' ופילב'
להפסידה כדכתיב כלל' הק' וא'ת דא'תו נקמ' לה כדכתיב איש'ט
הפ' הנ' מעבד' כש'מא לה' הן אמר' כ' היו יטל' הפוסק' -
הנ' להביא מא' מעבד' המשכא לגדון לידהו דאם היא נעלה -
בכך שמעמק' כדכתיב חסן לפ' שאין מעבד' כלל' המשכא זל'
אם יש שם התראה וי'תכן לפ' כלל' מעבד' זל' כלל' העי' שמעשה
לה התראה לבן לא הביאו מא' מעבד' המשכא אכן אכן כדכתיב עד
שנאמר דליומא דמעל'ת' נקמ' הפ' יוקר מ'ל' שנאמר -
דא'ת להפסידה כדכתיב יכול הכע' אם היא חכמה ונעלה
בכך כלל' הק' והפוסק' הבאים אחי'ן ומע' נס כן מע'ל זל'
פסק כדכתיב ונס מעבד' כדכתיב וכל זה נראה לע' כלל' לרסן
רבי' המשכא ונאמר שולקא נקמ' הפ' ולא לוחא רעלה אבל'
ודאי על מעבד' זל' שהעתיק כדכתיב רכיל המשכא אין להם מע'ל
כלל' וכתב' שדכתיב שה' עלו החמ' והפ' וא'ת שלל' האמר
דאם היא חכמה כדכתיב דל' כע' התראה וא'ת מע'ל מע'ל דאם
לא התירה כה א'ת נעלה לא הפסידה כדכתיב הא לפ' רמז' -
הפוסק' הנ' אם היא נעלה כדכתיב אינה כלל' התראה ל'ע
למע' רמז' לא י'ת' ע'ל שהי' פ'י' שם מע'ל כשה' כל
לא שמתנ' כלל' התראה כעלם למשמע א'ת נעלה א'ת

כלל' התראה
והנ' א'ת ההתראה מבאר להרס החכ' שכתב מעבד'
המ' לפ' פ'א'ת נראה שולק' שיקרא כה כפ' שם
הע' כן הפסידה כדכתיב וכן כדכתיב מע'ל ופ' המכ'ז
אכן מעבד' הביא מע'ל מע'ל ה'ט' כלל' שפך לפ' שם
הע' כן הפסידה כדכתיב וכתב שפך נראה מעבד' המ' זל'
כדכתיב וכתב' להמ' כדכתיב לאו שולקא נקמ' הפ' וכתב' הרס

מגווס דאלעקא לא נשכח ממענה לכל דלא שאנ ליה
בין חזק לשכונה לא בכל דיונה יכול ליתג אדעקא להכ
לא נשכח ואח להקס מלכד השכונה יש שם חזק ופין
יש שם חזק מגוזה הקס לוקא תנא למיתג אדעקא להכ
ויכול לישא או לגמא חזק אלה כמקום יש שם שכונה לחוד
מגינא למיתג כפין יש שם מיה ביה חזק להקס ופין
שלא הקנה איהו דאפסיד אנפשיה הא ליתג חדא דהוא
יבא לחזק לנקט מהפאנז ממנה שהיה כך היה ולא -
אייבא ליה לדינא שהי לדינא כח מהלוקו בשום זא
דבאלא לא היקן הנאין ופין שדיון/ בארומה למנה ליה
למענק חזק ואח שיש חזק בין הקהילות שלא לישא אשה
על אפסיד מנה נפאה להיין/ שלא ישא אשה אחרת עליה
אכל לגמנה שפיר להי ואח ודאי כל ספקו אינן לא מגווס
השכונה ששכח לישא אוקה והיא באה כעשה על
שיקיים שבעת ונפאה דלגה כחמילת הקשורה כח
שיכול ליתג הכח אדעקא להכ לא נשכח והיא באה
מלכדי המאג שהיא מלכדי כענן השכונה ולא זכר שם
חזק ליתג דאדעקא להכ לא היקן הנאין נפאה דלגה כענן
שהיא כקום עשה לישא או לגמא יכול ליתג דאדעקא
להכ לא נשכח ועוד דאי מהפאנז עומד בלפיו כמנה
להיא להקס משיח כח ואח אף משיח באיה משיח -
לדינא שהיא כקום עשה וכח עוד הפעם כי לא נשכח
שמו יתג לדינא ואח אף היו נשכחים היה שיש ספקו
להקל והלעך נמנה לכך דאי לא שרין ליה לישא או לגמ
חזק אף אוקה משיקו לדינא שמה כפין דלא שבו ליה
אחרת ואח מנה כח כחמילתו מלכדיסה לחופה
סוף סוף כפין דלא שרין ליה לגמנה חזק או לישא
אשה אחרת אף משיח דלעקמיה לפסמיה דלעבקה
לדינא הוא תנא והנה מלכדי אף נפאה שהכין
לכדי מהפאנז שכתב להיא דהמאג ומהלוקו שפאן/
אוקה ללכדי מייב לדינא עמה לחופה שהיא כח
ואח אכל אלה שאין שמו נשכח לישא אחרת או לגמנה
וכן מלכדי לישא כחמילתו שם לכדי מע מנין/ מהפאנז
ולכן כח דאי לא יוכל לישא אשה אחרת או לגמנה
כח משיח נשכח שפאן מלכדיסה לחופה אכל לחי

כחמילתו זה כח לכל המאנז לא כח לדינא חזק כח נדין המאג
ומהלוקו הוא באחד ששך אשה ונשכח לה לישא אוקה
ולכדי חזק ליה נשכח לא הקנה עמה שלא יוכל לישא
אשה אחרת לא חזק שבעת אף כחמילתו לדינא -
שבעת וכל כיוצא בזה כח מהפאנז שפין שהיא כח
ואח אף ימנה מלכדי אוקה יכול לעבד על שבעת וכל
כיוצא בזה לוקא כח לכל לישא אשה זו וכדאי הנשי
שיכול לישא אשה אחרת שפיר הוא מוקד ועומד כפין שלא
נשכח לה שלא לישא אשה אחרת אכל אלה שכל לדינא
ששך או אינא אשה ונשכח לה שלא ישא אשה אחרת
או שלא ינשנה כח וכא שפאן ואח שפאן לקום
לדינא או לישא אשה אחרת ודאי כנדין כזה לא לכדי נדין
ואח לדינא זה שהיא כקום עשה לעבד על השכונה
לא לדינא הפוסקים הני ואיך גיהיה נשכח לדינא -
לדעך הפעם זל כח המאנז יחיד במדתו נשכח כל הפוסקים
שכחבו דאף כקום עשה כמיו מהפאנז מגווס -
הכל עומד אדעקא להכ לא נשכח וכן כח חזק
נחפה בבסא חזק כח שכל האחרים חלקו על מלכדי
וכן באינן חזק מנח שם כח חזק שאמר שהכח
נשכח מלכדי המאג ומהלוקו הכח עוד כחיה מלכדי
הפאנז המייבן לדינא חזק שפאן כחמילתו שכל
היא דאפא אומדן לעד דאלעקא להכ לא נשכח הני
כאילו הקנה כן כחמילתו השכונה ואח שהאומדנא -
איה מלכדי כח וכו' ששך כחמילתו לא נשכח וכל נשכח
הוא ואח המאנז לא כח לא שפאן דמלכדי חזק
כח נשכח דאף מגווס לכדי עולה יכח חזק
ששך נפאה להקס לוקא כחמילתו הוא זל שהיו הדיו פיוס
כיוקד שפאנז ואח לא יתנו להם לא יבקשו שום
הקנה ושכח הכח מנה מהפאנז חזק כח כחמילתו
לא שרין שלא ישא אשה אחרת עליה ואח שלא הכחיה
לדינא ולא אחרת להמאג מנה יתנו לו שאנ נוס
לפין להכדי מלכדי לדינא היא וחזק לדינא ופין
שלא הקנה איהו דאפסיד אנפשיה אכל כחמילתו להקס
שהמנה אחרת המאנז נשכח כחמילתו להקס הניא

ויגש אברהם שות ס' טו

עבודת עז ומעודה לגשיה רבבה לא תיקן הענין של ואף
אשר על כיוצא בזה שנתחלה עם אנשים בזה כתב
משה כי מה לו שהתחלה אם לבו נוקט/ שזנתה לפני נחיה
שפירא זה לחק שהיה מעולם על ספר עובד עז קאמע
כן ואף על אותו השנים במשנה ואף שיהיה נחמה -
למדין לעשר כל הני רבנות דאעפ' שלענן להפסידה
בפוסקה כחצה התחלה ולעשר עין כחצה כחצה התחלה
כפ' למען לה אם תעבור עז תפסידה כחצה עז
אם נכונ/ לגשיה כלל הסדר בפוסקה יכול לגשיה עז
אף שלא התחלה כה וכפ' מעלה הלוי אחיו של הנז' מל
במז' מ' על פס' נז' ונל הא דאמרינן לעבודה עין הדל
לגשיה ומעלה כן אסור לקיימה ויגשנה עז הי"ל עבודה
ולא התחלה כה דלא אמרמיט שום פוסק להזכיר התחלה
לענן לגשיה ולהק' לענן הסדר בפוסקה מביטעא ליה כפ'
אדומה מ' כענין התחלה ואם נעלה בכך פשטם שלוש
אף בלא התחלה כטן אותו להוציא נחיה להדיא כחצה
הפוסקים האמורים לעל והוסית עז לומר להוציא כן
אסור לקיימה ואם נעלה בכך כטן אותו להוציא
פניש נון לבאי על רבנן שבויער הלאם אש' נשבע כחצה
הניאואין שלא יגשנה עז ונראה לומר רבנן
זה יכול הכעל לומר דאדעתא להכ' לא נשבעין ויש לעיין
כחצה למה ממש מעלה כחצה מ' אכבד על אשה שזא
עלה קול שזנתה ואמריק אם דאם הקול קול פגוע ונאע
כחצה אנשים ונשים המזנות כלבדה אף אין בו כל לעמוד
לא קולם נשואין ולא אחר נשואין כין לעבד השבועה
אנ' באים לאסרו יכול באופן זה לומר דאדעתא להכ' לא
נשבעין לכל כה' חזן סה' דאין אדם סובל כלל שיהא
קול על אש' והוא סובל ואעפ' לשבועה זו היא עז אש'
יבשבעה עז חזינו לא שייך כה' אדעתא להכ' לא -
נשבעין ממש בלפי העובד מוכח ואנן סה' שייך אף
נשבע לחזינו ולא כ' כלל נשבע דאין קאמ' לעובד
מוכח דאדעתא להכ' לא נשבע השבועה כטן דלית
הענין ואף כג' נמי הוכי העובד שחזינו לביאור
כטן אהיקה כחילה ודאי דאדעתא להכ' לא נשבע
ומה גם כי כג' כג' התחלה כחילה ופ' שיחזק שלא
שא נשלא יגש עז שלא יתבא כה' עובד רבי ואף
שמהאנח עז/ אחר שהדיא נחיה לעיין מעלה קול
ומהפיקו כחצה ש' לעננה כזה שלא כחצה המא' -

[illegible]

מעלתא דלא שכיחא ויכול לומר אדעתא דהכי לא נשכח
 ומצינו דין התעורר בדין הדין מעלתא דלא שכיחא היא
 שיהא אשה שוכנת עליו והוא שותק גם בדין דין -
 מעלתא דלא שכיחא היא ואדעתא דהכי לא נשכח שיהא
 אשה שוכנת עליו ושני יחזו ושותק ופסד על שם
 ופסד פסד אחר שיכל השם כשהיא ארוסה הול לאמיק
 אדעתא ולא תנ"י ומאחר שלא התנה ונשכח בענין
 הנשואין נחמייב כבולל לא היא דמאחר להוכיח
 בשקי על כה לא אמיק אדעתא מאחר הנשואין
 שאימתי מערסיה עליה שרובה בקלקולה עלה
 כמאורק כמה היה מענים עליה שלא לקחקה ובורא
 מעלתא דלא שכיחא היא ולפיכך לא אהרנ על שם כנז
 מאחר שחקה שכל לער לגמשה ולחב ההכרפות
 כמאורקם ולהשם החזירה אין אכ לא אמיק אדעתא
 שפחזיו לקלקולה כמאורק כמחילה ואם שאין המה
 נדון לדין להדיא להחזיק להם שאין שלא הוכיח -
 הלכך שזנה הול להכניס אכן שם כנז אמיק ולענין
 לכל זה והתנה שמה בכרובה שנה שאין שמו
 נאמר לגמשה כא מעא כה עבור לפי ופיו מעא
 כה שותק לפי שהיא הזנה ואנפיה אכ השכחה
 כמען דלתא למע ומעורר לגמשה בעל ואם אהר
 חזק כקל דלוחא מעלתא יקבל הקנה מעל ולא יאמר
 נשור כד על נאיה לפיכך אכ הקנה אין כלי כיון
 לפי שחזקו דאם תעבור על גי' שמו כמור -
 לגמשה בעל טוב שמועט בעל שהתנא הכי
 בכרובה כך כרוב והתנא כינהם שלא יא אשה
 אחת עליה כחיה אלא אכ שהנה ה' שנים ולא
 מעא כה שותק לפי ולא ינאנה בעל כא מעונה
 ולענין ולענין כד והנה לשון זה יתבאר על שם
 כינהם הכי הא' שהתנה שמה שלא יא אשה אחת
 לא אכ שהתנה וכן ולא מעא כה שותק לפי כמא
 מעא כמחילה כשהיא פגויה אכן אם אהר ה' שנים
 ולא ילה מן שמועא כה שותק לפי אז כמא שנים
 הנה יכול למע אשה אחת ונס התנה שמה שם -
 ינאנה בעל ואכ שהתנה ואכ מעא כה שותק
 לפי יהי הפס הא הפס הפ והוא שהתנה הכעל
 גי' יא אשה אחת לא אכ שהתנה וכן ולא נשכח

הנפטר השמש ולעזן שני הוא קו שאף אם היה הנפטר השמש
שהכונה עליה והוא לא יט לו כפ כונה אף ממש שמש
שמן ויוון עמה והוא משיע לו כונה אף קרנן לה
עובדת על אף כפ אם אינה הנפטר ממש/ השמש לא
שמש כד השמש עמה ושהוא ממש ממש ימש
הנפטר כו ודאי ממש לו כונה גדולה ופסחה כליתה
כנו ופנ שהוא אומדן שהיא פת כוכב שבו דאי שונה
מקריא עובדת עז והנה משי קל על ההיא לקוללת כ
כשהוא מלכ עמה על עסקי השמש מלכה עמה
ומשמעת לשכנים והוא כונן כוכב וס על כפ משי נפ
לפנ נד שהיא אף שהיא מלכה עמה/ ואינה נוצה
כאור עז לשמש אף לפי שהכנים שומעים
שכס לשמש עמה כלך כל האפן והוא יט לו קל
כונה כזה קרנן לה עובדת על כפ כנר שהיא -
אומדת שאין/ וזה כמשמש כלך כל האפן והוא
ממש לו כונה גדולה כפ שהוא עקב שודאי עובדי
עז היא ועוד נראה ללקח כן מלכה משי והוא כו אף
שהיא מלכה עמה/ כינ/ לבינה והנפטר להשמש והיא
מממנת כו ואיך שהכנים לאו אלוטריה/ בהכ כו -
איך שהם ישיש אעפ"י ממש השמש שמש איך
שכנים והוא ממש לו כונה אף כפ כשהיא מלכה
כקול כס לשכנים עמה על עסקי השמש ושהוא
מלכה השמש עמה כו ודאי יפע לו כונה ואיך כ
מישינן למכנה ממש כונן כו יאמץ שהוא עקב נעור
ולאו כל אדם יכול דא באופן שנס לרכה משי שדלה
הכפ ממש שהוא כונן כוכב כנר כו יורק יורק -
נע לו כונה והנה כינ/ איך איזה קוללת כפ אומדן
כל שקולה הולך מממנה לממנה כש עז השמש ופסח
דין איך אומדן כו אומדן שמש כמשמעת קולה על
עסקי השמש כמקריא הנא כמשמעת כחל נא ונשע
קולה כחל נא ופ משי שקטה לה השמש יפועק

מממנת כן ומי הוית להכ שיה יהושע כמי על הינ
שכר דאי איך להכ כו זה דיוקת מממנת השמש
כהך דיו ממש דאמץ מממנה לממנה ואיך שזיעקת -
מממנת השמש כממנה אחרת על ולעז נפ דלאו קושיא
דודאי מממנת שכל עז ולעז שקטה לה השמש והיא
כוללת ממש/ וישיבת כממנה והוא כונן מממנת ואין
עונה ועז קולה הולך מממנה לממנה והיינ/ הך לעז נפ
אין מלך אחר אין יכולן אף/ למע לעללל לה כממנת נפ
ממש להיא איך דייא לה דאף לקטה נפ מוממן ואף איך
איך למע לה כממנת ואיך שיהיה נפ/ למעלן לנד
מממנת כממנת שיה לל לכה משי אף שהיא אומדן כ
יט לה כנר כמשמש אעפ"י מממנת כו עז ממש -
הכל כו ימשע/ השכנים כו באור עז ממש שמש
קדי לה עובדת עז משי כו היה לה לכול כנר ולא
דכייט כעלה כו ימשע/ השכנים שהנפטר להשמש
כפ כנר שהיא מלכה עז אור כוכב וממנה לו כונן
ושאר לכה משי שלא נמצא כן בשאר כונן שמש דודאי אין
לך עובדת עז גדולה ממו ואף שבאמת הכממנת איך דייא
דיינ/ ממש דאף קול לעז נפ/ נפ מוממן עמה נראה
הא אם לא היה ממש ממש לא שמשמעת קולה שכלה
רובה לשמש עמה ואין זה מלך כעז ימשל לא הוה
קטה לה לא להמקטה שמשעה למעללל קולה
מממנת למע עז כממנה קשיא לה לקטה נפ -
מומן עוד יט לו להכיא משי לנד מלכה משי כמק
הוא כממש שפ כמשמעת קולה על עסקי השמש
שמשמנת לכול ומממנת כמשמש עז שמשכה עליה
כישם והקול נשע וממנה היא לו עז נראה לקו לנד
שהיא אף שהיא ממש עמה כלך כל האפן והיא -
מממנת ועז נשע הקול וממנה היא לו כפ כנר -
שאומדת שמשכה השמש עמה וממנת ככל אכר
שיכנה ואין לך כונה וממנה גדולה ממו וקוללת היא
ולעז כו לא איכמלכו הפסקים לבאר זה כו שמש

וַיֵּשׁ אֲבִרְהָם שְׁוֹת סִי טוֹ

[illegible]

תימן וז' כ"ז פ' קע"ז הביא תעשם ה'תל"ב ש"ס מעקללת אורח על
 ח"פ ה'קן ש"ס דהא מעקללת כעלה כע"ו ו'ת"ן היולאות כע"ל -
 כ"ר"ב א"כ תימן ע"מ/ כ"ר"ב ש"ס/ יול"ב תע"ן ל' זה ועד דא"כ
 לא הוה תע"תע"ת ח"ד תע"תע"ת י"ס ל'תע"ת כ"ן ש"ס וא"כ ה'ת"א
 לה'ת"א ז"ל ה'כ"א ו'כ"ו כ'ש"ס ל'ר"כ כע"ל ז"ל על כ"ר"ב כ"כ
 ה'תע"ה ש"כ"ב וז"ל דהא ד'תע"ת כ'תע"ללת יול"ב כע"ו כ"כ כע"ל
 ע"מ/ כע"ו ש"ה'ן נ"ה ש"ה"י יול"ב כ"ל כ"ר"ב ו'ת"ל לא תע"ה
 ש"ס ה'י תע"כ/ לה'י"א ש"ס ה'ת"א כ"כ ל' תע" כע"ל ו'ת"כ
 ש"ס ה'תע"ללת כע"ל כע"ו ת"כ ש"ל כ"ר"ב ו'ת"כ ו'ת"כ
 ל'תע"ת ד"ס תימן ע"מ/ א"ל ה'ה ת"א ר"כ ה'ת"א ה'ה ת"א
 ל'ר"כ ה'תע"כ ו'כ"ן מ"ה"י לה'י"א ה' כ'ע"ן ז"ל ש"ס פ' כ"ן ו'לה'ת"כ
 פ' י"ל ש"כ"כ כע"י"ו"ת כע"ל ח"ש"כ"כ ה'ז' ו'כ"כ ש"כ"כ
 ה'ה תע"ח"ק י"כ ל'תע"ת ק"ל וא"כ כ"כ תע"ן א"י/ י"כ
 ק"ל תע"ת כ"כ ד'י"כ ד'י"כ תע"ן א"י א"ל ה'ה ת"א ר"כ ה'ת"א
 ה'ה ח'ז"כ כ' י"כ ל'תע"ת ר"כ ל'תע"ת ק"ל
 פ"ש כ"ן ל'ר"כ כע"ן א"ש"כ"כ ש"ה"י תע"ת על ע"מ
 ה'ש"ס ה'ה תע"ן כ"כ קע"ז פ"ק כע"ל ה'י"כ ו'לה'ת"כ
 ו'ה'ה ש"כ על ה'ה"י ק"ל"ת ש"ר"כ"כ ה'ש"ס תע"ל
 עד ש"כ"כ ש"ש"ס א"ר"כ תע"ת על ע"מ ה'ש"ס
 ו'כ"כ ה'כ"כ ש"כ"כ א"ה ר"כ פ"י"כ ו'כע"ל כ"כ כ"כ
 תע"ה ע"ו"ת"א ל'ק"כ תע"ה תע"ן ש"כ"כ כ"ר"ב
 ש"ה"ה ר"כ"כ ה'ש"ס כ"ק"ל ר"ס עד ש"כ"כ ש"ש"ס
 תע"ה על ע"מ ה'ש"ס כ"י י"כ כ"ן תע"ה"ק ר"כ ל'פ"י
 כ"כ ש"ה"ת"ל ו'ת"ה ח"כ עד ש"כ"כ ש"ש"ס תע"ה
 ו'כ"כ ה'ש"ס י"ת"ה ז"ל ע"כ עד ש"כ"כ ש"ש"ס
 תע"ה על ע"מ ה'ש"ס א"ל ו'ד'י תע"ה"כ א"כ א"ר"כ
 ק"ל ר"כ ש"ה"י ר"כ"כ תע"ה/ ה'ש"ס ו'ה"י תע"ה"כ
 ש"ל י"ש"ס ה'ש"ס ש"כ"כ על ע"מ ה'ש"ס ו'ה"י
 תע"ה ש"כ א"י ר"כ"כ תע"ה/ ה'ש"ס ש"ש"ס תע"ה
 א"ל ש"ש"ס ש"ש"ס תע"ה"כ ה'כ"כ א"ל ש"ה"י ע"כ
 תע"ה"כ ל'ה"ס ש"כ"כ ש"ה"י תע"ה ו'ה"י תע"ה
 נ"ל תע"ה ש"ה"י ח"כ"כ תע"ה"כ א"ל ש"ס כ"כ
 תע"ה"כ על ע"מ ו'כ"ן כ"כ תע"ה עד ש"כ"כ ש"ש"ס
 תע"ה"כ על ע"מ ה'ש"ס ו'כ"כ כ"כ עד ש"כ"כ ש"ש"ס

יו ראיתי את השלל ואת אשר נתי עליה מעשר מעשר רב
 וחומתי. הוב הטסק במהרה לין ניו ולא הנח
 ויית ופיה כבלטל וסכרוא ישה ותנוכ העגוה נזה לעמוד
 על ועתי ואנא ילעא כנפשי. דלא ילעא לבוונ איתמא -
 אבל מה אעשה כי ידו היתה עלי ועב בארתי לקיים לבן
 המוב לגדם איניש ואשכ דלא ילע מעי קאמעג וכך היא -
 והנה של קומה והדי לשכר לן אמר לאתער באמתקא של
 תורה וזה החל בעמז דא כוג נילי קמילה וראש מה שהביא
 היום שלמי וקלמוד דידן רב המעדי לבאורה סקמאי ניהל
 וכתב לפלג אהרלי תר עם הינו ועמתיי מעשה פיה
 וכן נראה מעשה הוב פלג כתי על הינו וכזה כתב שם קלון
 רמיהת הוב מעלת סמי וכו' והאק למעשה פאמי -
 מעבואי בלק הנה אנכי הוואה שאם באנו לעמי שהינו
 פליג אהר יגדל התימה מרא להין זל קא פביק ורת
 רכחזי אפי כנלי הראש לית בה מעום הר יהולר ואפי
 שום זכר מעהינו לא הביא ופגמ שהדימי הביא וכה
 הינו גם הראש זל הביא הינו ולא כתב לפלג אהר -
 לא אדוכא סקס וכתב הינו עם תר באופן שאם באנו
 למע להינו פלג אהר יגדל התימה מעבמה ממימי לון
 נלמד למע להינו לא פלג אהר וקמילה וראש נכח כונר
 הינו כמל וראש פלג למכר קו למעבוי זל דהא דאמנא
 ראש פלג כמערנ הינו מעבוי למכר ומע נקראת עובד
 עלי כיון שראש פלג למע וילאזה מעבוי שלה למכר
 אחרת לא יכרי שלה יאנו אורה השפינים אבל כחצה אפי
 ראש פלג למע לא מעיקרא עובדת עדי וזהו שלקלקו
 כיון באומרים ראש פלג למכר וכו' הינו מעבוי למכר -
 לא אמנו כחכר ופייס שם כיון דא כשם די היואזה כקפליין
 עלי אין כה מעום ראש פלג דהא להימא למכר זל מעבוי
 למכר אבל כחכר עבמה אפי פיוער הראש למעלי אין כה
 מעום פיוער ראש אבל למעבוי יש כה וכו' והיינו מעבוי
 הינו דא למעלי נחכר שהינים כו אס יאזה מעבוי למכר
 אפי כקפליין יש כה מעום יאזה וראש פלג מעבוי -

שלשה חלקי ותר כוכר אס היא חכר שאין הינים כוקעם
 כו יק הם לבם וילאזה כתיך חזירה לבה אפי ראש
 פלג למעלי אין כה מעום וראש פלג ואס יאזה מעבוי
 למכר אפי שאין הינים כוקעם כו פיון עילאזה מעבוי
 למכר אחרת אס יאזה פיוער הראש למעלי יש כה מעום
 ראש פלג ואס יאזה למכר שהינים כוקעם כו אפי
 כקפליין עובדת עדי היא וזהו פקלמוד דידן שאמנו -
 קלמדי ל נמי אסור זל למעבוי או למכר שהינים כוקעם
 כו ובא כח אפי כשם די ואמנ קלמדי אין כה מעום פיוער
 וכו' והינו כה די יאזה הינו מעבוי כשוק לי היא ולא כחכר
 זל כחכר עבמה והיינו חכר שאינה כמבוי אפי כנלי
 הראש למעלי אין כה מעום ראש פלג וזהו העיב
 מעבוי למכר ולך מעבוי זל מעבוי למכר הוא לקאמעג די ולך
 מעבוי והיינו שאינו מעבוי ומעבוי קאמעג סקלמדי אין כה
 מעום נילי אבל חלל קלמדי יש כה למכר למכר ולך מעבוי
 אינו למה למכר עבמה והנה הוב מעלת סמי נלחק -
 לפי ככרה פפי כמה עכרב ולא כחכר אפי לא הנחך -
 כת לאו וכו' וכתב לנל פיוער מפי ומה יכא תיית רכחזי
 וקלמדי וכו' עפל והוא היפוך רכר התי והזכר להחך זה
 פל לא יקשה לגי הינו הנל ומעבוי שהוא לחוק ונס
 מעבוי רכיו מעבוי להיפוך לא גם זאת מאית לגי
 כמחדודא קמע עכרב רכחזי יש כה מעום נילי הראש
 כלל קלמדי וזהו ככרה התי כקלקק ולפי אפי מפי ככרה
 התי ומעבוי אפי כלה נכח ככרה אחר וזהו התי ומעבוי
 נחמא וזהו והין ולבלהו פל רכחזי שאין הינים כוקעם
 כו וכתיך חכר עבמה אפי כנלי הראש למעלי לון
 עובדת עדי היא ועין להכח עכרה לפי ככרה הימנכס
 רכל דאפי כמחדודא הראש למעלי כחכר אין כה מעום -
 פיוער הראש ואחר חזר כו ולפי מה שכתבתי שפי
 רמי והנה הוב הטסק ניו קמלי על הכח שלא נקיע
 מעבוי הינו ולפי מה שכתבתי אין מעבוי הינו שום
 פייסדח ולפי שהינו יש לפימ כתי ויש לפימ שהוא

ויגיש אברהם שוות סי טו

הוא דאריא בקו ופחם לשל וכן דאריא להפחם
בענין מה שכתב להדיא וזל על ההיא דקולטת
שכחתי הרשע מבעלה או ששכחתי שפחם
אורה מלכת על עסקי הרשע דמי להדיא שאפי
מלכות על עסקי הרשע לבד הוויא עובדת על קן
אמת כי דאריא להדיא המפחם כלל ופי מה
שכתב על דבר המפחם שגם נכל כלל ופי -
במקום או עד ששכחתי שפחם אורה מלכת
על עסקי הרשע

הכלל העולה מעל האמור לעיל דאריא זה יכול
לגמול בעל חפץ מעביר שאין שם הרשע כלל
לדבר לה פתחתי וכן פתחתי מה ששם הרשע
יש עליו ששכחתי על ואין שם עליו שהיה זה יכול
לגמול בעל חפץ מה ששכחתי יצאק לך לה פתחתי
היא דאריא ששם חפץ כחם כחילת דמיא אפי יכול
לגמול בעל חפץ שלא היה שם הרשע וכן פתחתי מה ששם
מענה כפחם מה אישית עמם הרשע עבד כי/ לפינה
שחילת דמיא והאשה כזה כשאר תביעת שפין אדם
לחבירו ופין שהפחם נזה להפחם פתחתי עלו להדיא
דאריא ומעל כלל דאריא יכול להשביע וזל לקא בשילוע
שעבדה על לא שנחלקו אם היה אחרי ההרשע אם לא
או אם היה שם הרשע אבל אם אינו ילוע אם עבדה
אם לא נראה שאינו יכול להשביע כיון ששאר פתח
כילה אחזקי אינני כשיש לא מחזקינן שם דמי להדיא
לפי כל שאין שם מענה כחם אפי שאין יכול להפחם
פתחתי מעל יכול לגמול בעל חפץ ואפי שהיה זל לא תביע
לא כענין שלא יש עסק שביעה אבל אם יש עסק שביעה
אינני דאין יכול לגמול בעל חפץ דלג ופחם דאריא
לפי לא נשכח ולאחא להפחם יתכן לו לכתמילה בלתי
כזה כה ומחפצת ופחם הרשע זל חפץ זל וכלל
הפחם כה מאפי דאריא להפחם שפין כתי על המפחם
דפ פא שפין על דבר זה ששכחתי דאחזקי אינני
כשיש לא מחזקינן הקשה וזל ויש להדיא מעל

כלל מוכח כי שפחה אשתו שזנחה בו לפיכך משביעה כחם
שלא זנחה תחתיו אם ראה אותה בעצמו/ ואפיך תנדה פתחתי
וקשה למה משביעה כיון ששאר פתחתי כילה חלל אחזקי -
אינני כשיש לא מחזקינן וזל שפחה ודאריא יראה לקושיה היא
עבדה קושיה דה שכתב ולא ערפלו לי מענה/ ופתחתי הרשע מענה
למלך זל פתחתי דאפי ששכחתי דמיא שפחה שזנחה אינו כן
שכתב שדמי רבי עבדה פתחתי כפחם מה מעלה ולפי דאין המעלה
נשכח כששאר כיד/ לא על מענה פשען אבל על מענה אמת
או ריבית אין המעלה נשכח שם ולפיכך לתקן לפעלמא נבי שמו שזין
אמת או ריבית ופי לפיכך השאר עבדה שישנ/ כיד המעלה אז אינו
נאמן אבל הפא אין עקד מענה על הפחם להפחם לאשקו אלא
עקד מענה כי מושם ששאר עבדה ופחם תחתיו ומעלה אם הורה
הפחם פתחתי אבל לא באה עקד ששאר להפחם פתחתי
ולפי יכול להשביע ופי כהדיא שעבדה על עקד מענה
להפחם פתחתי כי אם עבדה על כזה אינני נאמן עליו שהי
אם נזה לקיימה יכול לקיימה ואפי ודא כיון ששאר פתחתי
כילה והוא כה להפחם אינו נאמן כי אחזקי אינני כשיש להפחם
הפתחתי אינו נאמן וזה מה שזל להלכה ולא למעשה נאום

משפא דכח
אברהם סיין
כח

ויגש אברהם שות סי ין

הקא להט אכל' ודא בעיא הקמא לא אפ על ל בע' כג
א בעי הקמא א לא ומענה אפ תפיה על דכ כג פ' קעו
פ' ין שכתב נול ומענה מעל הפוסקים לעובר על דין
למ' דין ד' זלצה הקמא לא שג' בסומה ופ' כה פ' בעיא
יו דא"ל בעובר על מענה לפ' לעובר על דין אינה פלג
הקמא מעל ולפי' קמא' מעל מלא ומענה מעל
הפוסקים לפ' הקמא בעובר על דין קאמג מענה
מעל הפוסקים והיא סו'א עלצה בסומה לפ' ושם מעבאר
להדיא דא' דא' בעי הקמא ופ' קעו יגדל התפיה בע' ולפ'
ואיך יסבוג נג' היפך מאי דמפיק עס כגם ופער כלל
ונגזר לפר' מעלם שכתב ונולד בכך ולעז' לישב לפ'
מעלם במעל הקמא עלו המע והכ' והוא שהמעל נל נדא
פ' דאם עמק' פ' בע' אחר פ' קעו שגלגה ופ' קעו א' -
נלגה מאד והקמא כה קצא עלא בכתובת אכל אס עמק'
פ' במעק' ע' אינה פ' כה ושלח פ' קעו להמעל אפ' קעו
כה לא מעק' אפ' עובר על מעלם אחר לא זלצה עק'א
נולד בכך ואז ע' הקמא עובר היא וקצא עלא בכתובת -
ודנ' מעל נל כתב במעל שגלגה ופ' קעו א' -
פ' קעו ס' מעל מענה אפ' עמק' פ' ע' פ' כה ושלח
מעל כתב עמק' פ' במעל ומענה מעלם נל דוס' לטו
ל' וד' להמעל דכא' פ' במעל פ' ע' מעל ופ' כה בע' -
עק'א נולד בכך ומעלם לפ' מעל מעלם האמה פ' עק'א
ופ' עק'א יכלה לעלם עלא בע' עמק' פ' ע' פ' כה מעל
דוס' מעלם למעלם כלל מעל על זה ונולד בכך שאס נולד
בכך אז אפ' ע' מעל ופ' כה אס הקמא כה קצא עלא בכתובת
וזה שלק' מעלם לבית אחר לפ' מעל כלין נלגה ופ' קעו א' -
מעל ונולד בכך ונל' כלין זה בע' עק'א נולד בכך יען
יכל להי' ע' פ' כה מעל בע' נולד בכך ומענה מעל -
עק'א הפוסק ע' דלעל מעל ומעלם אס נולד בכך אינה זלצה
הקמא לפ' מלא למעלם כלל מעל על לפ' המעל דא"ל כה פ' כה
הא' לא ופ' קעו מעלם יכל בלפי' והעק' אס הקמא כה ואס לא
הקמא כה אפ' נולד אינה מעל מעל מעל מעל מעל מעל מעל
יאה מלא למעל לא הכי' ק' הדיא לעל מעל עס הנ'ס וקא דור
דיע לפ' שהוא אס' ומעל אינה זלצה הקמא מעלם שאס -
לפ' שהיא עובר על ופ' דא' בעיא הקמא אפ' נולד בכך -

ועוד גם הדי' שהכ' ה' כדור איפ' מענה ועוד
שכע' כמ' להיפך דא' נולד בע' עק'א כה -
כאופן שלפ' איפ' נ'א'ס והעק' כמ' שוב נא'ת להמעל
כתובת כלל לפ' א' שכתב להדיא נולד למעל אפ' היא
עובר על כמ' מעלם אס לא ידעו כה לא הפסילה -
כתובת ע' נזה היפך הדי' ואז אין ספק' על הדי' -
כד' פ' קעו על המעל כלל ואיל' יאה הדי' לפ' נ'א'ס
לא היה מעלם כה ומענה אפ' תפיה על מעל שהכ' -
הא להדיא נולד אס לפ' המעל והוא עמל' הכי' תפיה
יו על המעל כפ' קעו בסומה הפ' ע' ופ' כה נ'א'ס
לפ' הכ' כמ' שלמעל נל כד' פ' נ'א'ס שכתב להיכ' -
לפ' לא בעיא הקמא ופ' כה ופ' קעו ע' ופ' כה
על כד' פ' ופ' כה נולד לא עלא נזה לפ' המעל
שכתב בפ' קעו להיפך והנה אס' ההקמא כה
כתב מעל כלה שלח' שיאמעל' לה שאס לא תע' ק'
תפיל' כד' ופ' קעו כמ' ק'ל וע' להמעל כפ' קעו
שכתב שפ'א מעל המעל דלא בע' שיאמעל' כ' -
כפ' והנה הכ' הפוסק כתב שפ'א מעל מעל עלו
מעל המעל כלל לפ' א' והוא לה' לפ' ולפ' ק'
לעק' כלל המעל ולע' אס יכל לגעה כג'
אפ' על הפסלה כד' הנה הכ' הפוסק נ'א'ס
הא' כה והעל' לכול לגעה אפ' עלא הפסילה
כתובת והכ' כמ' נא'ת לפ' כמ' שכתב
כלל ע' נ'א'ס כ' ופ' קעו אין אחר בע' מעל
כמ' שהכ' מעל מעל מעל מעל מעל מעל מעל
למעל והוא כמ' נולד ואז שפ'א מעל מעל
שהכ' דא' לפ' מעל מעל מעל מעל מעל מעל
ש' למעל כה עלא כד' המעל ומעל מעל כה
די' זלצה ופ' אכל כמ' מעל שהיא ש' ופ' קעו
זכ' נא'ת להמעל מעל מעל מעל מעל מעל מעל
כמ' פ' זכ' מעל מעל מעל מעל מעל מעל מעל
למעל נ'א'ס כד' מעל מעל מעל מעל מעל מעל
על ולפי' קמא' אין קאמג מעל למעל מעל
למעל מעל מעל מעל מעל מעל מעל מעל מעל

חולק מעזה לא נשתייט מעמו/ והנה הכ' כפי קצו הקשה
על דברי המור שכתב אבל במבוי שאינו מעטלש וכו' לא
הפא והק' עליו מעין זל למעמע לא הפא מעטלה ע' כך -
אעפ' שהוא דבר שאינו הנין והא כהזר אפ' פיועת הוא
מעמ לא הפא לית לן כה וכו' והנה הוצ' מעלת ספר זל
הקשה על דברי מעין הלל וזל ואז עדה לית מעמור על
המאשונים וכו' וכתב עליו ה' הפוסק ולעזר דלך למע' שהקשו
אין נראה כן מעלפי הנין המואה יראה לדברי הנין כולל
וכו' עד וכן דלא יש שמהדורות כזה היתר נמנו וכו' עפ'
יוראוקר נפלאהי כזה על המעמ והוצ' הפוסק נפול לפאה
שהבינו להכ' קאמע לפחלמה אפ' פיועת ראט לגמיה
היתר נמנו הוא ומעזה קא מעקס ומעמרי אמעפ' כונת
הכ' למע' המור קאמע אימנהי לו יוצאה ומאשה פוה
אפ' אין פוה לגמיה וכו' ולהק' שיוצאה כן כזה וכו'.
אבל בחזק לא הפא וכו' מעמע כהדיא מעלפי המור
לכחזר ומאשה מעבוסה לא הפא אעפ' שהוא דבר שאינו
הנין וע' קא מעקשה להא בחזק אפ' פוהע לגמיה לית
לן כה זל לא הפא אפ' כהדיא בקלרה אפ' דבר שאינו
הנין לא יש ואין קאמע המור לא הפא למעמע הא דבר
שאינו הנין הוא והא בקלרה ובחזק לפנ' אפ' דבר -
שאינו הנין אין בו ולא עייך למע' לפ' להמור ובחזק -
בעלי המאש לגמיה אסור ובקלרה דבר שאינו הנין
הא היפך ע' והק' והנין כן נראה לפ' דבר הכ' זל
והק' ע' כזה להוצ' הדרישה שהביא דבר הכ'
הנ' וכתב וזל ויש לטב כולחק דהא למותק היינו/
כשאין שם איש ובמבוי מעטלש הפא וכו' וזל לה' -
דודאי נס דכ' מעזה לרבי זה כמע' לעל וכו' דאין
אסור וכו' עפ' מהמואה יראה מעלפיהם שהבינו כפונ'
הכ' דלא כע' עפ' ה' אכן נראה להדח' הפין כמע' שפ'
שכתב וזל וכתב הכ' וכו' ועוד ק' הוול לג' לפעם -
כל אשה בתוך חצינה מעותקת בעליה המאש לפעמי
וכו' ובנו' לית למע' מה שהקשה הכ' על המור
כמע' לא הפא בקלרה כמאשה דודאי אם היא בקלרה
מעותקת לגמיה ונ' הול' להולע/ שאין בלא קלרה שית'
למע' מעמע להדיא שהכ' הפא כפונ' הכ' כה

המעורר מעל האמור לעל דאס יאזא לנה וקלנה כגאסה עוברת על
הי' יהודה ואס יאזא נב למעבוי המעטל נמי דינא הכי ואס יאזא כפול
המאס למעט ומעמדו למעט ולכך מעבוי נב עובר על ואס היא בתוך
מליכה אפי' פיוטת המאס למעט אינה עובר על והנה הכי הפוסק נל
כדכ ונל ואפי' כדכ שיאזא לנה עובר על וקלא שלא ככרובה ולא יאזא
אפי' פסיק ותב שרלא שלא ככרובה והא אכתי כענן שיתנה כה
או ונלה בכך כאש יבוא כפול וכמע' עהאלוף כיה הוא עכע' -
והנה לענן הספק הכי דאי כענן שיתנה ונלה בכך או לא הנה
המשכא נל הובא ביה' יוסט כתיב ונל כאשה שהיתה מתקוממת
וכן אכל אס נלתיב באקדמי וכן וכתיב עליו מען נל ואינ יודע -
למה לא ענן מלהם מעמם לעוברת על כליה ההכאה עפל הנה
מעבוי המשכא לו מעבוי דהא דקאמור ונלה בכך לקא על נדון -
דידיה שנתקוממת ולכך מתקמה אכל אס כמעיד נלתיב נולעיה
או ראשה אין כתיב ונלה ואפי' משן התימנה מעמורם נל שכתב -
כפי קמו ונלה בכך וכן והא אפי' המשכא לא כתיב ונלתיב
מלקת מעוקק כפי' יא שכתב ונל לא ילעז למה הענין וכן דאי
כלא היתה אפי' ונלה וכן ע' וזה כמע' ונל הכי קמה כיה ונהנה
הפוסק נלוי הכי לנ' העוברת מעמם אפי' חפ' נ' שכתב - והנה
שאר פוסקים כותבין שהמשכא כלינ' לו וכן ואפי' שס הכי רבין -
כעבוי ענן וכן כעוברת על כעמם אחת מעיקרי עוברת וכן
וכתיב עליו ולקדן וקלא עקמ המעבס הכי ומה שהקמה ש
פלג ליה הכי שהאיסור הוא מעביסם נילע לכל וכן ויש להכין
קבוצי דאיה לנה מעמם נמי כסומה רב' נב עוברת על אס כליה
הקמה להפסילה כתיבתיב כפי' נמי כעוברת על וכן וכן ואינ
להרב כנ' וכן עפל ולולאם המעוהים הרב נע' והפוסק נלוי על
הרב נע' ק' דהיי' המשכא לא קאמור דלמה להיות ונלה בכך
לא כדכ לדיה רנ' קעמה נללה מאשה ומעוה כעמם אחת אינ'
מעיקרי עוברת על ומה שהי' מעבדא רמז עקבא על המשכא נל
לך ולא מע' וכמע' שתי הרב הפוסק נלוי נס מע' שכתב עליו
הפוסק דלמה מעבס י' ש לחלק טן ונל לנ' והכין נמיה מעבוי כפי'
אחרי המעטילה נה אינ' דהא לפי מע' רמזי' דהס כעמם דכנע
הקמה מעבוי דאמור ונל מעקעין להס כד וכן מעבוי להדיא
דאפי' עוברת ענן כע' הקמה דהא יחוד אשת איש דאורייתא
כמעבוי כסנה פין ואפי' מעבדאם אפי' לעי' דהא דפי' נל
כפי' המשכא כעוברת על אי' כליה הקמה יפי' נמי כעוברת
ע' וכן כוונתו לעי' דלא היתה יהא רב' כנע' אי' כע' נדון

לרדיון לה כבו בתיקה . עתה עמו והעציה . דולה
עיס מעבולות עמקקים להשקות כל כחם בארץ
כיה . בן פירת היתה א העולם נפן פולה . רב אחא .
מעבולות ויזא יחקק כלבנת הספרי שהתקם כיה . כיו
לקול האות הנאמן המהר עלי חין כקבתי שהיונה
כלב עש הך וכתבת שהין קא פסיק והתן לכחתי
אח כנעני הנאש לעמי ליתן כה ואח שום זכר מן
היו לא זכר והניח והוא הביא היו הנה ועלי יאמר
מעבולות לפרט כל לחוק כיו דהא קאמר ונאשה פולה
לחתי קו לעמני כל מעבד לחזק והנה כחם שאין כקבתי
שהיו כלב עש הך כבו הכחתי מעבולות ליה ומש לנה
לא זכר חין מעבדי היו הנה כלל ילד ומעבולות לכל
מקום הך עיקר והיו לא יעלה על כל שפס כה לבקש
אם ימאז בו איזה מיישר לאיזה פו ופול מעבד הנה
שה יהושע כהקלעתי ואח מעבד דלתי לכה חין והתן
כ הך ביא להדיא דאם היא כחכיה מן כה מעבולות
כ דאח לא העתת כה לאח אח משה לו להזכיר לכה היו
ומש שהיה והוא הביא היו כבו כרובי דאין זה
הלוי ככלותה קמיתת לא הוא ענין מעבולות לכל ואין
זה מין הקמיתת אם הביאיו ומש עת כלביו היו
לא ילעז חין יכולת להעמיד פו זה כרובי היו דאח
דכאשר הך פו על ההיא דנאשה פולה להשיב מעבד
לחזי ולרין מעבדי ה"נ לקא כענין לקרן יוצאה
ודאשה פולה ספס ופ כחם לה"נ מעבד לחזי ולרין
מעבדי חל כיו לקרן יוצאה ונאשה פולה לחזי חין
נאכל לפ להשיב מעבד לחזי לכל כ הא חול לקלעדיא
לפ ולא למקום כל שלא נעשה לומר דיוצאה כחזי
לקא כחשעא למעלה ומש שלקק להול יוצאה כחזי
מין זה לקולק כ מן דין הלוי לומר על מש ש"א
מעבדים לעבד כן ה"נ יוצאה מן ביה לחזי ומש
ע"כ כבנת ח"י הנאשה יוצאה דמלכד לקרן כה דאמר
כ"כ לא מעבד ח"י למעבד מעבד דאין לא עמק -
לכדי על הנאשה פולה כחם כחכיה דהיא היי

נעור ואם היא לכו שאין הנון היא עושה למה לו לעבד
והול להולעה שהוא לכו שאין הנון לא ודאי מעבד לן כה
מעבד היתר נעור ועוד דנס מעבד חין מעבד להדיא להיו
נעור ומש להיכח הכין כחם עת לא ילעז חין מעבד כן
ואדכח נהפוך הוא כי כבנת ח"י כחכיה לומר דמלכד משה
שהך ח"י עליו לבין להיכר נעור יוצאה כחכיה הנאש לעמיה
למה כקב לא חזא למעבד שהוא לכו שאין הנון עוד כה
הנאשה לו להכח למה לא פו להדיא המור חר לכיון לפולק
הנאש לעמיה שהיא היתר נעור ועוד דלתי הכנת להמור -
וה"כ לא לכו מעבד שיוצאה לחזי כחכיה הנאש לעמיה
שהיא היתר נעור לא לא חזא מעבולה חמנו חל הוא לכו
שאין הנון אח מעבד להכח לומר דאם פולק הנאש לעמיה -
שהיא היתר נעור ומש עתהר עלי חין פסיק וקרן דאם
יוצאה ליה שמעבד כבנתה והא חכמי כענין הקמיתת
לא חשעני כזה למשה שימשה כין שהלכתי אחי זה
כא כחכיה ואשכנח לשטח היא
והנה מש ש"כ זל פו הכשעא כעבד על פו יהולק
דלא נשעא דהא רכש השם ח"י כענין הקמיתת לקא
לחזי חל לו ודאי כענין הקמיתת לא חל עליו כענין השם -
לא יכולת להעמיד פו זה כרובי ח"י חזא לעבד חול לכו
זל לפ הסוטא כעבד עליו לו האמורא כעבד כבנת
כל שלא נעשה לפ לקא כל הוא רכש השם חל כדתי
מין כק הקמיתת כח ש"א כזה גדול האמורא ח"י כח
והרפ כחם מעבדות ולא יסמוך ח"י על פשימור השם -
למעבד מעבד דאח עליו כענין השם כי כן לקא על ח"י
לפ לכיון ואח לכו שהוא מעבד כחם לקא לעבד כעבד
ואמר כענין מעבד וכל אח ש"א דואים כענין לכה כחם
וכ"כ מן שאין חזר מעבד כהדיא ומש היה לו חז מעבד ח"י
היה חומד ח"י ול ועוד לפחור היה לו לפ לקא ח"י חס
כרובי הקמיתת ומעבולות מעבד ד"י פשימא ש"א ח"י
מאמר ש"א ש"א ח"י חס דאח ח"י כענין הקמיתת ועוד
לפ לכין אח נשעא דאח דעל לו לא כענין השם מאמר -
לפסיק מעבד ומעבד דעל זה קא כענין נ"ל מעבד
מעבד רכש הקמיתת ח"י לכו ח"י לו פשימא ד"י

ויגש אברהם סי יו

להעסקה ליה להוציא כזה לא הכי תהנהך להוציא
 נפרטק כנשואה כיון שהיא בקום שעה חלל כמולד
 פשיטא לה נגדיו תהנהך כמולד שהיא בשב ואל
 ופירש יע לרעה על הטמק שהוא שבתו פון כל
 לכיו רעה כזה על הכנה והלל כמולד בלכיו
 והנה בעיקר תהנהך על הרב החכב לך ולא תהי
 ופעו שאכא והוא להנהך ול פרב ואל ולא תיכעש
 שאם לא היה שם שבוטה לא גיעבור תעון הקול
 וכן לא שאפ היה שם שבוטה פשיטא אנרכעלה
 דאין לחלק כן היבא דאיכא שבוטה להיכא דלפא שבוטה
 והכא דחיה ללכיו תעמי לקאמנו כנענ נבי היה לנך
 הכספ לנעמי תעמי ותנ וכן וכל סטק היה חיה
 גדולה ופאט תלכיו לה תוכח לפל דאפ כנשואה
 שאם כה לנעמי דא תעמי לנשואה בקום שעה
 חפה אמנו דאדענה להכ לא נשבע והוא שהיו
 כנענ שם אמנו חפ יכמה ענלה לפי תוכה
 שתי חפ חלצה דאדענה להכ לא קלסה שבתה
 ואי יס חפד הפרט כין חיסומא לה בקום שעה
 לאיסומא לה שש לא חפ תמי תקשה כנענ שם
 תיכמה היטוק ליה רכמה לענוק היא בקום שעה
 שרצה לנשא לענוק חס ערמה לא נדמי לא יס
 הפרט כזה כלל ועל זה קאמנו תהנהך שהיא -
 רחיה שבוטה חפ תוכח להדיא דלכיו תעמיטא
 פשיטא לה לתהנהך תמי להעסקה ליה להנחל -
 חיכמא אלמ זה עפל פירש ככמא והוא אלף זה -
 נעמיא לפי תהנהך תעמיטא דאין נעמק כזה והוא
 היכך רחיה יו שהיא תהנהך שאפ בקום שעה
 תעמי דאדענה להכ לא נשבע והנה הפלע חפ סן קין
 רחיה על תהנהך ול תוכח תהנהך שהכא דנך
 הכי שהיא בקום שעה כמולד שם בלכיו יו
 תעמי לנך כין שבוטה לחוס רעה ודאין להפסון
 תעמי חא להכ כנענ יכרס עליו והנחה ימיה
 תהנהך שם כנענ לא דלרע להאי חילוק לשם נדון
 היה כמשה ששבע חלסה להכא דלכ לנענ נח
 יס להם חוז וכיון גיש להם שבוטה חיהו דאפסיר
 תעמיטא תעמיטא דאין יו קאמנו לפול לבטל -

זכורה והוא משום דאדענה להכ לא נשבע ופאט ונעמי
 דלך תעמי על הפלע תהנהך להנחל להעשן שם בלכיה תהנהך
 ימיה לשבוטה להנחל היא השבוטה שנשבע ששבע עילוטן -
 שיש חורה חפה כנענ הקיב חפ זה הני כהדיא נדון להנחל
 שהתעיה חמור ומולד היא כשכ ולר כמולד להדיא כדכיה
 תעמיטא חפ לא נשבע כהדיא קנענ לפי לא כא חפ ומעלה
 כל לכיו על הנחל עקל ועל לנך לענון חוז להא לענון נשכ
 לא חיסון כלל כיון שהשבוטה היכה כנענ עילוטן שישא חוקה
 כנעמיא בלכיה ואיך גיהיה לענון דינא דלן לן אמת ופסון -
 שהחלף לתעמיטא כזה הרב הפסון עליון למעלה ומעלה ונעמי
 נחום הכנעני יכחק
 תעמיטא
 פא

מעשה/ אחד שגדל לה מעשה לא זיכה לו הרבה כל הוקא -
 אם יש קטן אחד אם לא יש קטן לא יזכה לתן שאת מעלה
 לשון כחה רכונה/ לכתוב לה והיה פאן שכתבה בו מעשה כיון
 שגדל מעשה/ ודאי אמעלין לעתיד שאת רכונה/ לכתוב מעשה
 שגדל לה ונמצא לפי דאפ להיפך שכתב לוקא אם יש קטן
 נכתב אחד אם לא יש קטן לא נכתב כחה שגדל לה היינו -
 לוקא לפי שכתב שגדל מעשה/ ואם שגדל לה היינו כשר
 שהיה עשיר אחד אם הוא עשיר ככתב אחד ולא נכתבה
 נכתב לה פן מה נכתב כחה שגדל לה ולא לוקא שגדל לה
 לא היה אם חתם בכתב שכתב רכונה/ לכתוב פן לך עליו לשון יורה
 מעשה ונכתב בו מעשה/ שכתב ואם נראה כדו שהמעשה לא
 כתב נדושיקה לכתב כדו ואם למעשה/ לא כתב כל לוקא
 אם נדו או לפחות אם חתם במעשה/ נראה לכל
 נד שגדל מעשה כפועל והיה אומע לה קטן הינו
 לכל יד לבד נדושיקה ודאי שכתב כדו מעשה/ יש ידן
 מעשה/ להמכור חפץ פן יופי שכתב כחה שגדל הכן
 לפי מעשה האם עליו לא ידע/ אחתה ואם שכתב ידע/ כחה
 וכתב לאה עושן כי קולם אמע/ אחתה כל מעשה שכתבה
 לו והעיר ולכן אם יכתב כי מעשה שכתבה לכתב הכל
 נכתב יחד לה אחתה נדושיקה כחיו פן לאחורה שגדל
 נכתב כחה שכתבה/ לא היה לפיכך לה מעו/ מעשה כדו
 נכתב כחה שכתב שגדל נכתב/ לא ודאי כעשן קיפן דאם
 נכתב ולא אמע לה הרי לא לדושיקה הנכתבה לאו כלום היא
 הרי/ לכתב אחתה לה כל מעשה/ אחתה לכתב כחה
 להם ואם יחד אחתה לה ולא נכתב כחה לא חזק קטן/ לכתב
 נדושיקה כיון שלא שגדל אחתה הרי חזק חתם חתם כח
 שהוא נכתב כל לשון/ לקיפן כח/ נדושיקה עליו לו קנה
 אחתה כחה שהוא חלק משכמים חתמים לכתב/ להדיקה
 עלהם אם יקנו/ אחתה אך עליו לו קנה אחתה ונראה שלא
 מעשה אחתה הרי ומעשה כח/ לקיפן כחה/ כחה
 ונכתב קטן אחתה לכתב/ נכתב ודאי כלל הוא לו

וַיֵּשׁ אֲבִרְהָם סִי יִח

ונראה דלמה נקרא בחד פ' ז' על ראובן שאלך אה-
 בתי נדדו ליתר כדנשיקה סך פוך והטן
 אונס למטה ינמאי קולם טעמא בתי אס העל חובב
 הקולטן והממולח ינבא ממאנך חטטט אהטן לבתי
 והג' אס העל חובב שקלמ' לעילוכן ככר להס מקלע
 אכר ממלמ' דקנא ודאקנה ומבנ או מעבן מעלמלס
 אחר היה נוסה פטר משן הממלמלס ופס אס נקדעמלמלס
 הממלמלס אכר כמנ בנר אמולמלס משר הממלמלס
 הפ' להדיח דלמ זכר לבטח לא ממס אכר כמנ
 דקנא ודאקנה הא למה היתה זכר כמנ אהטן לה
 דאלתה אכר אכר לא ככר כמנ דקנא ודאקנה כיון
 שלא זכר כהס כדמלמלס והנה הוצ הח' כחל
 פ' מ' הנד' אור פ' אחר שדכא לנ' לבתי הממלמלס
 הנ' ככר יהי אכר זל כמ' פ' קנ' נש' על ראובן
 שהיה ל' כר שפד והזשן לה פלס לעדושיה והלמל
 הכר נשאר שלא מלמלמלס אס זכר כמנ כמנ
 שהזשן לה אכר יהי' אס זכר וממלמלס לפס אס
 יהי' דלמלמלס אס נשאר לא זכר פלס אכר כמנ
 אכר הוצ היה אס כמלמלס קייס אכר יהי' כמנ
 פ' ככר לבתי הנדושיס שיח האכר לכמל אכר כמנ
 נוסה ממס אכר שלא לממלמלס ולממלמלס ילמל
 פלמלמלס כמנ וממלמלס ככר יכר נדמל דלמלמלס
 ממלמלס על לבתי ממלמלס אכר הנדושיס אכר לבתי
 ממלמלס והדמלמלס יכר דלמלמלס נדון ממלמלס לבתי
 ממלמלס לבתי ממלמלס יכר אכר לא ככר יכר
 ודאקנה לבתי ממלמלס ליתר לא ככר כמנ הממלמלס
 ולחז זה ממלמלס נש' שדושיס ודמלמלס לממלמלס
 לבתי ממלמלס לה יחייב ממלמלס ממלמלס לנ' אכר נש'מל
 דקנא ודאקנה לא היה זכר ממלמלס כדמלמלס לממלמלס
 לממלמלס ממלמלס שדמלמלס לבתי ממלמלס יכר
 כמנ קנ' אס נדון היה כמנ ממלמלס לבתי ממלמלס
 ממלמלס אכר ככר אס הוצ שלא זכר הכר אכר יכר
 יכר אכר אכר דלמלמלס אס נשאר יכר זכר כמנ אכר
 לה אס אכר קנ' כמנ אכר הוצ ממלמלס אכר
 אכר הוצ היה כמלמלס קייס דמלמלס

[illegible]

יִגִּישׁ אֲבִירָהֶם סִי יִה

[illegible][illegible][illegible]

ע' זכ' גשג' בראובן שהיו לו בנות ושיף אחת מהם ובפן
 לחתן/ מעות פנדונא בקנין ושכונת וקולו שמשך עמו
 ראובן ופני עמנו שם בנות ואם חתן קמנו הדי אכל -
 ונאמרים פלך שנאמרים ארץ אין שומעין להם ובפני לה
 להספק א' חתולין להם שנת להם אביהם נתן הקא היבא
 ונאמרו גדולים בתי אביהם וקבלו התענה אכל היבא וטעמו
 וקלמו או שקל בקנין ועלן לא קבלו התענה לא חתולין
 ה' לא כיון להם האב ועלן לא קבלו התענה לחולקין
 עם האחר כשזה דאחולקין לעניה דלא דעה שיוכל בעתה
 היבא לעת קולו שנאמרו ופ' והביא דאיה עמיה דאוקמיה -
 שם דיטא ופיטא לעתין פאן שנאמרו הגדולים בתי אביהם
 ובפן לאחר עיקר אביהם ואם איה דעלם ונאמרו לאחר
 עיקר זוכים בעתה כיון שנאמרו וקלמו או נאמרו קנין -
 למה קריתיהו כשנאמרו לאחר עיקר אביהם ובפן שנאמרו
 וקלמו בתי אביהם ובפן שלא עמלו ולמעשה כיון שכל
 י' להקטור לכללם כשנאמרו וקלמו בתי אביהם שפיר
 יאמרו כיון דבפני חתולין דלא קבלו התענה בתי אביהם
 כן שנאמרו וקלמו קנא נתן אחי עיקר אביהם אכל
 כשלא עמלו וקלמו ונאמרו הגדולים מעדיבא קנין שיוכל
 הם כעה שלקחו אחי עיקר אביהם כיון שלא עמלו -
 קנא ו' דאשעמנו דבוקא דאשעמנו אביהם כשהיה -
 בתיים הישן להם כדכ' גדונא או שפסן להם כעה
 יבוא למך להם ועל כיון שלא קנא עמלו ונאמרו לא עמלו
 וקלמו לא קנא ונאמרו ה' קנא לא שדואה יאמר
 אכר שחולק הם הישן להם קנא שיהיה קנא -
 כדכ' דנא י' לו נכמים יורלים לנפס' ונכנסים למה לפי
 גהם לבג' - נכנסים בנעמיה נשפ' עמלן לא כש והלך
 לו לעמיה חתולין כיון שזה עמלן לבנים ויהי אם ער
 היבא הישן קולו שפסן עמלן דהי' למדי לה ער לבין
 יעמלו וקלמו קנא ועלם שלא כשם עמלן וזה הישן לבג' -
 מעדיבא אמן הא ודא' לך דעלם לעמיה כל שהיה אחיו
 לבג' דה' ל' יכל לעמלן עמלן ופאד לקא לעמלן עמלן
 י' ב' וכל אחיו שדכא דאיה ליהיו מעמלן עמלן

או מעמלן הפסקים התענה עמלן או יכול לעמלן על
 גדולים מעמלן ואכ' כד' שהיכל הכי דאיה לנפס' מעדיבא
 לפ' י' יכול עמלן לה' כיון דאיה מעדיבא לפ' ונהג
 ה' כ' י' י' הוקעה לו עמלן נאמרו גדולים לאחר עיקר
 אביהם יאמרו גדולים הוקעה לו להם פשיטא ופ' דאיה לאשעמנו
 דאשעמנו האב שיקר כן לבתו כשהיה להב' עמלן ופ' אכר
 לבג' אחיו לאו פלס הוא דלא זכר הכן כשפסן לא אחי
 התענה עמלן ודך עלו הפסל פ' א' פ' ס' דאשעמניה
 ופ' הי' לה' קנא שפסן דאשעמנו וקלמו ופ' ופ' ער
 האב זכ' כשפסן עמלן ולעמלן להיכל סכו לה ער כדער
 היכל דאשעמנו וקלמו אם ער האב לא זכ' כשפסן
 לא לקא לאחר התענה אכל קולו עמלן לא זכ' כשפסן
 היה ונאמרו הי' יקנא לקנא כדיון להי' דאשעמנו האב
 כד' כשעמלן שפסן יקנא לה' ונאמרו ופ' ופ' קנא
 לגדונא זכ' כיון שלא קנא ונאמרו לא פ' להם עמלן -
 לא זכ' הכנס ומה קנא עמלן נאמרו גדולים לאחר עיקר אביהם
 אשעמנו אביהם כד' להם כעה יקנא להם ונאמרו הזע
 להם ונאמרו הכנס ונאמרו לאחר עיקר אביהם ולקחו לה
 שנאמרו להם אביהם יאמרו הקמנו נא כשם שלקחו -
 הגדולים ולא חתולין להם הכנס כעה שפסן להם זכר
 דלא זכ' כשפסן היה עלן זה עמלן ה' אכר דאשעמנו -
 הזען להם וקנא לבתו לא זכר הכר כשפסן -
 והזענה היה י' להכר זה מעמלן השם דאשעמנו
 ואכ' שדען לבתו זכר גדונא עמלן עמלן זכר
 כד' אכ' ה' להם לאוקמה כד' ולעמלן נאמרו ופ' ופ' ופ'
 שנאמרו לאחר עיקר אביהם ובפן שדען לה זכר גדונא
 ומעמלן ער שכר זכ' כ' זכ' ובפן שלא הזען ומעמלן
 אוקמה כד' מעמלן לבין הזען ובפן לא הזען שו' -
 דלא זכר הכר אכר נאמרו דאין זה לקנא דהא כשפסן קנא
 אין שומעין להם לא ער שפסן להם עמלן עמלן עמלן
 כשפסן קבלו העמלן עמלן ולא אייבא שדען להם
 לקא כשהזענה כשפסן ופאד' לעמלן החכ' ע' כש
 ופ' העמלן אוק' שדענה על דכ' היכל ופ' ולעמלן
 דאין זה הכר דאוקמה כשפסן וקלמו או נאמרו קנין דהא

וַיִּגַּשׁ אֲבִרְהָם שׁוֹת סִי יָה

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

15

וַיִּגַּשׁ אֲבִירָהֶם שׂוֹרֵק יֵט

ספר החינוך הקדוש תעלה כל הילל וכפי חכמה הא פשיטא
 שלוקח אדם נחמא כן בלעבר חכמה ודאי אין דאני לעבור
 כן לכתוב לה לעבור נקבים באותיות ולכן נראה פשיטא לומר
 שראה לעבור נקבים בילעדי כדרך האותיות כמא שניהם
 לעבור כמא רבלי שאינן דומים שאסוי לעבור כן ולכן -
 נקיים לה תהילתו כמחש וכל דאף יהיה מקום פנוי כנול
 בין שאין בו עיבור פ פשיטא ופשיטא כשהוא מעוקב אין בו
 עיבור פ וכל דהאך בלעבר למבשר כשהוא נקוב
 פאופן למבשר מהנלכא אין דאיה ואידכא נראה מעלכין
 דאס ים כנקב עיבור פ שהיה פשיטא דאלה לעה ליה
 למעקב פין שאין בו עיבור פ הא כן שהיה מעוקב
 אף יהיה בו עיבור פ לא ודאי נראה דאס הוה נקוב
 ויש בו עיבור פ שהוא פשוט ופשיטא כמא פ -
 קמחא שניקב לך נדון הנלכא עקדו מקום האזכרה
 כעין ארובה ונעננה ולפך כמקום הנקב משא -
 דנול נקוב עליו חור החסמה או יעני נקוב והאנו
 החסמה יתלה כיון עיני אדם שמקום הנקב נשוי
 פנוי מה דבר והלא אס לא היה נקוב נשוי פנוי אן
 חסר נשוי כן כן שאין שם עיבור פ שם הוה לא
 הפשיטא כנקב פא לקח כמקום שאין שם עיבור פ אף
 לא ילעג נול לרוב כד למע דאף פ שם עיבור פ
 שהוא כמא ימה שהיה דאיה מלכא מן כלה עיבור
 על פמיק חסי שנקב פ פשיטא פ לעק אס זה
 אינה דאיה להפ לקח לך שהדואה הוה ילעג אפוש
 שפח פמיק אחד ופכר פ פשיטא אף דא חסמה
 יסדו אס פן פ דאלה דול לרע עלמא לעבור
 על הסדר ומעשה נקב נראה שזה מקום פ עקב
 מקום הפנוי שנהם גויס שהיה אף כדרך האזכר
 שפח הנקב מעשה כל חסמה אף דאיה יסדו שם פאן
 פ יהיה על רבא הנלכא שהיה מן כלה פ לרע
 שחלכא נראה שם הוה עיבור פ כמקום שאין
 להסריכא שהיה משוי פ שחור ידל מלכא דיתכס
 נראה מרפ שם הוה מקום פני אף כמקום שם
 להסריכא שהיה משוי פ כן עקב ילכא דאיה
 עיבור נקב פ דאיה נחמא שהוא פשיטא ופשיטא
 לעל הנלכא לרע ילכא דאיה הוה מקום פנוי -
 כמקום שאין שם הוה נחמא כמקום שם למעקב

[illegible]

[illegible][illegible]

י"ג אברהם שות סי יט

כח זק ע"כ לר"ה מקומה פני ורא אפל
 ב"רעה אמרנו ע"כ אמן נראה ורא. על דבר
 י אהרן זל לך כל לה דבר לא הכעיו לא בעל
 כח זק ע"כ זה ע"כ אמן וכבר פסק דעון -
 דאין לחוש בע"שמה לר"ה אפל על דבר כח זק
 שפרכ דא"כ ע"כ ע"כ פ' שלמה מן קפרי
 ילגין וכבר פסקתי דאין וראת מבלועי מה נה
 כה דס היפך ורא דע"כ מבלועי מן ע"כ
 לעי דאס מנה דמ"כ פרכ ע"כ בע"כ
 וקדו דאס דאחר ור"ה דאס ע"כ ע"כ
 יד כ' לה דאס מבלועי לר"ה אמן אס פרכ
 והערך דאין כח לר"ה דאס וקדו דאס
 כ' ע"כ יד א"כ אפל ע"כ ע"כ
 אדא נקוד ע"כ ע"כ דאס
 לא נראה וכנ"ל יד אפל דבר דאס
 ע"כ פרכ לר"ה אפל על מע"כ כח זק ע"כ
 לר"ה אפל כח על מע"כ דאס ע"כ
 א"כ אפל ע"כ אדא ע"כ פ"כ א"כ
 כלער דבר כח דאס לא פרכ דאס
 ע"כ אפל כח ע"כ א"כ אפל כח
 זל ורא מנה ע"כ כח אפל אפל אפל
 כח נראה מן כח ע"כ אדא ע"כ אפל
 כח דאס

שאלה יעקב שהיה לו חזקה ביר בחכמי חזר ונלכד יעקב
הנז והנח אחיו ז' כש ואזכר שמשון ולני ושמשון
עקב הכיר הנז ודר בו זה קולח למחשבים שנה באין פצה
מה ומבצבב תאמיו הנז ונלכד עלשטר האחים הנז ועשר
בנ שמשון בחזקה הנז זה חמשה שנים ומח אחד מהם
יהיה ירוש קצין והנז ודרו דרו בביר הנז והחזיקו ב
זה עשרה שנים בלחץ שום עירעור והן ערה מדעים
מקולח באו שקמו/ בנ ואזכר וכן לני ונענ/ על בנ
הדס ועל היקוס הקצין כי עלן לא חלקו ירושט יקיוס
בבית זה ומה שלא בקען אכוכין/ חלקם מעהביר הנז
לפי שהיה שמשון איש יריב ומדין ואבא אשה יאס
קטל ארס אב נטה לא בקשפ חלקבס אחר מערה אב
זה על שנה אין בניהם מענה וכן שמשון משיב ב
זה כמה שנים אבב מעבר וחור וקנה יקנה עיר בנים
אכל וכוונה וסוד לא נשמש שום בנה ב עלן לא חלק
י שר אברהם הן אחר כי אין ביה שגר חלקה אכן ברא
ל מעלה ב מעלה לא נשמש לכל אנשי מדין וכו'
ל חלק ויחלה בבני חסד ולני וזה רבית בשנים ש
ימים בבית הנז כענ שנים שמשון אמן ולא אב בלע
לא מערה ולא מענה שנים שנים אכוכ בביב
הנז ושור כה אבב חלק ודר בעיר אחיר כמה שנים
והשכיר הכיר הנז לחלס ועור כדש אשוי נשאר
בה אכל לרפץ על הכיר הנז וחור אב וכו' מענה
ועל בן יחיו למשפט נקדכו לעשר שנים יא יחב בלכ
בנ ואזכר שמשון לחכמי ישיב בנ דרס נכבא -
שכנה

תשובה כרב העור נזל כחש פ' קמח נזל -
אכוכ בעל העמוד דאמן אינן פשוט
ועמיקין ונזל ופרכ עוד בפלג משש היו בנולנ נזל
יחזין שאוכלים על אולח אחר וכס מ לבולס דא עלנ
לרע בננ ועמאמלן באב וכן ואשה שערבשה היו
הן כשאר כל אדם אס חלקו משמש דאמן בן חלקו
וכן לא חלקו היו הן כשאר כל אדם אכל משיהנל ולש
ל ל לקח אס אין חלקין בעשפכ קולח לביור באב
כן לפיכך אס כל הוצאכ בחר אין להם חזקה זמן עב
יהי בלכ מעהיב הנז לא כמדינא היבא קא י
באמן אינן מעמן אברהם או באמן שנים להו מען

מעדי עבדן אכל אחים שנים להם מעמן מעלה הם אין -
עמיקין ונזל אב חלקין בעשפכ והנה מעבדן למחוס
לשקו נזל כפ. נע שהבין לכל מעהיב לעייר באמ שנים
מעמן מעלהם ב בן היה נדון/ שם והביא ראיה מערכי
מעלה הנז על אכן דא שקא דאב מעי מעיך ראיה מערכי
השם כמה שאתעור בן שחלק ואשה שערבשה משמש -
דאמן בן חלקו וכן לא חלקו לכן שחלק היינו שחלק משולחן
אב ויריב משמש דאמן בן שחלקו ירושט אברהם וכן לא
חלקו אכן נראה דהא ודאי לך דהא ודאי הנשם נכ בן אלה
שלא יא לו חזקה לאכוכ לפי שכן שמשון על שלחנ/ -
ח. מקפיד עליו אס ידר לבד שולח ויפול פדוריה אכן
אס נחלק משמש ויפא לישור נכבד/ וכו' חזקתו עליו אס
אכל פדוריה יפא ואכ לן זה היה חמשה נכ חמין שלא
מנ ירושט והם משמשון כה כימח חס ינו לפיכך שנה
אחר אכל הפדור לבד/ אחיו לא יקבר על כיון שאיננו
על אולח אחר וכס אחר לפיכך ושלח חלק השם כה
נראה דאמן בן חלקו ירושט וכן לא חלקו היו הן כשאר
כל אדם עיר נראה לומר והוא דכל שקד לקוח תחלה
הוא דאס באחר יא חזקה חילוק לעב אמן חול להשם
לכאח כה שכוונה נכ בן ואשה ומגלה האור נראה
לכאח אן לחלק כהם לכל חושן היו הן כשאר כל אדם
יב זה נראה שקד דאננה לא חלקו מערכ בן שחלק וכו'
כימח אמן שחלקו אב נטה לו להביא ואשה שערבשה
לא ודאי נראה בלכוכנא נדאית להוצי נכ משם תיכ
באמן בן שחלקה לו בן על לכל מעהיב הנז והחזיק
בדורו ולען כדכריכנא עוד הקשה לו הוב הנז על לכל
מעהיב הנז כמה שהביא ראיה לחלק מעהיב בן אס
כל הוצאכ כימח אס לאו מעהיב דאמן מען האחים שהיה
נשאר ועמך כער הכיר והיו חושן נשאר וכו' וכו' על
שנה דש זה חמשה כשם דאס הם חלקין בעשפכ ישיב
משמש קעל חז' יא לו לחלק נכ אמן והוקשה לו
להי הקא לפי שהיו כיווכין על גונ/ לא לענן קקש
הידע לאברהם ושקלן דלאו ראיה נעודה לא קנן נכ
דאס היא ראיה נעודה אב יקשה על מעהיב דאמן
כרב אכל משקילן דלסרנ/ היו שם שולח היא וכו' -
שהקשה היה ששע לעל כזה לא ודאי קצר ראיה וזל
לכע שמשון חילוק נכ לא שהיה נשאר וכו' חזקתו

י"גש אברהם שית סי -

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible][illegible]

ישיבת אברהם סי' כב

בזה עשה הדין למעשה כי כנר דין
 דין ותיבות פשוט דין לפי דין דין
 דין ואם אומע ככל דין דין דין לא ידע
 כנר זה ודעלים בין מעל דין לא ידע
 החתמה דאין בפיקא דחתימה כדחתימה
 לטעם כפונה החתמה

וַיָּגֵשׁ אֲבִירָם סִי כֵּב

שהיא גדולה אינה תעבורה ונתעבה בנר איכה -
כמה ספק ספיקא וטאחר מהם יש להדיח בנר
סמ"ח ספק חס גדולה או קטנה ואכל גדולה ספק
חס זינקה חס לאו שלא נהנה בלילה הער חס -
זינקה חס לאו

סם כ סם חס גדולה חוקענה חבל גדולה שמה
הילכה כלכלי העסקים לפי דין לנפ חס
כעין גיהא מעמעה בבל ה סכר חסד
ולא איהא מעמעה כעין חסד יוקא

ספר ג שמונה גדולה או קטנה
 בחשבון לא זכורה וזה
 נקודה בוחר וזכורה
 ספר ד שמונה גדולה או קטנה
 הילכתי כלכלי
 לנתיב חסידים
 שמונה גדולה או קטנה
 לא לנתיב חסידים
 נתיב חסידים
 חסידים

[illegible]

והנה בענין דבר דבר דבר דבר
בענין דבר דבר דבר דבר
הפיתו להקרי לאזה הנחמיה להן קדם יעקב
הענין דבר דבר דבר דבר
בה כי כהנא דבר דבר דבר
וכן לה פתח דבר דבר דבר
לכן הפיתו כהנא דבר דבר
הענין דבר דבר דבר דבר
כלומר דבר דבר דבר דבר
כי כהנא דבר דבר דבר דבר
דבר דבר דבר דבר דבר
דבר דבר דבר דבר דבר

[illegible]

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

אמר שבעה חזורים בפי קרב עומד חזק עם כל
 לו אחריו חזק להם חזקה בזהם יא להם חזקה
 וכן חזק חס עטן שהיא ידועה לו חזקין אחרים אף
 חזקה חזק לו חזקה ובעד חזורים עם חזק חס עטן כן
 דבר אחר חזקין יא לו חזקה עטן ואף נראה וכו'
 אע"פ אהבן אחרים חזקין יא לו חזקה

[illegible]

מהלכה ידועה שחדר פרנס לבוך בירו לא חזי לא נע
 ביה לחלוצי ואט מירא לא חלק לא היה לו לבקר
 ומהך מעשה ונאח שמשדד בדמיל לבקר שח
 לו חזקה שח חזקה לו גם ערד שח חזקה
 אמתו נדר לא הני חזקה ומה נכח הני חזקה
 חזקה לו חזקה אמן שח שח חזקה

חורבן בית המקדש
 (כינו) להפוך חורבן בית המקדש כונה לאוי לבטל
 החורבן אצל ה' הנה ארץ החורבן כבוד ה' ה' ה' ה'
 טהר תמיד ידוע שהוא תכונה לומר ה' ה'
 למחול. שיש אצל נפ כבוד כיון שפרטו הכבוד
 למחול. שיש אצל נפ כבוד כיון שפרטו הכבוד
 למחול. שיש אצל נפ כבוד כיון שפרטו הכבוד

לחזור הן תיכון גם צורך הפנה ועתה סבבה
אודות לנתיני ויאלכו חזקבס אין זה לא תחזיק
סיבה מרמז חורב כעבור זמן שראו שבר יחזק
להיה ולכן מרמזה לנתיני או איכאנו שבע חזרו
נתיני להם יתן לפי שהיה פקוח לגבי נתיני

וְכַנְסוּ דְנִכְסֵי מַלְאָכָם וְלָכֵן אָמַרְתָּ הַחַיִּי שֶׁיֵּשׁ
חִזְקָתוֹ הַבּוֹי שֶׁהִקְדֵּךְ כָּל לְמַלְאֲכֵי הַיָּמִים יֵחָס וְיִחַס
לְדַבְּרָתוֹ עִם כֹּחַ הַחַיִּי שֶׁעַל חִיּוֹת יִדְּוּ לֵבָי
שֶׁיֵּשׁ יִקְדֵּךְ יִכְנָסוּ לַעֲבוֹר הַחַיִּי וְיִקְחוּ מֵעִם הַחַיִּי
לֵב זֶה לֹא יִשְׁלַח עַל הַחַיִּי כָּל חַיִּי דְכֹחַ יִשְׁלַח
יִשְׁלַח כִּי זֶה כֹּחַ אֲנִי לֹא יִשְׁלַח כֹּחַ הַחַיִּי
עַל הַחַיִּי הַיָּדֵּי הַחַיִּי הַחַיִּי עַל הַחַיִּי

[illegible][illegible]

1. The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions, including sales, purchases, and expenses. It emphasizes the need for a systematic approach to record-keeping, such as using a ledger or accounting software, to ensure that all data is properly documented and organized.

2. The second part of the document focuses on the importance of regular reconciliation. This involves comparing the company's internal records with external statements, such as bank statements or supplier invoices, to identify any discrepancies. Regular reconciliation helps to prevent errors, detect fraud, and ensure that the company's financial statements are accurate and reliable.

3. The third part of the document discusses the importance of maintaining proper documentation for all financial transactions. This includes keeping original receipts, invoices, and contracts, as well as making copies of all documents and storing them in a secure location. Proper documentation is essential for proving the accuracy of the company's financial records and for resolving any disputes that may arise.

4. The fourth part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all assets and liabilities. This includes keeping track of the company's cash, accounts receivable, accounts payable, and other assets and liabilities. Accurate record-keeping of assets and liabilities is essential for determining the company's net worth and for making informed decisions about its financial future.

5. The fifth part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all taxes and other legal obligations. This includes keeping track of the company's income tax, sales tax, and other taxes, as well as making copies of all tax returns and other legal documents. Accurate record-keeping of taxes and other legal obligations is essential for ensuring that the company is in compliance with all applicable laws and regulations.

6. The sixth part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all personnel and payroll information. This includes keeping track of the company's employees, their salaries, and their benefits. Accurate record-keeping of personnel and payroll information is essential for ensuring that the company is in compliance with all applicable labor laws and regulations.

7. The seventh part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all inventory and stock levels. This includes keeping track of the company's inventory, its location, and its value. Accurate record-keeping of inventory and stock levels is essential for ensuring that the company has enough stock to meet customer demand and for making informed decisions about its inventory management.

8. The eighth part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all customer and supplier information. This includes keeping track of the company's customers, their contact information, and their purchase history. Accurate record-keeping of customer and supplier information is essential for building strong relationships with customers and suppliers and for making informed decisions about the company's sales and marketing strategy.

9. The ninth part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all company policies and procedures. This includes keeping track of the company's policies, procedures, and other internal controls. Accurate record-keeping of company policies and procedures is essential for ensuring that the company is in compliance with all applicable laws and regulations and for making informed decisions about its internal operations.

10. The tenth part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all company performance and financial results. This includes keeping track of the company's sales, profits, and other performance metrics. Accurate record-keeping of company performance and financial results is essential for evaluating the company's performance and for making informed decisions about its future strategy.

וַיֵּגֶשׁ אֲבִרְהָם סִי כַד

[illegible][illegible][illegible][illegible]

יִיגִישׁ   אֶבְיִרָה   פִּי כִי

[illegible]

היה דעבד ליה וכו' כנ' להוציא שם ודא דא' כנ'
 חכ' יכול להוציא שם כנ' דהלקח הוא שם זה הוא
 להוציא שם זה עלה שם זה כנ' כענ' שם זה
 שם זה שם זה כנ' שם זה שם זה

۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

[illegible]

דברים

[illegible][illegible]

עבד באורח כבוד שרתי הוא הרחש בבור ויחשבה תורה חסד
 כי כחה דגדפון כחה דכור אש נחב דען נאח חסד הירד
 כי יתהם ולא היתה כי יתהם אהבה כלל נחדה כי יתהם דגד
 כלל ה יו שרתי כי אהבה חסדו שלל הו אהבה זה לזה יבנה
 כי פיוס נחמן ולא חבו כללן נאח ולא שיהם כדנכל ידודה דלול
 ולא יבנה כללן ונפ לא שיהם כדנכל כח שיהם דלול הו חסד
 לו נאח כי כי דגד יתהם כי יתהם נאח כי יתהם נאח
 באורח דגד יתהם הו נאח לא יתהם כי יתהם נאח כי יתהם

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

1997

28

[illegible]

Figure 1 is a schematic representation of the experimental design. It shows a sequence of events: a subject is presented with a stimulus (a word), then a response is generated (a word), and finally, the response is evaluated (a word). The response is then used as the stimulus for the next trial. The process is repeated for multiple trials. The figure is divided into two parts: 'Stimulus' and 'Response'.

[illegible]

אכן שני האמנים אלו והק כיון שכתבם לה העה למען
ראה שבמען שהוא עולם בלא תבדור אמת אני לך ושמעו
עולם בלא תבדוק לך שיקפן איזה טעם שחשבוהו
בלא תבדוק עיני שחשבוהו וכן כך אקרא להני ואין לי עוד
הקנה לחייו נענוסה ומעוזה אמת שו אני על בנה
אין לי הקנה עוד כדענוסה אכן תבין שנתנה
מעלה שכתבנו לך שחשבוהו היום חרבה
ככתבו יתן יכול להחיותו הבלה ככתבנוהו ילדיו
לחיו לגמלה או באורה שעה עקמינה לעל שעה
העין כיון שחשבוהו ככתבוהו לא יקראו על ידו

[illegible]

מעד שהיה תבואה בתולה ויהיה סוד נכס לרבו ענין -
 המילה ואף נמצא לזה פירוש אחר להיור באיבוד
 של מצבים שהם שריו ופירוש המצבים קודם ועוד
 על יד תבואה תולה ועוד שהמחיר ארבעה עשר
 חפצים בתולה דהיינו ארבע לשעבוד של תבואה -
 אלו נחשבו כאף בהקדשם בליקוח שמענות שם וכל
 מחלוקת ארבעה אין ופירוש אף ופירוש יום לפי שיש
 תבואה רעה לפי שיש השונא עליהם עוד נקלה תבואה
 באבוד כפי נחשבה ודקדוק אומרו כל התקבל על
 על רעה מעבדיו תעמל על תבואה ועל לא וכל
 הפונק תעמל על רעה ערבים עליו על תבואה
 לא ואומרו שם שכל העוסק ברעה לשמה זוכה לפרס
 הרבה ואמר מהם שמשפחה עבודה ויבאר חסד יתבאר
 ארבע זכרים תעמיד שחלק ופירוש ארבע זכרים חזו
 רשעים על אימה שכן כל שונה השונא וארבע זכרים
 שחזרם שבתם מעד ואין ודאי עליו שם ארבע
 ברעה ופירוש ארבע עוסקים ברעה כל אלה יבוא
 שיר השונא עליהם תוכח להיור פסח עבודה ופירוש ארבע
 עניים חזו ודאי ארבע כנו על אחרים שהם עניי גוים
 על עבדו ואמר עני נחש ודאי עליו שם ארבע זכרים
 שחלק ואף יהיה לבם רשעים הם ברעה ופירוש ארבע
 רשעים מעד חזו ארבע ראויים לשעבוד על שם ארבע
 בחומת כלביה ופירוש כל הפונק תעמל על רעה
 נדרים עליו על משפחה ועל לא
 אלו נחשבו כאף והמילה כוללן חזו להכין תעמלן על שם
 בליקוח כל כשם ופי' חסד ארבע כל זמן שיש
 שחלק בעולם אין ה' אף ולא הכח אף שם כ' יד
 על כס יד חסד יד . משן העולם ה' אף שם והמחמם
 הזה כוח כפליה ודומה השם לפי פירוש ודומה
 לפי בהקדשם חסד דומה פ' דבא שחלק לעולם חסד הוא
 דא סתם ה' ידוע עמל נחש חזו ותלמוד הענין שם
 לה לבו ידוע לענין קדשה תלמוד ידוע

[illegible][illegible]

ה' נשמע אדם אמת הקצה נק' ביד ונה' ביד אס ארה—
משמע ארה נה' אט משמע ארה נק' ובונה נכונה עכ"ל
האמנו והוא אס ארה משמע ארה נה' ואינך פגעו עכ"ל
בעצת אין אדם מערמ"ב שאך אט אט משמע ארה נק' -
ורקם כמל' אדם מערמ"ב שאך ונורף לך עמוס"ב אט
שהס רבי שאך ואס אין ארה משמע ארה נה' באומה"ב
היא רבי שאך וק"ל כהמכס אט אט מלה לך בעצת
ורקם השימה כמל' אין אדם מערמ"ב כלה שאך ואינ
נורף לך עמוס"ב וכן כך אין נשמע משמע ארה נה'
וכן כונה הכרח וכדיקה רכ"ל מעמור"ב לבארה יטל
למה יק' ומה יס"פ מעמור"ב הדקה שהיא מעמור"ב
המורה יורף מעל המכס עכ"ל אכן עכ"ל האמנו
יט' וזא וכדיקה שארה עשה ואינך עושן כ' ארה
פגוי מעל שהיא רבי שאך אה"כ לך זה כ' הקצה
נורף לך מעמור"ב וכן כך ארה נכ"ל מעמור"ב
וכנה נכ' וכן כ' כולה כדיקה נחמד ימכס ח"ס—
והוא משכן מעמור"ב נשמע למה כונה המכס כ' יס
מעמור"ב נורף שעה נורף למה חונן ונורף נורף למה
לכל כשי נורף למהמה הנח נורף כ' ומה—
להשכל נורף לבמיל וה"ל אוממו וכלק חונן ונורף
נורף למה כ' הוא נורף ל' כתיבת כדיקה וכת"ב יטל
ארה לבמיל עכ"ל כ' הדקה רבי שאך ויכל לבמיל
עכ"ל כ' ק"ל כהמכס לזא זו אינה מעשה שהי -
כנה נורף למה לכל כשי ונורף למהמה ונורף לבמיל
ואס ארה דק"ל השימה כמל' אדם מערמ"ב כלה
שאך אט הקצה יתקם השימה כן ולא יק' לז' מעמור"ב
יט' כשי ל' שארה ח"ב כמק התורה ולא תוכל לבמיל
עכ"ל כמק דאין אדם מערמ"ב כלה שאך וזא הנח
נורף כ' וזא להשכל כתיבה וכנה נראה לך מעשה
פארם את ילך ומשכע לכל ח' וזאין ואממו מל' לכל

ח' חכמה לא כתר. א"ל וזו מעלה שכל אחד הקצה
 נודק לו פרטת בעת והנה פורח את ידו לתת בהם
 צדקה ולא תמנעו שאינך יתייב לך שהיא רבו שאך ועז
 אתה תקטף את ידך ולא תפריט שהיא ותמנע לבלתי ידון
 וכל אחד נודק לו הקצה פרטת בעת ואם יקטף את
 ידו גם הוא לא יקץ לו פרטת וכפן הכוא נכוא לבאני
 מעמנו הפנה קלים מנע כמלעג וכי יתוך אחיך ההד -
 מעלה ה' חונן דל ונמנול יעל לו אחא כתר ברתיה
 נודק לחם לכל בעני בא זה וחמט את המעלה חמט -
 הקצה על ליעל לו נמנול ההד ונמנול יעל לו נמנול
 יש ללקח המע ברת באומנו כתר ברתיה נודק לחם
 לכל בעני דמנא נמנ בזה ועוד מהו על ליעל לו נמנול
 המעמט מן ההן הוא שתייב ליעל לו אך ענף האעו
 א"ל וה"ל אומנו וכי יתוך אחיך ההד מעלה ה' חונן
 דל דמנ שהוא מעלה לעל נוכח לו צדקה זה מעלה ה'
 מעמט רכמ/ שהוא נדק לעל לא פניו טכמט/ בעני -
 מעלה שהוא פניו גם הקצה יקץ לו כמלעג עמוטין
 ונמנול יעל לו אחא כתר ברתיה נודק לחם לכל בעני -
 מעמט שהקצה תרפם השימה כמנ אחד מעמט -
 כרבו שאך ונודק לחם פרטת אעל העמוטת לא קיצי
 וזה לך שכל זה וחמט את המעלה ועשה מעלות -
 צדקה אעל הצדקה היא רבו שאך א"ל לכן חמט -
 הקצה על ליעל לו נמנול העמוטין חמט את מעל
 לו כח מעלותיו שלא תפס סכמט כמנ אין אחד מעמט
 כרבו שאך והנה הוצ מעליו כח שאחית יעקב ככה על
 כתר לנע נב מעמט ח' היא רבו שאך כ' לא פניו נמנ
 חמט יתייב להם כמנ שיעמו ולעל המלכס ויכור' -
 דאין אחד מעמט כרבו שאך והקצה תפס השימה כמנ
 אחד מעמט כרבו שאך כ' א"ל לא ימנע/ א"ל
 פניו מעמט הרתיה חמט כ' שאך לה קא ורפלת דא"ל
 ימנע/ גם הקצה יחמט כ' מעמט ח' יקץ להם כמלעג

שאלה מוטענת כי הוא רבו שאך כיון לגבי לדי.
יש לו קצבה נזוהי תינתן לו קצבה של כח
הוא קא דלפ זה גם בתבואת הקקקה מצאה הקקקה
מקנים ללכת ללכת לבוא מלפן רבו שאך הוא
ויכולן ללכתו עמם לקול כהלכתם להנה מלפן נב
כדקה שאמנו מל נהמן תרץ לו אפ' ק' פנעמס
אשר יחסר לו אפ' סום לפיכך עליו ולבד לפיכך -
לכבו לו זו אשה וכו' ומערה כל אדם יכול ללכתו
טעם מעבדות כדקה באומנו כי קול כהלכתם
ועל' הנה שכתבו יתכן למנו לזוהי הכפוז הענין
תענין לו מבאנך מעבדך ומעקבך אשר כפך ה'
תרץ לו ונפדת עבד הי' באפ' מלפ' ויפדך ה'
לך על כן אפ' מעבד את הרבו הזה ויש להקטין
לכתמילה אמה הענין תענין משום שכתב ה' לך
ואחך אמה ונפדת עבד הי' וכו' על אפ' -
מעבד ועד דלמה משום שהזכאן מעבדים מלפ'
מלפ' ונז' פ' ונפדת עבד הי' והענין
ושנתן לך מעבדות מלפ' ומעבדות הי' אפ' אתה
תענין לו ועל' האמנו אפ' כהקלס מלפ' המלפ' -
לכבוט מלפ' תפס הקכה השיטה כמלפ' אדם
מעבדים כמלפ' שאך ומלפ' אפ' שהזכאן הוא רבו
שאך ויכול הקכה ללכתו מלפ' מעבד שאמנו
לאא ואמר כן יכאן כפוז גדול כי הוא רבו שאך
נאפ' תפס השיטה כמלפ' אדם מעבדים כמלפ' שאך
נזא הענין תענין לו מבאנך והיי' שכתב לו -
הענין שהיא כמלפ' הכדקה ופ' הי' אין אדם
מעבדים כמלפ' שאך והכדקה היא רבו שאך ויכול
אדם ללכתו מלפ' מעבד ללכתו המילה אשר כפך
ה' לך תרץ וללכת מעבד כל עק' כל מעבד הנא
מעבדים אפ' כמלפ' שאך נזא מעבד שכתב ה' לך
תרץ לו ונזא ללכת מעבד כל עק' כל מעבד מוכה

מעבדים אפ' כמלפ' שאך ועד אחרת ונפדת עבד הי' -
כמלפ' והענין ושנתן לך מעבדות מלפ' ומעבדות הי' -
והפדת השיטה כמלפ' אדם מעבדים כמלפ' שאך ונפדת לך
עם רבוט מלפ' וכיזת הי' אפ' אתה הענין לו וק' לו כלה
אעפ' שהיא רבו שאך ואפ' ער כמלפ' כעמס ומלפ' אמה
על כן אפ' מעבד ואמנו אפ' מעבד ללכתו מלפ' מעבד
ה' מעבדה לכל דלג' הנזק קצוב אפ' עלג' המלפ' חיו'
קצוב רבו שיש לו קצבה מעבד נזא אפ' מעבד כל לג' -
הי' הכל קצוב ויתקד לזה מלפ' נתן תרץ לו ולא ילך לבד
כתב לו כי כמלפ' הרבו הזה יכפך ה' לך והיי' דקאמנו -
נתן תרץ לו אפ' ער כמלפ' כעמס ופ' כיון שאם עתים
לך לו זה כמלפ' כעמס אפ' הו' ליה רבו שאך וללכת
המלפ' הוא כמלפ' לזא ולא ילך לבד כתב לו באומנו
שאתה כמלפ' ללכת שהוא רבו שאך לזא כי כמלפ' הדבר -
הזה יכפך ה' לך וללכת מעבד כל עק' כל מעבד מוכה
מעבדים אפ' כמלפ' שאך ועל' האמנו כתיבת מעבד
הנה מעבד איתן לבאוי כמלפ' המלפ' שיש והוא שפ' -
מלפ' שמינה למלפ' והוא יק' מעבד מלפ' ועל' ללכת
יפ' והוא על ללכות יקוס ללכת הכן רבו והוא ילך את
מעבדו כהקלס עוד מלפ' מעבד עס דכאמנו מעבד על
אדם על כל יום יום לא קיצי ואין להם שיעור והקכה
תפס השיטה כמלפ' אדם מעבדים כמלפ' שאך והוא ז'
אוקד' אעפ' שהמלפ' חיו' קצוב ונזא דמלפ' דמלפ'
מלפ' שמינה למלפ' על אדם והוא איכל למלפ' -
מעבד מלפ' והקכה תפס השיטה כמלפ' אדם מעבדים
כמלפ' שאך וש' גם כענין הכדקה תפס אתה את געני
כמלפ' אדם מעבדים כמלפ' שאך וק' לעל' הכדקה נזא ועל'
נלכות יפ' והוא על ללכות יקוס שמינה למלפ' -
לכדקה ועד דמלפ' ת' האמו אפ' מעבדה והוא שפין
שליש הכן רבו והוא ילך את מעבדו על כדקה ויולד
קצבה אפ' הזל כמלפ' קצוב כיון דלג' הוא יולד אישור
קצבה כמלפ' יק' האדם לכדקה וק' למלפ' דאפ'
לזא כיוון מלפ' כמלפ' שהכאן ללכת עפ' כי נפ' -

שאין לה לא שניש ולא שבר אכן עבשיו שיש שיש נשכר
היא למכרם לא שחפץ אנו להכין אלא להקנות שאתנו שפנס
בעל הנהגה הם עניים וכן אתנו במענה שהנהגה בענה בקנה
מעלה הקנה זה ואתנה הנכח בחלקו של עני והנה זה פוקד לעני
דאחורין בשכר לפי מה שיש ובה כו' שיש אורף יתעו כעני
במעלה שיש וכבוד לא כישנה אורף יתעו איבא שיש וכבוד
לכא לא למענין כה אורף יתעו וכא שיש וכבוד למענין
כה שיש וכבוד איבא אורף יתעו וכן רש' למד ח' למענין
כה היינו שאין יעני כה כל כוכן הרי מענין שזוכן לשמש נאין
קאמי שיש עניים ואיכא לחק ולתעו ובהוא קאן ועל
לא למד אם יהיה לו שיש י' עליו אחורין ליתעו שיהיה נמיד כעני
נלא יהיה לבו פניו לענק הנהגה ומענה בהנהגה שיש להם
העני כל שיש יהיו מנינם אכן אחי ששקנה ונפגם מענה
הנהגה הנהגה כלבו וענק כה קעני למענה אז אין פחד י'
עליו אם י' לו שיש וכשן ששקנה כל ששקנה יהיה
עני ולאחי ששקנה הנהגה כה לו שיש ובמענה ר' פני
והוא הנהגה לאדם אחי שיש רוכה לענקם ובהו כיד/ ששקנה
שולח יד יתעו/ ולקח החפץ ואחי שיש נהפך/ כישש/ שולח
יד ששקנה ומענין/ ליתעו כן אדם הנהגה הנהגה לענין הנהגה
שהוא פיוע לנהג ואחי שישקנה כעני ובהנח מענה הנהגה
בכוכב/ יוכה לענין אכל לא שיש מענה לא פיוע קצר ובהנח
עכא/ מענה רש' כול י' לפי הכי אורף יתעו כישנה
רוכה לענין הנהגה למענה/ שהוא כיוני ליתעו יוכה לאורף יתעו
הקא אכל לא לענין כל שיש יהיה מנין כעני/ אכל כענה
כל אחי ששקנה הנהגה כיששן וענק כה כעני אז כענה
שיש וכבוד/ ואיכא הנהגה אחי כהויר כ' יפ' ובה הנהגה
אחי לקענה רוכה אכל אורף מענה מענה כלן אכל אין מענה
פוקד אכל אין לקענה קעניא דאמי כ' י' לקענה דלמענה
בהנהגה/ איכא דלמענה כיון דהנהגה כהויר כ' יפ' ובה
כל המענין ששקנה אחי הנהגה כל קיוס הנהגה כענה על עני
עני החמור ששקנה אחי הנהגה כל קיוס הנהגה כענה על עני
ר' פני/ שהכיו' וילע למענה שיש לו הקנה שיש כל שיש יהיה
מנין כעני/ ויכעל מענה אחי שיש פוקד לקענה מענה
וכעני לעני כענה שיש וכבוד שיש שישקנה הנהגה
אין פחד עליו ששקנה מענה אז מוכה לעני ועל מענה
יוכל המענין אחי הנהגה מענה פוקד/ לקענה מענה

הקנה הנהגה כל שיש הנהגה מענה וכוכב יוכה כהנהגה
זה ושוכדא דלח' פוקד יוכה שיש הקנה אז כעני לא חלוקה
מענה וכן שיש ויכא לו לקענה והוא לענין מענה שיש שיש
לדל ואפ' לחא כעני ינו כענה ר' פני ששקנה לקענה -
הכל כה ואח' לא נכד כו' והיה כוכה על שיש הנהגה כעני
יכד לעני למענה ואח' מענה הנהגה ועל כוכה כוכה הנהגה
כל המענין אחי הנהגה מענה כל מענה שיש לו שיש לא נכד
לענין אחי הנהגה למענה מענה לא למד מענה שיש אז שיש פוקד
לקענה מענה ששקנה מענה לו מענה כוכה מענה שיש לא
נכד למענה לא מענה הנהגה פ' מענה לו הקנה כוכה שיש כעני
פוקד לקענה מענה כה מענה לעני הנהגה כל המענין אחי
אין מענה כה מענה כענה אז הנהגה אכן נכד לפי
הנהגה והול כל הענק כענה אז הנהגה אכן כיד/ והוא
כל המענין קא' על קיוס מענה והוא מענה אכן כיד/ והוא
עני ולחיק אנוני ואפ' מענה מענה על המענה כה לקענה ושש
כלקה מענה שאין כיד/ מענה והוא על מענה כוכה רש' אפי'
מענה כולה כלקה וחסי מענה מענה כלקה וכבוד מענה כוכה
כלקה מענה כלקה לא כל הנהגה אחי הכלקה הקנה מענה
לו מענה לענין כה כלקה והוא אומע/ כל המענין אחי הנהגה
ר' פני/ מענה מענה כולה כולה וכוכה מענה שאין כיד/
מענה ופ' כולה אחי מענה מענה כה מענה מענה מענה
כ' הקנה מענה לו מענה מענה כה מענה מענה מענה
אין י' לפי כה כה מענה דאמי כעני כעני כה מענה כה
נקמין אין עני לא מענה שאין כו' לענה כענה כה מענה
דלח' כיה כולה כיה ונלע מענה מענה מענה מענה מענה
פני יוכה כל המענין אחי הנהגה מענה מענה מענה לקענה
מענה מענה מענה כ' הנהגה מענה מענה מענה מענה
ועל מענה מענה רש' מענה כיון כענה מענה מענה מענה
כ' כענה מענה מענה מענה מענה מענה מענה מענה מענה
נכד לפי כוכה הכוכה מענה מענה מענה מענה מענה מענה
מענה כענה כה לא כענה מענה לא יחסי והכונה מענה
מענה מענה מענה מענה מענה מענה מענה מענה מענה
היא הנהגה מענה מענה מענה מענה מענה מענה מענה מענה
ואין/ מענה מענה מענה מענה מענה מענה מענה מענה
כענה כה מענה מענה מענה מענה מענה מענה מענה מענה
שהוא מענה כה מענה לא יחסי כ' מענה מענה מענה כה

דרוש ד

איתא בתורה ואלה המשפטים ההם שנתנו למשפט ואלו
כלהו נשגה נס עלה למכמס הפי טעם במשפט כל
מוב מהו כל מוב לא בשעה שהלך יושב וק באמת ככל
מנחם הקצה השמים ומשנה שפי ככל/ שלא ופי הקיס
ופו ופין שרואה אותו ושא פנים ממלך שפי ועולה
לשמים והמלאכים אותם לו רכשע מה יש לו והוא -
אותו דאית' את הלך שהוא נשא פנים ועמדת לו מעם
שנא מעמד עניי' מעמדת אביו' עדה אקוס יאמנה
ומה הקצה עושה שולח חרב/ כנפול להולע עי' לן
למשלה שגא דורו לבס מעט חרב למנען קדעין שלחן על
כתוב שפי כפי' כל מעמדין נפיש תמיל' פסוק אכשלו
כשמו' כפי' מו' נזה תוארם והשפי' אכשלו' ועמד על
לפי השטע ויהי כל איש אשר יהיה לו הריב לבוא א השלך
למשפט ויקרא אכשלו' ליו ויאמר אי תודה עמי אהר וילע
מאמר שבעי' שגא עכר ויאמר ליו אכשלו' דאח רכר' מוכס
ונפיתים ושומע' אין לך מאמר המלך ויאמר ליו אכשלו' מע
שיטת שופט בארץ ועל יבוא כל איש אשר יהיה לו פיה
ומשפט והלקה' ויהי בקרב איש להקדו' ולשלח את ר' /
והחזיק לו נשק לו עב והנה פסוקים לו הוכה ים בהם
מהקדו' ופאו כמט המרס באין מבין מעמי קאמנה מלוג
כמע לבוא א המלך למשפט והול לבוא לבת המלך -
ועד מה זיה גלה אשר על אכשלו' מעמדה עמי אהר
ומאי נשכעלה זו ועוד כי המע' לא השיב/ כל -
שאל מאמר שבעי' שגא ולא חל מעמי פ ועוד קושא
מעמדת שאל דאח רכר' מוכס ונפיתים ושומע' אין
לך כי האיש אשר לו הריב לא להכר לו כלום ומעמדין ילע
שוכיו מוכס ונפיתים ועד מהו ועל יבוא כל איש אשר
יהיה לו הריב הול ולבת יבוא ועוד מהו הריב בהא -
הלעה הול אשר יהיה לו ריב ועוד מהו אותם והלקה'
דאיך יקפן זה רשע אשר יעמד/ לבת הלך יהיה אחר מעם
תייב או מאי ואיך איפא שילוק לשניהם ועוד קשה
במע וינכר אכשלו' את לב אגש' שגא דאיך אי' לה' יור
כלכל' בעלמא עליה להם שפך יעשה האמנה לרפא
ועד מהו לב אגש' שגא הול את לב יעל והרב כל -
יקד ח' אגש' שגא גדול יעל והם הסנהדיין ופמלאול
ולמין לב גדול יעל הם העשיל' אשר הם נפיתים מע

והאיש אשר לו הריב הוא המע אשר נקטע למלך -
שהכבדו בנ העי' עולף עליו והענין עפ' מה שגא
המשכא באר מ' הנפד אס יכולן בנ עמי אחד לשעבר
ולתייב בנ עמי ומעמדת אחרת הבאים להסדמו אצל
בתם מעד שהם דווקא עליהם והעי' שבתמיל' מעמדין
בהם שלא ירעמקו כדכול' ובאורם ואם ירעמקו גס
באותה העי' ירנ' מעם עמדה בנ המעמדין מעמדין
ואם לא יאכל שמוע' דשאים להחלי' ולגלה שאם
יפתחו באורם שיפיע/ המע ואם הם מעמדין
אחר ירנ' בהם שלא יפתחו באורם עד שידיקו -
המע ואם לא יאכל שמוע' אין לבנ העי' כח לחלי'
ולא ללוק' כיון שהם מעמדין אחר אכל יפול' לחלי'
על בנ עמי שלא לשאר ולתק עמדה ובמע מעמדי'
כיד מ' קבו עיין להרב בתי בהונה חא מ' כא שקל
מבד' חפוסקים המעלה בזה ואיפא שגא ענין
זה היו רפן ובאים לבת המלך ולבן ובא האיש -
אשר יהיה לו הריב והוא הריב הילע אקדקטא
לכר' אשר נקטע מעם למלך שוכס לקדקטא
מעמדין מעם בעמי אשר בא להסדמו שם ואח -
שאינה עמי/ ובא לבת המלך לקבול על בנ
העי' אשר רוכס לקח מעמדין ואח' שאינה
עמי והשפי' אכשלו' והיה שול אור' מאיזה
עמי אהר שמת אהר מעמדין אחרת שג' שבת
שם אכל מעמדין הנז' אשר סביב/ וקבע
שם לידן ועמדין באר לאי ומעמדין יש כח ביד
להחלי' וללוק' שלא הסדמו פה עד אשר תהן
להם מעם אשר קבל עלך כיון שאהר מעמדין
אחרת יש בילס למעמדין לך כבה כפי הלך -
ופלע' המכא זל אז היה אור' מעמדין קאוכה
נבחר לא כי אדונ' כי אהר מאמר שבעי' יעל
אשר הם תחת מעמדין אכר' אדו' אהר ואפה אין
מעמדין אור' להסדמו שם אז השיב לו דאח רכר'
מוכס ונפיתים שילע' כח שגא והסכת לו ענין
שגא ורכר' מוכס ונפיתים רפין שאהר מעמדין
אחר אין יעל' ללוק' שלא הסדמו באורם אכל

אין נאמעג באה בבונדיר העדנט באומערן שטאט רחמנו לוענס
עקט אהר דעויד ודוא כטא. ד. נ. בלן לחזי שאין ביה ל
חלקה פקד העור פ. קשה ש. א. יכול לבוא חבירו לחלק ואם

בכח ואם יח"כ לא תוכל לומר לו קול אכן את שאין כלל
זה בלבד לדי כלום לפי שאין הלבד כמנהג בבל מעולם
תוכל לומר קול ואף ודאי ועל כיוצא בזה אש"י יהיה
ל' הג' וזהו קולו כמנהג קול ועל האמור נראה לפי
בבבא הברכות עד מתי תשפיעו עול ופני כשעש
השאו סלה שפיעו דל ויתוס שני ונ"ל הלקו כי לבבא ויה
י"ב כו מעיקר ש"י דמתי קאמרי שני ונ"ל הלקו ויהי קדא
כתיב ודל לא תהדר בלבו ועוד מעלה מלה ודל
ועד כשעש השאו ומהו סלה אכן נ"ל לפי שהקלס שער
מנה המכ"כ שם באור לפי על האופן ושמעון שבא
לקי וראובן וכה כלהו מעש קול ועוד י"ל על ספק לחי
שם שמעון ודודא נ"ל למכור כלהו מעש קול סאורי
פסק היפך הראשון יכול שמעון לומר מעלה אי
זכר כעסק הראשון כפי פסק אף את זוכה כעסק
השני ואם מפר כעסק השני כפי הפסק אף חסד
אזכרה כעסק הראשון ויכול לומר מעלה קול ה"ל
מנה באור מ"י ו"י הי"ל להמנותיק יכול לומר קול ה"ל
מועש לזכרים קול והליטן שבאורי הו"ל מה ה"ו
עושים ה"ו מלמלה לאשש למכור כלהו מעש קול
ואף שבאורי פסק ששם עמוקים בלן בא להם לן -
עם המעש הי"ך הפך הראשון ה"ו מעשים להם -
מעש קול החמי וזה ודאי מן חכמי גדול למעלה לא
יזכה בשניהם יחד להל למעלה מה הם וזה שר -
עני השפיעו עול ופני כשעש השאו סלה ופני כש
סלה שיקשר מעשים ואח"כ שיהיה הענין זה כנ"ל
זה וזה ודאי נראה ויתר פנים למעלה למעלה לא יזכה
בשהיה יחד ועוד כי המשפט הזה של הקול היה
לכס ללון נ"ל יק"ל שהוא ענין וכמה שג"ל מועש
לזכרים מעש קול וזה שפיעו דל ויתוס ול' המשפט
הזה שבא על הקול שפיעו דל ויתוס ועוד שג"ל
מועש לזכרים מעש קול שני ונ"ל הוא היקום אחר
מעליקס אצל הא ודאי אש"י לבד כשעש אחר מעליקס
למע קול ולבד יק"ל אין אחר מעליקס אחר למע קול
הא ודאי חכמי נראה היא זו למעלה

ועלפי האמור הנה מעקום אחר לבאר המעלה הנכב
פירש השעו ההוא אמו כשעש שהלן יועב וכן
באמר הקדמה מעשה שפ"י שם וכיון שמואה אורו שהוא
נשא פנים מעלה שפ"י כי לבאורה לאו סיפיה וישיה -
כי כתיב אמו שהוא נראה שהוא ק' באמר ואף א"ך אמו
אח"ך שהוא נשא פנים ועוד כי מעלה למע שג"ל מעה י"ל
לך ופ"י לא לאו שהוא נשא פנים אף עני האמור אש"י כי
הלן היה דן שפ"י הלן בלן הק"ל וכתב לך את הלן והחזיק
את הפנים כד מ"י שה"ל כידא מעש קול ובאור מעלה
בא מאובן עכ"ל במעלה אחר מעש קול היפך הראשונה
והלן ופ"י פנים שער נ"ל מעש קול ודודא לא יזכה -
מאובן בשני הענינים מעלה והלן שמעלה למאובן -
מעש קול השני הוא נשא פנים ולבד כתיב כשדן לך
הראשון מעש קול השנה שפ"י שם שהוא בלן אף כשדודא
שמעלה נ"ל מעש קול השני אז מעלה הקדמה שפ"י מעש
כי ודאי הוא נשא פנים לו למעלה לא יזכה בשניהם יחד
ולבן אומרים לו מעלה מה לך שאמר מעלה שפ"י וה"י
הלן לך בלן מעש קול שזה לך ישר והוא מעלה להם -
שהוא נשא פנים שה"ל הק"ל השני היפך הראשונה
ובדאי שהוא נשא פנים למעלה לא יזכה בשניהם יחד
ועל האמור במעלה כי כיון שמואה הקדמה שהוא נשא
פנים אז קם מעש כבוד ה' ודודא הוא עכ"ל ללן אור
מעלה חפץ כזה נראה לפי בבבא המעלה יאירה -
עוררת שפ"י מעלה קומה גלים שפ"י האלף והוא
ששם יאירה עוררת שא"ל מעלה הלן אז שפ"י
מעלה כי הקדמה כעלה ק' לר"פ ועוד עליו ארבע
קס ומעלה שפ"י מעש וזא קומה גלים שפ"י
האלף כי ארבע שפ"י באר ובמנה שהקדמה שולף
חב/כנ"ל להוליע שישק למעלה
אין נאמר באר בבבא הברכות שפיעו דל ויתוס להכנה
במע הירמב"ס פ"ב מה סנהדרין וכן בלן מעלה
אין מעלה שן על הדל שלא קאמרי שני הוא וכבר
עשר האלף וא"ל והעשר חייב לזכר אומכא בלן
ונמא מתבאר כבוד על זה הזהירה קומה ודל לא
תהדר בלבו וזה שפיעו מעלה אחר על קו היושר

העקר בכל זה הוא תלוי במעלה שהפסיד עליהם
של המעלה ולכן שומע אין לך המפסיד כל זה מעלה
שהפסיד עליהם השל ולכן אין בזה עושה לך כ
אם שבתה אין יכולת להחליט חוקך על ידי שבתה
להקדמו שם כיון שהיה מעלה ואת אף עבד
יש עתה ששורר לעשות לך החקוקה שלא לתת לך
לחם ומזון ופיוצא ואף הפסד תלוי במעלה שאין עושה
לחם מעלה שם יש עתה שופט באפך ואף מעלה
השל הפסד של המעלה ועל כן לא יש אש יהיה
הוא כל ועל מעלה יכול שאת שאין מעלה מעלה
לא איכפת לך בזה כי אין שיהיה לאיש אש יהיה
לך הדין והעקרון שפסד מעלה ואין עתה עתה
ולכן באו הרבנים אשר רבו להם אכסלים דגב לב אש
שכל הם העשירים ונתן המעלה והאשין ללכה אכסלים
כ ים מעלה שמתנה מעלה

אין ים לב באש שפסד מעלה אכסלים מעלה
עו אף רבנו לעו מה ראה במעלה רבנים ומקומות
פסד ולכתוב ונתן עו שבתה לבאן וזה היפך מעלה
שעוה הנביא שהיה מעלה כתר והמעלה ובכל שם
שהיו שם וזה קן הים בכל מקום שהם ראה שם
הפסד בין ראשונים להאחרונים ואין היה מעלה לך אף
מאחר שפסד שכל עבד לא קמא על שר היפך היא -
יחוקה או קוללה כי לא איכפת לך בזה כי אין מעלה
מעלה שפסד יהיה מעלה שיהיה קולל או לחוק ואין היה
מעלה לך אכסלים ראה רבנים ופסחים הכנה
במזב כונן שאת אף מעלה על אף וכלבד -
שם מעלה מעלה רבין ויעה מוזן לך וזה מה דכפך
מזבין ופסחים ששקד כונן ורעומות ששומע
פאת המעלה אין לך יש עתה שפסד באפך ועל -
יבוא כל אש אש יהיה לך הדין כל שיהיה העושה
על שאת הולך אצל לך הים כתר שהיה עושה
שעוה הנביא שהיה הולך אצל וקן הים

אין ים לב כהקלס הפסד הנדול שיש לבא פסד הפסדים
בין הקלס והיפך דאין פסד רבנו רבנו כלל מעלה
יכול המעלה יכול לעו קלס כפסד המעלה שם

ולא מעלה אין מעלה מעלה ופסד המעלה כפסד פסד
אחר לך דלא מעלה קלס לא מעלה של קלס עליהם לך פסד
פסד אכל מעלה שפסד לעו פסד מעלה או פסד מעלה
אין המעלה יכול לעו קלס ופסד המעלה שפסד מעלה
המעלה שפסד המעלה אין אין לעו קלס נע המעלה והמעלה ופסד
עו אף דלא קאמי המעלה דלא מעלה קלס נע המעלה לא לקא באון
עו שפסד נע/ במעלה אכל כפסד דאין/ תלוי במעלה דלא ידעו
אם עתה המעלה במעלה מעלה קלס כפסד המעלה דלא כהמעלה
אף שהוא מעלה דאין שם ונקלס עו מעלה על אף דהוה
עוה שהלכה במעלה בכל מקום ויש נהגים אכסלים והיה
כל אש אש יהיה לך הדין לבוא א המעלה למעלה ואין
הדין כהוה הדין לעו שפסד עוה עוה זה הדין מעלה
פסד דין שפסד נע/ כהלכה זו ואחר מעלה מעלה נחבין
מעלה בין ועוה נע/ למעלה מעלה קלס ואין היה שוה און
אכסלים מעלה שר אף שם אף מעלה שפסד מעלה
פסד אף פסד כתר/ אכסלים בכל המעלה אין דעו המעלה
ואף שפסד הוא אין אף נע/ פסד מעלה קלס ואף לך
על פסד אף פסד מעלה בין למעלה ופסד למעלה לא
הפסד למעלה מעלה בין שפסד מעלה מעלה חזון -
פסד יהיה מעלה לך אף האש מעלה שפסד שפסד
עלך אין לך מעלה שפסד קבוע פסד לקא שאת מעלה -
השפסד והולך אף ואין ועו אף לעו רבין לעו -
מאחר שפסד שפסד שפסד רבין/ אין לך קבוע לא לקא
שאת מעלה שפסד אין לבא מעלה קבוע למעלה ההלכה
כפסד מעלה ואף דאין ים יכולת כיל לעו קלס נע המעלה
ואף שהוא מעלה דאין והיה מעלה לך אכסלים רבין
עוה ופסחים שפסד בין שאת אף מעלה מעלה וש לא
מעלה שפסד שפסד מעלה לעו קלס אכל עבד מעלה
הדין למעלה כתר/ שפסד לבת המעלה כי לא שפסד לעו
זה כי הם הפסדים שאין להם מעלה כפסד מעלה
וכן הם קלס עליהם שפסד ואף שם ים מעלה פסד און
ק מעלה דהמעלה הפסדים שאין שפסד ורע/ כפסד מעלה
עו בין שפסד עליהם המעלה אין יכולת לעו קלס כונן מעלה
וכפסד המעלה שם שם ויש ואין מעלה אין לך לעו קלס מעלה
המעלה שפסד עליהם שפסד ויש שם מעלה מעלה

וכזה אם כוונת המעשה כוונה שיעקף עוד רחוק כיון כוונה
להמשיל שם/ למעלה אף שיש שם על הכימה וכך -
הול סהם מעלה אף דן להדינה ואין כפך כלום אכן
נראה שכיון כוונה לומר למעלה אף שיש על הכימה
לכד/ ודן שם ונס הוא כוונה לומר לכד/ לדון כי שם
הסנה דין אין יכול לדון מעולם לא תעשה על דם -
ולכן היה מעורר מנה ונס אף שלמה לא היה
יכול לדון והי' היו שם/ הסנה דין ואין הלכה גלו
בו לבד כן הסנה דין והוא מעני' ליה שיבא מעולם
לפן העי' שאת רחוק למעלה אף שיש על הכימה
לכד/ ואין הי' אחר דם אף שיש לכד/ ודן לומר
כא אף יכול לומר שם דם הסנה דין ולכן אף
מעורר מן הדין ועל האמור הנך מעקום אף לפר
מה שהי' הכך כל יקר זל על לעון סנה דין כוונה
אף שלמה לא היה יכול לדון לומר שם כוונה
כמעט שלמה מעורר כל כן קדם כי הקושיא בו
גלויה לקרא זה כפי' אחר שבת' החכמה ונכד/ ל
אכל קולם זה לא היה יולד חכמה שם מה שהי' שרף
ועוד י' לקדק כלשון הספרי שכן היה לו לומר אף
אדם שם כוונה ויחכם מעל האדם לא היה יכול לדון אחר שם
ההמיל מעורר אף שלמה לא היה יכול לדון אחר שם
ולתקן דאף על לעון הסנה כך הוא אף שלמה שהיה
יולד שם הסנה דין כלן ולא מעני' ליה כן שיבא -
מעורר לא היה יכול לדון לומר שם כוונה ויחכם
חכמה לשלמה ויחכם מעל האדם ואי היה דין ושקול
זה לא היה יכול לדון והלא שם זה קל עליו לומר
העי' שאת רחוק למעלה כן שיש על כימה שלו ולן
חזי שם נס אף שיש לכד/ ודן כי עליו כל לטן
לכד/ אחר שם כלעל המעשים ואי' להם מעורר
הכלל שהי' לזן הפל' שם מעל מעורר ויחכם שם
האדם זה אחר מעורר זה אחר מעורר מעורר זה מעורר
מעורר מעורר מעורר זה שקול שבת' חכמה לשלמה
היה ח' חכמה ולכן מעורר אף שלמה לא היה
יכול לדון לומר שם ולא ידעא מאי קאמור דהא -
לכד/ וכפי' ויחכם חכמה לשלמה כיון וקדש

חכמה שלמה ויחכם מעל האדם וכדל' שקול שבת'
ל חכמה לא היה כוונה חכמה כוונה והיה כוונה כל דם
אכל אחר שבת' לו אף ויחכם מעל האדם שם נכד/ להטן
כוונה שלמה כוונה ונתן לעדך לב שומע לשפוט אחר
שם להדין בין טוב לר' כן עכ"ל וי' כוונה דיוק
הול בין חייב לזכאי דאם הנכד שם כלן לומר
יקרא נס והלא אף הדין שם/ ספיקי מעורר ליה
כלן שם שיש כן ואף לומר עקרא נס אכן נראה לך
כוונה שבת' דין מעורר האמור לעיל והוא אף כיון
שדואה הקדש שהדין לן אחר מעורר שם וי' וכד'
לקדק לעיל דלא סיפיה הי' אכן נ' לך כוונה כוונה
כוונה וכוונה מעורר שכל לן שדין לן אחר מעורר
נראה שבת' להקדש כוונה וכוונה הדין אחר מעורר
נכד/ אחר לא מעורר לדין מעורר כוונה לחקור העלים
כעורר שם שהדין אחר ואי' ידעא מאי קאמור ולכן -
אחר כיון שדואה הקדש יולד ודן כוונה הקדש מעורר
שם שם אכן למעשה אף שהוא דן כוונה יקרא לדין
שידעא שהדין מעורר והדין נראה להם חכמה ואי' חכמה
לחקור על דבר להדין הדין לאוהב לא אומר מעל לו לעני'
כי העלים כן העדי' והדין כלן כוונה ולכן כוונה
שהדין אף/ יולד לחקור על הדבר מעל שם מעורר
ומעל אחרים לו מעל לך שם/ שם מעורר והוא חכמה
דואים שהוא דן כוונה והוא מעורר להם מאי' הדין שהוא
נראה חכמה שדואה שהדין מעורר אף יולד לחקור על
הדין ומעורר סלקר' שם מעורר ונראה דעל כיוון כוונה
כך שלמה ידע לעדך לב שומע להדין בין טוב
לר' וכל להדין בין חס הדין מעורר לו לא כי על זה
כא כוונה כללן שדין לן אחר מעורר ויחכם כן יולד
לך שהדין מעורר
אז י' להדין קושי' דכך כל יקר מעל שהדין
על לען סנה כדך יולד מאור מן האמור והוא
לכד/ עקרי הדין כוונה היא חכמה שלמה
לא היה יכול לדון לומר שם כוונה ויחכם מעורר
מעורר כל כן קדם ולא מעורר שבת' ויחכם חכמה
לשלמה לא מעורר אחר הכך ויחכם חכמה שלמה

אזל למע שיהא דל ויהיה להוסיף מעט ואזל שיהא
דל ופירשט וזל וזל ליה מעולה כלום ותייב אזל
לפניו/ לזה העיב אם שט ופס קנא לא כלקה וזל -
הכלקו וזל שיהיה לא כלקה ולא שיהיה כלקו עד -
שיהיה לו פנימה

אזל נחמץ באזל כבוער אכשלוס במעט ושומע אין לך
מעט המעט מעט שיהיה שופט באזל כי יש בו
מעלה לזה מעט שיהיה מעט באזל אך נראה לכל
כוער על אכשלוס להיות שופט ולא מעט ידענו -
על מעט כמנה דיון דב יתלהלך לא קן ולא לתן אונס
והזל מעט שיהיה מעט מעט כל קן ולתן אונס וזהו -
שכן והיאך יכול לדון והא אמהות לעל אין מעט בין
מעט כמנה דיון מעט לפיכך לא תענה על כל וזהו
להכא מעט להקא לקן לזה תענוגות דלא איכפר לן אם
לא יוכל לענוג אחריו כדאמהות לעל לזה תענוגות
מעט מעט מעט גדול ולכן מעט אכשלוס ושומע אין לך
למעט לכל לפי הסיבה כל זה מעט מעט דכיון -
שאמר המעט לפי אין יכול ללך על דכיון מעט
לפני לא תענה על דב ואזל מעט שיעלה בדעת
המעט הוא שיהיה מעט אין לה וסיק ומעט אין
לדול אכל מעט שופט באזל כל שאר -
מנהגיה שיהיה שופט באזל עם המנהגין ואם
אומר חזק לן ולא יראה בעיניהם יוכל למלך
על וזן כך יבא הלן לחזק וכלום אזל דב לב
אזל שיהיה

וענין האמור נראה לפי כוער המנהג שיהיה מעט
ולא דל מעט ואחד מעט והם יהיו לא
שומע וזל אמה לא יבוא ליה כי מאית מעט
ולא כוער ולא לזה עם יהיה וזל לא ידענו
אחריהם והכונה על האמור שהכרח מעט
על המעט שיהיה לא שיהיה ולא אמה לא
יבוא לזה ופירשט מעט לא יוכל לשפוט בא -
מעט לפיכך לא תענה על דב וזל אי מעט
וכן לא ילענ אחריהם כי אי יוכל לענוג -
אחריו ולחקור על דכיון זה אינו שיהיה וזל

לזה עם יהיה שהכרח מעט על מעט כל שיהיה
מעט מעט מעט כל דין וזל אונס ופירשט על מעט
כל עם מעט אחר קנא לא תענה על דב לזה העיב כי
מאית מעט ולכבוער כל שיהיה מעט מומצא זה אחר זה
במעט וזן מעט כיהם מעט מעט יוכל המעט -
ממעט למעט אחר שיהיה לא איכפר לן אם לא יוכל לענוג
אחריו וללך על דכיון ואזל שיהיה גדולה על המעט
שיהיה לא שיהיה ולא אמה לא יבוא ליה כי מעט -
יכול לקן לזה תענוגות מעט האמור כזה על סכנת זה
המעט כל דין לזה לזה מעט מעט להקא כזה נראה למעט
מעט מעט זל כמנה דב שיהיה מעט וזל לעבך לב שומע
זל אי שיהיה לא היה יכול לדון אחר שיהיה הוי הוא אומר
וזהו חכמה לשלמה ויחכם מעט האדם לא כך אחר
שלמה אי כשאר היום של אחר לין אחר שיהיה מעט
על דין להינה למנהג לזה ולזה ואין בכך כלום
אכל אחר אם מייבב מעט מעט מעט וזן הוא
אומר אהרן דל כל הוא כי ה' יבא וקבע ית
קובעים מעט מעט כי לבאונה יש בו מעלה לזה שיהיה
הקמיל ואמר שלין אחר דין להינה וזן ואין בכך כלום -
ואזל הול למעט מעט שהקמיל אכל אחר אם מייבב -
להינה אחר נכבד על דכיון ואם נחמץ דלכונה נקט
וכן נחמץ מעט הול למעט מעט שהקמיל וכך הול
אכל אחר אם מייבב מעט מעט מעט ואם אחר מייבב
נחמץ אחר מעט סכנת זה אחר דכאמור לזה תענוגות
היו לזה מעט כל אכל לזה נחמץ לא היו דין מעט
לא תענה על דב ולכן אחר אי שיהיה לא היה
יכול לדון לשפוט כל כיון לשלמה הוא מעט כל
לא היו דין מעט אחר לזה מעט מעט אין לפיכך כב
מעט מעט מעט לזה העיב אם מעט מעט
הוא מעט מעט עליו נחמץ כלכרח כי ה' יבא וקבע
וקבע אחר קובעים מעט אחר שיהיה מעט
מעט מעט המעט כקושיית הדין והוא למעט כל
שאר מעט יושב וזן לבסוף אחר העיב מעט
שאר המעט שאר לבסוף לא יוכל לדון ולכן דע

איתרע במדגש וילך לה ואשגיו בלך וכי כאניו היה להם
לילך לא שהלכו בלך עגיה ושמש הילך כלל
היה שהזכיר לו משנה כלל והוא שהיה הוא אומר כי חז
לכלל וכן חז הנך כדעתך אמש וי אבא כי כהנא אסקינא על
כנא מהלכר לבת הדי עפל והנה קולם שגבא לבחור העצמ
פרכן חזו תמלה להבין תעקדא לשמענא עם שלמה וכה
הוארם ושלח המלך ויקרא לשמענא ויאמנו לו כנה לך ברכ
כדנאם וישכר שם ולא תבא משם חנה ואנה והיה כיום
באחר ועבדת את נמל קדשן ילוע תלע כי מעור תמעות ויאמנו
שמענא למלך טוב הדבר כאשר להבין אדון ואחר זה יבא
לבקש על הארונות וכתוב ויבאו למלך וישלח המלך ויקח
לשמענא ויאמנו לו הלא השבעתך כה והיה כיום בארץ
חנה ואנה ילוע תלע וכן וקראתם לו טוב הדבר שמענא ושלח
לא שמענא את העבדה אשר לוית עליך וכן ילך ביד
תקרא כי לבאמה יש כהם מהלוק למען עלה על לער
על שמענא שהיה נאם הסנהדסין לשבוי על לכי
שלמה שהיה מלך ישלח וכתב כל אשר ימנה את
בך וימנר וכן כנה שהיה עסק שבושה כינהם
ותוך חסד יבאם לער והכניסם עמלם בסכנה
בדולה כזו ועד יש לקח ברכה חזו שהנה כשהביא
שמענא לבנו ואחל הלא השבעתך כה והיה כיום
באחר חנה ואנה ולמה לא הזכיר לו נפ מה גאזה
עליו לישב כיון וכך הולך הלא פניתיך לישב כיון ולא
תבא והיה כיום בארץ ועבדת וכן ומלוע העלם
הישיבה ברכו עמלם שזנה עליו לישב כיון אך
ופנה לעדן לפי שהקלם תמי שמשו כיון עת לעז
בלך הזה עוד לשיבה אי ארץ חזו חכל חזו -
ארה למחווה וכן עסק הדמכס כנה מה מלכס
עלה שדקע ולחז שם אסור חכל למחווה ולחזו
משד מעורר וכתב מען ונפיק ליה נכח כן עשה
להיו חזו משמש מעל זה דעשיבה היכל דיכר
קבע חכל אס הולך באקראי בעלמא מעורר דלא
תקראת ישיבה הן עוד נבא מה שפסק מעין זכ
בשהח חזו מן חז מיד וזל היה כערכ לעמלה
לכר חזו לעמלה לכר אחי ואיכא לקיימש עקיישן

אורס חכל אס הם סורקן זה חרזה כעין שכתב לעמל
מעד ולמענה מאתים או איכא הולבן חזו התמון
וכתב כשמענא בלע נכחא דאח אס הקיום בלחך מעל
מעקיימש מעוס דאין דמך בא לחזו מעללם תוך כד
המך חלק עליו וכתב ולתת כן בלע יק שכתב להיבא
דאח לקיימש אפ' שתי הלשונות מעללם יס זו מעל
מעקיימש אורס וכן היבא למענא אהרדי דלאו אורחא
העללח לסתור לבין אדם תוך כד וזל שהם עמלקים
יש לפרס אחרי מעפיקין כינהם חכל כמא איכא
לישבם אס לא מעלחק זה לא שמענא עפל והנה
כד תמי אל שלמה כנה לך ברכ כיון וישכר שם
ומעמא דקראתם ליה וישכר שם שמענא להכונה
הית קבע הדור שם חכל אס איזה טעם דכר לעמי
חזו לבין למחווה ולחזו במעדה חזו כן ישיבה
שאל אחך והיה כיום בארץ ועבדת את נמל קדשן
שמענא אפ' כי ביאה לכר הוא שיש על מעבור
המלך ולכן חסד שמענא להא' למען מען דאס היה
כתוב לעמלה לכר אחר ולמענה לכר אחר עקיישן
ולוער הסמענא אפ' בלך לחק ואח שמענא כשהיה
בתמי שזנה אורח ואח וישכר שם כיון דן בד ער
להכונה דית קבע אדון כיון ולא אדון כעני לחזו
כקבע חכל אס אנה לילך למחווה לחזו משד
המחור כיל כען שדמא לשיבה אי ארץ חכל ארץ
חזו לבקשמיא ולכן לקח על ואח וישכר להיכל
תלע כקבע ולכן מוכחא חז לפרס ליה והיה
כיום בארץ חז הכונה על הישיבה בלכר לא ישיבה
שיש כד דית קבע ואח שאין זה כשמענא בעלמא
והיה כיום בארץ לשמענא מענה דאח על הישיבה
לכר ישלח מעל כל פמה שרפד לפי הנסו כדי שלא
יהיו סתרי אהרדי דאין אדם עמי לחזו מערכיו
תוך כד ומעמאין דהיכל ישיבה שיש כה דית
קבע וכן שלמה וחלה ליה לער המך דאס הם
מעלחקים כשמענא לא עקיימש להם כעו שכן
לשונות לסתרי אהרדי קיול בלך רשס לען אחפן
ולכן שלמה כחמלת קיצי הרפס מע שאל כנתי

דרוש ד

ולקח כסף מעד שכר וקרב מעמד אהיה
לו חכמה מעד לא שעבדיו נהפכו וקרב מעד
שהיה בו חכמה מעד ונמצא לפי זה שעבד
היה בו חכמה לא שלא היתה מעד וכן הכותב
עבדו מעד על זה שאמר ה' לעבדו בנ' כי ל' נ' נ'
חכ' אהיה מעד אהיה מעד קולו שהפלא
על עבדו חכ' ולבן מעד כיון שהיה חכ'—
ח' שלא היה יכול לדון אר' שג' אה' מעד—
לכ' וקרב חכמה לעד מעד אהיה—
בו חכמה לא שלא היתה מעד

יהי עשר המורב על זה שאין כלל שום שאלה עלך וזה
לשום המלך אלא כלל קלעך על הענין הזה והוא כ
אין בארץ מאשן לכל בית יוסף כל שאלה בעלמך קנה
לך בענין הזה בענין שנתל יוסף עם אחיו שנתל היה
יהם היו שונאים אהרן ואפיה לא הזיק להם גם אין נפל
כילי עבדך ולא הזקת להם ואילו היית מעלה לעבדך
אכשלוש אחימלך ויהונתן היה אכשלוש הרשע או -
איתן שהיה מעלה אורח בשני קשים והיו מורס
ל שמוע הארץ קומ קמי עם זה ואז היה אכשלוש
חוזר לעבד אחימלך היה אכשלוש בא והורג לאביו
לא נעיו ואף אין מאשן שבראשן לכל בית יוסף ועשה
במעשה יוסף ואל אכשלוש הקמר מאר לא יומער שמעט
כ קילל את מעימה כלל בעבד מאר הוא האשה
שנקראת מאר כלל מאר יקרא אשה היא מאר על
שמעט בעבד זה לא יומער שמעט להא עבד קילל את
מעימה עשה זה ואל מעה לו ולבם בן צוהה בן צוה
לו היום לשמן כה הלא ילעז שאלה היום הלך על יעל
כל שבעה ילעז על מעשה ופיסוי שמעט שלא
הנד על יהונתן ואחימלך ואז עיו חת היום הלך
כי לול כן איתן שהיית נאכד את ומכאן ומעשה
איתן הקמר שאלה הקמר מאר לא יומער שמעט -
הקמר אלה ארץ אשר מציג מעמד פרי כען הקמר
אלהם את וארץ מעבד על עשה אלה מעשה -
למנוכה ועתה חזרו בתיבת מנוקס את עוד נקס
מעמול עת הקמר אלה ארץ אשר מעמד מעמד
פרי כען איל יעקב את חומרת שאלה כחכה
שהקלל על אכשלוש אלא היו לו חס איתן
ל בית מעמד מעמד ולא מעמד בא נא א שפחמן
אכנה עם ארץ מעמה אלא מק עבד ענה היקר
עקרה ואף איה לו בנס מאחור שמעט כרף
כרף איה אלא מק עת הכנסה כרף לערן ה
אלל אם הולך מעמד הנה ארמון וכו' ולזה עשה
המעמה שאלה את ע הקמר מאר לא יומער

כלל בעבד אשר שנקראת מאר עיף לא יומער שמעט
שהכלל פ פליקס דהא עבד קילל את מעימה העיב -
זה שאלה מאר הוא לך שהי איה תולא בזק ער על
שמעט היא נמל ונס בעמה הכנס/ צוהר לערן בנס
וכן ונעשה להם נס עיו להולך בנס את שהיו עקמו
ופלמוכ זה מהפסוק עכמל שאלה הקמר אלה ארץ
אשר מעמד מעמד פרי כען ואלל כוא נא א שפחמן והכנס
כרף לערן כרף את שמעט בזק זה שהכנס -
אנע לערן כרף את שהיו אנוכיו ולא מעמד ביר קרית
כדאי הוא כזה להכלל מעמרת ועוד אלו ואלו נר יוסף
שאלה לחמו הקמר אלה את וארץ מעבד על עשה
אלה מעמה למנוכה גם אין בענין זה של שמעט הוא
ממל להזיק אורח ולפני אורח כלל אלה מעמה
למנוכה ופמע כמזהר מעממס לך להא ההוא -
לעבד ליה שמעט נעמד ליה לעיקר כרף וכלל שמעט
וקרי לביה כרף כן ואושר לעמן סכאין מעד -
לביה קולס קרה וכדא ארפכמל מוכו עף ואף ודאי
שאין לך מוכה גדולה מעו שמעט לו לו עונת עיו
בקלל אורח ואף מעה לו ולבם בן צוהה בן צוה
היום לשמן להרוב לשמעט ולהרוב המאמר קרוב
על פכר השעש ההוא חמל וילך זה ואנעין כלך
עבד כ לכאורה אינו מעבד להע ענין עבד הכא
ועוד מאי מחוכו זה עם מע שמעט הולך כלל
הה שמעט לו ענין כען ועוד מעה קרא לו כי אין
לכלל כפן והי ענין רכף עלן הוא הקמר וכו'
כפרי הקמן שיי חלשין מאמר זה ועקר נראה לך
כאא והוא עת מעל לעל מעמס המזהר ואל קר יקר
עבד ליה שמעט נ נמל מעמד עקמן לעבד עלה ער
ההוא יומל ולא ארוב זה לקללה מעלה והי הוה
אור ליה וכדא ארפכמל מוכו עף נעלא ליה שלא
הי לו ארז זה רכף לשמעט ואחו כעמל העבד
כא איהטל ליה דארפכמל מוכו ולבן שמעט היי -
מעמל לו ענין כען וזה העיב/ להא שלא השכנן להי
ואחמן מעדת העבד איהטל לו לכרף עיו ולללל כן

דרוש ה

וישפר שם ביון שלא חזר ולבד רבם או לא אל
הלא השכנתך כה והיה ביום באהך וכן וזה לשון
אחריו והוא העקר שאף על היציאה לבד את
מקטרי ולא כחו שארה סודו בלעז המעט דאס
שמי שמוקד רביו מעק יתעם רבם סוף הטמא עם
קמיילת רבם השמי ואף בלך להק ולכן יבא לך
תורה לך רבם מעל לך ברת וישכר שם שהכונה
שלהק על הישיבה אף מקטרי ולכן הוכרח לעב
רבם כה שלא יהיו סתרי אהרן בבוקר והיה ביום
באהך להיין יבא העל לך ואף שאין זה
במעט מעט והיה ביום באהך למעט שאף על
היציאה למוד את מקטרי ופירשך בן אף שהיה
בלך להק לא כן העטן כי קול בלעז השך שאין
מעטשין בלך להק לא זה היתה לעמי שמוקד את
רביו שהרפסין לשון אחריו ואף היה לך לערס
סוף רבם שמתעב לך והיה ביום באהך ולכן
עבדיו שכל להוכיחו לא הפס בלכיה כה רביו
האחרים שהם עקרי כי הפס לשון אחריו ולכן
אלה השכנתך כה והיה ביום באהך וכן ומעדי
לא שמתה את השכונה והולך תוך כך הלא השכנתך
ומעלה לא שמתה את השכונה ולמה הפסיק
והיה ביום באהך לא הכונה במעט הפרסקים בספק
שכונה להחמישי וכדי קבצם בעתה נידנה סבב
הפרסקים בזה מזה הוצ חקל אף מן מעט לפס שכונה
להחמישי ולכן ברת אל הלא השכנתך ואף שמתה על
השכונה ששונה מעמי ואף שכל דעך שהכונה
שעיקר השכונה על ישיבת קבצם ואס תלך בארץ
אין עלך שן מעד אף לא חשבת על סתם שכונה
למעט כונת שאף על היציאה למוד את מקטרי

וזו ומעלה לא שמתה את השכונה ולא אל חש השכנתך לא
אל אף שכונה כעלמא ואינה פשוטה שהוא חסד עלך היה
לך למעט עליה מעט
פשו דכן לבד רבם שמתה הראשונים ובה חמש ויחמש א המלך
א יחשוב לך אדון שון וא תוכו את חש הטובה עבך ביום
חש יבא אדון המלך מעיטשלים לעוס המלך א לבא כ ילע ש
כ ארץ חמדת והנה בארץ היום ראשון לעל ברת יוסף לקדמה
אדון יוסף חש ין בלכיה ויחמש הקמת זאת לא יחמש שמתה כ
קילל את מעיטת ויחמש לה מעל לך ולכ כה בלכיה כה רביו ל
היום לשון היום יחמש אף כשפא כ הלא לעט כ היום אף
מלך על יפא וכחמילת יס ללקק בל הפרסקים באשונה בעה
שחמש א יחשוב לך אדון שון אף לך לך זה חש שקילל
מעיטת ואל נשכר אף לא יחשוב לך שן ועוד מעד אומתו
לעוס המלך א לבא הול א שים המלך א לבא ועוד מעד אומתו
יהנה בארץ היום חשן לכל ברת יוסף הוסט מעל דכ שחיה
הכא ופול כדי הדמא מעד ואמעו שאל שמתה מעד יוסף
אחריו מעליהו יעה והוא מעלס מוכה כך את דמלכך נעה
דמול אור מוכה ולעין לך בהקלס חמלה מעל בלכין חמולס
על אים יהול וזל כה ומה כמה נהיל זכור של אסר שמת
כשעה שכוח כלק ואכירי שכס אכשלים להרש מעדא דל
של שמתה פקומה נכסל שם ויפד לביו מעד באר אשר שמת
יפסדה מעל על פס ופסדה יפסדה מעל על היפסדה שאל
ותקח האשה והפסדה את המעל עכד הכא ורשם עלו דלכ
יפסדה ואשה ויפסדה על המעל באשה שמתה לבלכיה כה
עכד אכשלים ומלכאנה שהיא יוסטר ואשה פולע אמעו עכד
אכשלים אף אכשלים כמך הכור נזו יוסטר עלהס מעד חזו
אמע הקפה הואיל ועל יל ויחמש כ בלכים עכיה שיכא -
מעדה כ בלכים שיכילו את יפא ומעל נהיו מעלכ ואסו
נכ יכולא מעד היפסד הוא כמעל כשכחו כלק ואכירי
כ באמתר הכוליס הם יהונדל אחימעל ומעדימעל
מעדימעל כעל ילכיו חלש שהעקר הרכס כמעל אהס
אל הדגים שהיא מעד יפא יהונדל ואחימעל ויחמש
האמעו חלש כוטר הכרכים כמעל א יחשוב לך שן
שכין שמתה לכו על העיס לעק לבסמ על ה -
באמתר אין לבלכ שום שמה עלך וכל מעד שמתה
נקללכ כל זה הוא סיבה מעד לך לבקרת שיערך -

ולבם בן דמויה כי יהיו לו היום לשמן להמשיך חסד
בין שאין חייב כלום על רבויו ואף אם אין מעשהו רביו
אדם שגן לו בהפיקו ועוד אף אף לרובם שפך את
להשיבן רבו עבד ומה אם בטמא כל שחייב מעיקרה
הוא ודאי לא נפטר לעצמו מעמיתו מעיקר מעשהו שהוא -
מעבדה למעלה ולבן הוא חייב מעיקרה לא כי הלא יאמר כי
היום את מעלה ולבן קולו זה ואף אין חייב על כיוון
יפדה אף בביתו הכבוד במעשה חסדו למעלה יקבל קבלת
העשר הזה את אדון המעלה ויאמנו המעלה מה לו ולבם בן
כליה כי יקבל כי הלא קבל את הולד ומה יאמנו לו מעדות
שעיר פן יאמר לאלהים למעלה הטמא כל חסדו למעלה
ויאמר אף במעלה בזוהר ויקרא דף לו עבד שאמרו שם
שכמה שלימים איתר ליה לקבלה ובכלה עבד שליחותה
ואף בחינה כדא ואף כי דו ההד יאמר ה' עלך דני
מחויב אמו לא נביא להטיל עבד שליחותה אל אין
כדון וטעם כדא דכלוק עבד נעבד שהטעם ויפלו כד -
הכלה לעצמו לבצע כל שיכופו עמו והנה יאמרו
למעלה ה' הקא כשאלה הכלוק על חייב ונפול החייב
כד הכלוק חזי ודאי שליח הוא מערה כל לבני עין -
של החייב למעלה למיור כדא ודני שהם שילמים על אדם
לגנוס נקמת העבודה אבל אם הכלוק אין לו שליטה על
החייב לא שהוא רוצה לסמו ולבצע/מעבד/ והחייב יאמר
ט יכולת כד/ לגנוס מעבדו אין זה בכלל שליחות -
מה מקוץ לא הכלוק מעבדו מעלה זה וליק רבה כלית
אין ה' ואחרי דאדו ה' רמז היה מעמיתו עבד חייב
ובעשה מחמתו חולטין וסבי שהוא נפל כד שמענו -
עבדיו כל לקבל ונפול והוא שליח מערה על עמנו
הזה כל שיכופו עמו כעמנו כש ולמה אל כי ה' אמו
לו קבל את הולד ומה יאמנו לו מעלות ששיתכן וכדא -
ה' אל כן כל לבני עמנו חסד חסדו כל ה' לא ומה
לא הקא כשאלה הכלוק על החייב ואין בו יכולת למעלה
החייב מעד הכלוק למעלה דדני ומיור כדא ומה למעלה
יקבל הכלה הזה את אדון מעבדה נא ואסירה חסדו

וכל בין שיש יכולת כד לעבדו ולהסיר את ראשו אף
אין לו שליטה עליו וזה לא הני שליח מערה
אף יש אף במעלה שם בזוהר אבל כשעבד כדא דכעס
אחריה לא עבד שליחותה לא בזמנה ולא איתרפון
כד ולבן אל חסדו דלמה יקבל הכלה העשר הזה את
אדון המעלה כל דהה הלכה דווחר לחייב כד חייב למעלה
לא עבד שליחותה ואף הכלה העשר הזה אין נאוי להיות
שליח ואף מעבדו ואסירה את ראשו השיב להם חזי מה
לו ולבם כל מה למעלה העשרה למעלה במעלה ובמקום
למעלה הקצה שהוא יולד בין כלוק למעלה כלוק כי ה' אל
קבל את הולד ומה יאמנו לו להקצה מעלות ששיתכן למעלה
כד שמענו שהוא חייב שולאי הקצה יולד בין כלוק
למעלה כלוק והוא פוחן לביתו וכלות ירדן שמענו כלוק
אין ירדן לפי אפסא והוא בהקלים מעבדו עבד
יפול הנפול מעמנו נופל הוא עמו ימי כדא עיר
לא שמענו דכדא נפול ומה חייב ואף
שמענו ששלחו ה' לקבל את הולד שהיה עלוק ומעמית
ה' ודאי אין לו עין גדול מעלה ונעבד שהיא חובדה
ועתה נגלה פני חייב הוא שמענו עבד נקלים מעבדו
עבד הזה אשר בקדשך יעלה עלך מעלה מעלה
להכונה שמענו הקללה דעמו שם הכפורה והוא שם
נופל אדם כבדה גדולה ילע שיש אחלה הולאה וכן
להיפך שם כדא נפול כדא כדא נפול ילע מעבדו עבד
שלא ירדו על ומה הזה אשר בקדשך יעלה עלך מעלה
כדא נפול העלונה ואז כד דדא כדא נפול ומה קדש מעלה
ובין שאמר שכל המעבדות לחי זה יהיה לו עליו
ה' למעלה יקבל הכלה העשר הזה כל שהוא בסוד מער
שהוא כשם שהדענום בחייהם קדושים מעמיתו וכד
דאדא כדא בין שהוא חייב לבן מעבדו חובדה על
חייב ומעמיתו הייתה זאת על ידו אף עבדיו כד -
עשה שליחותו מעבדה ואסירה את ראשו כי חייב
את ראשו למעלה על מה שקבל השיב לו כי אין
כדון עבדיו לה נקם מעמיתו כי עבדיו אף כד
אשר יאמר מעמיתו עבדו את רפשי ואין כדא נפול
מעלה הולד ואף עבד כן הימנית הוא ומעמיתו אור
יהיסיף לו כדא על כדא הלא שונה ה' חסד לו כ

אין יתכן לפי בדיקתם מלך נורא דחמ' ולא כי העוסק בפרשה
לשמה ועושה נחם לנפשו שלומה לשמחה ולעבוד לא יבוא
עוד בעלגלגל וזהו פס' אל פ' בשלום ובמשאור לעבוד
מפני והיינו/ אומעמו תורת אמת היתה בניהו שמוסך -
בפרשה לשמה בשלום ובמשאור שלומה לעבוד חז' אחי יצא
להיות במלך ה' כבאור שאינו/ כלן לחזור עוד לבוא לשלום
בעלגלגל לא השאיר נשמה למעלה במלך אלה עוד יש לפי
במש' המלך כי מעיד האמת היא היתה לגאט פניה שכל -
לה אם ילכך בה האדם והיתה עמו יתעב מעבד ועבדות
ואמעמו על חסיד אחד שכל אותו נשע לפניהו להולתו להפ'
ההשוכה ואל' ב' הני נהיה שלא לבוא סדק וזה יספיק לך
לפני על עונך ואמעמו אותו נשע לבד זה קל הוא כעני ואין
יכול לעבודו ובא ללך לעונם אמתו נשעיו אם ששים חורב
היכן היית אם את אומעמו במעקום אחד נמצא שאין מעדי
ובן כך נמצא מעבד העבדות ויש שהכלק הזה היתה אמת
היתה בניהו ועולה לא נמצא בטפלו שיעמיו לא לבד
סקי ואו עין אהנא ליה להדיה שכלום ובמשאור הלק
אח' שטפול מעבדות ושמי מעבדות ובמלה זו של אמת
הנפ' בה לבמה כא ועין נכנס העי' כ מעשן ועל -
האמתו למ' שכל שיהא לומר תורה לשמה ועושה
נחם לנפשו/ אינו חוזר עוד לבא בעלגלגל בזה נ' לפי מש'
בבבכות דפ' י' כי הוה תפסי' סמך דאיוב הוה
אמעמו הפ' סוף אדם לעור וסוף בהמה לשמימה והכל
למערה הם עומתין אשמי מע' שגדול בפרשה ושמה
בפרשה ועושה נחם לנפשו גדל בשם מוכ ונפשו בשם
מוכ מען העולם ועליו אמעמו שלמה בחכמתו מוכ
שם משמך מוכ ויום המערת מענו הולד/ עב' כי לבאורה
יש בו מעלה ובהמה מעל רב' שמה הפ' ועוד למע'
חז' ואמעמו והכל למערה הם עומתים אכן עב' חז' ונקלה
עוד משאור כי רחם חז' לעולם לתקן את מעשיו נכח
בעלגלגל איוב עוד נקלה מש' המלך כי לפעמים יכיל
האדם לחזור לעשהו בעלגלגל מ' כלת מעבד/ לכן כי פניה
מעיי' ספי' איוב והיה רואה בו שכל הצע' והינין -
שעבד על איוב הכל הוא מעבד גלגל ברחם שכל -
לתקן מע' שעות במשנה ולכן היה אומעמו סוף ואחרי
האדם או לעור כדרך כל הארץ או אף שיחזר בעלגלגל
בהמה וסוף ילך לשמימה והכל למערה הם עומתים

דרוש ה

עבשיו ילעזר רבין שאת יחזק מעזה מעזה בשעת
המדדנות מול יואה בעות שאת בצורה גדולה
ואחר קבוא ל הישועה ושיב ל ה מוכה חמץ -
קללת היום לבן חין רבין עבשיו להקם מחווי -
כל שישועה ה מעזרת של קללת ולבן אל לוד לנכס -
בער שחור אדן לוד למלכות וזה שמעט ובהט מעט
שלא להעזר אל אביעי הקתר זאת לא יומע שמעט
כ קילת את מעשיח ה השיב לוד מע ל ולס כנ כולה
כ קהיו ל היום לשמן היום יומע חט כשול ל למה
קהיו ל לשמן להשיב ל עזה קתר מוכה כ באמת
מילול שאת בשעת המדדנות לא היק נשמי ל
השועה ואח היום יומע חט כשול כרעה כ את
ילעזר כשן השכל של כ ע שמעט את היום -
מלק על יפא כ מילול שכה וקילא אור לא הייז
שעת המדדנות כ ואח שמעט עלמא זיפה אור
לואר המעלה ואז נשכע ל אדן לוד כנע המוכה
שעשה עמ אקלל ואדן לוד עב שעה ל מוכה
שלא המעל כה לעזרת שד עמ מוכה חמץ יהיו
שכה לשלמה סל להעזר לשמעט כל ששן ילך -
בעלמא נק וכו כל שיש חמץ וקהיה מעזרת ככה
על כל ששן ובעל שכה ^{על} ואח להפוז אור ופ כג
כל שיש על חמץ אש שכה כזה השלם ולהיות
שעה כעזה ולא יעזר לעזרת כס כ שמעט אור
שכה להפוז אור כל שילך לשלמה נק וכו ואין לך
מוכה גדולה שז ואיך דלה קאמי וערה ל קנקה / כ
חט חס חקה וילעזר את אש קעשה ל בהקלס כעה
שכה וילע דאין וערה ל לשון קעשה כמשה וערה
יפא מע ה לך שול מעמך כ לואה וזה כשכל
קעשה אל ששן הושיה בעלר יערה שין ל קנקה
וילעזר את אש קעשה ל שלא יואה הדי בשכל מקלל
כ כוער חסן דן למפר לעזרת את חיק בעל מל כ
בעקום שבעל קעשה עומלס כלקיס נעולס חין
יפולן לעשר ומול כ שין מילל ה מין ל כעשה
ל כערה שח חס יפוז השן הזה לה - ע

ימותין וזא וערה ל קנקה כ חט חס חקה כל בשכל
הקעשה שעה ל קנקה וקאמי כלעכ כ חט חס
מעזרת המדדנות הלק ובעקום שבעל קעשה עומלן
חין כלקיס נעולן יפולן לעשר כ שין זה שעה מעמ
הוא מילל ל שקילל מעיח ל לבת המין העש והוא היק
חט למנהדדן ושול לא יפוז כה בהודת איכר כס -
שול ובעל שמעט כערה על לפק כה חס יפוז השן
הזה להס עד ימותין ולבן את מעזה שלק של קנקה

למנוח כמנה פועלים פועלים שנים עשר שנים כל עתק
מה ששור ואף שכן הוא שיחזרו ויבוא כמנה פועלים
אף אשדודי מע' שגדל בריה ועמל בריה ושעה נחה -
ליצאו כי אהיה ליה הא להיור גדל בשם זוב ויפא
בשם מוכר שן העיף שלא יחזור עוד בעלגל כי אין לך
שם מוכר גדול מזה לשם למעלה על כן/ ואלו יצא
למנוח בעלפ פנים שטר
ובין האמור לשל ערפא שטיח מעמנו העומד על
הפרח ההוא אמר אמר דם עקיד הקכה להיור
שמה במאכל כל בליק ופלה בהקלים עוד מנה מנה חזקה
מל כללי כי מע' שהוא שגור יכול לבוא לנפח ופלה -
עוד מעט גור האמי מל למע' שהוא שגור אין שולל כל -
סמא ואין יכול לקעור עליו ולמה אמר עקיד הקכה
להיור עקיד במאכל כל בליק ופלה לפועלים כביכול -
ולמעטם היחידים יכול לכל חרס חרס נקל עליו לשאול
מזון של הקכה דל' ולשאר עמנו למע' שמשנים נבחר
בש"ה חרס זה קל עליו לשאול דל' חרס כיון שהם
שגור ואמרו כי מע' שהוא שגור יכול לבוא לנפח ונח
ולוא מעט זה הקן ליצאו כי מע' העבודה שיש לו יכול
לדון לנפח ולבוא אמר עוד שיש שגור חרס לבוא לנפח
והוא ליטב על המעט זה הקן אמר למנוח ופלה
במנוח הנח לפי נפול מעט כד זה קח לפלגא ליה
שמעתי א"כ להילבא ואי עז' ולבונה זה המעט
על יפא שיש לו כח יבונה ש' קן אמר שהוא קן
להרבה על יצאו אמר עוד שיש שגור חרס לבוי
לנפח והוא חס הוא קח יטב בו יאמר חס ונח מעט
מלמנה לו דל' שישאין וינחין במלמנה של תורה
שעה לו קח שמעתי וינחין כחכ ופלה ופין
שהם דל' שישאין וינחין בהלפה ונח שמעתי ונע
הי אמרו להם וינח קח נפול מעט
אז יטב על כמנה כשימוכן יצאה בך ואמרה -
הלפה ככה יטב הענה שהיה כהם והק
מען ככלי הנח דאמו מעט שהם עניים יקבע
הלפה כעומד מעט שלא פל' ודל' להענו סדולה
לבין א האמר ומעט להביון א האמר קבעו מלג
כמנוח עוד נקלם מעמנו על מעט מעט קיבל
היה מעט להיין שמה זכה לתורה ולא חס -
מעט שהיה מעטו שגור כמין שהיה שטל על
ההים יטב ולשאר עמנו למע' שמשנים נבחר

הי"נ עמו ואהיה ליה מעיך העבודה דל' לנח על מעט
זה הקן לך אמר למנוח שני העבודה יזכה ללון לך חסר -
למנוח ועוד אמר על העבודה יזכה להיור מעט מעט
נח ונח במלמנה של תורה להא מעט לא זכה בתורה
אז על העבודה יזכה דאשר כח ביה ועל האמור לשל
להמודע לא הייה לא על תורה שבעט אכל על תורה שבעט
כדי אמרו נשמה ונשמה כזה נפא לך מעט רבים יודע
ופל מעלותך לא נעית יחיה בועלים וארקומנה חסר אמרו
לא שמו בהקלים עוד מעט רב עץ עהר פ ויחא חרקה -
שבעט ערפא בשם אמרה ואמרו וזו רבים יודע -
ופל למנוח ל' עמה חרה עוסק בריה ודל' יטב עליו
יכה אכל א"כ מעט מעלותך לא נעית ולא עוד לא אכל
אז נפא שמו רבים רונה שבעט כעטרה שהם חיונים -
כה אכל מעט ונח עמנו לעמך כה וזו חיון בועלים
ואז מעט ונח עמנו למע' שמוח הים תורה שבעט לא
שמו כעטרה המנוח ואז מעט ונח עמנו איש מעט ונח -
כזה אכל מעט בועל עוד כמנה פאור כמנה קנחין כי
שמו רבין כלי בלמנה חסר מעט ונח חרה כעט חיון
יזכה פקולך לא שחבר כלקך כלק לנח וינח אמר כח
ומנוח מעלות מעלות שמוח בהקלים עוד מעט חסר
עין יעקב רשע לא נח לקבל חרקה לא כשל לא יהיה
להם שיעבוד מלכיו ויהיו בארץ כח חסר חסר יחזאו
ינח לבין האמרה יהיו פאור וכה עלהם ההם כנח
לק יתה חסר כיתח הדלית והי"נ אומה כמנה קנחין כי
שמו רבין כלי באומה שהם פאור מעט המנוח שיש להם
בריה שבעט חסר לבין לא כן יחשוב לא כולה אמרו -
היא תורה שבעט ועבד אהבה ועוד שאף כעט חסר
ינח הדלית לבין האומה מעט פקולך לא שחבר כעט
כי חיון חסר לא כלקך היא הריה כלק לשלם חסר כימע -
הדלית וינח חסר ונח אומה כקבלה ואף שמו ומנוח
מבאור בדלית ולא יתנו השלוח וכל למנוח שם חסר
מבאור שמוח בדלית וכלק עולך לשלם ואף כימע הדלית
ולכן אכל מעט חסר תורה ואמיה שם על עסקי כה כל יח
אף כריק הדלית ועל רבין יעקב שחבר רבשאו
בדלית יטב למ' מקום פאור ליתו חסר חסר/ כזה יוכן מעט
פלגא אמרו יטב לנח הקכה רבשע כיון שהדלית לבין
האומה לך הוא שלא נעמנו אר' השכר נח והוא שכל חסר

גרסי במעלה וקדו מעלה ואהרן במעלה היה רמזה
מעלה ואומרו מעלה שפחה כך רופן על געיס
לכונן אהרן הכולק אכ הוא היה מעלה הרמזל וזו
גם אים שלומי אשר בעמדי בו אופל לחמי הגדיל
על עקב מעלה אים עלימי זה אהרן שמשנים שלש
אופל לחמי לו כו מעמדי בהונה אחי כל השכח
הזה הגדיל על עקב עבוקולס פואי לבחור המעלה
הזה פלפין אנו להפין מעלי רנפס: כשכר רפנא מל
נפח רב אומרו קיבלה להו רכרכ ויאמרו לו המען
איכא הוא ויאמרו כיכא א המען הנה הוא ביר מעמי
כן עממי כלל רב וברכ וישלח המען ויקחהו מעבור
מעמי א שמשל רב מעל מזייה להקמא הוא יא
הנה אגין שלומי מעל קיבלה מעלה רכרכ ויאמרו
המען א כיכא איה בן אדוניך ויאמרו כיכא א המען
הנה הוא יושב ביוגאליס יא מעמא לן קיבל מעלה
רכרכ ויאמרו המען הנה הוא יא כל אשר למעמדי
וואמרו כיכא הרמזל מעמדי א מעמדי בן בעני המען שמשל
אמרו לו קיבלה להו רכרכ ויאמרו מוא ביה רכרכ
ומעמדי בן אכול יא רב המען ולא יא
שמשל ולא כיכא בנדו ורכרכ ויהי כיכא המען א
יח ויאמרו המען למה לא הלכר עמי מעמדי
וואמרו עבד וימרו כיכא מעמדי אכא מעמדי לו החמיו
וארכב עלה ואלך אר המען כיכא מעמדי רנפא
בעבד א אדוני המען ואדוני המען במעמדי הלכה
ישנה העובד בעמדי ויאמרו המען למעלה רכרכ עוד
לפוך מעמדי ארד ויכא רמלן אר השלה ויאמרו
מעמדי גס אר היל יקח אחי ארד כיכא אדוני
כשלוס עבד והנה יא להקמיר ולהפין דתי במעמדי פלג
רב שמשל ושור יא לקח כרכה הפסוק עבדו שמשל
איה ה ה לן כל אשר למעמדי בנדו והול הנה רכרכ
לן כל אשר למעמדי בנדו כיכא יא יא יא יא יא יא
לא הזכיר מעלה כלל ושור יא לקח כרכה כיכא מעמדי
לן המעמדי רכרכ המעמדי איה הוא כרכ מעמדי
מעמדי איה מעמדי איה אקבל המעמדי הול -

ושרמיה כיכא ויאמרו מעמדי יא בעמדי יא יא יא
כלכר שמשל שמשל רכרכ הרכרכ יא כיכא אר -
למה לו לשמשל להכיר כל הארצות הנה והול רכרכ
לא מעלה שמשל ופנ ושור יא יא כיכא שמשל פנפנ
הנה רכרכ בנדו לשלם כיה רכרכ ויאמרו מיד שור
שמשל ושור על מעמדי דאוליהר ושור שמשל שמשל
לן כל רכרכ אדוני ושור רכרכ שמשל שמשל לא
עבד לן ולא הזכיר הפסוק מעלה פלג ושור לשמשל
למה על אר שמשל הנה לן להר שמשל שמשל כיכא
רכרכ הרכרכ לן היה לו לקבל ושור יא לשמשל הנה
במעמדי מעמדי שקיבל להו יא שמשל שמשל עדין
רכרכ הרכרכ ונדן לן כל רכרכ שמשל שמשל יא
פנפנ מעלה ורכרכ ויאמרו שמשל שמשל מעמדי
כל אשר למעמדי איה יא קבלה שמשל שמשל אר -
אכ לה למעמדי ויהי הנה איה מעמדי מעמדי
לא אר לן על רכרכ איה יא יא מעמדי כרכה ושור
כיה יא רכרכ המען לפסוק שמשל מעמדי חס
שור כי לא עבד לו על רכרכ איה רכרכ ויאמרו מעמדי
מעמדי על רכרכ כיכא מעמדי מעמדי הנה מעמדי
כרכה כלכרכ מעמדי יא יא יא כיכא שמשל מעמדי
כרכ ארד ומעמדי שמשל שמשל מעמדי מעמדי
לן שמשל על כרכה ואר איה כרכה יא יא
לא יא שמשל יא מעמדי מעמדי מעמדי לן מעמדי
וכרכה כרכה ער איה מעמדי מעמדי מעמדי
מעמדי עבד כל רכרכ מעמדי מעמדי מעמדי
היה עבד פנפנ ורכרכ בנדו לשלם כיה רכרכ
מעמדי כרכה הפסוקים שמשל שמשל פנפנ מעמדי
למעמדי מעמדי מעמדי איה שמשל שמשל מעמדי
מעמדי למעמדי כרכה כרכה שמשל שמשל מעמדי
למעמדי ורכרכה שמשל ואר איה לן מעמדי מעמדי
למעמדי על כרכה גס יא יא מעמדי מעמדי
הנה מעמדי שמשל שמשל מעמדי גס הנה כרכ
כרכה מעמדי מעמדי מעמדי שמשל שמשל מעמדי
כרכה מעמדי מעמדי מעמדי מעמדי מעמדי מעמדי

וזה איך כי כבוד ה' חתמה אשמה ארבע
 תחתי כל שנים בידים אמה אכפתי יד
 ארבע הים כימי אמה אכפתי יד
 ביד ארבע ביד ארבע אמה אכפתי יד
 ארבע אמה אכפתי יד ארבע אמה אכפתי יד
 ארבע אמה אכפתי יד ארבע אמה אכפתי יד
 ארבע אמה אכפתי יד ארבע אמה אכפתי יד
 ארבע אמה אכפתי יד ארבע אמה אכפתי יד

[illegible]

[illegible][illegible]

אם למצוא דבר נוסף אל-אין דבר חסד וחסד
 אם לא על חסד זה הוא אלא דבר נוסף זה
 שהוא נהפך וחסד נוסף להם וזהו חסד
 זה שחברו בדבר יעקב וזהו חסד וחסד
 חסד יעקב זה חסד זה חסד זה חסד זה
 חסד זה חסד זה חסד זה חסד זה חסד זה

[illegible][illegible][illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible][illegible][illegible][illegible]

עליו שאלו חסידים שפסקו עליו
אם הוא כותב או לא כותב
וכמה יצא לראות בפניו הכותב
אמר לי ג' דברים בזה ידוע
כדי שיהיה לי ידע וידע
באלו ענינים וזהו שכתבתי
לך בזה ענין כל ענין
הענין בזה ענין כל ענין
לך בזה ענין כל ענין

אמר לי ג' דברים בזה ידוע
כדי שיהיה לי ידע וידע
באלו ענינים וזהו שכתבתי
לך בזה ענין כל ענין
הענין בזה ענין כל ענין
לך בזה ענין כל ענין

אמר לי ג' דברים בזה ידוע
כדי שיהיה לי ידע וידע
באלו ענינים וזהו שכתבתי
לך בזה ענין כל ענין
הענין בזה ענין כל ענין
לך בזה ענין כל ענין

אמר לי ג' דברים בזה ידוע
כדי שיהיה לי ידע וידע
באלו ענינים וזהו שכתבתי
לך בזה ענין כל ענין
הענין בזה ענין כל ענין
לך בזה ענין כל ענין

נבחרה יקרה מעט הכל כבו חקר מעט העולה הוא מעט
 אף שהם מהובים לעקום ונאני לפול מעט מעט מעט
 העיב לו יניק הלא ה' י' מעט לו ולא חבו כלפי העין ולא
 מעט כדבר מעט להניק שלא העיב לו כדפינו הלא
 ה' י' מעט לו לא הארך לו ולא חבו כלפי העין ולא מעט
 כדבר הכן שניו הכיב כין שלא חבו כלפי העין ולא מעט
 כדבר ה' ה' מעט כ' מעט שלא יעבר כזה חזר י' לא
 הכל כבו חזר י' מעט מעט

דרוש יוד

פתחת לעיניו והוא אומרו יקר וכבר בעיני ה'
 להמיר להחסידים רבין גמלים עליהם יסורין זה
 יספיק לבטור הדור ולכן יקר בעיני ה' להמירם
 בשביל הדור ולכן אדון ה' מהמירה שימור בעבור
 הדור לא היה מערבוד על עבדו כזה כי היה
 יולע שהוא חסיד וקלה לנפשה חסיד אך היה
 מערבוד מהיסודין שהחסיד אינו נצל מעדו ולכן
 אמר יולע חט ש'קר יקשה בעיני ה' להמיר
 להחסידים בעבור הדין ואין בלך לבקש למען על
 עצמי כזה אך כזה חט מעדקט למען אנה ה' כי
 שכן פתחת לעיניו הדין קשה היסורין אשם בחי על
 כי יסירה רב ויש בהם כל לגי

אין י"ג לך בלא בעטם שמיני ויג' לך בלא
 חמשה דבר ולא החסיד לך הקול כל וכן
 מען באת מ' ק"ב והוא שם י"ג לבנה שלשה ופניו
 יק' ל פינ' י"ג ל שלשה ופניו לא יק' ל אל
 ופינ' ואף הולך הוא פינ' לבני החסיד שהוא
 שלשה ואף לוי מעט לא י"ג מערה להחסיד שם
 י"ג פינ' הוא הולך ועליו הוא החסיד ודמי כח
 שהוא הקפה וכל מעה פינ' שהוא הולך ואין ל
 על החסיד שהוא העלה כלם כין ש"ג פינ' ער
 י"ג לא י"ג ק"ב שלשה ופינ' והוא חסיד וי"ג
 ק"ב גם כיה אין ל ק"ב כח מעה פינ' שהוא חסיד
 ואף מעט מען העלה שהוא החסיד אין ל ק"ב י"ג
 אכן חס י"ג פליס ומעטם למה י"ג הולך והי
 זה י"ג למעט שם שם י"ג ל פינ' וי"ג
 שנובה מעה פינ' ואף היה ל לבנה מעה מעט
 י"ג לקה הולך אכן כרם שם מען שם י"ג
 פינ' ופינ' חס הירק ל שלשה כשער שלשה
 ומבלי בלך י"ג ל פינ' חס י"ג ל פינ' וי"ג
 והנה כנה העלה עדין ל כשער שלשה חס כיה
 הקעטם שלא מעט מעט שם שם כרעיה
 כשן הדנו כח הכנה כח שחמם כח פ' פ' פ'
 ואף כשם קעטם חס שלשה לך שם הכל שם
 כח חס אכן כשם גדול והם חסידים חס פ' היה
 ל שלשה י"ג שנובה מעה פינ' ולכן כלן הוא
 שיעול להולך שם פינ' חסיד היה ל

[illegible][illegible]

דרוש י"א

גלים וכתה עבדים אלה תבנים חמור כנפי השפי עב
 ולבאולה ק להיכן הפכה כבוד בישול ארדכא תמנע
 כבוד ישל שאין נופה לך עמדה אכן עב האתור
 אש כי כיון שאין נופה לך עמדה הוא תמנעם שהנה
 מקילין במבור וישל דחמניה ותקפחד על ישל שלא
 לתעל מהנהל אף לבו הוא תלכה כבוד בישול אל תערה
 כי ארדכא תמנע כבוד בישול כי יקמנעו עין גלים
 מישול

[illegible]

יבזה חפצתי כפי שאלו ה' היה לנו יחמנו נח יסגל
הכונה עליו ה' שהיה לו שקבלנו ברחמי פדה מן יד בידם
עשנה יחמנו ישאל ארץ נחמנו לנו שאמער נחמנה דבר
לא באונת העם ישאלו וזר נוס לנו שנסנין ה' עלי ואז יחמנו
נח ישאל

[illegible][illegible]

דרוש יא

[illegible][illegible]

לקח להמציא מעומיו אל ים ומעולותיו על נהר הוי. או -
על והז אילו יגדל איש מעי מעים מה ההנה היה העולם -
מיר כלביב חס לא בלתי יונש וללה חקנה שנים וחז -
לא שמה וזה המציא מעומיו אל ים ובמענה זו שמה המ
יקבא על יגדל ומענה בחומתו כי יעקב ועמו חלקו ונלע
ואז חז הולך א חזי וא נחלי ולא חלק א חז אהיה נחלה
הלכס העיבא מענה כי עב ילע חומתו בעלכו אל המענה
זו שמה וקרינה מענה המעס ילע חומתו בעלכו שמה
בעינך נמיס ונעלמו שמשו לנא ועמו ויהי לנא לעינים להיז
מחיר עינא בהלכה ילע חומתו ויבולע להינך יע עינך מעינך
יד עי אלך וכוחי הוא משום שמהלכה לך ההלכה להמציא
מעומיו אל ים להי הוא אל חז זה המעס עבא יסחק לך
לחטא עבא מיר העלמו חז אהיה אל עמו יגדל המציא
מעומיו אל ים להי הוא אל וכמה חז חסוב העלמו וחז
אל עמו כי להי חלעל עמקנא בחובה היה העלש הולך ו
ואנא שמה מעים איהל על יל עמק הקינה

ירא ירתי להרב החפץ בהנהגתו אחר לא שכתב בפעולתו
זו של החפץ ומישהו עם הפיף ומישהו אין חילוק
בין מלכה עוף למלכה בשמים כפי מהחפץ כי מלה ומלכה
האין להיב ביה אברהם כפי על ופי שהן זל והוא פלג
הקרא בפרק יד הוא לקחמה הרב דאין חילוק בין מלכה
בשמים ובין מלכה עוף אצל המלכה עוף אברהם מוכר דאין
משקלן שהרי פרק דנד הוא כי לבן בשמן זה לבד משקל
יכול המלכה לשקל הכפפים חמשה לבד שילל מלכה
עוף עוף ואמר המלה ופחד דאשקמיה משנה ופרק דנדשם
בפחד מלה ליה ומלכה שפרק הווא עליו כי שהוא מייב
לי אשף שהחזיק כי בפרק הני זה במלכה עוף לכל דבר -
הני להדיא למלכה עוף ופי שנים בשיעוריהו ועוד לא ילשי
מחל מעיד דאיה מלכות לבן בשמן זה לבד יכול לעבד
ומחמה לבד שילל מלכה עוף ואמר המלה לא יק למחל בשמן יז
לבד בועד כי בשמן זה לבד שהוא כי ואין בו מחמה
המלה הקרא עכוב יכול לעבד אצל גביה אינו יכול לעבד
אצל אס מעולה בפי ים בו מחמה ודא שיעור לבד
ואיכס למחמה פלג כחא מן קי שעה ומחמה פלג יום
א סב במחמה לבד ברכיעה או מחמה ברכיעה
ש ש נאה הלין שלא יוכל לעבד כי בפרק למחמה הן
ע שעה ח. ופרק בשמן והקשה הרב ביה אברהם הני
זל ולא דאין שום דמח מחמה פלג הן לא ילשי עדיין
נראה לי כן שש והנה המשקל פלג הויכל נאה מחמה
של הכפיעה מפיכא שיעורא ליה ופשיטא וכל שפיקא הוא
א ש בשמן מחמה שיעורא הלין שלא יוכל לעבד
וכוה בפרק הנהגה ופשיטא מחמה הלין ופי מחמה
להדיא דאין אס ש מחמה לבד ברכיעה שש
משיעורא לא ים לי מחמה ברכיעה שש
ועצבא נחמדין למעילן להמלה לחפיו למחמ וכתב
הזמן נראה המלה שהליה מחפיו נפשו
במעלה קרא שש דלחמח ומישהו אינו יכול
לכפף קולס הזמן אס שהוא מחפיו נפשו ולחמח
ומישהו יכול לכפף קולס הזמן ולבן האדם הזה
שהוא מחפיו נפשו הנהגה והמחמה והולך בעבר

זכור הדבר ולפרש מחמה וכו' לשם הירושם ענין יכול
הקפה לרפא קולס הזמן במחמה ומחמה ולחמח מין
העוף ולשם המחמה אינו יכול לחמח קולס הן - ופי
הענין לשם המחמה כי אף שהא מחפיו נפשו מחמה
יכול למעין כיון שאין מחמה במחמה ונראה ונראה כהם
אשכח שיעורא ל מחמה כיון שאין מחמה כהם
אברהם ומחפיו מחפיו והנהגה ים כדל יכול למעין לעבד
הקפה שאין ארץ יכול לבן שפיקא שאין מחמה מחמה
גבולה ויכולה היא שפיקא קולס ענין כפיעה אחר
על ילי ואיכס לבחא פלג הירושלמי ופי דנחמח -
ההני פלג במחמה הדין האם שפיקא מלה לרפא
קולס הזמן ויכול הקפה לחמח מחמה מין העוף
על לא מחמה מחמה ולבן מחמה ים כי כן לקא ים אצל
אס לא ים אין יכול למעין לבחן הקפה אינו שפיקא
כי בלן פלג כי ברכיעה כפיעה קולס וזמן נח קמחמח
פלג במחמה המחמה ופיכא כי לא ברכיעה פלג קולס
הזמן הקרא ל כי לא עבד מחמה ופי נפשו מחמה
יכול למעין לפע הקפה א ללי שפיקא כי לא כל
פלגין ופשיטא שפיקא קולס שפיקא ולבן אס שפיקא
אס הנכה יאכל אף שלא שעה כחיל שעה שפיקא
הנהגה מין כפיעה כפי שהמלה אומח לי אס קולס
מחמה מן ל עבד כזה פלג לפ מחמה מין
כפיקא ופשיטא עוף ללי שפיעה נפשו כי חסיד ו ללי
א כחך חר מחמה כן מחמה ללי אס חסיד אס שכל
מחמה מחמה ומחמה שפיקא עבד ל שפיעה נפשו
ללי חקס להולדת לך וחד מחמה כן מחמה ללי אס חסיד
חית שכל מחמה מחמה ומחמה ופשיטא אס חסיד
כפכוס יאין ידי מחמה כפכוס שפיקא ופליא פליא ללי
אס לבעלה ולא עוד לא שכל מחמה אס חסיד אס
מחמה כפכוס מחמה מחמה ופשיטא ל מחמה כפכוס
ללי יפה חסיד יפה זכור ולא כפכוס עוף והנהגה
קולס שפיקא לביחוד המחמה פלג אס להדין חסיד
ללי המחמה כי לבחמה ים בו מחמה דאמחא אינו
אף לשא הקרא שפיקא פלג המחמה לא חסיד אס
יכול למעין חסיד אס שכל אף מחמה כיון כזה

המשנה מעבירה בלילה שאין לו נפשים הרבה שיכול
המלה לעבד נפשו וכן עשה ויש ללקח בלתי דלת
לפניו נש ערה יכול לרצו לו שהמשנה מעבירה בלילה
המבזבז נפשו שיכול המלה לעבד נפשו קודם זמנו
ואין השכירות משמעותי ואיך עשוי לעני להדיא הנה
מעבדיו מעלה להכחא היא ואף אם היה דאף בכה
מעבדיו לוקי מעבדיו בכה אבל היה להעבדיו נפשו
מעלה ולא שכיחא היא ואין ספק לפי מעבדיו כן -
ומה הוה להכח שך שהק' לך העה שהכחא ואיה
מהדיא להעבד אינה רחיה כלל להק' על מעבדא עני
שיהיה שמיטה ואפה סבא נקבל על כל איטא
למע דאף באמת שילע מעבדא שיהיה שמיטה מעט
לא מעט לו ההלכה דהוא אינו למחא את מעבדא -
שעמיתו לבד או פזבזו היה לו ואבד ואף אם היה
להנה מלה לירבע קודם ומנה לוקי מעבד בכה ואף
דבאמת עלן לא אפיקא השם הדיא לעומד שמיטה לבד
היה לא אפיקא להעבד מעבד בשמיטה שמיטה אבל
מעט אם בא אדם לעבד מעבד חבירו קודם זמנו באומרו
שהוא מעבד מעבד אין אנו יכולין למע לו כיון שהלכה לעבד
עני וילע שהמשנה באמצע ודאי שמיטה ללע
שיכול לעני למחא את כירכ פזבזו והנה הנאם לו
סבא כמכור הדין לו כן כרכ ככך פך לעבד נפשו
לה המבזבז נפשו אף תוך הזמן וכו' כרכ נפ -
כרכו שמיטת כלל לו ומי הוה להכח פתח חפץ
לא כמנה שפרכ הנאם גישה שפרכ אחך כרכו הדין
לכך מעבד מלה נאם מלה עמיקן שאם קיבל כס
המעבד מעבד לכה ודאי אין מעבדא מעבד דלא כל יע
בעמוד והמוז קמי וכו' ואף למנה כרכ לעל להוציא
משי ליה המבזבז נפשו כרכ הזמן נפך ואם הדל חמו
הקדשין כרכו נפשו נפך שמיטת תפא לזה הנאם כענין
לפניו שפרכ ופ כל יעו בעמוד והמוז קמי חס
אף שיופן כל זמן שלא ערפה חבירו נפך כענין לו
מעבדא חסלמא הדיא לילה לזמן שיש זמן מעבד
לזמן חסלמא ליה שיעבד הנפשים על העני זמן
ההלכה אבל נפך מעבד קרקע שעלן לא ערפה מעבד

אם נאם שיעבד ככר הדין הקרקע למחא יעלה מעבדא
נאם שיקנה באומרו מעבד קרקע לפי שאין לו סוף הוא יע
כל יעו בעמוד והמוז קמי וכו' נאם שיעשה זה בשל
קיבל המעבד אבל אם קיבל המעבד אין למע לו שיקנה כהם
קרקע ליה יאמר את מעבד קרקע של כל להדיא במעבד -
ולא כל שאקנה כהם קרקע ואף אם ערפה מעבד חמו
מכר ואמלך לך והוא נל יעבד כאן לא כרכ הנאם להקדש
לנפשו ליה המבזבז נפשו אף תוך הזמן לא לקא בשמיטה
המלה נפשו הדין כד אחר אבל אם חס כדוואתא מעבד
אין מעבדא מעבד וזה נל שהדין מילך מעבד נפך ולא נכח
אף לפניו לכה המוז חס שמיטה כרכו שהדין המוז כרכ
להדיא להמכר מולך על אביו הנאם וכלכר המכר נפכה -
להדיא שכל דאין מעבדא מעבד מעבד שהדין כרכ ליה המבזבז
נפשו והכח המלה ההלכה של וכן כרכ הנאם להדיא שהדין
נל כל כפ המכר כמנה שפרכ מעבד כלל והדין שפרכ ונל
ליה המבזבז נפשו והמלה בא למול המעבד כדו וכו' נאם ואף שמיט
כשפרכ המוז אבל הדין של וכן כרכ אף הנאם שמיטה להנאם
כל דאף מעבד הדין בעבדא מעבדא מעבד יעוד להדיא הקדש
של הדין שהדין מעבד ככר נפכה שאף מעבד הדין מעבדא -
שפרכ ונל המבזבז נפשו וכו' אף הדין למעלה יכול לעבד
עליו שנים נפשים כל כרכ הדין להדיא דאף מעבד הדין
בעבדא מעבדא ואף לא ילעף אף כרכ שהדין מילך חס
נפשו דלף לפניו מעבד לרביכש נפך חס והדין להדין כרכ
הנאם לכל כפ המכר ולא נאם לכל כפ הנאם שהדין הנאם
כרכ דאף אם הוא נפך מעבדא מעבד ופייס נאם שמיט
בא מעבד הדין ליה המלה ככר נפכה חסלמא נפך שמיט
הדין אף נאם לעבד ואין הדין יכול למע לו לא חסלמא
הדין אף נאם ואף ללף לפניו חס מעבד כרכו הנאם שמיט
לדין לכל הדין ככר נפכה למע להנאם כל כרכ נפכה נפכה
הדין שהדין המוז נפכה נפך כרכ דאף שפרכ שפרכ
שלה וכו' ואל קנה באומרו מעבד קרקע מעבדא שפרכ קיבל
המעבד מעבדא ודאי נל שפרכ ככר מעבדא נל שמיט
הדין להדין לך וזה מעבדא דאף קנה לרבי הנאם שהדין
כל ככר נפך נל באומרו מעבדא מעבדא של נאם -
שהדין כרכ

יתן כי הוא תעופה אחר הדברים וזאת והוא חזק כדבש נשף
 ולישענש יטבע להחמירם בתעופה וטעמו נפוח לבאר משג
 מוכ ויובח לבד עם אזה וכן ארס לטרו כי מעטף שש
 יאחז יחילה לא אשוב אהלך להיין שההלך הזה אשר עיכ
 למכור בעבירה שכיף למקום נזח ויובח לבד עם אזה ונס
 מעוכ למכור שכן ארס למכור ועל הוכחתו יחזרו בעבירה
 יהיה הוא סיבה עזיבה חורף לטוב בתעופה ויבדא ע
 כל זה הניכוי שתעופה אחר הדברים אן חזק כל על ידו והפי
 הוא הטיא ערב ולכן מעטף שש שנקצבו לו יאחז ולא
 מסמו מהם כלום כיון שהכוח עזב ומען האמנו כזה
 חלבה לו לבאר חלבה בקהלת פ' ב תרתי כלל למען
 כין אחר בעלה ולפי ערב בחכמה עד אשר חמדה חיה
 עוב לבא אשר ישאו תחת השמש מעטף מע מייחס
 הנדלת מעטף כותן לו כתיס נעטף לו כליעס שער
 לו נדור ופולס ינעטף כהם עץ כל פרי בהקלים כזה
 שפ כמעד כותן לו כתיס לו כתיס כתיס כתיס וכו'
 מעד שער נעטף לו כליעס לו כתיס לו כתיס שורף שורף
 כפס שער לו נדור ופולס נדור זה המענה וכו'
 נעטף כהם עץ כל כתיס לו הקלמלים וכזה אש יתן
 תחת כלב וכו' עד אשר חמדה חיה עוב לבא אשר ישאו
 תחת השמש כל שש יבואו למעטף שש מייחס מע
 הם קצובים להם ולא ימנעו בקצונת שש מען התע
 לטול רכין דאדם מענה למאור והוא מעכבו תמיד
 עכמו לזה יכול למקו קולם מענו ואמע כותן לו
 כתיס לו כתיס כתיס וכו' כל שש כתיס יחללו כהם
 ינעטף כהם שש ש נעטף כהם עץ כל כתיס לו
 התלמלים וכן שפ הוא תעופה אחר הדברים ודאי עיניה
 כל שש הקצובים לו ואין יכול הקצה למקו קולם
 ימע ומה נשמו לזה יבא המעד שש אמנו עץ נזח
 עקב נזח אמנו שש מעד עיניו על נזח זה אמנו לו
 אמנו אהרן זקן הוא אש אמנו אש באהרן זקן כעש מעלה
 אש לזקן ולת תה עץ ולבארה יא לזמיה דמתי -
 קא תעדיע על אהרן זקן והלא כבו נזמיה נזמיה על
 מען חזק שיעור ופ אהרן זקן היה לו למיור לעה ושור
 יפ שש כך שהוא זקן ועץ האמנו אש בהקלים שש
 מעד כעלם לא שש נמסו מעד עיניו הקצובים לו ה
 שש כל שש יבארה הן כבו ופא לתו ולקח היה ש

[illegible]

מעשהו כי יש לו עליו גדולה אחר האיסור שבת
 מעשהו כי יבוא על שפמו איבא לפי ואף למד
 דין אדם כלן פועל דאם לא ינע וכו' בעשה אילן
 שם לקחתי הייתי מעשה מצות ומעשים זוכים כי
 קול כי לן האדם כלן ארים איף כי הילכתו כמד דין
 האדם כלן פועל ואכן אם הוא נהנה מעשה/ עמדת -
 מעשהו יבוא על שפמו איבא לפי ואף למד דין -
 האדם כלן פועל

ולחבין כונת אדונתו לה דאמתי היה נמלק במעבדות
 וכו' ומה כלן לנה ונראה לפי כמה שאמרו מל
 לא מעבדות כונתו מעבדן להנה לא או אחר מעבד לני או
 אחר מעבד יעבדו ופרשו המעבד כלן הין מלכ כד
 דין אחר שכל לפרט כד לר' כה אמה ה' לנו לבוקר מעבד
 ה' וכו' לשון מלק עמוה כלן ואף אמינ' מעבד השבטים
 ה' שד ה' וכו' דאם הם נכס מעולה כלן ואף אמינ' שד
 שבטים ה' ולכן אמר שכל מלכ מעולה ומעבד וכו'
 ומה אף שכל מלק מוקד לנה מקום וכו' יל מלכ
 להנה כלן נמנו על עבדו שפון שהוא מלק מעולה כלן
 ואף אמינ' מלק השבטים ה' ולא שד שכל מלק וכו'
 יספק ל' להנה כלן לא שכל מה שכל עולה אחר
 נמלק במעבדות וכו' נפין שכל נמלק במעבדות
 אף הול לב' דין אחר נכס נכס נפין אחר נכס
 יכול להנה כלן ואף אמינ' מעבד ל' נמלק

יעצו לכה חכמי ה' ה' איש ל' מעבדות
 כפון וכונתו אף תיח גדול הנה מעשהו -
 ידע מעבד שמש דאיל נכ' יבא שמש כיתא מעבד
 תיש יבא אחר' ואיל נכ' נהנה מעבד כדכ' ינע
 כפון כי החכל מעבד ועוד לן מעבד מעולה ועוד
 לן לעולה וכו' המעבד אחר שכל כנה דאם היבא
 נהנה מעבד/ פשיטא לעולם השמש מעבד דאם
 הנהנה מעבד אינ' ינ' אף תיח איה ה' ילכ כן
 ענין האמור אף נהק גדול הנהנה מעבד כנה
 כן אינע ככ' שנה מה שלא ינע ה' מעבד וכו'
 כן א' כי זה אמר בקבוצת י' הנהנה זה עלול
 ידע מעבד שלא ינע הנהנה כדכ' וכו' לרבות
 שפמו בעשה אילן שם לקחתי כי יבא מל דין
 האדם כלן פועל וליקא אם ינע י' ל' שפמו ולכן -
 אמרו גדול הנהנה מעבד כי מעבד מעבד שמש
 מעבדות מעולה כי ענין אחר מעולה ועוד לן לעולה
 כי ה' יבא על שפמו ולכן אמר גדול הנהנה -

כח לא יעלה
לפי הן הלא חיי מעין כפונן הכותב
נמר זה מלא חכמה ומרס יסך רפואה
למחלת ונמר חכם

[illegible][illegible]

[illegible]

או נחמנו באם בדבר שמענו אל עיני הקדוש לעמוד כל
 ימותה לחשב מעבור מלך בן יואל נאמי קדוש לעמוד
 עד ולקח בן קדוש מן עני החמנו לעל יקרא שפני
 יכעל יקרא וסוף שאן לעמי על הלוי הדומ כעל שמן יועל
 מלך בליל וסוף שמן נעבר המלך ימין זיל ימין חסין
 לכן ימיוס בן שמן זיל ימין חסין ימין חסין ימין חסין

דרוש יג

ואכן תקראו בשלל תפילות שזל בן תפילות לעשיית דמיון
ובן שאין תפילות תקראו בשלל ועל הדף קודם כנס
לדעת שהם בנים יהיה להם המעלה וכל מן לא היו מעו
יב ט לאה חסדא וכו' וכן תפילות תפילות
יד חסדא תפילות חסדא וכו' וכן תפילות חסדא
אדם ברכה וכו' חסדא חסדא חסדא חסדא חסדא
ואכן תפילות חסדא חסדא חסדא חסדא חסדא

[illegible]

אין נתיני באר בכונת תואתיון זו עט שלם לחתוך עט
הנשים חז' כ"ב חס בקשר לשבור בלק עשה עם עמל
הוא והוא כ' ש מקום להנודק לזקן לותו שכין לזיו
ישנה תכנית יחיד חס חס נוקף לה שט' ל פלסד
כלחק ח' חדיה ל' סיבה לקני יחיו כ' תכלה לח חדי
אומע חן חס עט התחזיק ביד הקס לח עיך הא כין
שהוא שוטט עמו יתעלה קא זכ' כ' ח' לל' שני' ל' פלס
לח היה תוליה הקס כפ' הוא שלם לחתוך עט חז' כ"ב
חס בקשר לשבור בלק חדיה תענייה שט' מתנוגין
לקדיה ל' סיבה לקני יחיו חז' חז' חז' חז' חז' חז'
לשבור עם עמל ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
קא זכ' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז' חז'

ובמדרש יקרא לה כ יד וס קמא אהאן יאמס
 יא אן מעל דה ען חייס דה לעמיהם

[illegible]

[illegible][illegible]

אחב דל תהבא עבירה שהיא נשאל חר חמורה בין שלא
קרב בה לעלמין חר השב עוד למה דעלן יא ל נשאל
למין ואמע מלאר דעלמין הא מה האמרי לקמך דל
האמרי לא קרב בה לעלמין קמי מע דל דה למעו ואח
שהכלל אוקר שלא נשאל עבירה גדולה שהיא איסור נש
הא מעה היה לו לחוש לנתינת חכמים עממו אצט צוואר
האשה ולא נשאל בה מעלל אפיה נמו חכמים להמקן
לה כי ואח היה זקנה ואליעזר כמנו שפסק מעין נל
כפא יא חר השב לו הקפה היבא האמרי ואל שפאמר
נל לה המעין לה כי יקרי מעלל יתן אורן להב קמ
בה כניסין ופא ולהב בונה המעט הנכב פמ נשע
וכמ קמילה כפוקי יתק חר נה ההוא חמנו נקדנ
הכנס בקדוה וקממע אפ למע זה ארץ יתק לאה
אמרי ואמעו ה לה שח ננים ככמך ועט לאומים
ממעשך יפא ופא ואמעו חול ויקדנל הכנס
בקדוה כשהיקר עובר על כח כנפוק ובה מעמין
היה יתק מעמכם לאמר ופעהיקר עובר על כח
על היה נשאל מעמכם לאמר והקשו המעשים מעמיה
אמעו כח חלק דל לא אל ארמננמם לב ידה מעמין
שולמ באדם אל מעמך יורה אל אפ כמא באמעו
יבא לא מעמך יבאה אמרי כח דכ זה למעו ארמ
יתקדא מעמין שאל נפמ חמאמר רובא דה להדיא נל
יבא שולמ באדם כח מעמך יבאה ואיך היה נשאל
מעמכם לאמר ועמך לו ככמל הפסוק שח ננים
ככמך נשאל לאומים היין ננים היין לאומים והיה
לו למעו שח ננים ככמך מעמך יפא ונהא חמול
מעמך יפא שח המעשים הם נפלים זה למעו זה
לכין יק להיא היק מעמך על ההין ומה השב
לה מען המעשים הם נפלים ולעין למא לקאמר המע
למעו עוקלקמ לעל כהקלם מעמך כ יתק ית
כא כולל אדמו כ אדמו כיום שובי קלמ אר
מעמך ויתק אפ ית פא שנה חל אשה ולא
יבא קר ושעין כא כולל ית כמא כילקו ויבא
כ הילק עוד נקלם מעו כמך הילקו כח מור
חממך היקרא על פ חלק הנכב כנהו שאל ית
הנ כנהו כמא הוא מעמך שכב הן כמלם כמל
יחשנה נכב לעין ואמר הוקדנ לממו כולל נל
לקמ אמה כיקן יא ופמ כהס כל הוקן חר כמ

קממך, לכן היו חכמים מעלמים נשאל ונשאלו למען
לכין כח מע שהיא כא כולל שאל שאל מעמך
כא ואח שהיא קמן מעלם מעמך כ ככ יא לה
ילעך כמך מעמך כולל נלמ הוא מעלם חר
המכמ שח כא ואח שהיא כמך מעמך חר
וככ הן כמכמ ונעמך כולל הא נלמ יתק
ועמך שכב היו כמלם הא כזה העלם ועמך
חמו כולל נלמ היה יתק מעמכם לממך ית
עמך ומה יבא חן מדי הכרמם ויקדנל נשע
כשהיקר עובר על כח מעמך היה יתק
מעמכם לאמר ואח הוקדנ לו קדמ גדולה
ואמעו הן חר ידוע כ יבא שולמ כדס
מעמך יבאה ואח למע זה חר יא ל עמ
מעמך כא הישך חכמ העלם ופא ידוע חר
ה לממ מעמך על שח ועלם עמך לה על
הם הנם ואמעו ה לה נל שאל ואמעו לה שח
ננים ככמך דל לו שח ננים ככמך שכמך
ככמך הן כמלם כמלם הא ועמך חמו כולל
יבא היום אוקר שכב היו שח ננים והילקו שח
נל היום יבא שח לאומים כמך ונעמך חמו
והמין לה שחמך יפא כ שח המעשים
הם נפלים זה למעו זה למעו לית שכב
הן כמלם כמלם הא נל א חממך על נחמ
על נלמ הזה כמא שחמך לממך
שכב היו כמלם נלמך בונה הכרמ כמל
שמים ואמעו והאמר אפ למע זה חר ופא
לדוע חר כ לפמרה חמל מעמך ומה חמ
אומי וקממע אפ למע זה חר ועל כ
מילמ חר למי לה שחמך חמך יבא כמלם
חממך מע הן האמרי שחמך מעמך שחמך
מעמך לממך על כללם נשע חממך על
היך ופא חמל מעמך ואומי חממך
יבא חמל לה לממ חמל לית שחמך
מעמך לממך חמל ואמעו אפ שחמך
מעמך לממך חמל למע זה שחמך
כמלם חממך יבא כל הננים חממך
כמלם על חיה נחמ חממך לממך חממך

[illegible][illegible]

هذه النسخة من كتابه المذكور في تاريخه المذكور في تاريخه المذكور في تاريخه

[illegible][illegible]

[illegible]

[illegible][illegible][illegible]

Handwritten text in Devanagari script, appearing to be a list or a series of notes. The text is written in a cursive style and is somewhat faded. It is organized into several paragraphs or sections, with some lines starting with small circular markers or bullet points. The handwriting is dense and fills most of the page area.

Handwritten text in Devanagari script, continuing from the top section. This section also contains several paragraphs of text, written in a similar cursive style. There are some lines that appear to be headings or sub-sections, possibly indicated by small circular markers or specific phrasing. The text is well-filled across the bottom half of the page.

Handwritten text in a cursive script, likely a letter or a journal entry. The text is dense and covers the upper half of the page. It begins with a salutation and continues with several paragraphs of text. There are some ink blots and corrections throughout the writing.

Handwritten text in a cursive script, likely a letter or a journal entry. This section continues the text from the upper half, with similar density and style. It ends with a closing phrase and a signature.

Handwritten text in a cursive script, likely a letter or a journal entry. This section is on the right side of the page and contains several paragraphs of text. The handwriting is consistent with the left side.

Handwritten text in a cursive script, likely a letter or a journal entry. This section continues the text from the upper right, with some variations in line spacing and ink density.

Handwritten text in a cursive script, likely a letter or a journal entry. This section is at the bottom right of the page and contains the final paragraphs of text.

Main body of handwritten text on the left side of the page, consisting of several paragraphs.

Continuation of handwritten text on the left side, located below the horizontal line.

Main body of handwritten text on the right side of the page, consisting of several paragraphs.

Continuation of handwritten text on the right side, located below the horizontal line.

Handwritten text at the bottom of the right side of the page.

A black and white photograph of a large group of people, mostly men in military uniforms, standing in several rows on a grassy field. Some individuals are in civilian clothes. The group is posed for a formal group portrait.

[illegible][illegible]

میں نے اس کو دیکھا ہے کہ وہ ایک بڑے بڑے آدمی کے ساتھ بیٹھ کر کھانا کھاتا ہے۔

הנהגתו בארץ ישראל
הנהגתו בארץ ישראל
הנהגתו בארץ ישראל
הנהגתו בארץ ישראל
הנהגתו בארץ ישראל

مجلسه ششم در روز پنجشنبه ۱۳۰۲

مجلسه و در این جلسه به بحث و تبادل نظر در مورد موضوعات مختلف پرداخته شد و در پایان جلسه، با توجه به اهمیت موضوع، تصمیماتی اتخاذ گردید.

[illegible]

1. 1940-1941
 2. 1942-1943
 3. 1944-1945
 4. 1946-1947
 5. 1948-1949
 6. 1950-1951
 7. 1952-1953
 8. 1954-1955
 9. 1956-1957
 10. 1958-1959
 11. 1960-1961
 12. 1962-1963
 13. 1964-1965
 14. 1966-1967
 15. 1968-1969
 16. 1970-1971
 17. 1972-1973
 18. 1974-1975
 19. 1976-1977
 20. 1978-1979
 21. 1980-1981
 22. 1982-1983
 23. 1984-1985
 24. 1986-1987
 25. 1988-1989
 26. 1990-1991
 27. 1992-1993
 28. 1994-1995
 29. 1996-1997
 30. 1998-1999
 31. 2000-2001
 32. 2002-2003
 33. 2004-2005
 34. 2006-2007
 35. 2008-2009
 36. 2010-2011
 37. 2012-2013
 38. 2014-2015
 39. 2016-2017
 40. 2018-2019
 41. 2020-2021
 42. 2022-2023
 43. 2024-2025
 44. 2026-2027
 45. 2028-2029
 46. 2030-2031
 47. 2032-2033
 48. 2034-2035
 49. 2036-2037
 50. 2038-2039
 51. 2040-2041
 52. 2042-2043
 53. 2044-2045
 54. 2046-2047
 55. 2048-2049
 56. 2050-2051
 57. 2052-2053
 58. 2054-2055
 59. 2056-2057
 60. 2058-2059
 61. 2060-2061
 62. 2062-2063
 63. 2064-2065
 64. 2066-2067
 65. 2068-2069
 66. 2070-2071
 67. 2072-2073
 68. 2074-2075
 69. 2076-2077
 70. 2078-2079
 71. 2080-2081
 72. 2082-2083
 73. 2084-2085
 74. 2086-2087
 75. 2088-2089
 76. 2090-2091
 77. 2092-2093
 78. 2094-2095
 79. 2096-2097
 80. 2098-2099
 81. 2100-2101
 82. 2102-2103
 83. 2104-2105
 84. 2106-2107
 85. 2108-2109
 86. 2110-2111
 87. 2112-2113
 88. 2114-2115
 89. 2116-2117
 90. 2118-2119
 91. 2120-2121
 92. 2122-2123
 93. 2124-2125
 94. 2126-2127
 95. 2128-2129
 96. 2130-2131
 97. 2132-2133
 98. 2134-2135
 99. 2136-2137
 100. 2138-2139
 101. 2140-2141
 102. 2142-2143
 103. 2144-2145
 104. 2146-2147
 105. 2148-2149
 106. 2150-2151
 107. 2152-2153
 108. 2154-2155
 109. 2156-2157
 110. 2158-2159
 111. 2160-2161
 112. 2162-2163
 113. 2164-2165
 114. 2166-2167
 115. 2168-2169
 116. 2170-2171
 117. 2172-2173
 118. 2174-2175
 119. 2176-2177
 120. 2178-2179
 121. 2180-2181
 122. 2182-2183
 123. 2184-2185
 124. 2186-2187
 125. 2188-2189
 126. 2190-2191
 127. 2192-2193
 128. 2194-2195
 129. 2196-2197
 130. 2198-2199
 131. 2200-2201
 132. 2202-2203
 133. 2204-2205
 134. 2206-2207
 135. 2208-2209
 136. 2210-2211
 137. 2212-2213
 138. 2214-2215
 139. 2216-2217
 140. 2218-2219
 141. 2220-2221
 142. 2222-2223
 143. 2224-2225
 144. 2226-2227
 145. 2228-2229
 146. 2230-2231
 147. 2232-2233
 148. 2234-2235
 149. 2236-2237
 150. 2238-2239
 151. 2240-2241
 152. 2242-2243
 153. 2244-2245
 154. 2246-2247
 155. 2248-2249
 156. 2250-2251
 157. 2252-2253
 158. 2254-2255
 159. 2256-2257
 160. 2258-2259
 161. 2260-2261
 162. 2262-2263
 163. 2264-2265
 164. 2266-2267
 165. 2268-2269
 166. 2270-2271
 167. 2272-2273
 168. 2274-2275
 169. 2276-2277
 170. 2278-2279
 171. 2280-2281
 172. 2282-2283
 173. 2284-2285
 174. 2286-2287
 175. 2288-2289
 176. 2290-2291
 177. 2292-2293
 178. 2294-2295
 179. 2296-2297
 180. 2298-2299
 181. 2300-2301
 182. 2302-2303
 183. 2304-2305
 184. 2306-2307
 185. 2308-2309
 186. 2310-2311
 187. 2312-2313
 188. 2314-2315
 189. 2316-2317
 190. 2318-2319
 191. 2320-2321
 192. 2322-2323
 193. 2324-2325
 194. 2326-2327
 195. 2328-2329
 196. 2330-2331
 197. 2332-2333
 198. 2334-2335
 199. 2336-2337
 200. 2338-2339
 201. 2340-2341
 202. 2342-2343
 203. 2344-2345
 204. 2346-2347
 205. 2348-2349
 206. 2350-2351
 207. 2352-2353
 208. 2354-2355
 209. 2356-2357
 210. 2358-2359
 211. 2360-2361
 212. 2362-2363
 213. 2364-2365
 214. 2366-2367
 215. 2368-2369
 216. 2370-2371
 217. 2372-2373
 218. 2374-2375
 219. 2376-2377
 220. 2378-2379
 221. 2380-2381

1. 1944 1945 1946 1947 1948 1949 1950 1951 1952 1953 1954 1955 1956 1957 1958 1959 1960 1961 1962 1963 1964 1965 1966 1967 1968 1969 1970 1971 1972 1973 1974 1975 1976 1977 1978 1979 1980 1981 1982 1983 1984 1985 1986 1987 1988 1989 1990 1991 1992 1993 1994 1995 1996 1997 1998 1999 2000 2001 2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019 2020 2021 2022 2023 2024 2025 2026 2027 2028 2029 2030 2031 2032 2033 2034 2035 2036 2037 2038 2039 2040 2041 2042 2043 2044 2045 2046 2047 2048 2049 2050 2051 2052 2053 2054 2055 2056 2057 2058 2059 2060 2061 2062 2063 2064 2065 2066 2067 2068 2069 2070 2071 2072 2073 2074 2075 2076 2077 2078 2079 2080 2081 2082 2083 2084 2085 2086 2087 2088 2089 2090 2091 2092 2093 2094 2095 2096 2097 2098 2099 2100 2101 2102 2103 2104 2105 2106 2107 2108 2109 2110 2111 2112 2113 2114 2115 2116 2117 2118 2119 2120 2121 2122 2123 2124 2125 2126 2127 2128 2129 2130 2131 2132 2133 2134 2135 2136 2137 2138 2139 2140 2141 2142 2143 2144 2145 2146 2147 2148 2149 2150 2151 2152 2153 2154 2155 2156 2157 2158 2159 2160 2161 2162 2163 2164 2165 2166 2167 2168 2169 2170 2171 2172 2173 2174 2175 2176 2177 2178 2179 2180 2181 2182 2183 2184 2185 2186 2187 2188 2189 2190 2191 2192 2193 2194 2195 2196 2197 2198 2199 2200 2201 2202 2203 2204 2205 2206 2207 2208 2209 2210 2211 2212 2213 2214 2215 2216 2217 2218 2219 2220 2221 2222 2223 2224 2225 2226 2227 2228 2229 2230 2231 2232 2233 2234 2235 2236 2237 2238 2239 2240 2241 2242 2243 2244 2245 2246 2247 2248 2249 2250 2251 2252 2253 2254 2255 2256 2257 2258 2259 2260 2261 2262 2263 2264 2265 2266 2267 2268 2269 2270 2271 2272 2273 2274 2275 2276 2277 2278 2279 2280 2281 2282 2283 2284 2285 2286 2287 2288 2289 2290 2291 2292 2293 2294 2295 2296 2297 2298 2299 2300 2301 2302 2303 2304 2305 2306 2307 2308 2309 2310 2311 2312 2313 2314 2315 2316 2317 2318 2319 2320 2321 2322 2323 2324 2325 2326 2327 2328 2329 2330 2331 2332 2333 2334 2335 2336 2337 2338 2339 2340 2341 2342 2343 2344 2345 2346 2347 2348 2349 2350 2351 2352

[Faint handwritten notes at the bottom of the page, possibly bleed-through from the reverse side.]

[illegible]

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

51

52

53

54

55

56

57

58

59

60

61

62

63

64

65

66

67

68

69

70

71

72

73

74

75

76

77

78

79

80

81

82

83

84

85

86

87

88

89

90

91

92

93

94

95

96

97

98

99

100

101

102

103

104

105

106

107

108

109

110

111

112

113

114

115

116

117

118

119

120

121

122

123

124

125

126

127

128

129

130

131

132

133

134

135

136

137

138

139

140

141

142

143

144

145

146

147

148

149

150

151

152

153

154

155

156

157

158

159

160

161

162

163

164

165

166

167

168

169

170

171

172

173

174

175

176

177

178

179

180

181

182

183

184

185

186

187

188

189

190

191

192

193

194

195

196

197

198

199

200

201

202

203

204

205

206

207

208

209

210

211

212

213

214

215

216

217

218

219

220

221

222

223

224

225

226

227

228

229

230

231

232

233

234

235

236

237

238

239

240

241

242

243

244

245

246

247

248

249

250

251

252

253

254

255

256

257

258

259

260

261

262

263

264

265

266

267

268

269

270

271

272

273

274

275

276

277

278

279

280

281

282

283

284

285

286

287

288

289

290

291

292

293

294

295

296

297

298

299

300

301

302

303

304

305

306

307

308

309

310

311

312

313

314

315

316

317

318

319

320

321

322

323

324

325

326

327

328

329

330

331

332

333

334

335

336

337

338

339

340

341

342

343

344

345

346

347

348

349

350

351

352

353

354

355

356

357

358

359

360

361

362

363

364

365

366

367

368

369

370

371

372

373

374

375

376

377

378

379

380

381

382

383

384

385

386

387

388

389

390

391

392

393

394

395

396

397

398

399

400

401

402

403

404

405

406

407

408

409

410

411

412

413

414

415

416

417

418

419

420

421

422

423

424

425

426

427

428

429

430

431

432

433

434

435

436

437

438

439

440

441

442

443

444

445

446

447

448

449

450

451

452

453

454

455

456

457

458

459

460

461

462

463

464

465

466

467

468

469

470

471

472

473

474

475

476

477

478

479

480

481

482

483

484

485

486

487

488

489

490

491

492

493

494

495

496

497

498

499

500

501

502

503

504

505

506

507

508

509

510

511

512

513

514

515

516

517

518

519

520

521

522

523

524

525

526

527

528

529

530

531

532

[illegible]

1. The first group of people who are not in the labor force are those who are not in the labor force because they are not in the labor force.

כבוד השרה

... ..

[illegible]

דרייט יז

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

דרישן יח

[illegible][illegible][illegible]

דרוש יט

איתא במעלות דבה נדרי כד יתנו חתוך דוד מלך ה'
 חתן חתני ו' אשה כדכח כדכח טרף לחם לבד כדו כחיה
 יחזק חר המלכה אשה הקצה של לאלף ל נטול דוד ונטול שלם
 ל יהנה קודם אנכוח לביתו המעשה נדון נכון סדן על סדן—
 הנחילו כח חיה דוד חתני כ' יהיה כן חבין מעמד חתין כחחך
 שעיף בחונך אשה ה' אלהי נדן לך לא חתן אר נדן לא נדן אר
 מחתין החבין כ' כדכח חתן אר ידן ל נדן כדכח חתן חתן
 חתן יחסי ל חתני לך כן יהיה לכו עם נדן כליל לחתני ידן נדן
 נדן ל לא ידע נדן כדכח ל כ' כדלל חתני חתן סדן

This image is a high-contrast, black and white abstract composition. It features a dense, irregular pattern of dark, ink-like shapes and lines scattered across a white background. The shapes vary significantly in size and form, ranging from small, sharp specks and dots to larger, more complex, and somewhat elongated blotches. Some of the larger shapes have a textured, almost fibrous appearance, while others are more solid and dark. The overall effect is one of chaotic energy and organic growth, reminiscent of a microscopic view of a biological specimen, a close-up of a rough surface, or perhaps a heavily textured piece of paper that has been scanned at high contrast. There are no discernible figures, objects, or text; it is a continuous field of complex, dark markings.

1.3.3

(1)

(2)

(3)

(4)

1.3.3